

کشف الحیل

جلد سوم ۷۰۳

تألیف

عبدالحسین آیتی

چاپ سوم

حق چاپ محفوظ و مخصوص مؤلف است

مراکز فروش :

نزد : مؤلف - کلبه‌ار تبریز : سروش - حقیقت قزوین : فردوسی مشهد :
علمی - زوار اصفهان : اقبال - شهسواری - کمالی شیراز : جهان نما -
ناری : خرازیان - اسمعیل علی‌زاده بابل : سجادی - تابان اهواز : صافی -
نینوائی کرمانشاه : جلالیان همدان : بوعلی - بینش
طالبین می‌توانند از شهرستانها مستقیماً با ارسال ۱۰۰ ریال دوره کتاب کشف الحیل
را در سه جلد از تهران کتابفروشیهای علمی - ابن سینا - دانش
شرکت طبع کتاب درخواست نمایند فرستاده خواهد شد

استنطاق

پوشیده نماید نخستین روزی که نگارنده با اهل بهاء آشنا شد
از نوشتجاتی که در نزد بمن ارائه دادند و آنرا وسیله تبلیغ من ساختند
یکجزوه دستنویسی بود بنام رساله استنطاقیه و پس از مطالعه بسیار
کردم که مردمانی تا این حد فداکار و از جان گذشته که در زندان در
شاهزاده بزرگی چون کامران میرزا نایب السلطنه پسر مرحوم ناصرالدین
اینطور زبان آوری و تبلیغ کنند و اظهار اشتیاق بکشته شدن نمایند و
پس از دیگری اقرار بر بهائی بودن خود کرده نترسند از اینکه جانشان
مخاطره افتد البته اینها مؤید من عندالله بوده هستند اما از آنجا که
نخواست حتی این مطلب بر من پوشیده بماند پس از چهل و پنج سال
روزها که بتجدید چاپ کشف الحیل موفق میشوم ناگهان رساله استنطاق
بخط خود مستنطق بتوسط آقای سحاب که بوسیله جناب سید عبدالله میرزا
بنظر رسید تا اینکه از طرفی خودم بفهم اینهم از همان کفر و فکر
اهل بهاست که هرچه در خلوت دلخواه خودشان بوده نوشته و بنام
استنطاقیه باین و آن نشان میدهند و حال آنکه حقیقت نه آنست که اهل
گفته و میگویند بلکه حقیقت اینست که در این نسخه است و بنظر خواننده
میرسد و برای اینکه اینهم مانند سایر مطالب مورد هو و جنجال این
دروغگوی متقلب نشود و نگویند این رساله جعل است و جعل و تصدیق
مخصوص خودشان است بمانسبت ندهند باینکه بلند میگویم از حالا تا آنکه
مهلت میدهم که هر کس از اهل بهاء و غیره منکر صحت این استنطاق است
تا در حضور دوفتر از اشخاص محترم و بی غرض اصل نسخه را ارائه دهد
صحت آنرا ثابت نمائیم و دروغ و قلابی بودن رساله خود ساخته است
مدلل داریم و اصل نسخه هم با بعضی مدارک دیگر که در دست ما
یکی از کتابخانه های ملی خواهیم سپرد تاسیه روی شود هر که دراز
و چون گراور کردن تمام نسخه مقدور نیست سه صفحه از اول و سطر اول
گراور شده اینک تحت نظر عامه میگذاریم .

استنطاقنامه از باینها

نسخه نفیس و مهم استنطاق از بابی ها که در سنه هزار و سیصد و قمری
مزی در زمانیکه مرحوم کامران میرزا وزیر جنگ و حکمران تهران بوده
نظمیه بوکخيله ميرزا حسنخان مستنطق بعمل آمده - این نسخه را ميرزا مهدی
بی اداره نظمیه از روی اوراق رسمی یومیه حاوی اطلاعات بسیار مهم
جمع است منجمده استنطاقی است که از ميرزا ابوالفضل گلپایگانی
معروف و صاحب کتاب فرائد بعمل آمده و حاکی از تلون اوست که در
ما از سیدعلیمحمد شیرازی جسته و در بعضا لغت نموده است و همچنین طرز
و سوابق احوال و اتصال سیاسی بقیه را روشن میکند .

اسامی اشخاصیکه در این مجلد از آنها استنطاق شده بشرح زیر است:

۱- حاجی سیدعلی اکبر معروف به حاجی سیدمهدی یزدی	ملا علی اکبر شه میرزادی
۳- ميرزا محمد رضا یزدی	ميرزا ابوالفضل گلپایگانی
۵- آ محمد جعفر خاتم ساز شیرازی	کر بلائی مهدی طهراني
۷- بابا حسین	خیدر علی بیك کرد بچه
۹- ميرزا زین العابدین درویش	مرتضی قالب تراش قمی
۱۱- سید اسدالله ارسى دوز قمی	ابوالقاسم اصفهانی عطار
۱۳- ملا احمد کاشانی	محمد حسین پینه دوز اصفهانی
۱۵- مشهدی اقرقزوینی	استاد حسن بنا کاشی
۱۷- ابراهیم خان	استاد حسین کاشی دباغ
۱۹- استاد حسین نعلبند کاشی	ملا محمد عطار
۲۱- سیدعلی ارسى دوز کاشی	مشهدی حسین عطار قزوینی
۲۳- ميرزا حبیب الله کاشانی	مشهدی نصر الله تنباکو فروش چهارمی
۲۵- حاجی آقا کاشی قهوه چی	
- این عده بجز دو سه نفر که با سواد و علم بوده و محرک خارجی داشته
ای ریاست و استفاده های مادی و معنوی بوده اند بقیه همه از عوام کالا انعام اند
چه دو سه نفر هم از صفت انعام انعام داشته اند که از راه حق منحرف
بن روش و دین باطل گرویده اند .

سید و خواجہ ہستیہ کبر و ذوق و قریب و دُور

۱۵۱ تا چه طریقت که عرفان با عریضه بهر شد

۱۲) بزرگوار که در هر روز دقت نماید چنانچه با این اسم هر روز

۱۵۱ دکن و جات

(۱) شهر بابک بنو داود بن ولید و زاده اش .

(۱۷) عیال و نفی که در این شهر و در خارج

۱۲۱ "صبح بخیر" سرپرست خانوار

۱۵۱ سفره کبیرا بهت

(۱) چنانچه در سال ۱۳۰۲ هجری قمری در سال ۱۳۰۲ هجری قمری در سال ۱۳۰۲ هجری قمری

اسکندریه و طنطه و زقایق باشد و دو سال در هندوستان سه چهار سال در
اسلامبول و حلب و دیاربکر و ماردین و سویرک و ارفه و موصل و تکریت
و بصره و کوفه و اماره

س - در بلاد ایران چه در بوده اید ج - تا بیست سال که طفل بودم س -

ایام سیاحت چند سال در ایران آمدند ج - یکسال یا چهارده ماه یا پانزده ماه

س - در این مدت کسب یمنی میکردید یا تجارت. ج - بلی بعضی اوقات

کسب می‌کردم س - کسب بدی یا تجارت ج - داد و ستد خرازی

فروش شال فروش همه جور کسب میکردم من - چند وقت است بطهران

آمده اید ج - دوماه است س - از کجا آمده اید ج - از روسیه س - چند وقت در روسیه بودید ج - ظاهراً دوسه ماه یا چهار ماه س - بچه خیال بر روسیه رفته بودی ج - از اسلامبول آمده بودم بر روسیه س - در اسلامبول چه میکردید تفصیلاتی را که گفتم س - اینجا که آمده بودید دیگر برای چه آمدید ج - والده دارم آدمم او را به بینم اینجا که رسیدم دیدم هوا سرد است مانندم س - از قرار بکه ماشینده ایم توقیع از شخص بزرگی آورده اید ج - بجهت کی س - بجهت سلسله بایه ج - خیر چا پارخانه دولتی زیاد است من چرا س - شما بکجا رفته اید ج - چرا رفته ام و حضرات را هم دیده ام س - چه دیدید ج - چه میخواستید به بینم چه طالبید که من بگویم س - از ظهور حسینی و قائم و دلیلی که آنها می آورند بصدق قول خودشان ج - دلیلی که آنها می آورند یا دلیلی که من موقن باشم س - دلیلی که قبول عامه داشته باشد ج - هیچ دلیلی قبولیت کل عالم را ندارد اگر می داشت این مذاهب مختلفه در عالم نبود س - شخصی که اظهار امری میکند باید دلیلی بیاورد و آن دلیل اثبات حقیقت خودش را بکند ج - از من می پرسید که من ادعائی ندارم اگر از مدعی می پرسید بروید از خودش پرسید س - ما چون شما را آدم بیغرض دانستیم و میدانیم و شما هم فرمودید که من در عکا رفته ام و حضرات را دیده ام می خواهم از شما پرسم که آنها حرفشان چیست در مذهب هم که بخلی نیست چه ضرر دارد که شما دیده اید و مانند دیده ایم از برای ماصحبت کنید ج - راستی را حقیقت حالشان بر من معلوم نشد س - من از حقیقت حالشان نپرسیدم زیرا که حقیقت امر را جز خدا نمیداند ج - از قرار ی که شنیده ام کتب آنها بدست دولت و بدست وزراء و بدست شما آمده کتب را ملاحظه کنید من از عهده تقریر ایشان بر نمی آیم س - لا اعتبار فی القراطاس ما می خواهیم از زبان شما چیزی بشنویم شاید دشمنان این طایفه کتابی نوشته باشند و بدست دولت داده و انتشار بدهند ج - الحمد لله دولت ما معنیر است نسخه از او بردارند و فرستند از خود او استفسار کنند س - ماکار بمطلب دولت نداریم حرف از خودمان میزنیم و مقصودمان است که چیزی بفهمیم شاید ما هم مجاهد باشیم چه ضرر دارد که شما هادی ما باشید ج - این اقل السادة این آیام مذاکرات مذهبی و عقاید قلبی را جایز نمیداند چرا که بعضی اهل غرض امر مذهبی را داخل بامورات دولتی کرده اند و درین هنگام محض اطمینان خاطر اولیای دولت مذاکرات مذهبی تکلیف این اقل السادة

نیست با آنکه تا حال سی سال است که از این طایفه نفس برخلاف دولت کشیده نشده و آه مظلومیت خودشان را بلند نکشیده اند که مبادا دولت مکرر شود س - ما هم این گفتگو استنطاق را محض این میکنیم که رفع شبهه شود والا اگر شما حالا از این مقوله صحبت بکنید شاید باز به بعضی از اغراض حمل بشود ج - این اقل السادات با اینکه خود اقدام کردم بیای خود بیاب حکومت آمدم با وجود این عجب است که باز شما همچو گمان کرده اید که در من غرض است چه غرضی غرض با که غرض با چه الحمد لله که عمر بیشترش گذشته است و آخر عمر است چه غرضی چرا س - شما بیای خود مگر جز برای رفع شبهه بحکومت آمده اید والله رفع شبهه نخواهد شد مگر بگفتگوی و مطلب فهمیده نخواهد شد مگر بمذاکره ج - بنده بجهت رفع شبهه و فتنه و فساد حکومتی از خود و اقربان خویش بیاب حکومت آمده ام رفع شبهه حکومتی که شد رفع شبهه مذهبی میشود س - بچه قسم شما میخواید رفع شبهه حکومتی بکنید ج - اگر حکومت اذن میدهد من در باب حکومت مدتی میمانم تا معلوم شود که ما اهل فتنه و فساد نیستیم یا اینکه از امثال خودم هر کرا بخوانند یکنفر یا دوفقر یا بیشتر یا کمتر در حکومت میگذاریم و از تمام سربایر امور خودمان بحکومت اطلاع میدهم مشروط بر اینکه حکومت هم ما را حفظ کند امر عقاید مذهبی و قلبی را نفساً بعد نفس شرائطی که در ورق علیجده نوشته میشود هر کس میخواند مکالمه مذهبی بکند بتصدیق چند نفر خارجی از اهل ملت دیگر تا حقیقت مذهب کشف شود اصل مقصود همین است س - بنده باشما از طرف دولت حرف میزنم و بشخص شما هم اطمینان میدهم پیش خود باشما گفتگو نمیکنم شخص من باین آیه بقرآن مجید مؤمنم که در باره قوم یهود میفرماید **ضرب علیهم الذلّه و المکنه** و می بینم که این شخص بزرگوار در هزار و سیصد سال قبل این کلمه را گفته (مقصود حضرت رسول است) و هنوز ذلت یهود در تزیین است در تمام کره ارض و بعد از آنکه ایمان بحضرت رسول آورد و یقین حاصل شد از برای من که میفرماید من گفتم **مولاه فیهذا علی مولاه** فرموده اوست **تبدأ اوصیای او را تا قائم منتظر قبول کردم و بعد از آنکه اینمطلب را قبول کردم اقوال آنحضرت در باب علامات که در باب ظهور فرمودید قبول کردم و شما که میگوئید حضرت حجت ظاهر شده بچه دلیل میفرمائید ج - این ذلیل بجمیع آیات قرآنی و بجمیع ما جاء به النبی مؤمنم و حال حاضر را بیش از این جایز نمیدانم و اگر**

کسی از علماء با این فانی سخنی داشته باشد در محضر جمعی از منصفین صحبت بدارند س - ما خودمان حالا میخواهیم گفتگو بکنیم کار بمنصف و غیر منصف و دیگران نداریم یک جزئی از آنچه را که میخواهید در حضور منصفین بگوئید به بنده هم اظهاری بکنید شاید بنده هم چیزی بدانم و بفهمم ج - بنده شما را از منصفین میدانم ولیکن از شما متوقعم که مطالب دبتان را با این اختلال حالی که از برای این فقیر هست بدیگری رجوع کنید و از دیگری استفسار نمائید س - شرائطی را که میخواستید ذکر کنید بفرمائید تارفع شبهه شود ج - اولاً معلوم است که ما از دولت اطمینان کامل میخواهیم که ما را حفظ کند تا نایاً شرط مکالمه این است که بمعالطه نگذرد بقدر نیم ساعت متکلم صحبت نماید و مخاطب ساکت باشد بعد از آنکه سؤال او تمام شود او جواب بگوید و یکی آنکه طرف سؤال و جواب نفسی نباشد که من ملاحظه شأن و احترامات کنم و از او خائف باشم و چند نفر که بکلی خارج و عاری از این قانونند مصدق نشوند و از سفرای خارجه در صحبت عقلیه و نقلیه و کتب قبلیه و بعدیه و شرط دیگر آنکه متکلم با مخاطب بدون مداخله غیر نایه دو بدو صحبت کنند س - خود شما مدعی اثبات مطلبید یا دیگر برامیفرمائید ج - این عباداً مدعی مطلبی نیستم ولیکن تدافع هر گونه تهمت را از خود در هر مجمعی باین شروط میکنم که در عقاید اقل السادات فساد نیست والا خود مدعی نیستم اگر بودم خود رجوع میکردم س - بنده عرض نمیکنم که شما خود مدعی هستید و چنین مجلس هم فقط از برای یک نفر شما برپا نمیشود مگر اینکه بخواهید خودتان بنفس نفیس رفع بعضی شبهات و اثبات حقیقت بایه را بکنید ج - این ذلیل سی سال است سیاحم و از بعضی دیانت ها خوب مطلعم مخصوص از دیانت بابی ولی در مقام اثبات این طایفه نیستم مگر آنچه را که میدانم میگویم س - شما که خودتان بیاب حکومت می آئید از برای رفع شبهه اگر در این سلسله نیستید با آنکه کسی شما را نخواسته بود چرا می آمدید والان اگر از این طایفه نیستید آدم عاقل اینکار را نمیکند که شروط قرار بدهد و سفر را حاضر کند محض اینکه مطلب دیگران را بگوید ج - بلی بنده خود پیای خود آمده ام نه باراده خود شنیدم که حضرت والا استفساری از این ذلیل فرموده بنده از این جهة بحکومت آمدم ابدأ مدعی این مطالبات نیستم که سیاح را با اینگونه مطالب چکار س - حضرت والا بچه جهة استفسار

شما میفرمود و حال اینکه شما میگوئید من مرد سیاحی هستم ج - عجب است از شما که این مطلب از بنده سؤال میکنید خوب بود از حضرت والا سؤال نمائید حال آنکه از بنده سؤال میکنید آنچه بخیالم رسیده اینست چون بنده نظر بزمستان و برودت هوا یکی دوماه در اینجا توقف کردم گمانم آنکه شاید بعضی حکایت سیاحتیه را که ذکر کرده‌ام ببعضی از اهل غرض حکایت کرده باشند و آنها گمان کرده‌اند که این اقل السادات را خیال منبر و محراب است از این جهت بعضی لباسها براو پوشانیده بحضرت والا عرض کرده‌اند باینکه حین حرکت بنده بود توقف نمودم بخدمت حضرت والا شرفیاب شدم تا اینکه شخص حاضر را گمانها در حقش نیافند و بحضرت والا معروض ندارند و امنای دولت را بشبهات گوناگون خاطرشانرا متوش نساژند و نگذارند بآبادی مملکت و رفاهیت رعیت بپردازند س - شما این همه فرمایشات میخواهید بگوئید که معتقد نیستید باینکه حضرت قائم ظهور کرده است ج - این ذیل را از شما اینگونه سؤالات توقع نبود گویا حدیث مشهور در نظر نداشتید که میفرماید **لَوْ عَلِمَ الْبَازِرُ مَا فِي قَلْبِ سَلْمَانَ كَفَرَهُ وَقَتْلَهُ** آیا تکلیف این فانی است که سرایر قلب خود را معروض دارم از خود شما انصاف میطلبم بعد از آنکه میگویم بما جاء به النبی مؤتمن دیگر این سؤالات تکلیف نیست س - شما میفرمائید که من نظر بیرونی هوا در زمستان یکی دوماه در اینجا توقف کردم که شاید بعضی حکایت سیاحتیه را ذکر کرده‌ام بعضی شنیده‌اند و بعضی از اهل غرض حکایت کرده‌اند و آنها را گمان اینکه شاید اقل السادات را خیال منبر و محراب است باین واسطه آمده‌ام رفع شبهه نمایم بنده هم غرضی از این سؤال نداشتم ج - آنچه در استنطاق اول ذکر شد مجدداً ذکر میکنید اولاً بدانید نه اینکه بگویم حکماً اینطور بوده همچو گمان شد چه که شنیده شد جناب ملا محمد رضای همدانی (اوصله الله الى جزائه في الدنيا والاخره) در بالای منبر از هر فزقه و طایفه بد میگوید و لعن میکند من جمله این اقل را نسبت‌ها داده و منصبها از برای این فانی برقرار نموده بآنکه مرا ندیده و حرفی از من استماع نکرده است س - شما در این موقع عارضید یا معروض ج - این ذلیل نه عارضم و نه معروض در این مقام بلکه محض خاطر حکومت آمده‌ام که از من راضی باشند و رفع اشتباه شود س - شما بچه نوع رفع شبهه میکنید نابآن نوع حکومت ساکت شود ج - بهمان نوع که عرض کردم هر قدر

حکومت بخواهد توقف میکنم تا ثابت شود و اگر طریقه دیگر میدانید
طوری عمل میکنم و اگر میل حکومت بر رفتن بنده بوده است که بنده خیال
نرا داشتم مسافرم نه مجاور س - اگر شما تا بقیامت اینجا بمانید باز
مخفی و رفع شبهه هم نمیشود مگر آنچه را از شما سؤال میکنند یا
نرا با اقرار مطابق سؤال جواب بدهید ج - از شما سؤال میکنم آیا
حکومت باید سرایر و عقاید رعایا را سؤال نماید یا انتظام مملکت و رفاهیت
ش ملحوظ فرماید س - چون بنای عقاید سلسله بایه از روزاول بر
پایه بوده از این جهت میخواهند سؤال کنند که آیا شما از آن سلسله هستید
خیر ج - خیر این بنده از اهل سلسله عقاید فساد نیستم س - من
شم این است که این طایفه بنایشان اینست شما خودتان را مفسد نمیدانید
این طایفه را ج - من خود را که مفسد نمیدانم و بایه بعضی از این حضرات که
اراضی روم ملاقات شد آنها را هم مفسد نمیدانم دیگر اگر مشتبه شده
هم عند الله س - ما بزمین شورش این طایفه را دیدیم شما اگر از این
م نیستید انصاف میدهید که شورش کردند و بنای آنها بفساد است و
هم داخل در این سلسله هستید و کتمان میکنید عقاید آنها را آنهم
رئاست علیحدہ ج - بنده از ابتدای این شورشها اطلاعی ندارم مدتی
قبل تا حال در صفحات عثمانی بعضی کلمات اینهارا دیده ام جمیع بر متابعت
حکومت و طلب رضای حکومت و موافق رأی حکومت است س - عقاید
بهارا صحیح و درست فهمیده اید یا خیر ج - بعضی مناجاتها دیده ام
این حضرات در ممالك روم منجمله مناجات مختصری در حق قبله عالم
تمام که دعا کرده اند اگر مقتضی بدانند مناجات را عرض کنم و در همینجا
ش کنید س - آن مناجات چیست

ج - هوالمقتدر علی ما یشاء باسمه المہمن علی الاسماء یا
لہی الرحمن والمقتدر علی الامکان اسئلك بنفسک بان تحفظ السلطان
اسئلك بان لاتنظر الیہ و جریرات من سبقہ فی الماک بل الی بحر
عودک و سماء فضاک و شمس الطافک ای رب کف عنہ اکف السوء
البدالتی جعلتہا فوق ایدی خلقک انک انت المقتدر المتعالی العالی
الحکیم استدعا آنکہ اگر بخواهند این مناجات را تفسیر نمایند باہل غرض
نگذارند تفسیری از خود بنده بخواهند س - مفسرین از قرار گفته

شما ملاحای ما هستند و آنها هم نباید غرضی داشته باشند ج - مفسر
 اهل غرض علمای اعلام نبودند و لیکن اهل غرض نفوسی هستند که خود را
 را بعلمای موسوم میدهند س - از کتب و بیان باینها چیزی در دست شماست
 خیر ج - نزد بنده چیزی از کتب آنها نیست ولی شنیده ام که بدست حکام
 خیلی افتاده است س - چون آخر استنطاق است و باید آخر استنطاق
 باسم خودتان امضا کنید ثانیاً مذاکره میکنم آیا شما حاضرید از برای
 اگر دولت مجلسی منعقد بکند بشروطیکه خواسته اید اثبات حقیقت این
 کنید یا خیر ج این فانی مکرر در همین استنطاق عرض کرده ام مثبت
 نیستم ولیکن بشروط مذکور آنچه از عقاید حضرات خبر داشته باشم
 س - این لازم بانعقاد مجلس و شروط نیست من قبل از آنکه شروع بنوع
 استنطاق بشود از خود شما سؤال کردم که شما معتقد نیستید بظهور
 قائم فرمودید معتقدم باینکه ظهور کرده و حالا این نوع اشکالات است که می آید
 ج - این نوع مکالمات مفروضانه است از دولت مستنطق دیگری در اجاب و مستنطق
 س - شما خود میدانید که من غرضی ندارم و آنچه را که من میگویم را از
 لب شما شنیده ام اگر دروغ میگویم بگوئید دروغ میگوئی ج - آری
 همین بیان شما عین غرض است والله الذی لا اله الا هو که اصل اعتبار
 سرایر خود را نگفته ام س - یعنی در استنطاق یا غیر استنطاق ج -
 در استنطاق وجه در غیر استنطاق بحق و حده لا شریک له که سر خود را در
 مذهب بشما و غیر شما نگفته ام س - من سؤال از سرایر مذهبی شما نکردم
 از همین دو کلمه سؤال کردم که عرض کردم حال اگر نسبت دروغ
 میدهید بدهید نقلی ندارد از همین تقریرات شما معلوم میشود لازم
 بتصریح ج - حاشا و کلاً نسبت دروغ بشما و احدی نداده ام و نسبت
 ولیکن بشما مشتبه شده است و آنچه میفرمائید و در استنطاق است همان
 که گفته ام . محل امضای سید علی اکبر معروف بجاجی سید مهدی یزدی

سؤال و جواب با ملا علی اکبر (ایادی)

س - شما اصلتان کجائی است ج - شه مرزادی س - اسم پدر
 چیست ج - ملا عباس س - عیال دارید ج - بلی س - اولاد چند تا دار
 ج - چهار تا س - در کدام مدرسه تحصیل کرده اید ج - مدرسه
 مدرسه مادر شاه و مدرسه مجتهدیه س - چند وقت است که در طهران

بست و دو سال است س - چند وقت است داخل سلسله بایه شده اید
 بعد از این سلسله نشده ام ولی معاشرت کرده ام س - چند وقت است که
 ایشان معاشرت هستی ج - از سالی که حضرت والا حضرات را گرفتند مرا
 گرفتند س - اگر شما در این سلسله نبودید سبب چه بود که شما را
 گرفتند ج - محض معاشرت يك مجلس با این حضرات مرا هم گرفتند
 بعد از آنکه شما را گرفتند و مستخلص شدید دیگر با اینها چرامعاشرت شدی
 در انبار مبار که حضرات بعضی صحبتها میداشتند که اسباب تحیر و
 حیرت می شد گفتم بچه بینه شما این صحبتها مینماید گفتند بینه و برهان
 موقوف است باینکه کتب این حضرات را به بینید و در انبار ممکن
 است تا اینکه بعد از ششماه مستخلص شدیم بیرون که آمدیم تا مدت سه چهار
 ماه با اینطایفه ابداً معاشرت نکردم و بعد را حاجی محمد اسماعیل کاشی در
 زل بنده آمد و شد کردند و کتب حضرات را هم آوردند و پیش من بود
 مطالعه در این کتب مینمودم و مطالعه این کتب اسباب زیادتى حیرت من
 آنچه را که غیر این طایفه نسبت باین طایفه میدادند بر خلاف دیدم در
 آن کتب آنچه مستحضر شدم حضرات بایه قائل بظهورند و بطبق ادعای
 ایشان بینه هم در دست دارند و بینه ایشان میگویند پنج قسم است - آیات
 شواهد - شئون علمییه - خطبات - زیارات و اینها را مختصری دیده ام و
 اینها بینه حسى و معجزه حسى خواستم میگویند معجزه حسى داریم اگر
 خواهید ببینید باید بروید نزد رئیس ما و از او بخواهید آنچه را که میخواهید
 بگویند رئیس بقبله عالم نوشته که مرا بخواهید و عالم را هم بخواهید
 اینان شود آنچه را که شما معجزه میدانید و میگویند قبله عالم اقدام نکرده
 است تا مطلب بر همه کس معلوم شود و آورنده نوشته را هم کشتند و شما
 که معجزه حسى میخواهید باید بروید نزد رئیس این دعا گو چون استطاعت
 من نداشتم رفتم و محض مجاهده همینقدر اکتفا کردم س - از قراریکه
 ندادم آنچه را که برای قبله عالم نوشته برای تمام سلاطین روى زمین
 افتد اما همان تنها قبله عالم اقدام برسیدگی فرمودند یا تمام سلاطین
 روى زمین ج - بنده شنیده ام که تمام سلاطین نوشته اند ولی نمیدانم چه
 گفته اند و چه شده اطلاع ندارم س - البته اگر اقدام کرده بودند شنیده
 بود پس معلوم میشود که اقدام نکرده اند ج - اقدام و عدم اقدام را بنده
 هیچ اطلاع ندارم

س - تا آنقدر که مجاهده کرده اید مطالب اینها را حق فهمید یا باطل ج - نه حقیقت بر من معلوم شده نه بطلانش نه بد از آنها میگویم نه خوب اگر محمد و آل محمد از آنها بیزارند من هم از آنها بیزارم و اگر غیر از دین محمد دینی را آورده اند من از آن دین بیزارم و من ساکت تا وقتی که بطلان یا حقیقت آنها بر من معلوم شود س - شما چون در اینها سیر کرده اید میخواهم بدانم که این امر را که اظهار میکنند فقط برای اسلام از شیعه و سنی است یا از برای تمام مذاهب ج - میگویم از برای تمام اهل عالم است س - نصارا و یهود که هنوز داخل اسلام نشده و اقرار نبوت پیغمبر ما ندارند چگونه تصدیق میکنند بظهور حضرت قائم و ظهور حسینی ج - میگویند جمعی از نصارا و مجوس و یهود امر را قبول کرده اند و من هم چند نفر یهودی را دیده ام که امر این را قبول کرده اند و بواسطه قبولی این امر بحضرت رسول و حضرت ایمان آورده اند س - در زمان حضرت رسول نجاشی که بخدمت حضرت رسول هدیه فرستاد و همچنین پادشاه یمن آیا در اینمدتی که این اظهار امری کرده یکی از سلاطین اگر حقیقت او را میدانستند یا نه میشدند در تفحص حالت او بر نمی آمدند و انگهی این آیاتی را که این آیه آورده و متمسك باین آیات شده یا مخالف آیات قرآن است یا موافق مخالف است باطل اگر موافق است که ما چیز تازه ندیدیم و رحمت ظاهر کنند ظهور خودشان را (کذا) ج - اطلاع از مطالب تمام این حضرات را که بدانم سلاطین با او چه کرده اند و این حضرات میگویند که قائم مأمور است با سرار و بواسطه شریعت پیغمبر را ظاهر کند یعنی مطالبی را که تا بحال نفهمیده و مسطور (مستور) بوده است و میگویند هیچ ولی مأمور نبوده بدرب خانه های مردم برود که تا احکام دین از اصول و فروع را از او بکنند چنانچه پیغمبر غیر از مکه و مدینه جایی نرفته است س - این در اطراف عالم آنچه را که میگوئی از اینکه هر طایفه مقرر بامر شده اقل از پنجاه هزار جمعیت دارد چنانچه حضرت رسول در وقتی که عدد آن بسبب نفر رسید بنای جنگ را گذاشت این شخص هم جمع کند امت را بنای جنگ و اظهار امر خود را کند ج - خودم در جمعیت اینها اطلاع ندارم ولیکن روزنامه را دیدم از انگلیس که بزبان عربی ترجمه شده آن شخص انگلیسی مداز تحقیق از بدر بروز اینطایفه تا هشت سال

را نوشته بود که تاحال بیست هزار از این طایفه را کشته اند و تبعه که الان هستند دویست هزار نوشته است و آن روزنامه الان بحضور حضرت والا است من از این حضرات سؤال کردم که با اینکه دویست هزار جمعیت این طایفه میشود چرا باین درجه تحمل صدمه و اذیت از این خلق میکنید جواب دادند که اصل بنای این مذهب بنزاع نیست میگوید اصل رئیس این امة آمده است که عالم را متحد کند چنانچه در کلمات اینهاست **لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم** در جای دیگر میگوید **لیس الفخر لحکمکم انفسکم بل لحکمکم ابناء جنسکم** آنچه من فهمیده ام و آنچه این حضرات میگویند ابدأ مقصود نزاع نیست بلکه مقصود اینست که افراد بشر برضا و میل خودشان بعد از تحقیق امر دین و مذهب را بفهمند نه با کراهت س - از این قرار همچو معلوم میشود اینها حتی صدمه زدن بسک و سایر حیوانات دیگر از قبیل خر و گاو را منافی آیات خود میدانند ج - بلی همینطور است س - از قراریکه من شنیده ام که روزه اینها از نوزده روز زیاد تر نیست و روز عید فطر ایشان روز عید نوروز است و همچنین دوزن را بیشتر از برای یکمرد حرام میدانند ج - من این مطلب را نمیدانم ولی اینها کارشان از اذکار و اوراد آنچه را که من دیده ام یک ذکر نوزده و نود و نود و پنجمی دارند که مطابق عدد (واحد) (والله) می باشد چون عدد واحد نوزده و واحد یکی از اسماء الله میباشد لهذا بعضی از اذکار را مطابق این اسم در میان خود دارند (والله) چون عددش نود و پنج میخواهند هم مطابق اسم خدا باشد و هم معنا الله باشد س - میخواستید بنارا بر عدد احد بگذارید که آنکه در سوره مبارکه قل هو الله احد ج - بنظر من می آید که لفظ احد هم داشته باشد محل امضای ملا علی اکبر

سؤال و جواب با میرزا محمد رضا

س - اصل شما کجائی است ج - اهل یزد س - چند وقت است از یرد آمده اید ج - شش سال متجاوز است س - در این مدت شش سال بچه کار مشغول بودید ج - کتابت کردن س - اهل و عیال هم دارید ج - صبیبه دارم در اینجا که آنهم شوهر دارد س - در این مدت هم با کسی مراوده داشتید ج - بواسطه کتابت کردن که بواسطه گرفته صرف نمائیم بسیار کم س - معاشرت و مجالست یکی از شروط پیدا کردن معاش است

چگونه میشود که معاشرت نشود و پول پیدا شود ج - این حرفی است
 صدق و حق همینقدر معاشرت میکردم که کتابی گرفته نوشته شود و امر بگذرد
 در این بین هم با بعضی اشخاص معاشر بودم س - با آنها که معاشر بودید
 و کتابت کردید کپها بودند ج - چندی برای مانکچی گبر که قریب یکسال
 ونیم باشد کتابت میکردم س - چند ماه در مسجد شاه کتابت کردید ج - در
 این مدت شش سال س - در این مدت که از برای متفرقه کتابت میکردی
 با چه نمره اشخاص مراوده داشتی ج - با کسی که داد و ستد داشتیم معاشرت
 و همه جور خلق را دیدم س - شمارا برای چه اینجا آوردند ج - کسی
 مارا نیاورد خودمان آمدیم بطهران ولی در اینجا باسم بابی بودن آوردند
 س - مگر شما از سلسله بایه هستید ج - چونکه در اسلام فرق مختلفه
 هست بنده محضاً لله بدون اغراض نفسانیه در این فرق سیر کرده تا معلوم
 شود که واقعا کدام حقند و آنقدر که خدا بما ادراك داده بود از هر جائی
 فی الجمله ادراك شد س - از این فرقه بایه چه فهمیدید و چه میگویند
 ج - چونکه ما اثناعشری هستیم ما قائمی داریم که مهدی موجود است و
 منتظریم ظهور او را از این طایفه چنین ظاهر شد که آن مهدی موعود ظاهر
 شده ما در تفحص بر آمدیم که این مطلب راست است یا دروغ در صدد
 تحقیق این کار بر آمدیم از این حضرات از آن جمله با حاجی محمد علی نام
 هراتی در یزد معاشر شدیم و او بتدریج بعد از چندین روز که آشنا بودیم
 معلوم شد از این طایفه است چون بنده بعضی حرفها که لایق نیست مثل
 اینکه میگفتند این طایفه منکر پیغمبرند و يك زن بچند شوهر حلال است و
 مال مردم را مباح میدانند و مسکرات را حلال میدانند شنیده بودم مخصوصاً
 اول از حاجی این سؤال را کردم که مسکرات حلال است یا حرام او با کمال
 انکار اظهار کرد که حرام است و بنده یقین داشتم که این طایفه بعضی شراب
 میخورند جواب داد که از این طایفه نیستند یا عاصی هستند مثل اینکه بعضی
 از امت رسول الله ص عاصی هستند و شراب را میخورند مطلب بطول انجامید
 تا آخر کتاب باب را اضطراراً بیرون آورد که معروف است به بیان و يك
 بابی از او پیدا کرد نشان داد که در آن باب از ابواب کتاب نوشته بود
 ان كل مسكر حرام س - آنچه میمان و حریان دارد حرام میدانست یا
 خیر ج - خیر چیزی مستثنا نشده بود بعد بلسان فارسی انقوزه و تریاك
 و دوائی بدمزه گویا غلیان هم بود که اینها را حرام شمرده بود گفت میزان

کتاب است به اعمال خلق س - کاسنی زیاد بدمره و تلخ است او را هم
 یقین حرام شمرده ج - این داخل نباتات است نفس چندان کراهتی از او
 ندارد س - هرچه را نفس کراهت دارد حرام است یا هرچه را که کراهت
 ندارد حرام نیست ج - بعضی از نفوس بعضی از دواها را کراهت دارد
 و بعضیها کراهت ندارد مثل اینکه بعضیها بخوردن فائوس بهیچوجه کراهتی
 ندارند س - شخص صاحب حکم که کامل است و من جانب الله حکم آورده
 است بدلیل عقل حکم او یا از برای کلیه ناس باشد نه بعضی دون بعضی
 ج - صاحب این حکم الان حاضر است بهتر آنست که از خودش سؤال
 شود تا اینکه ما خلاقی نگفته و نکرده باشیم س - شما چندسال است که
 در صدد مجاهده و تجسس این مذهب هستید ج - ما از آن زمان طفولیت
 مجاهد بودیم و از زمانی که اسم باب پیدا شد ما طالب شدیم که بفهمیم ولی
 محض آن تفصیلاتی که شنیدید و میدانید و هم بجهة حفظ جان و مال و دین و
 دنیا ظاهر نمیگردیم مقتضی هم نبود که ظاهر کنیم هر وقت میسر میشد
 ظاهر میکردیم و اگر يك جائی میفهمیدیم که مطمئن هستیم مطلب حق
 گفته میشد س - پس برویم بسر سؤال اول که خودش میگوید فی ان
 کل مسکر حرام و در همان جا هم حرام کرده انقوزه و تریاک و دواهای
 بدمزه را پس این حکم هم باید کلیت داشته باشد و همینکه کلیت داشت
 متوجه اغلب میشود و اغلب که حکم کردند بر بدمزه بودن يك دوائی حکما
 آن دوا داخل دواهای بدمزه خواهد بود ج - هر قدر پیغمبری که ظاهر
 شد از آدم تا خاتم و همه معجزات دلیل بر اثبات حقیقت خودشان آمدند
 بعد از آنکه اثبات کردند حقیقت خودشان را باید هرچه بگویند تعبد قبول
 کنند قول او قول اله است و امر او امر اله است س - آری این شخص
 که ظاهر شده و احکام من جانب الله آورده بچه دلیل و بیان و معجزه و کرامت
 اثبات حقیقت خودش را کرده تا ما هم تعبد قبول کنیم ج - خلق دو فرقه
 هستند يك طایفه راسخ اند و طالب و مخلص آنها محتاج بدلیل نیستند و آن
 مطیوب آنها را جذب میکند مثل آهن را سوزن را مثل جناب امیر المؤمنین
 همیقدر که رسول الله ص اظهار نبوت فرمود قبول بدون دلیل و معجزه و
 همچنین او پس قرن و فرقه دیگر که محتاج بدلیل هستند زیرا که آن خلوص
 در آنها نیست حال اگر کسی منصف باشد قناعت بآن دلیلی که خداوند به
 پیغمبر خود عطا فرموده میکند مثل اینکه خاتم انبیا قرآن را معجزه اعظم

خودش قرار داد و گفت هر کس این معجزه را قبول ندارد مثل او بیارود
 بعضی ها که منصف بودند قبول کردند بعضی رد کردند و غلط گرفتند س - آ یا
 حضرت ابراهیم پیغمبر اولوالعزم بود یا خیر ج - بلی س - در آنجا بکه
 تعجب میکنند از زنده شدن جسد پوسیده و خداوند عالم میفرماید اولم
 تؤمن جواب عرض میکند ولیکن لیطمئن قلبی بعد خطاب می آید (فخذ
 اربعة من الطير الخ) آنوقت میکبرد چهار مرغ را و میکشد و اعضای آنها
 را از هم منقطع میکند بعد هریکی را بکوهی می اندازد آنوقت صدای آنها
 میکند آنها بهیکل اول جمع میشوند و زنده میشوند و می آیند پیش او
 باذن خدا و همچنین حضرت موسی که عرض میکند رب ارنی انظر الیک
 خطاب می آید این قرانی یا موسی ولیکن انظر الی الجبل پیغمبرهای
 ما بیدلیل از خدا قبول نکردند و اگر هم قبول کردند محض اطمینان قلب
 باز سؤال کردند که درست مطمئن بشوند چگونه ما بی دلیل قبول کنیم و حال
 آنکه از آنها کمتریم ج - این بنده با شما برادریم در این باب سمعنا و
 اطعنا ولی از همه چیز گذشته مضی ماضی حال اول تحقیق باشد نوشتجانی
 که از برای خلق آمده هیچ لوحی از برای قبله عالم روحی و روح العالمین
 فداء که صاحب آورنده لوح کشته شد و اصل آن نسخه در خدمت قبله
 عالم است و سواد او هم در این بلد موجود است و ممکن است که من آن
 سواد را بیارم و آن لوح موسوم است بلوح السلطان در آنجا نوشته شده
 که ای کاش رأی جهان آرای سلطانی براین قرار میگرفت که این عبد با
 علمادریک مجلس مجتمع میشد هر گاه امر خود را بپرهان اثبات کردیم ما را
 بخود واگذارند والا الامر بیدالسلطان شاید من قدری از خاطر م رفته باشد
 رجوع باصل که شد معلوم میشود گذشته از اینها تا حال کسی طالب نشده
 بود تا به بینه و دلیل اثبات حق خود را بکنند تا اینکه خود او طالب شد و
 نوشت که امر ما را رسیدگی کنید و تا بحال مدتی است از آن لوح گذشته
 و هیچکس رسیدگی نکرده و فی الحقیقه قلب سلطان هم مکدر شده و حق
 هم داشتند و باز هم کمال امتنان از لطف سلطان داریم خدا اشرار و مفسدین
 را هدایت فرماید که نگذاشتند این مطلب واضح شود و این مطلب اختصاص
 بهین دوات ندارد بتمام دول روی زمین این اظهار را فرمودند و ما دبیریم
 بسیاری از الواح را که بدول متفرقه فرستاده شد بفضل الله دولت ایران با
 تمام دول صلح و مودت دارند استدعاییم که بطور حقانیت و عدل ربه قضای

تکلیف خودشان که ظال الله هستند این مطلب را تحقیق و رسیدگی نمایند
 یافته و فساد از روی زمین برخاسته و دست اشرار کوتاه شود تا نتوانند
 این امر را مشتبه کنند و جمیع نوشتجانی را که ماسیر کردیم هیچ در تمام
 آنها ندیدیم مگر اینکه ذکر شده است رفع دوئیت از میان مخلوق و
 یگانگی با تمام ناس و اتحاد اهل عالم از آن جمله در لوحی میفرماید
 ليس الفخر لمن يحب الوطن بل لمن يحب العالم و همچنین در صحیفه
 احکامیه ضبط است که عاشر و مع الادیان بالروح والریحان لتجدوا
 منکم عرف الرحمن و همچنین در کلمات عربیه و فارسیه بسیار از این کلمات
 است حتی علمائیکه حکم بر قتل این طایفه دادند ما مأموریم که بهیچوجه
 عداوتی با آنها نداشته باشیم و اصلاً غیبت و بی ادبی نسبت با آنها نکنیم و
 جوهر این امر اینست که این طایفه باید باعمال طیبه و اخلاص مرضیه و
 صفات حسنه در عالم ظاهر شوند که جزاینها از آنها ظاهر نشود س - شما
 این شخصی که ظاهر شده و ادعای ظهور حسینی میکنند همان نفس حسینی
 میدانید یا بالاتر یا کمتر ج - حال که خود ایشان مذکور فرمودند رجعت
 حسینی است و عین او میداند اگر بالاتر و پائین تر میگفتند ما هم
 میدانستیم ولی نه آنروز کسی حسین را شناخت و نه امروز س - این حدیث
 نبوی را شما شنیده اید که میفرماید انا من حسین و حسین هنی ج - بلی
 شنیده ام و این مسلمی دین است س - بجز حضرت امیر که حضرت رسول
 من ع میفرماید انا و علی من نور واحد و بجز او پس قرن که در حق او
 فرموده انی اشم رایحه الرحمن من طرف الیمن غیر از این دوبرگوار
 کی را سراغ دارید که بی دلیل ایمان آورده باشد ج - چه عرض کنم
 نظر من که نمی آید ثالثی س - با اینکه شما ثالثی از برای اینها نمیدانید
 این همه مخلوق که شما خود میدانید و من نمیدانم که از آنجمله خود شما
 هستید بچه برهان و دلیل قبول کردید اظهار و ظهور این شخص را ج - دلیل
 حدیث نبوی س که میفرماید و اشوقاه من اخوانی فی آخر الزمان
 اصحاب آن حضرت تعجب میکردند سؤال میکردند که اینها چه اشخاصی
 هستند میفرمودند اینها قومی هستند که لایستهون فصدو لاذهبا جای
 دیگر میفرماید اینها متحمل میشوند صدماتی و اموری را که متحمل نشدند
 انبیاء سلف و از این مقوله شاید باز هم باشد که من بنظرم نیست س - ما
 بچه دلیل معلوم نداریم که شما از آنها هستید ج - اگر رسیدگی کردید

همان قسم که آن شخص خواسته معلوم میشود والا باز هم باید ما را بکس
 س - میخواستیم بدانیم که اینهایی که اظهار او را قبول کردند همه مثل
 بی دلیل قبول کردند یا با دلیل که ما هم برویم مثل آنها با دلیل قبول کنیم
 ج - من از این اشخاص که اظهار او را و این امر را قبول کرده اند و میگویند
 پرسیدم که بی دلیل قبول کردید یا با دلیل س - حالا ما اگر از این
 پرسیم که شما بی دلیل قبول کرده اید یا با دلیل چه خواهید گفت ج -
 حال خود را میدانم عرض میکنم از سایرین چه خبر دارم س - از این
 خود بگوئید تا از خیال آسوده شویم ج - بنده که خدمت باب و این ظهور
 مشرف نشده ام ظاهراً آیات و کلمات مؤمن شده ام واعظم معجزه رسول الله
 فرقان بود و همچنین مسیح اعظم آیات او کتاب است و مثل او هم موسی
 بواسطه کتاب اولوالعزم شدند بنده اینطور دیدم که فرقان و انجیل و تورات
 و صحیف و زبور را جمیع کتب سماوی را رد باید کنم یا اینکه این را هم قبول
 کنم یا همه را رد کنم این را هم رد کنم یا همه را قبول کنم این را هم قبول
 کنم و این بنده پیش از آنکه صاحب این ظهور اظهار این امر را بفرمایند
 اول کلامی که بچشم خود از ایشان دیدم و یقین کردم که ایشان همان کس
 هستند که باب بمن اظهار امر ایشانرا کرده و خبر داده است چند سال قبل از
 جمعی از اهل یزد و غیره بودند و اطلاع دارند و خودشان در دارالسلام بمکه
 تشریف داشتند و هنوز اظهار امری فرموده بودند سلطان باسلام
 خواستشان و از آنجا رفته بادره در ادره اظهار امر فرمودند س -
 شما از اینقرار معلوم میشود خوب بصیرت دارید در این مذهب هر کس
 کسی بخواهد موضعی را برای شما معین بکند که در آن موضع مشغول معالمت
 خود باشید یا اینکه شما از حال همه دیگر خبر ندارید چگونه میتوان
 بیکدیگر اطلاع بدهند که در آن موضع بیایند و بمانند و رفع این ذلت
 پریشانی از شما بشود ج - این بنده بواسطه صدقی که دارد کسان دیگر
 از من کناره میکنند و اطمینان از من ندارند خود بنده حاضرم از برای
 هر نحویکه قبله عالم بفرمایند س - شما قائلید بقوه جذابه و همچنین
 هم قائلیم باین حدیث که میفرماید الارواح جنود مجنونه ذره ذره کاندید
 ارض و سماست جنس خود را همچو کاه و کبریاست ج - واقعه اینست
 می ترسند ظاهر نمیشوند س - اگر توقیعی بیاید آن آورنده توقیع
 امر بر کسی فرداً فرد میرساند یا جمیع آنها را یکجا جمع میکند و آن

میخواند ج - بهر يك فرد فرد میرساند و در مجمع هم میخواند و بهمدیگر
 نشان میدهند س - همین مطلبی را که میفرمائید و هم آن مطلبی را که
 گفتید که امر امر با اتحاد است و باید دویت از میان برداشته شود این
 برك دليل ماست که اینها یکدیگر را می شناسند و از حال هم خبر دارند
 اگر بخواهند بگویند ما خبر نداریم این معلل بیک غرض باطنی است
 بل زمان سابق که اظهار نکردند تا وقتی که شوریدند ج - همین مذاکره
 در میان خود مانده است و این حاشا و این انکار و این ابا از خوف سلطان
 است والا هیچ چیزی در میان نیست من هم همه را میشناسم اگر بگویم
 بگویند فلان خون مارا بهدر داد و حال آنکه میفرماید و جمالی تخضب
 برك من دمك لكان عندی اكبر من خلق الكونین و ضیاء الثقلین
 در جای دیگر میفرماید فكر فی امرك و دبر فی فضلك اتحب ان
 یوت علی القراش او تستشهد فی سبیلی علی التراب و تكون مطالع
 امری و مظهر نوری فی علاء القردوس دیگر و استشهد فی سبیلی
 راضیا عنی شاكر آ لقضائی لتسریح معی فی قباب العظمة خلف
 براق العزة حقیقت این امر اینست که اگر کسی بخواهد خون این
 را بفرار بریزد راضین و شاكرین دست قاتل را بیوسند و سر بدهند آنچه
 بل شده از جهال و مفسدین و اشرار بوده مؤمن بالله خلاف رضای الله از
 ان صادر و ظاهر نخواهد شد چنانچه دیده شده کسان دیگر را که برضای
 خود سر داده اند س - در صورتیکه این همه اوامر بر ترسیدن قتل آمده
 ترسی دارند از نشان دادن یکدیگر بر فرض اینکه خدای نخواسته آنها
 را هم بکشند ج - حقیقت این رتبه و این مقام اعلی المقام است ولی نفوس
 معیبه که بدرجه کمال نرسیده اند البته آنها فرار خواهند کرد س - شما که
 فی الحقیقه از کلماتان تکمیل فهمیده میشود شما چرا از اظهار این فقره
 پنهانید ج - چون می بینم که از این اظهار راضی نیستند منم اظهار
 میکنم محل امضای میرزا محمد رضا پسر حاجی حبیب یزدی

سؤال و جواب با میرزا ابوالفضل گلپایگانی

س - پدر شما کی است ج - میرزا محمد رضای مجتهد س - شما
 تحصیل کرده اید یا خیر ج - بلی حکمت و کلام را دیده ام فقه و اصول را
 خوانده ام در اصفهان تحصیل میکردم س - مدت مکث شما در اصفهان چقدر
 بوده ج - تقریباً سه سال س - چند وقت است که در طهران میباشی

ج - در اول ماه مبارك ۱۲۹۰ وارد دارالخلافه شده ام س - باعث آمدن شما بطهران چه بود ج - بعضی تعدیات در گلپایگان احتشام الملك كرد بود آمدیم در طهران كه مطالبه طلبی كه از او داشتیم بكنم س - از گلپایگان بكسر بطهران آمدید یا باصفهان رفتید از آنجا بطهران آمدید ج - از گلپایگان بكسر بطهران آمدم س - عیال دارید ج - نه س - در این مدت ده سال كه در طهران هستید چه كسب داشتید ج - تقریباً سه سال در مدرسه حكیم هاشم كه معروف بمدرسه مادرشاه باشد تحصیل میكردم و بنوع طلبگی امرار میگذاشت بعد از آن آقا محمد هادی نامی صحاف از طایفه بایه از اصفهان آمده بود به عكا برود باینده آشنائی پیدا نمود بنده را بدین بایه دعوت كرد بتوسطار بابعضی از علماء و فضلا طایفه بایه گفتگو كردم در این اثنا بنده را حضرت والا احضار فرمودند و این احضار در نود و سه واقع شد چونت یکی از این طایفه بفرض در بنده شهادت داد امر مشتبه شد بنده را حكم بحبس فرمودند شش ماه حسب الامر اعلی حضرت اقدس شهرباری مهیوس بودم بایازده نفر دیگر بعضی مقرر بودند و بعضی منكر پس از شش ماه بمرحمتی قبله عالم مرخص شدم بعد از منظر بواسطه اینکه اهل اسلام و آشنایان سابق از معاشرت بنده اجتناب داشت ناچار بابعضی از طایفه بایه معاشر بودم تا كنون كه بهمان حالت باقی هستم س - در این مدت كه با اینها معاشر بودید چه حرف تازه زدند كه شما را در تردید انداختند ج - حرف تازه اینها مشهور است آنرا دادند گفتگو بوده است با اینها كرده ام آنها حرفی كه میزنند میگویند قائم موعود ظهور كرده و او میرزا علی محمد شیرازی است در تبریز كشته شد و من بادل و براهین رد میكردم و میگفتم كه قائم موعود محمد ابن حسن است كه بیغمیر ما بما خبر داده است چه دخلی بمیرزا علی محمد شیرازی دار كه بیاید همچو دعوی كند س - آنها چه دلیلی بر رد قول شما اقامه كرده اند ج - آنها میگفتند همچنانكه حضرت امیر المؤمنین میفرمود من عیسی و موسی و حضرت یحیی هستم اینهم آمد و گفت من محمد ابن حسن هستم و در كتاب هم نوشته است س - حضرت كه میفرمود من عیسی و موسی و حضرت یحیی هستم بر صدق قول خود ممیزات آنها را ظاهر میكرد از قبیل مرده زنده كردن و انداختن بیل و مار شدن آنها چو جواب میدادند و چه نمیکردند ج - آنها جواب میدادند كه اولاً حجة اعظم كتاب است ثانیاً او هم دار

این معجزات بود س - کی دید ج - بنده نه میرزا علی محمد را دیدم
 نه عکاشه ام که میرزا حسینعلی را به بینم تشخیص این مطالب موقوف
 برمان دولت است س - شما در این مدت بمقاید شریعت محمدی من باقی
 بودید یاخیر ج - تاکنون که باقی هستم س - یکی از عقاید متشرعین
 این است که اگر کسی بیاید برضد شریعت یا بر طبق شریعت دعوی بکند
 و نتواند او را بدلائل و برهان و خرق عادت و کشف کرامت بر همه کس معلوم
 ندارد همچو کسی کافر است ج - بدون گفتگو این حرف صحیح است
 س - بر شما که در این مدت باقرار خودت حقیقت اینها معلوم نشده چگونه
 معاش بودی و حال آنکه معاشر بودن با اینها بقانون شرع ما حرام است
 ج - در صورت اجزاء بود معاشرت با اینها س - بطلان اینها را در
 این مدت فهمیدید یا تردید دارید ج - تردیدی ندارم ولی اگر بروی
 اینها بخواهید این کلمه را بگویم بحکم تقیه نخواهم گفت س - آنچه بر
 خودت معلوم شده از قرار این تقریری که میکنی پس اینها باطل اند تو بچه
 همه بیروی کرده معاشرت مینمائی ج - بلی عرض کردم اصل معاشرت
 بنده از راه اجزاء بوده برای حفظ نفس که ناچار يك طلبه فقیر باد و طایفه
 بزرگ نمیتواند معاندت کرد س - اگر تو تبری کنی و داخل در اتناعشری
 باشی و از باییه کناره کنی البته در پناه خواهی بود و بیشتر از اذیت
 محفوظ میشوی ج - معلوم است در صورت اطمینان بآنچه فرمودید عن
 سیم قلب تری خواهم کرد س - در اینجا کسی نیست و حال اینکه این
 استنطاق سند خواهد شد اگر قلباً داخل نیستی تبری میکنی ج - خدا
 لعنت کند رئیس و مرئوس اینها را همان است که عرض کرده ام در صورت اطمینان
 من - اگر فی الحقیقه این گفتگو را از روی تقیه میکنی و مذهب بابی داری
 ترس و بگو زیرا که از این بابت شما را نخواهند کشت و ممکن است يك
 حدی را برای شما قرار بدهند مثل سایر ملل که هر يك يك محله دارند
 در آنجا ساکن باشید و کسی هم بکار شما کاری نداشته باشد ج - چون
 وثوق بعدالت دولت دارم بدون تقیه عرض کردم تکلیف دولت با دیگران
 دخلی به بنده ندارد

محل امضای میرزا ابوالفضل گلپایگانی پسر حاجی محمد رضا مجتهد
 سؤال و جواب با آقا محمد جعفر خاتم ساز

س - اسم پدر شما چیست ج - آقا محمد حسین س - دکان شما

کجا است ج - در بخانه معیر س - عیال دارید ج - بلی س - کجا
 هستید ج - از اهل شیراز س - چند سال است در این ولایت
 ج - شش سال و نیم است یاهفت سال س - چند سر عیال دارید ج -
 زن و یک بچه دارم س - چند سال است داخل سلسله بایه شده اید ج -
 یک برادری داشتیم در بیست سال قبل بایی شد من از اینجا رفتم بشیر
 دو مرتبه مراجعت کردم آمدم بطهران بعد از چهارده سال برادر من
 کرد برادر را هم در راه شام کشتند س - بچه چه کشتند ج - خود
 و پسرش را برای پول کشتند س - در این مدت که داخل این سلسله شد
 چه دیدی و چه فهمیدی ج - میگویند این سیدی که آمد قائم بود و میر
 حسینی را هم میگویند ظهور حسینی است س - مگر تو داخل بشیر
 محمدی من نبودی که ترا تلقین و دعوت باین دین کردند ج - چرا آمد
 بوده ام حالا هم هستم س - در باب ظهور آن سیدی که گفته من قائم
 و میرزا حسینی که میگویند من حسین هستم تو چه میگوئی ج - با دعا
 که او میکند من قائل نیستم س - تو که داخل شریعه محمدی من بودی
 نبر سیدی که قائم اسمش مهدی است نه میرزا علی محمد ج - من سواد نداشتم
 که اینها را ببرسم س - اینها که میگویند این ظهور ظهور حسینی است
 در باب ظهور حضرت امیر و امام حسن چه میگویند ج - از آنها چیزی
 نشنیدم س - بچه دلیل و علامت ادعا میکنند که آن حضرت قائم بوده
 این حسین است ج - من که سواد نداشتم و با اینها مراوده نداشتم س -
 شخصی که ادعای ظهور حسینی میکند و اسمش میرزا حسینی است
 او را حق میدانی یا باطل ج - خیر باطل است س - کسیکه میگوید
 این ادعا را میکند و برحق نیست و تو هم باطل میدانی این شخص ملعون
 است ج - اگر باشد ملعون نیست و اگر نباشد و ادعا میکند ملعون
 س - با اعتقاد تو این همان حسین است ج - خیر س - بچه دلیل
 نیست ج - باین دلیل که همه مردم هستند و نمی بینم کسی را که اعتقاد
 داشته باشد س - تو هم مرد هستی ج - من مرد نمی فهمم چیست س -
 شك داری برحق بودن یا باطل بودن او را ج - من با اعتقاد خودم
 باطل است س - پس ترا بجهة چه باین اسم گرفتند ج - من چه میدانم
 آمدند گفتند ترا میخواهند من آمدم س - اگر عقیده تو بر باطل
 میرزا حسینی است بیاست لعن کنه ج - لعن صد و بیست و چهار هزار است

همین میرزا حسینعلی بها که ادعای باطل میکند باشد شما میگوئید من میدانم
محل امضای آقا محمدجعفر خانم ساز شیرازی

سؤال و جواب با کر بلائی مهدی تهرانی

س - چه کاره هستید ج - شاگرد بلور فروش س - پدر شما کی ده است ج - کر بلائی محمدعلی طهرانی س - عیال دارید ج - بلی اولاد داری ج - بلی دوتا س - چند وقت است داخل سلسله باییه ج - شصت سال از عمرم می رود همیشه اینها را گرفته اند اگر یکمرتبه را هم گرفته اند که من داخل این سلسله بوده ام من هیچ داخل اینها نیستم مگر تو از ظهور حسینی و قائمی خبر نداری ج - من خبر ندارم بگویند این طایفه همچو میگویند س - تو چرا رفتی به یمنی راست میگویند دروغ ج - بنده روزی سه عباسی دارم او را ببرم خرج عیال کنم یا رزم رسیدگی ظهور اینها را بکنم س - بر فرض قوه استطاعت کجای دنبال بکنی نداشتی از مراوده با آنها چه فهمیدی ج - میل نکرده ام آنها س - چرا میل نکردی ج - دلم نخواست بقول علما که میگویند آنها بد هستند من هم رفتم س - الان بعقیده خودت اینها بد هستند یا خوب ج - بد و خوبشان بر من معلوم نشده است س - تو میگوئی که علما من گفتند اینها بد هستند فلان و فلان میباشند پس در اینصورت چگونه بدی آنها بر تو ثابت نشده است ج - من رفتم پهلوی علما که بمن بگویند اینها بد هستند همینقدر از مردم میشنیدم که میگفتند علما در حق اینها بد میگویند س - پس تو در این شصت سال تقلید از کی کرده ج - از شیخ محمدحسن جلی س - اگر تو میگوئی اینها بد هستند و مقلد مجتهدین بودی همچنانکه آنها اینها را بد میدانند تو هم بد میدانستی ج - البته آنها بد میگویند من هم بد میگویم س - بقلب خودت اینها بد هستند یا خیر ج - چیزی میدم که بدانم بد هستند یا خوب س - اگر از طفل شیر خواره اهل کلام بررسی در حقشان بد میگویند تو در این شصت سال چه طور است که پییده ج - از روی تحقیق بد میگویند یا لاعن شعور س - بعضی از روی تحقیق و بعضی متابعت آنها را که تحقیق کرده اند میکنند ج - بنده از روی متابعت بگویم یا از روی تحقیق س - از روی تحقیق که من مدلل میکنم خلاف آنها را ج - بر من مدلل کنید دلیل عقل تا از روی تحقیق بگویم س - دلیل بر ظهور حضرت قائم میدانم ج - همینقدر شنیده ام که دجال می آید س - اولاً یکی از ابد اینها این است که حضرت قائم ظهور کرده است بقول تو چه وقت

دجال آمد که ما ندیدیم ج - دجال که ظهور نکرده است س - کسی پیش از دجال بیاید و بگوید من حضرت قائم هستم تو او را قبول میکنی ج - من قبول نمیکنم س - پس قائم اینها باطل است بهمین دلیل ج - پس این میرزا علی محمد کافر است تو او را لعنت میکنی ج - کس که این ادعا را الان نماید و نموده کافر است لعنت خدا بر او باشد س - تو از قرار تقریر من لعنت میکنی یا عقیده خودت این است ج - عقیده خودم لعنت میکنم بر باب و بابی و میرزا حسینعلی خدا لعنت کند خدا لعنت کند کسی را که ادعای ظهور حسینی میکند

سؤال و جواب بابا حسین

س - چه کاره هستی ج - در ضرابخانه کار میکنم س - پس کار هستی ج - پس آقا حسن س - چند سال است این ولایت هست ج - بیست و دو سال میشود س - چند سال است در سلسله بایه هست ج - بیست و هفت سال قبل میرزا باقر نامی از اهل شیراز در خانه آقا رضا رضای بیخ فروش با من نشست در آنجا میگفت میرزا حسینعلی هر چه است نیت بکنید در دلتان او میگوید س - نگفت میرزا حسینعلی ادعای میکند ج - گفت ادعای حجه میکند و آنچه را که من شنیدم اینها میگفت ظهور حسینی است س - نرسیدی معنی ظهور حسینی چیست ج - نرسیدم گفت همچنانکه پیغمبر فرمودند اما النبیون فانا و در قرآن میفرماید لا تفرق بین احد من رسل و همچنین باین دلیل که این آفتابی که هر روز طلوع میکند و غروب میکند همان آفتابی است که در ده سال قبل طلوع میکرد و غروب س - تو این قرآنی که میگوید لا تفرق بین احد من رسل را قبول داری و گوینده این کلام را پیغمبر میداننی ج - یقین دارم که قبول دارم هم گوینده و هم کلام را س - بچه دلیل میگوئی قبول داری ج - باین دلیل که یکنفر بیکس و بتیم که هیچکس را نداشت از میان برد خواست در صورتیکه بر ضد همه بود کلامی آورد که شرق و غرب را مسخر کرد و هنوز کلمات او باقی است س - آیا این شخص را میبینی ادعا کرد یا حاجتی هم آورد ج - بلی حجت آورد معجزه هم آورد س - پیغمبر را که تو باین دلیل اثبات حقیقت او را میکنی آیا وصی لازم دار بعد از خودش مردم احکام خدا را از او پیرسند ج - بلی البته من انکار نمیکنم س - میداننی وصایای او کیانند ج - بلی اول امیر المؤمنین و آخر

یعنی آن حسن آیا اینهمه وصی که برای پیغمبر آمدند علامتی برای ظهور
سرت قائم گفتند که ما بشك نیفتیم یاخیر ج - البته گفته اند نمیشود که
گویند س - چه گفته اند ج لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین
که فرموده باشند باید از روی قرآن گفته باشند س - در قرآن فرموده
طیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم شما اولوالامر امروز
را میدانید و من از علامت ظهور پرسیدم بنای قرآن بر اختصار است
ج - عرض کردم مرددم تا آنطوریکه پیغمبر فرموده علماء امتی افضل من
انشاء بنی اسرائیل من قبول نخواهم کرد تا معلوم بشود که عالمی است
من عند الله وبنماز وروزه و آنچه را که حضرت رسول فرموده مدعن و موذن
ستم س - این شخص که آمده میگوید من همان حسین هستم و تویست
هفت سال است که در طلب او هستی چرا نرفتی به بینی که عالم من عند الله
ست یاخیر ج - قوه و استعداد نداشتم س - پس غیر از این يك کلمه
ن گفته اند ظهور حسینی است چه حرف تازه زده اند که تو بتربید افتاده
- همین حرفش حرف تازه است س - تو چرا قبول کردی و حال اینکه
پور قائم و امیر المؤمنین و امام حسن را ندیده ج - قبولم این است که
خواهم وارسم بکنهش برخوردیم به بیتم بکجا میرسم

سؤال و جواب با حیدر علی یک

- س - کسب تو چیست
ج - دکان بقالی داشتم الان بی کار هستم و اول غلام بودم
س - اسم پدرت چیست
ج - حاجی محمد کرد بچه
س - عیال داری
ج - بلی
س - اولاد داری
ج - بلی چهار تا
س - کجا منزل داری
ج - بیرون دروازه قزوین در خانه آقا سید عبدالهادی قزوینی
س - چند سال است که داخل سلسله باییه هستی
ج - کله پدر اولین و آخرین دین باییه سک بریند من چه کاره ام

سؤال

میرزا حسین به امر شاه که میگوید فرزند حسین مسموم و زهر زده است

جواب

میرزا حسین که در کعبه شهید شده زنده شده است اگر این قسم است
برای همه بر است نه تا حق بر هم با یک کار دارد اما کسم پر زنده است
اندک شب به پیش میوه میزنند و مردم نم نم میکنند این سینه و فست
همیت به با می باشد و این لایه عید آنها در صاحب خانه فریاد میزند
تا یک نفر آغز دست چهار نفر گیر بخانه خوش آرد و فرزند فانی
حق کرد و بار آنها بود و دیدم یک کتاب در دست داشته و میخواند

سؤال

میرزا حسین به امر شاه که میگوید فرزند حسین مسموم و زهر زده است

جواب

بر خودش و جانش مسموم و زهر زده می باشد اما کسم پر زنده است

سؤال و جواب با میرزا زین العابدین درویش

س - از چه سلسله هستی ج - از سلسله شاه نعمت الله ولی س -
سر سبزه ج - پیش حاجی میرزا کوچک شیرازی س - چند وقت
داخل سلسله شاه نعمت الله شده ج - بیست سال است س - در این
بیست دو سال مجاهده کرده یا بر همین منوال باقی هستی ج - مجاهد
نکرده ام و نخواهم کرد و بر همین صراط مستقیم هستم س - چند
است در طهران هستی ج - سه سال و نیم میشود س - آقا میرزا کوچک

حرم که غروب کرد بعد از او بکی دست ارادت داده ج - بعد از او با
 میرزا کاظم طاوس س - او هم که غروب کرده ج - بلی بعد از او متوقف
 هنوز دست ارادت بکسی نداده ام س - در این عالم امکان سیرو سیاحتی
 نم کرده ج - بلی س - تازه چه دیده ج - تازه که قابل ذکر باشد
 ندیده ام س - از ظهور حسینی چه میشنوی ج - ابدأ با این حضرات
 مباشرت نکرده ام و نخواهم کرد س - چرا معاشرت نمیکنی مگر این شعر
 در خاطرت رفته بچشم گیر و حقارت نظر بخلق مکن که مردمان خدا
 ممکن اند در او باش ج - طالب مردمان حق هستیم ولی هنوز کسی مرا
 سبب نکرده س - شما این سلسله بایه را که سیر کرده اید خوب میدانید
 اند ج - من خوبی از اینها ندیده ام باین واسطه که این طایفه با دراویش
 هستند س - کسانی که با دراویش بد هستند باطل و بی معنی میباشد
 اخیر ج - بلی باطل و بی معنی هستند س - کسانی که بر باطل اند
 ادعای حقانیت میکنند مثل میرزا حسینعلی بها که در حق خودش ظهور
 حسینی قائل است تو کافرش میدانی و شایسته لعن یا مسلمان و شایسته مدح
 من کافرش میدانم س - پس لعن در حق کافر واجب است ج - بلی
 من در حق او واجب است بر بیانش و خودش و میرزا علی محمد شیرازی
 که ادعای ظهور قائمی کرد و بر میرزا حسینعلی که ادعای ظهور حسینی
 میکند لعنت خدا و نفرین رسول باشد

سؤال و جواب با مرتضی قالب تراش

س - پس کی هستی ج - حاجی محمد باقر س - کجائی هستی
 ج - قمی س - چند مدت است که بطهران آمده ج - پنجمه است
 خیال ماندن داشتی یا خیر ج - مقصود از گذشتن معاش بود اگر
 گذشت میماندیم اگر نمیگذشت نمیماندیم س - برای چه شمارا آوردند
 اینجا ج - تا غروب روز اول که آوردند نمیدانستم بعد ذکر شد دیدم
 شبیه است س - چه ذکر شد ج - ذکر شد که مرا باسم بابی بودن
 ورزده اند س - مگر شما از این سلسله نیستید ج - خیر س - چطور
 شود که شمارا بی جهت بیاورند سببی باید داشته باشد ج - دشمن خلافتی
 مانند خواست ما را بدنام کند باین اسم کرد س - دشمن شما کی بود
 همیشه نام س - پس بچه جهت این خیال را میکنی ج - از این قرار
 شر هم دوست دارد و هم دشمن س - جای که بنای اتهام بود ممکن

بود بنحو دیگر اتهام کند ج - ممکنشان نبود س - همین حرفی را
 تو میزنی که بنوع دیگر ممکن نبود که اتهام بزنند همین دلیل در
 مارا بشک می اندازد چطور رفع اتهام از خود میکنی ج - منکه
 چطور بکنم هر چه شما بگوئید من همانرا بکنم اگر مقصود لعن کردن
 که من بکنم بهر کس که میگوئید س - اگر چه گمان نمیکنم که نوبت
 ولی مطلب بایه را بتو بگویم که میرزا علی محمد شیرازی رفت
 آنجا اظهار کرد که من حضرت قائم هستم بعد از هفت سال در تبریز
 کشتند بعد میرزا حسینعلی بهاء از بغداد رفت بادر نه اظهار کرد که
 همان حسینی هستم که در کربلا شهید شد حال تو مثل حضرات بایه
 دونه اقرار داری و دعوی آنها را قبول میکنی یا خیر ج - تفصیل
 که ما بشنویم چه قسم میتوانیم بگوئیم حق است یا باطل ارمنی از
 سیصد سال قبل تا بحال باو میگویند که دین اسلام حق است هنوز
 نکرده من چه نوع این مطلب را قبول کنم س - ارمنی اگر تصدیق
 مارا هم قبول ندارد و بقول تو هزار و سیصد سال است میشوند و تو
 سابقه نداشتی چطور بعضی شنیدن ساکت شدی و مردد گشتی ج - مطلب
 که در دستگاه دولت ذکرش بشود البته نباید انکار کرد س - تو میگو
 که من سابقه نداشتم پس از کجا میدانی ذکر این مسئله در دولت
 و دستگاه دولت کشیده ج - استنطاق دلیلش س - ما کسانی از تو
 داریم و دیده ایم که بواسطه آن علامات که از برای ظهور حضرت نوشت
 با اینکه ندیده اند همینقدر که رجوع بعقل خودشان میکنند این طایفه
 لعن مینمایند تو یا با شعوری یا بی شعور اگر نمیفهمی باید متانت
 علما را نمائی و اگر عاقلی باید دلیل بخواهی از این انکار تو معلوم
 که تو از این سلسله هستی ج - بنده بی شعورم س - پس باید
 قول علما را بکنی چنانچه آنها باین طایفه لعن میکنند تو هم لعن
 ج - بنده را مهلت بدهید س - تا چند روز ج - تا میرزا حسن شیرازی
 را ملاقات کنم محل امضای مرتضی قالبی

سؤال وجواب با سید اسدالله ارسی دوز

س - اسم پدر شما کی است ج - آقا سید اسماعیل قمی
 سال است که شما بطهران آمده اید ج - سه چهار سفر آمده ام و مر
 کرده ام این سفر دوماه است که بطهران آمده ام س - چند وقت

سلسله بایه هستید ج - بنده داخل همه سلسله شده ام پدر من بمن
که شما صلاح کل باشید از این جهت با تمام ملل و مذاهب راه میروم
چونیکه صلاح کل داشته باشد باید با تمام ملل و مذاهب از کفار و غیره
الطه و آمیزش کند تا صلاح او ثابت شود شما این کار را میکنید یا خیر
پدر من قدر قوه ممکن بشود باید بکنم س - کفار در شریعت ما نجس
باشند شما که خارج این دین نیستید چگونه با آنها آمیزش و مخالطه
کنید ج - پدر من نصیحت نمود که در شریعت اسلام مستقیم باش و در
خارج با احتیاط سیر کن س - لازم نیست پدر تو بگویند بحسب ظاهر
رسول من هم معاشات میفرمود و این صلاح کل عبارت بایه است
اینکه میگویند لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم
حضرت رسول با یهود معاشرت میکردند و خوانده ام که خارج مذهب
خانه حضرت رسول میرفتند تکلیف من این است که با همه کس راه
روم س - امروز تو مقلد کی هستی ج - امروز من مقلد حاجی میرزا
شیرازی س - مقلدین از مجتهدین متشرعین سلسله بایه را بد میدانند
بد میدانی یا خوب ج - اگر سندش را به بینم که بد میداند من هم بد
انم س - حالا ما کار باینکه بد میدانی یا خوب میدانی نداریم ولی
شمارا آدم سیاحی میدانم از این طایفه چه دیدی و حرف تازه چه شنیدی
اینها میگویند این موعودی را که شما منتظر بودید آمد و رفت
کی بود آن موعود ج - در کتب آنها رجوع کنید تا بشناسید و بفهمید
کتاب آنها در دست من نیست اگر شما دیده اید بگویند ج - اسم
کتاب را بگویم س - هم اسمش و هم آنچه که در اوست ج - کتاب
شان بیان است س - ما فی البیان را بفرومائید ج - بنده کتابی به نیتی
اینها بدست آوردم و قدری حفظ کردم این است بدیع حمد و ثنا و جوامع
مکر و سپاس در گاه احببت پروردگاری را سزااست که از بین کافه حقایق
روند حقیقت انسانیه را بدانش و هوش که نیرین اعظمین عالم کون و
مکان است مفتخر و ممتاز فرمود و از نتایج و آثار این موهبت عظمی که
هر عصر و قرنی مرآت کائنات را بصور بدیعه و نقوش جدید مرسم
طبع نمود چه اگر بدیده پاک در عالم وجود نگری مشهود گردد که
بوضات فکر و دانش هیکل عالم را هر دوری بجلوه و طوری مزین
لطایف بخشایش جدیدی مباهی و مفتخر است و این است کبری خداوند

بی همتا در آفرینش بر جمله ممکنات سبقت و پیشی داشته و حدیث آن
خلق الله العقل شاهد این مطلب و در صدر ایجاد در هیکل انسا
 حیث الظهور مشخص گردید باک و منزّه است خداوندیکه باشرافان
 این لطیفه ربانیه عالم ظلمانی را غبطه عوالم نورانی فرمود و اشرف ال
 بنور ربها باک و منزّه است پروردگاری که فطرت انسانیه را مطلع
 فیض نامتناهی فرمود **الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه الیسان**
 ای هوشمندان بشکرانه این فضل اعظم باید دست نیاز بدرگاه رب
 برافراخت و تضرع و ابتهال نمود که در این عهد و عصر سنوعات ر
 از وجدان نفوس انسانیه طالع و لایح گردد و تا این نار موقده ربانیه
 مودع در افنده بشریه است مخمود نماید و این کتاب از دست یک
 بندگان ایشان بدست من آمده است س - شما در حق ایشان مرد
 معترف بابکلیه منکرید ج - بنده مرددم هنوز چیزی بر من معلوم
 محل امضای سید اسدالله ارسنی در

سؤال و جواب با ابوالقاسم

س - اسم پدر شما چیست ج - آقا عبداللّه س - کجائی
 ج - اصفهانی س - چند سال است در طهرانی ج - چهارده سال
 س - کسب شما چیست ج - عطاری س - منزل شما کجاست ج - در
 حضرت عبدالعظیم س - چند وقت است داخل سلسله بایه شد
 ج - داخل این سلسله نشده ام س - پس چرا شما را اینجا آورد
 و برای چه آورده اند ج - بتهمت بابی بودن س - شما را متهم
 ج - بلی س - داخل این سلسله نیستید ج - خیر س - مگر بابی
 بابی هستند بدند ج - نمیدانم ولی یکی دو نفرشان را که ملاقات
 مردمان بدی نبودند س - اگر تو خوب دیدی از آنها چه وحشتی
 از اینکه شما را بآنها نسبت دهند ج - چیزی نفهمیدم چه وحشتی
 س - تناقض حرف میزنی یک دفعه میگوئی بتهمت بایه آوردند یک
 میگوئی با یک دو نفر از اینها که ملاقات کرده ام خوب دیده ام یک
 میگوئی چیزی نفهمیده ام ج - ظاهر آنها را که دیدم مردم خوبی
 ولی در امور دین گفتگو نکردم که بدانم خوب هستند یا خیر س -
 نصارا باتو بخوشروئی و بشاشی صحبت ندارد خوب آدمی است ج -
 داخل شریعت نبوی نیست من او را بد میدانم س - اینها که در

هستند عامل بودند یا خیر ج - بلی هم بشریعت رسول عامل بودند و
 ما گوی دولت هستند س - پس همچو کسی باید خوب باشد شما چرا
 باید مرا بتهمت بایی بودن آوردند و اگر معنی بایی بودن این است
 در نه اشخاص بد نیستند ج - عقیده باطنیه اینها را نفهمیدم س - اگر
 شهیدی من از برای تو بگویم میرزا علی محمد شیرازی آمد و رفت
 و اظهار قائمیت نمود از آنجا بتبریز آمد آنجا او را کشتند و از وقتیکه
 بر امر نمود تا وقتیکه کشته شد هفت سال طول کشید و ما حدیث داریم
 تا موعود از وقت ظهور تا وقتیکه کشته میشود چهل سال طول میکشد
 و ما هم میگویند میرزا حسینعلی بها که در عکاست ادعای ظهور حسینی
 باید و حال آنکه ظهور حسینی بعد از رجعت حضرت امیر و امام حسن
 این عقاید باین دلایل باطل است یا خیر یا شما در این باب تردید
 ج - من تردید دارم س - بچه کلامه بتردید افتاده اید ج - باین
 که اگر نفسی بیاید و اظهار حجت کند باید همان امام بیاید و جواب
 بگوید زیرا که از برای امام حیات و ممات نیست

سؤال و جواب با ملا احمد کاشانی

س - اسم پدر شما چیست ج - آقا محمد رضا گدازنده یعنی مس آّب
 س - چند سال است در تهران هستی ج - ده سال است س - چه
 میکنی ج - روضه خوانی و جنس بزازی هم از تاجر میگیرم میفروشم
 در مسجد بکه اقتدا میکنی ج - ملا محمد علی کاشانی در سرچشمه
 ملا علی اصغر لواسانی در مسجد حاجی شیخ محمد حسن زیاده نماز
 میخوانم دیگر بکسی اقتدا نمیکنم س - حضرات بایه بجهتهدی تا
 اند که از اهل خودشان است اقتدا نمیکنند ج - اینها را که من بایی
 نام که اقتدا میکنم و اینها آدم خوبی هستند س - مگر شما از سلسله
 نیستید ج - خیر س - پس چرا شمارا گرفته اند ج - اشتباه شده
 س - شما میرزا حسینعلی بها را خوب میدانید یا بد ج - معرفتی
 ندارم س - ادعای ظهور حسینی میکند یعنی میگوید من همان
 پی هستم که در کربلا شهید شده است ج - من همچو آدمی را ملاحظه
 نمیکنم س - تو میرزا علی محمد باب و میرزا حسینعلی بها را لعن و صب
 میکنی ج - بلی خودشان و متابعانشان را لعن میکنم س - بچه قسم لعن
 س - بر همان میرزا حسینعلی بها و میرزا علی محمد باب و متابعان

هر دو لعنت خدا باشد

سؤال و جواب با محمد حسین پینه دوز

س - کجائی هستی ج - اصفهانی س - برای چه بطهران
ج - هشت نه سال است آمده ام کاسبی کنم س - چند وقت است داخل
بایه شده ج - بر پدر بایهها لعنت منکه بابی نیستم س - چه واداشتی
که بیابی لعنت کنی ج - مردم میگویند بد است من هم لعنت
س - اگر بابی بد است مرشدش هم بد است تو چرا بابی را لعن
و مرشدش را لعن نمیکنی ج - منکه مرشد بابی را نمیدانم کیست که
کنم اسم او را اینجا میشنوم س - لابد کسی که بد است مرشدش
است ج - من صبح تا شام فکر این هستم که صد دینار پیدا کنم یا
بخورم ج - راست میگوئی ولی اگر بگوئی بابی هستم کسی ترا
ج - بصد و بیست و چهار هزار پیغمبر که من بابی نیستم س - حال که
نیستی بر میرزا حسینعلی بها لعن کن ج - منکه میرزا حسینعلی
نمی شناسم که لعن کنم اگر بکنفر دیگر لعن کرد منم میکنم س -
حسینعلی خود را آن حسینی میداند که در کربلا شهید شده والان
بایه بر بیان او معتقد هستند و او را برحق میدانند ولی ما مسلمانها
کافرو باطل میدانیم ج - منکه نپرسیدم و ندیدم حالا میگوئید لعنش کن
س - من نمیگویم بزور لعن کن مختاری میخواهی بکن میخواهی
ج - من دیدم میگویند لعن کن چون بایهها بد هستند چون میگویند
لعنش میکنم س - من میگویم بد است لعنش میکنی ج - بگفته شد

سؤال و جواب با مهدی باقر قزوینی

س - چه کاره ج - دیوی بز س - عیال داری ج - ده سال
مرده است س - چند سال است بطهران آمده ج - بعد از شش
شاه بتخت نشست آمده ام س - در این مدت با کی آشنا بودی ج -
از مردم مرا میشناسند از قبیل مجید ماست بند و رجب با بوسفور کور بقال س -
چه ترا گرفته اند ج - بجهت بابی بودن س - مگر میدانستند تو بابی
ج - من بابی نبودم که بدانند س - از کجا ثابت کنیم تو بابی
ج - از هرطوری که میدانید س - پس چرا این نسبت را بمن
و بتو میدهند ج - بواسطه اینکه دو سال قبل برادرم از اسلامبول
گفتند بابی است مرا هم گرفتند که بابی هستی س - برادرت با کی

آشنا بود ج - او از مادر ما سوا بود متصل در مکاره و ارسیه
 من - بتو حرفی نمیزد ج - مردم میگفتند برادرت بابی است من
 نگفتم انکار داشت میگفت من رفتم چیزی نفهمیدم س - تو خودت
 بدانی است داخل سلسله بایه هستی و متابعت میرزا حسینیعلی را میکنی
 من هیچ میرزا حسینیعلی را ندیده‌ام و متابعت نمیکنم س - چطور
 کنم که تو متابعت نمیکنی ج - باین قسم که من میگویم بر پدر میرزا
 علی و خودش و دینش لعنت و بر آن کسی لعنت که متابعت او را میکند
 بیان ناحقش آتش گرفت

سؤال و جواب با استاد حسن بناء

س - عیال داری ج - بلی س - چندتا اولاد داری ج - سه دختر
 س - کجائی هستی ج - کاشانی س - اسم پدرت چیست ج - آقا
 اکرم عطار در کاشان فوت شده است س - چند وقت است داخل سلسله
 شده ج - هیچ وقت نشده ام س - از میرزا حسینیعلی بهایچه شنیده
 هیچ نشنیده‌ام س - او را خوب میدانی باید ج - من نمیشناسم او را
 سبب اینکه میگویند بابی هستی چیست ج - من آمدم در منزل
 ازین العابدین درویش که جراح هم هست چشم را معالجه کنم باین
 را گرفتند آوردند من هم همراه او آمدم تا توی دیوانخانه حضرت
 را هم گرفتند س - تو خودت از مذاهب بایه اطلاع نداری که چه
 کنند ج - خیر س - میرزا زین العابدین بابی است بتو حرفی نزده
 ج - بمن چیزی نگفت س - تو حالا بعقیده خودت طایفه بابی و
 بیانی و میرزا حسینیعلی بهارا خوب میدانی یا بد ج - من بد میدانم
 چه دلیل بد میدانی و ماهم بدانیم که تو اینهارا بد میدانی ج - هر
 همچو چیزی را میگوید هزار بار لعنت خدا بر او و بر همین میرزا
 علی بها که اعتقاد بر او دارد س - پس چرا در حضور حضرت والا
 نکردی ج - من تا بحال با يك فراش تکلم نکرده‌ام و با يك پولیس
 هم نشده‌ام یکمرتبه مرا بحضور پسر پادشاه بیارند در صورتیکه من
 نداشتم و از گرسنگی و سرما حالت خود را نمیفهمیدم چگونه قدرت

میداشتم این بود هرچه پرسیدند نتوانستم جواب بدهم

سؤال و جواب با ابراهیم خان

س - اسم پدر شما چیست ج - پسر مرحوم میرزا ابوالحسن خان

ایلچی س - سبب اینکه شما رفتید در خانه مانکچی خبی کردید
 ج - چون ما تنخواهی داریم درهند بجهت تنخواه هند رفته بودم
 را ببینم او را ندیدم دوسه نفر گبر در آنجا بودند با دو نفر مسلمان
 از ظال السلطان میکردند که خوب رفتار میکنند بعد من گفتم شخص
 هم نقل میکرد که بایبها يك نفر از همکارهای مرا برده بودند بایب
 با او صحبت میداشتند دیده بود حرف بد میزنند و نسبت بملاهای
 میگویند قبول نکرده بود رفته خدمت آقای حاجی گفته بود چند
 مرا برده بودند بایبی بکنند دیدم حرفهای بد نسبت بعلمای میگویند
 رفته بود خدمت آقای آقاسید صادق تعریف کرده بود از بایبها
 بود که شما میگوئید قائم ظهور کرده دجالش کو گفته بودند دجال
 سید صادق و علمای دیگرند س - شما را چه باعث شده بود که
 مانکچی گبر اینگونه صحبتها بدارید ج - سپیش بی تربیتی اهل
 است که وقتی که بهم میرسند احوال میپرسند که چه خبر تازه دارید
 از شما پرسید که چه خبر تازه دارید ج - دو نفر گبر و دو نفر
 که آنجا بودند س - کسیکه کسی را نمیشناسد چرا می نشیند
 صحبتها میکنند ج - آنها صحبت میداشتند منم صحبت کردم
 بودم مانکچی بیاید س - آدمیکه نوکری کرده و تربیت شده
 آشنائی چرا بعضی صحبتها میدارد ج - مرحوم امین الملک هم که
 سال تربیت شده بود با آن سن زیاد چرا کاغذی را که قائم مقام
 بشاه نوشته بود و شاه باو سپرده که بکسی نشان ندهد با او
 میدانست اگر بگوید سر سلطان است چرا بمرحوم صدر اعظم
 س - بواسطه خصوصیتی که به صدر اعظم داشت شما چه خصوصیتی
 که رفتید و گفتید ج - انسان جایز آن خطاست و من نمیدانستم
 است باید مخفی داشت مثل اینکه آن شاگرد بزاز بهم گفته بود
 شخص حکایت خودش را گفته بود دیگر حکایت دستگیر کردن
 نکرده بود ج - من از کربلایی حسین بزاز شنیدم دستگیر کرده
 را که گفتم س - او از برای شما گفت شما چرا در آنجا گفتید
 چه میدانستم که در آن مجلس بایبی هست یا نیست بر خود میزرا
 باب که ادعای قائمیت کرد و در تبریز کشته شد و بر میرزا احمد
 ادعای ظهور حسینی میکند والان در عکاست لعنت خدا و رسول باد

نیم سرتا پایش نجاست عمر و بر بیانش که ناحق است ریدم مذهب
 لقب جعفری است و منکر این میرزا حسینعلی پدر سوخته زن قحبه
 که برادر حاجی میرزا رضاقلی است و در عکاست و پدر سوخته بناحق
 ظهور حسینی میکند هستم

سؤال و جواب با حسین کاشی دباغ

س - دکان تو کجاست ج - در دولت آباد س - بدرت کیست
 با صادق دباغ که مرده است س - کی ترا ارشاد کرد که داخل سلسله
 شوی ج - علامه حسین بقال هر شب می آمد توی دکان ما غلیان میکشید
 من از بایبها میکرد گریه میکرد میگفت این بایبها چقدر خوب هستند
 منم هنوز ادراک به پدر و مادر خود ندارم که شریعت محمدی دارند
 بدانم که بابی کیست س - تو اینها را خوب میدانی یا بد ج - همه
 را خوب میدانم س - بایبها را خوب میدانی یا بد ج - من از کسی
 ندیده ام که بد بدانم و بد بگویم س - اگر کسی بتو بگوید میرزا
 علی بها را لعن کن میکنی ج - من کسی را که نمیشناسم لعن نمیکنم

سؤال و جواب با استاد حسین نعلبند

س - پسر کی هستی ج - مرحوم استاد تقی کاشی نعلبند س - دکان
 کجاست ج - دروازه حضرت عبدالعظیم س - چند سال است داخل سلسله
 شده اید ج - من داخل اینها نشده ام س - بابی نیستی ج - خیر
 بابی میگوئی نیستم اینها را خوب میدانی یا بد ج - من سر در نیاوردم
 بدانم اینها بد هستند یا خوب س - هر کس شیعه اثنا عشری باشد
 باقیه را بد میداند تو بد میدانی یا خیر ج - البته من شیعه اثنا عشری
 نیستم و بدین پدرم باقی میباشم س - من که شیعه اثنا عشری هستم هم
 باقیه بایب را لعن میکنم و هم بد میدانم ج - منم که شیعه اثنا عشری
 عقیده ام همین است س - اسم میرزا حسینعلی را شنیده ج - نشنیده ام
 در این چند روزی که در اینجا بودی هیچ نشنیدی ج - ماحرفی نزدیم
 شنویم س - شخص او را لعنت میکنی یا خیر ج - منم که نمیشناسم
 لعنت کنم من آن کسی را لعنت میکنم که بر خانواده نبوت اعتقاد ندارد
 شبها در کجا جمع بودید و با کی صحبت میداشتید و با کی مراوده داشتی
 با هیچکس مراوده نداشتم س - این عقاید را کی بتو آموخت
 پدرم آموخته س - اهل شریعت اینها را بد میدانند کافر و ملعون

میدانند ج - من چه میدانم اگر هستند هستند من که سوادى ندانم
نعل بند هستم

سؤال وجواب با ملا محمد عطار

س - پسر کی هستی ج - پسر حاجی عباس عرب و دکانم در
مغیر الممالک است س - عبال داری ج - بلی س - اهل و عیال
نفر هستند ج - شش نفر هستیم دو عیال و یک دختر و یک پسر و خودم
س - چند وقت است در طهران هستی ج - ابوی من در طهران مسکون
و من هم در طهران متولد شدم س - چند وقت است داخل سلسله
ج - داخل نیستم ولی در دو سال قبل ملا رضانا می آمد به خانه ما منزل گرفت
شبها سؤال وجواب مختلفی میکرد از آن جمله اظهار ظهور حسینی
بنده هم رد کردم گفتم این حرفها معترضه است باین واسطه از خانه
کردم . بعد تا یک سال قبل دیدیم چند نفری باین اسم منسوبند بنده
سؤال وجواب بر آمدم دیدم از وقایع حقیقت مذهبی خودشان نمی
هر قدر میگویند همین دلالت میکند بر خوبی ناشاطر محمد تقی یامی
آمد درب دکان من گفت (فلان کس) بعضی از این صحبتها من هم از
شنیده ام یکی دو شب در خانه ما نشستیم با هم صحبت کردیم
صحبتها او داشت من رد کردم قدری من گفتم او رد کرد بعد در
حضرات خواست گفتم من اطلاع ندارم میرزا ابوالفضل هست او
بروید پیش او بعد ذکر کردند یک سیدی هم تازه آمده است کربلائی
گفت خوب است او را هم به بینیم یک مجلس هم با او بنشینیم یک
باتفاق رفتیم منزل سید ساکت نشستیم کربلائی محمد رسید سؤال
کردند بر خواستیم و بیرون آمدم الان عقیده من این است که اثنی عشر
هستم بر خارج دین محمد لعنت س - شما ظهور حسینی را قبول
ج - بنده قبول ندارم و شك هم ندارم باینکه ظاهر شده باشد و اعتقاد
این است که هنوز ظاهر نشده است س - اگر کسی بیاید بگوید
همان حسینی هستم که در کربلا شهید شده قبول میکنی ج - بلی در صورت
که عین الیقین حاصل بشود س - یعنی قبل از ظهور حضرت
عین الیقین حاصل بشود ج - بعد از ظهور حضرت قائم و امیر المؤمنین
حسن س - در ظهور حضرت قائم و امیر المؤمنین و امام حسن
چیز است میگوئی ظاهر شده اند یا شك داری ج - بهالم یقین

س - اند - اگر میدانی ظاهر نشده اند و یقین داری حال اگر يك
 بیاید بگوید ظهور من ظهور حسینی است تو او را کافر میدانی یا خیر
 بلی بعقیده من کافر است س - پس شما کی را گفتند که ظهور کرده
 بگوید ظهور من ظهور حسینی است ج - همین میرزا حسینعلی بها
 - تو این شخص را کافر میدانی بعقیده خودت یا خیر ج - بلی من او را
 میدانم س - همچو کسی را لعن میکنی ج - بلی س - چه قسم
 میکنی ج - بر همان میرزا حسینعلی بها که در عکامی باشد و اینجا اسمش
 گز شد لعنت

سؤال و جواب با سید علی ارسى دوز

س - خانه شما کجاست ج - خانه قدیم کاشان و خانه جدید بیرون
 دروازه قزوین س - اسم پدر شما چیست ج - آقا سید رضی س - چند
 است داخل سلسله بایه شده ج - در کاشان شخص اردستانی بمن
 ارد شد گفت میهمان میخواهی گفتم چرا رفت يك شخص بزدی که میرزا
 طر نام باشد با میرزا زین العابدین نامی آورد ایشان از سخنان متفرقه
 گفتگو کردند و گفتند اگر تو بمیری و امام زمان خود را نشناسی جواب
 دیت را چو خواهی گفت گفتم آن کیست گفتند جماعتی هستند که کلمات
 بها صدق و حق است اگر حرف آنها را بشنوی رستگار میشوی من این
 مطلب را دنبال کردم در صدد تفحص بر آمدم با اینکه داخل نبودم معروف
 بدم تا قبله عالم مرا خواست سه سال و نیم در انبار حبس بودم من هم بعد
 که مرخص شدم گفتم حال که مردم در صدد اذیت من هستند کجا بروم رفتم
 کاشان عیال را برداشتم آمدم در اینجا همین جا بکسب ارسى دوزی مشغول
 شدم س - در این مدت که تفحص کردی از اینها چه فهمیدی ج - تازه
 فهمیدم س - این ظهور حسینی را که میگویند چه ظهوری است ج - میرزا
 حسینعلی را میگویند ظهور حسینی است س - یعنی میگویند حضرت
 میرا المؤمنین و امام حسن و حضرت قائم ظهور کرده حال ظهور حسینی است
 - آنها را نمی گویند ولی میگویند ظهور حسینی است س - میگویند
 من همان حسینی است که در کربلا شهید شده است ج - بلی میگویند
 خودش میگوید من همان حسین هستم س - نفهمیدی بچه دلیل میگویند
 خیر س - تو با آنها نگفتی که جد من حسین بعد از ظهور حضرت قائم و
 امام حسن و امیر المؤمنین ظهور میکنند ج - من عقلم نمیرسید بی سواد

هستم س - اگر کسی بیاید و بگوید من همان حسینی هستم که در کربلا شهید شده با آنکه ظهور حضرت قائم ع نشده باشد تو قبول میکنی او را کافر میدانم ج - منکه ملا نیستم بفهمم ملایان ما باید بفهمند دنیا نکردم بروم به بینم س - تو در حق میرزا حسینعلی بها بد قائلی یا خود ج - من رفتم به بینم تا بد قائل باشم .

سؤال و جواب با مهدی حسین عطار قزوینی

س - پسر کی هستی ج - پسر حاجی زکی س - چند سال است داخل سلسله بابیه شده ج - چند سال قبل شخص درویشی در قزوین بود در این باب صحبت کرد و من خودم پیش از آن شنیده بودم و هم میدیدم کسان را میسوزانند و میکشند خیال میکردم که باید مذهبی باشد به نجس بر خواستم رفتم تبریز پنجمه در آنجا بودم پول حلال از کسب پیدا کردم رفتم باسلامبول از آنجا بهکا رفتم مدتی در عکا بودم یعنی چهارده روز صحبت آنها علمی بود نفهمیدم چون که سواد عربی نداشتم بعد مراجعت بقزوین س - اگر تو صحبت آنها را نفهمیدی نفهمیده مذهب آنها را قبول کردی ج - شما میگوئید قبول کردی منکه قبول نکردم در نزد س - آنها چه گفتند که ترا در تردید انداختند ج - آنها گفتند این شهر رجعتش رجعت حسینی است و ظهورش ظهور حسینی است س - به این مطلب چه دلیل آوردند ج - بدلیل آن احادیث که قبل از این آمده است س - احادیث رجعت حسینی را قبل از ظهور قائم گفته اند هنوز که حضرت قائم ظهور نکرده است ج - چندی قبل که گفتند شخصی از شیراز ظهور کرد ادعای قائمی نمود در تبریز او را کشتند س - شخصی که رجعت حسینی برای خود ادعا میکند باید اعجاز حسینی هم داشته باشد چه معجزه برای شما آورده است ج - آنها دلیلی که می آورند میگویند در راه سیدالشهدا هفتاد و دو تن شهید شد در اینجا برای ما بیست هزار نفر کشته گردید س - جناب سیدالشهدا روز عاشورا نیزه بر زمین حمال زد آب بیرون آمد اینها يك همچو معجزه دارند ج - حرفی که میگویند میگویند این مال قدیمی بوده حالا را بگوئید س - آنها که میگویند بدلیل و اخبار قبل میگوئیم رجعت ما رجعت حسینی است اگر اعتناء نداشت قبل نباشد اینهم باطل است ج - شما استنطاق و سؤال از من میکنید من فکر نان هستم که شش سر خیال دارم هفت هشت تومان مایه س -

در رفتی خودت بها را ملاقات کردی ج - بلی بکمر تبه س - در این
بکمر تبه هیچ با تو گفتگو نکرد ج - همین قدر بمن نگاه کرد گفت خوش
آمدی ولی من هیچ از او سؤال نکردم س - کسیکه سه سال زحمت
بکشد بمطلوب میرسد هیچ سؤال و جواب با او نمیکند ج - در مقابل
عفن بزرگ من نتوانستم صحبت بدارم س - او نپرسید کیستی از کجا
آمدی بچه کار آمده ج - خیر همین گفت خوش آمدی دیگر اعتنا نکرد
س - سیدالشهدا روز عاشورا با آن حالت جنگ صحبت با عرب بدوی
فرمود تو اینهمه راه رفتی سبب چه بود که از تو نپرسید چه کاره ج - ما
رفتیم سلام کردیم نشستیم دیگران صحبت میکردند بعد گفت فی امان الله
برخواستیم رفتیم س - در آنجا چند نفر مرید دارد ج - آنجا جای کوچکی
ست شصت هفتاد نفر در آنجا مرید دارد ولی در اطراف زیاد دارد س - در
این مدت که زحمت کشیدید آیا اینها را حق میدانید یا باطل ج - بطلان
آنها که بهیچوجه بر من ثابت نشده و حقیقتشان هم این است که اینها يك
حرف میزنند بتردید می افتم يك حرف شما میزنید بتردید میافتم بر فرض
اگر هم کشته شوم قاصر کشته شده ام نه مقصر س - کسیکه باین مشقت
زحمت برخواست و رفت پیش مقصود دیگر قاصر نیست اگر از آنجا
برگشت و باز در تردید بود آنوقت مقصر است ج - الان در تردید هستم

سؤال و جواب با میرزا حبیب الله

س - پسر کی هستی ج - پسر حاجی میرزا اسمعیل کاشانی س - پدرت
از طایفه بابیه بود ج - بلی س - خودت هم بمذهب پدرت هستی ج - خیر
س - از سلسله بابیه نیستی ج - خیر س - چطور شد که مذهب پدرت
را قبول نکردی ج - من همیشه عقب بی عاری و کسب خودم بودم و همیشه
از پدرم تنفر داشتم س - دلیل اینکه این مذهب را باطل میداننی چیست
و میگوئی بابی نیستی ج - با آنها راه نرفتم و چیزی هم نفهمیدم س - هر کس
که باین مذهب باشد بد میگوئی ج - بلی بر میرزا حسینعلی بها و بر
باب و بر پدر خودم اگر باین راه بوده لعنت از امروز تا بصبح قیامت

سؤال و جواب با مشهدی نصر الله تنباکوفروش

س - اسم پدرت چیست ج - کر بلائی محمد حسین چهارمی س - چند
وقت است در طهرانی ج - دوازده سال است س - چند وقت است داخل
سلسله بابیه هستی ج - من داخل اینها نیستم بر پدرشان لعنت س - سبب

اینکه این نسبت را بتو میدهند چیست ج - کسی که این نسبت را داده خود
دو مرتبه عرض کرد که این داخل نیست و من سی شاهی از ابابت پول طلب
از میرزا ابوالفضل طلب داشتم اخوی هم طلب داشت کتابی که دیوان
شاه نعمت الله بود پیش ما گرو گذاشته بود بکرو و برادرم گفت خانه مانیک
صاحب سراغ کرده ام که منزل میرزا ابوالفضل آنجا است برو طلب خود
و طلب مرا بگیر رفتم بیکقران گرفتم دیگر نه از احکام و آداب دین این
اطلاعی دارم نه از خود آنها لعنت خدا بر آن کسی باشد که بغیر از شریعت
محمد مصطفی ص و یازده فرزندانش دیگر را معتقد باشد بر پدر میرزا
حسینعلی بها و میرزا علی محمد باب و رؤسای ملت باب لعنت و سک بر
هر کس هم داخل در این ملت باشد

سؤال و جواب با حاجی آقا

س - پسر کی هستی ج - پسر محمد حسین کاشی س - ساکن کجاست
هستی ج - شش سال است ساکن طهران س - چه کسب داری ج - قهوه
هستم دکانم درب خانه حاجی ملاعلی است س - عیال داری ج - نه
دارم نه بچه در این شهر همشیره زاده دارم س - با چه نمره اشخاص
میروی و مراوده داری ج - هر کس که داخل قهوه خانه من شده با او مراوده
دارم مدتی هم درویش بوده ام هر کس سلام میکنند جواب میدهم رد میخور
س - چند وقت است داخل سلسله بایه شده ج - يك وقت که درویش بود
درویش باقری بود بمن گفت اگر راه حق میخواهی باین راه داخل شو
گفتم حق آناری دارد اگر معجزه کرامتی داری بنما گفتم من ندارم دیگری
دارد ادعا میکند من هم جواب دادم که هر وقت مراجذب کرد اطاعت میکنم
س - حالا ترا جذب کرده است ج - خیر س - اگر جذب نکند پس تو هم
داخل در اینها نیستی ج - خیر نیستم س - بچه دلیل میکنی
ج - اگر شخصی حرفی را بشنود و گوش دهد که بداند حق است یا باطل
داخل آنهاست س - ما اگر داخل شریعت رسول الله باشیم باید باقوال و افعال
اعمال آنها رفتار کنیم و پیغمبر ما بماند خبر داده بموجب اخباری که در دست ما هست
که بعد از من دوازده نفر فرزندان من جانشین من میباشند و آخر آن
مهدی قائم است و بعد از آنکه ظهور کرد آنوقت رجعت را از سر میکنم
و میرزا حسینعلی بها حرفش این است که رجعت حسینی کرده و حال آنکه
حضرت قائم ظهور نکرده و هر کس داخل شریعت پیغمبر باشد همچو کس

تذییل

آنچه را مؤلف در مدت معاشرت و معرفت و ریاست تبلیغیه اطا
بیشتر محبوبان بوسیلهٔ امن صریح از حبس نجات یافتند و آنها را
نکردند پس از نجات از زندان هر کدام بطریقی متدرجاً بر بطلان امر
شده کنار کشیدند حتی سید علی اکبر معروف به حاج سید مهدی
بهاء ملقب با اسم الله المهدی شده بود بعد از فوت بهاء بر گشت
خصوصیت حتی جزوه‌ئی که در رد میرزا عباس و مفاسد او نوشته بخط
نزد مؤلف موجود است چون آنرا برای مرحوم مؤدب السلطان محمد
فرستاده بود که در روزنامه درج شود و آن مرحوم نزد بنده فرستاد
بصورت کتاب منتشر کنم ولی من دیدم اسم بهاء را حسب العاده خیل
بلکه بصورت کفر آمیز نوشته مانند (جمال قدم، طلعت احديه و غیره)
حمله‌اش متوجه عباس شده صلاح ندیدم بصورت کتاب انتشار دهیم
آن محبوبین که برای این امر ثابت ماند همان ملا علی اکبر شهباز
(ایادی) بود آنها هم جهتش این بود که در این کمپانی دین سازی شرکت
استفاده مادی داشت دیگر شرح حال داماد و دختران و دامادها و اسباب
او بماند برای موقع مناسب (آیتی)

استهلال قبل از استدلال

زهی آفریننده که آدمیزاده را هر شکفتی در نهادش نهاده و از هر
لی بهره ژرفش داده مالک ملکات خوب و بدش کرده و صاحب صفات
و دد

همانا سفتی از در و صدف و زروخرف بهم آمیخته و مشتق از عنبر و
زمهر و خاشاک درهم ریخته و بیخته و بشرش نام نهاده و بخیر و شرش
شاده است! آری بشر که گاهی چون انسانی صامت است و وقتی خود
بی ناطق معیون غریبی است و اعجوبه عجیبی که روزی سر بر زمین
بسته کمین شود و شبی با بر ملک سترده همسر ملک گردد گاهی در
شدگان نشیند و دمی در خرقة خود جز خدا نبیند؛ شام، زمزمه پرداز
من عند الله است و بام عربده انداز (اننى ان الله) گهی گوهر فهمش
بار و هم شکسته و رشته شرافتش بمقراض خرافت گسته دم دیگر هر موهوم
طلاق نسیان زند و هر معلوم را نطق انسان کند (انجام صداق) اولئك
بهم بلهم اضل) شود و اینجا از مفاد (واقف کر منابنی آدم) اعلا واجل گردد
بسی خود را سیراب شمارد و دمی می را سراب پندارد (لمؤلفه)
مان خرد نردبان آمالی است که بر فراز یکی پایه پایه دیگر است
رتبه تو پیموده و در نسبت برتبه های فراتر هنوز مختصر است
پایانی ار صد هزار کس در علم هنوز پای هزاران کسست بفرق سراسر است
نکه خیره کار است او خبردار است

که هر که را خبر است از خویش بیخبر است
آری در میان این همه گوهر و خرف و در و صدف که از فهم و وهم آمیخته
و سهم و علم و جهل و صعب و سهل و محو و صحو درهم آمیخته و انسان
را مشحون است یکدانه لؤلؤ مکنون است که تلاء آن بشر
فنون است و يك گوهر شب چراغ در خزانه دماغ است که از فروغ
بی دروغ توان راه را از چاه و کفش را از کلاه شناخت و نام شریفش
و قدر است که ممیز خوب و بد است بشرط آنکه بدست خویش بر آن
بش نهاده و بسخن غولان راه زن گوش ندهد چه انسان در عین اینکه
را پیرو هادی داند و رهرو راه آبادی یعنی ره فرسای راه خرد و
فناست و مرحله پیمای منزل هوش و بینش خود بخود راهش کج افتد

عکس میرزا علی محمد شیرازی - باب یا ارباب باب الباب

این شخص در سنه ۱۲۶۰ هجری ادعای ذکریت کرد (یعنی مؤمنان)
 در ۶۱ - ادعای باییت کرد (یعنی نایب امام غایب) در ۶۲ - داعیه مهلت
 کرد - در ۶۳ داعیه نبوت کرد در ۶۴ داعیه ربوبیت کرد - در ۶۵ داعیه
 الوهیت کرد - در ۶۶ تمام دعاوی خود را منکر شده توبه کرد و توبه
 نزد ناصر بن شاه فرستاد - و در همان سال بدار مجازات آویخته و در تبریز مقتول
 و طریقهش معوج چندانکه صبحگاهی خویش را در مفازة وهم به پست
 در خرابه جهل مشاهده کند (پس بهر دستی نباید داد دست)
 بلی افسوس در اینست که نام آن گوهر شب چراغ منشأ انقضاء
 بی بضاعت شود و مبدأ اقتدار هر پر بدانت گردد ، هر گرا بهره
 کمتر باشد هر بدش بیشتر شود و از اینرو نوشی بر جگر بخورد
 بیشتر دردد که بینند هر پستی خود را مالک آن لؤلؤ لایلا دارند

این میرزا حسینعلی بهاء یا - روی جمال مبارک در جوال مبارک!

این شخص در دوره حیات باب مرید او بود - بعد از قتل باب مرید
 این او صبح ازل شد (که برادر خود بهاء بود) سپس از اطاعت ازل
 باب هر دو خارج شده خود سری آغاز نموده بر خلاف نصوص کتاب
 ازل ادعای من یظهري کرد دوم ادعای رجعت حسینی کرد بعد ادعای
 مسیح کرد - بعد ادعای ربوبیت کرد - بعد ادعای الوهیت کرد - در
 منکر الوهیت و نبوت شد و خدا و انبیاء را استهزاء نموده گفت همه
 بر در من ساجدند و همه خدایان مخلوق امر منند!! و در سنه ۱۳۰۹
 بی در عکا پس از ۲۲ روز ابتلا بمرض زحیر از دنیا رفت .

خویش را صاحب این کالای والا خواند و حالت آنکس در نزد دانایان
 کور و کر و برهنه ماند که در این نظم منظوم است و مصداقش
 (المؤلفه)

عکس عبدالبهاء

نظم

کوری و کری و مرد عوری
گفت آنکه زهر دو دیده بد کور
کر گفت بلی صدای ایشان
وان برهنه گفت جامه زر
آری صفت خسان چنین است
آنکس که بصر بر ندارد
کار باب بصر بر او بخندند
وانکس که نه اهل گوش باشد
وان عور برهنه پای تا سر
بیدار شو ای یگانه فرزندی
تا دیده نجسته ز دانش

کردند گستر ز راه دوری
يك قافله بینم از ره دور
من میشنوم ز پای ایشان
دارند چو من تمام در برابر
رسم و ره مفسدان همین است
بدهد خبر و خبر ندارد
دل بر سخنان او نبندند
نشیده سخن فروش باشد
بالد همه دم ز جامه زر
آویزه گوش خود کن این
تا دیده بین بساط پیش

عکس شوقی ربانی

کف قصه / گوش خود فراموش
زشت است سخن ز رخت زیبا
آنکه بگذار پا به بازار
بی سر منمای سر فرازی
هر کوری هادی سبیل نیست
بی مایه یقین بدان فطیر است

نا باز نکشته گوشت از هوش
نا نیست ترا لباس دیبا
سرمایه خود بدست باز آر
می کله مکن کلاه بازی
هر کودن کود عقل کل نیست
این نکته نغز دلپذیر است

خدا و قلب

خدائی را بدرستی پرستیم که در دل شکسته متمکن است و را
 بواجبی ستائیم که شناسایش غیر ممکن برخی گویند بخدای ناشناس
 دارد و از حمد و ثنای چه ثمر زاید؟ پاسخ اینکه اثر و اثرات تابع شناسایی
 دار و مشر است اگر چه در دمنش نشناسد و آفتاب مؤثر است اگر چه
 باز نشاند آری اشعه آفتاب در حیات کاینات تأثیرات مهمه دارد
 حالیکه قاطبه موجودات از اثرات آن بی خبرند مگر انسان که آید
 آن خبردار گشته و بوسف آن پرداخته با وجود این فیض آفتاب نسبت
 و عامی و جماد و نامی یکسان است و تأثیر این آگهی در انسان است
 آفتاب تابان (مادح خورشید مداح خود است)
 برخی گویند آنچه بدیده نیاید عقیده را نشاید پاسخ اینکه عقل
 است و پسندیدنی برخی گویند هر چه را طول و عرض و عمق نامعلوم
 وجودش موهوم است پاسخ اینکه سر طبیعت چیست و طول و عمق
 معلوم بر کیست

پاریسی دانی در پاریس گفت خدا وجود ذهنی دارد نه عینی گفت
 وجودش معترف شدی کافی است چه اگر وجودش ذهنی و عینی آن
 است ما و شما قبل از دیدن پاریس آنرا بوجود ذهنی میشناختیم و چون
 دیدیم بوجود عینیش میشناسیم و در هر دو حالت وجود پاریس علی السویه
 منتهی يك وجود قابل تعین است و دیگری غیر قابل تعین .
 گفت بحکم عقل هر چه ذهنی و غیر قابل تعین شد موهوم است
 عقلی که حکم بر این قضیه شد وجود خودش ذهنی و غیر قابل تعین است
 بقول شما عقل موهوم است این موهوم مسلم که عقل شماست حاکم بر
 بودن معلومی مسلم که خدای من است نتواند بود اگر حاکم بر
 دارید بیارید تا بتصدیق او بتکذیب هم پردازیم. باحث خندان شد و بعضی
 یکی گفت اینکه میگویند خدا در دلهای شکسته است معنی آن
 که دلهای ضعیف برای خود خدائی آفریده و در خانه خویش انجای
 گفتم اگر قلب شکسته ضعیف هنر آفرینش و خلاقیت داشت قوت
 میآفرید تا از ضعف برهد .

گفت پس خدا در دل است یعنی چه ؟ گفتم یعنی دل انسان خدا را

گفته و بدو پیوسته و اینست معنی وجدانی که شب و روز میگوئی و ندیدانی
(بین گوید)

در دل منست و دل من بدست او * چون آینه بدست من و من در آینه
پس از ادای براهین مذکوره که غالباً ادله نقضیه است با برهان
گفتش عزیزا خواه دل انسان خدائی برای خود آفریده و خواه خدا
انسان را آفریده و در آن جاگزیده باشد هر دو یکی است و در هر دو
رزت خدا در دل است و دل بدو محتاج و هر گز نتوان خانه را از مالک و پانی
بدعو بنکهبانی که محل نیاز است باز داشت بلکه باید دل را بدادار
داشت و مطلوب را بطلب روا داشت که کار این خانه خدا بدون آن خانه
آزار است و بنیانش ناپایدار

وحدان

جوجه سر از تخم بر آورده هنوز دانه ندیده بلکه شاید نیمی از
اش هنوز پابند بیضه است معیناً منقار بر زمین میزند و دانه می طلبد.
طلب ثابت میکند که دانه وجود عینی دارد نه ذهنی. مولود سر از
رحم سر بر آورده دهانش چون مفتخواران باز و در طلب پستان در
وتاز است در حالتیکه هنوز پستانی ندیده و شیري نچشیده همان
ب مولود وجود عینی شیر و پستان را مثبت است قلب انسان کم از
جوجه و مولود جدید الولاده نیست. بعضی اینکه قلب آدمی بالغ شد
طلب آفریننده خود بر آمده او را بصرف وجدان مییابد و مونس
می انگارد اگر چه نشناخته باشد خواهید گفت باو آموخته اند.
این تصور غلط است زیرا آموزنده خودش هم در سلك همین معلم
و ما قلوب آموزندگان را میگوئیم که حسشان قوی تر بوده و آفریننده
را با وجود عینی یا ذهنی بسته و بدیگران داده اند اگر چه بصورت
نام و حیرت بوده و هر چند خودشان رب زدنی فیک تعبیراً سروده اند
معنی وجدان جز این نیست که انسان امری را یافته باشد بی ادله منطقیه و
از مقدمات علمیّه پس طلب آدمی مر خدای را مثبت این مدعاست
که خدا جوئی امری طبیعی است و توجه انسان بخدا دلیل است بر اینکه
پرستی امری است وجدانی (یافتنی) و امر طبیعی و وجدانی بی حقیقت
الد بود. دکتری آلمانی را شنیدم که گفته است کسانی که میخواهند

الوهیت و نبوت و بالاخره روحانیت و دیانت را ثابت
اینست که بگویند حرقهای وحشیهای دنیا مطابق علم و عقل است
اینکه تصدیق این سخن مستلزم آنست که تمام اهل عالم را از نوع
وحشی و بی علم تصور کنیم باستانی يك عده بسیار کمی که حتی
با عينك دور بین باید پیدا کرد و عقائد مبهمه شان را از تحت القاب
باید شناخت ششصد ملیون بودائی و چهار صد ملیون مسیحی و
مسلمان و شش ملیون کلیمی از این وحشی گری که د کتر آلمانی
بیرون نیستند سایر مذاهب کوچک از رسمی و غیر رسمی هم در
این قضیه اند !! آری ما میتوانیم سخن د کتر را در زوائد و اضافات
مذاهب طاری شده تصدیق کنیم و بگوئیم در ادیان و مذاهب و عقائد
است که مخالف عقل و علم و منبعث از خرافات پرستی ملل است و
بتوحش يك طبقه از مردم اعتراف نمائیم ولی نمیتوانیم عقیده خدا
را که همه در آن شریکند و حتی حکمای بسیار در رأس آن عقیده
وجدیداً واقع شده اند قیاس بر سایر عقائد ملل نموده بر خدا پرستی
هم انتقاد نمائیم زیرا فقط در ادیان و مذاهب توحید یعنی خدا پرستی
عقیده مقدسی است که نفعش در همه جا به همه کس راجع است و
تربیت عقل و توسعه علم پر نفع و بی ضرر است خواه خدا وجود دهد
باشد یا عینی و خواه او آفریننده قلب بشر باشد یا قلب بشر بقول آن
آفریننده او و تنها چیزیکه در مذاهب قابل تقدیس است همین توحید
غیب است و در این عقیده اکثریت بشر را با کثرت عقلانی میتوان
کرد آفرین بر آن کس که گفت حتی علم يك وقت بدیواری منتهی
که باید نام خدا را بر آن دیوار نوشت یعنی جز این نام يك چیز
آن سد محکم را شکست .

استطراد

در میان اینهمه عقائد و عوائد و حشو و زوائد بدترین عقیده عقیده
است که يك لمنك یا فلز یا حیوان و یا بالاخره يك انسان را جان
خدای غیب کرده او را پرستش نموده جوائج خویش را از او
هرچه توحش تصور شود حد اعلاش در این طبقه از مردم است

نبی صادق و کاذب

قلب انسان همان قلبی که گفتیم در هر صورت خانه خداست مرکز
است این خانه خدا و این محل تجلیات الهیه همه چیز را دربردارد.
قلب مرکز الهاماتند نهایت اینست که الهامات وارده بر قلب و اولاً
ضعف دارند ثانیاً خوب و بد دارند. قلب ضعیف الهامش هم ضعیف
قلب ناپاک الهامش هم ناپاک است در قرآن مجید است (وان الشیاطین
رون الی اولیائهم) حضرت مسیح میفرماید (هر داری را از بارش بشناسید)
نست که حالات عارضه و آثار بارزه و تحولات طاریه بر قلب را بدو گونه
کرده اند یک دسته را تسویلات شیطانیه نام گذارده اند دسته دیگر را
تربانیه و الهامات رحمانیه نامیده اند با این مقدمه میتوانیم نبی صادق
و کاذب آنکه به اوهام و خرافاتی قائل شویم واضح و آشکار بشناسیم.
قلب قوی متعمق میشود در بحر افکار معنویه و توجه میکند بمصالح و
اجتماعیه آن یک که با قوتش پاکی و طهارت توأم است و فی الحقیقه
اهد برای بشر قوانین مفیده بیاورد مؤید بتأییدات غیبیه شده مردم
باین خانه دل مدد بار میرسد تا بالاخره قواعد و آداب و رسوم
آرد که حافظ ناموس بشری است حارس وطن است مکمل روح است
نفس است مصفی صفات و اخلاق است حافظ حقوق است و قس علی
علیه بحال آدمهای موجود و انسانهای هزاران سال بعد است. این قلب
را خواسته و موفق باتیان آن شده صاحب این قلب را نبی صادق گوئیم
ای (ونزل روح الامین علی قلبک لتکون من المندرجین) شناسیم. آثارش
است آیتش باهر است شمسش رخشان است شمعش نورافشان است
کتابش توحید است بوحده ذاتیه خاتمه المقالش تهدید است از جزا
نکته الهیه یعنی نبی صادق از هنگامی که لب باز میکند تا دمیکه دم
نکشد خیر بشر میخواهد موافق مصالحشان سخن میراند از ابتداء
ابتداء بمن ناظر نباشید بلکه بخدای غیب توجه نمائید (قل هو الله احد الخ)
هم گفتارش همین است اصول کتابش هم بر همین رویه است حدودش
نعمت تمام خیرات است تبشیر و تنذیرش هم برای مصلحت است. بنابر
میگوئیم با فرض اینکه مبدء الوهیت ذاتاً و کلاً بیجان او غیر مبروف
باشد چون او بامور مضرة دعوت نکرده بلکه چیزهای بسیار نافعی

آورد که نواد بشر را حفظ میکند حقوق انسانرا بر چشمة علم و احسان
 نزدیک میسازد پس او نبی صادق است .
 یکی دیگر را می بینیم که از قوت قلب خود سوء استفاده کرده پس
 این قلب را مرکز تسویلات شیطانیه قرار داده اولین سخنش این بوده
 خدای غیب ظهور کرد (جاء شاه لم یلد یولد ولد) (۱) یعنی کسی در پس پرده
 غیب نیست. هر گاه این سخن را هم بدون آلاشات دیگر گفته بود می گفتیم
 او نیز از این راه خدما تی تصور کرده و در نظر گرفته ولی وقتی دیدیم او را
 سخیفه بسیاری را مقرون باین سخن داشته می فهمیم او خیر بشر را منظور نکرد
 بلکه شرور بسیاری را در نظر داشته که خود را رقیب خدای غیب متاع
 سپس بیانات سابر هاش می نگریم می بینیم در هر بیانش تناقضی است و در
 گفته اش تبانی در شرق عقیده دارد و در غرب عقیده غرب سخنی میگوید بر خلاف
 شرق این حکمش مخالف آن حکم و آن لوحش مباین این لوح اینجا در
 گفته آنجا تهمت زده از آن کتاب سرقت کرده در این خطاب بدعت نهاد
 این را بی جامد ح و آن را بی جهت ذم کرده می فهمیم تابع امیال
 است نه الهامات آلهیه حتی در صلح جویش فتنه ها خفته در تعالیم اخلاقی
 عیب هانفته در سخنان روزانه اش لغزشها جاری شده در منشاآت قلبیه
 قلیطها ساری گشته لذا ثابت است که این شخص نبی کاذب است و پیرو تسویلات
 شیطانیه است نه الهامات ربانیه .

حکمت ضاله و داله

نبوت و حکمت تالی تلویکدیگرند. الهاماتی که گفتیم از قلوب سر می
 یابند و وارد میشود بر دو گونه است گاهی بصورت حکمت است
 آنکه توأم با نبوت باشد گاهی بصورت نبوت است و توأم بحکمت نبی
 حکیم است اما حکیم صادق نبی نیست نبی کاذب هم حکیم نیست. همانطور
 قلب قوی در نبوت دو حالت از صدق و کذب دارد قلب حکیم نیز دو حالت
 ضال و دال دارد. یکی قلبش مورد الهامات حکمت آیات میشود و حکمت
 داله است یعنی دلالت کننده بخیر است دیگری قلبش مرکز تسویلات شیطان
 میشود و در حکمت تمرین کرده بالاخره حکمت ضاله از او سر میزند که

(۱) مفهوم کلام میرزا حسینعلی بهاست در لوح مولودش که نیل
 بنظم آورده (رجوع شود بجلد اول کشف العیال)

از حکمت ضاله اختراع توپ و گار خفه کننده است و در معنویات
موت باجرای شهوات و هتك نوامیس و ترك وطنخواهی است که بنایه
بانت مدن است و برترین اثر از حکمت داله در طبیعیات کشف ادویه
بده و صنعت سیاره و طیاره است و در الهیات دعوت بخدا پرستی و اخلاق
ضیه و امثالهاست .

استفاده مردم

بدیهی است نفوس شریره و ظالم و طماع و غارتگر همیشه از حکمت
باله و نبوت کذب استفاده مینمایند هرجهانگیر ظالمی میل دارد در کشورش
یکمائی عرض اندام کنند که آلات التهاییه را بسرحد کمال رسانیده بالاترین
لات هادمه بنیان آدمی را اختراع نمایند و همچنین از انبیاء کذب قدرتانی
کرده سرأ ام جهراً آنانرا تقویت مینمایند تا بوسیله آثار شرارت بار
شان بساط فریبندگی و جنایت منبسط باشد تفرقه و نفاق حکمفرما باشد
انفاد (فرق تسد) فرق از تفرقه مردم سیادت ایشان محرز باشد چنانکه
بذوالحجه پیوسته از حکمت داله و نبی صادق استفاده مینمایند زیرا غرضی
سازند حتی اگر دربارگاه سلطنتی هم جالسند نیت ایشان از سلطنت
خط وصیانت مردم است و آنگونه نفوس همیشه در دیانت پیرو انبیای
باقی اند و اگر هم نخواستند پابند باشند باز بترجیح بلا مرجع قائل نشده
بانی را برعالی مسلط نمیسازند برخلاف نفوس جابره که مخصوصاً ادانی
انبا علم باینکه اینها پست و زشت عقیده اند برعالی مسلط میسازند
شأنه الله التي قد خلت من قبل ولن تجد نسنة الله تبدیلا .

مرام یا ایدآل مؤلف

بر اثر سفسطه و مغالطه و انتشارات کذب بهائیان مرکز عدة از
مردم گمان کرده اند که نگارنده هیچگونه مرام و مقصدی نداشته و ندارد
من دون اراده روزی چند با بهائیان بوده و ایامی است که از ایشان بریده
اغراض منفعت جویانه داشته و روا نشده و قلم بر مخالفت کشیده و حتی اسرار
مذهبی ایشان را که فاش نموده گمان کنند که فحش است و تهمت چه مشکل
است باور کردن اینکه يك مذهبی اینقدر عقائد و عوائد سخیفه ناهنجار
و آن باشد اما نگارنده بر اینگونه تهمت های رؤسای بهائی و تصورات

مردمان بیخبر ترتیب اثری نداده .

از مرام اولیه خود که سنی سال در راهش صرف عمر و مال و کمال کرده منصرف نگشته انصراف از بهائیت هم متضمن انصراف از مرام اصلی او نبوده و نیست و بیش از آنکه عین مرام و ابدال خود را شرح دهد معروض میدارد که نگارنده در يك خانedan مذهبی پرورش یافته است کسان میدانند که پدرش از علما و صلحای مسلم مسلم وجدش از فقهای اول درجه وجد امی او از خوشنویسان و شعراء وجد مادری اعلایش سلطان ابراهیم ادهم است و طراز شاعر معروف یزد نیز از ارقاب نزدیک او بوده است و بطوریکه کراراً گفته ام نه این اظهارات منشأ افتخار من است بلکه اصلاً افتخار را امر موهومی میدانم پس اظهار آن مراتب را سبیل مقدمه و برای پی بردن بمقصود است که دانسته شود تربیت نگارنده تربیت مذهبی بوده که تا کنون نتوانسته است از قید مذهب آزاد شود و تا آخر عمر هم بهمین قید مفید خواهد بود ولی استعداد ذاتیم اقتضا داشت که در امر دیانت بحالت جمود و توقف و تقلید و تعصب باقی نمانده و تطورات و تحولات عدیده همقدم شوم تا به بینم شاهد مقصودم از کجاء من جمال نماید و طایر منظورم از کدام فضا پروبال گشاید .

و خلاصه اینکه بر اثر مجاهدات و سودای حقیقت خواهی يك مسلك تجدد اسلامی در نگارنده ایجاد شد زیرا پس از جلوس بر مسند روحانیت ریاست اسلامی و تتبع در اخبار و آگاهی از تاریخ اسلام و تطورات آن و مطالعه کتب ردیه مسیحیان و مشاهده ترقیات روز افزون ملل و دسیسه اجانب در تضعیف این دین حنیف و تنزل و انحطاط مسلمین و بالاخص علمای اسلام که خود هم در لباس ایشان بودم دیدم بقول شاعر

اسلام بذات خود ندارد عیبی ❀ هر عیب که هست از مسلمانی ماست
و اگر ما مسلمانیان خود را اصلاح کنیم و با تجدد و ترقیات دنیا همراز شویم عیبی باقی نمی ماند .

زیرا قرآن که مدرک شناسائی اسلام است تنها کتاب جامعی است که بین تمام کتب سماویه برجسته و قابل تعظیم و تعظیم است و لایق است که معتقد و متبع واقع گردد قرآن مانع و رادع هیچگونه ترقی مادی نیست و ذل ترقیات اخلاقیه هم هست برخلاف فروعات طاریه و بدعتهای عارضه و از متزلزله که صحت آنها نامعلوم است ذاتاً رادع ترقی مادی است و مانع

از زیات اخلاقیه هم نیست و همیشه خصم لدود اصول مفیده را مسکوت گذاشته
 و پوش بر آن کشیده فروغ لایغنی و امور غیر معتبره را برخ مدعی
 لبه خود میکشد و ابداً نمیگوید اسلام کتابش محفوظ و متین است و سایر ادیان
 کتبشان محرف و متزلزل و غیر متین^۱ تورانی که نویسنده آن یکمده مورخین
 زده اند اناجیلی که نگارنده آن یکمده مسیحیان بوده اند که حتی زمان
 مسیح را درک ننموده اند زند اوستا که اصلاً معلوم نیست چه بوده و کجای
 رفته اثر از آن باقی مانده و حتی معلوم نیست زردشتی که این کتاب بدو
 منسوب است در کدام زمان و از کدام خاندان بوجود آمده و بالاخره معلوم
 نیست که کلمه زردشت اسم است یا لقب اسم خاص است یا عام بقسمی که جمعی
 بر آنند که زردشتها متعدده بوده اند و این لفظ بمنزله لفظ برهمن است که
 بر وسای هند داده شده و خلاصه اینکه کتب موجوده مذاهب هیچکدام قابل
 آن نیست که انسان اعتماد نماید و آن را کتاب همان پیغمبری که بدو منسوب
 است من دون تحریف بداند و بعلاوه مندرجات این کتب چیزهای مهمی
 نیست که قابل توجه و اتکال باشد. احکامی در این کتب تدوین نشده است
 که مکلفی و رافع حوائج بشر باشد برخلاف قرآن که تنها کتاب کامل و جامع
 بدون تغییری است که (لا یغادر صغیره ولا کبیره الا احصاها) و لا رطب ولا یابس الا
 فی کتاب مبین در باره اش مصداق دارد. و اگر چه میدانم معترضین بر این
 سخن اعتراض نموده و گفتند طیاره در کجای قرآن است و مکروب در
 کدام آیه مذکور است^۱ ولی من از آنجا که اینگونه اعتراضات را بکرات
 شنیده و همه را از حنجره معاندین اسلام حتی بهائیان که بظاهر تظاهر بتصدیق
 قرآن دارند و باطناً الدالخصام قرآن و اسلامند شنیده و جواب گفته ام
 و اجوبه شستی نیز در کتب اسلامی از مصر و هند و خود ایران بقلم بزرگان
 اسلام درج شده و همه دیده ایم و یقین کرده ایم که نام طیاره و امثالها لازم
 نیست در کتب سماویه ذکر شود مگر بتأویل و رموز و موزاین امور در قرآن
 مجید بسیار است و در سایر کتب دینی هیچ نیست چنانکه در قرآن است -
 والخیل والبغال والحمیر لئن کبوا و هوزینه و یخلق ما لا تعلمون : یعنی غیر از اسب
 و استر و الاغ که برای سواری و زینت شماست مرکبی خلق خواهد شد که
 حالیه شما آنها را نمیشناسید یعنی موتور و طیاره لذا در اینجا سخن را کوتاه
 کرده باصل مقصد خود میپردازم
 هر هاقل منصفی که جهل و تعصب دامن گیرش نشده باشد میفهمد که

اگر بنام انسان دین را برای بشر از اعلی و ادنی بقول متدین عوام بقول خواص لازم شمارد چاره ندارد جز اینکه اعتراف کند بهترین ادیان و مذاهب است بشرط اینکه بسیاری از اخبار و ادعیه و قصص و مقاتل و معجزات جعلیه و عوائد طاریه بر اسلام را بر و مصداق فاضر بویا علی الجدار که نص بیان ائمه است مجری داد مطالعه منصفانه در اصل قرآن و سجایای منزل آن بکار بردنی شك زانورده ربه اسلامیت را برقه اطاعت افکنده فریاد خواهد کشید انما سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بریکم فآمننا الخ.

جواب و سؤال مقدر

تقدیر سؤال اینکه از این مقدمات چگونه لزوم رفوز و تجدید معرر شد که مرام و ایده آل نگارنده این سطور شود؟ و چرا این مسلك در نگارنده ایجاد شد و برای این مسلك چه قدمهایی برداشته جواباً عرض میشود نه تنها نگارنده بلکه هر کس سودای طلبی و مصالح اجتماعی خصوصاً مصالح شرق و بالاخص مملکت سرش باشد میفهمد در صورتیکه ممالك غرب که مهد تمدن گفتی حقا ام باطلا پس از آنهمه ترقیات و توسعه علم و صنعت نتوانسته باشند عموم طبقات خود را از امر دیانت مسلم داشته باشد و در نتیجه از مذهب سر تسلیم پیش آورده منتها در بعضی از ممالك مذهب را از منفك داشته اند و الا تمسك بمذهب در همه دنیا شدیداً برقرار است در انگلستان که مهمترین ممالك غربیه است چندان آداب مذهبی است که اگر يك عده خارجی در آنجا نباشد روز یکشنبه بر اثر تعطیل نان بدست کسی نخواهد آمد.

در این صورت ممالك شرقیه که مهد مذاهب و مطلع ادیان بطریق اولی استغنائی خود را از امر دیانت نتوانند حاصل کرد و چون در بدعتها و عوائد و مضافاتی است که نتیجه افکار کوتاه متمسکین بدان است نه جزو اصول و حدود منصوصه و بالاخره تقالیدی در مذاهب آن تقالید مختلف و مایه تنازع است و همان تقالید است که ملل را در مقید کرده و در زنجیر اسارت برده و وسیله حمله مخالفین آن شد دست منفعت جوین گشته اینست که در بعضی مذاهب مانند مسیحیت رفوز اعمال شده و همان رفوز و تعدد سبب بقای آن مذهب و رفاه

بنیاداران هر دو گشته چنانکه اگر در مذهب مسیح پرستان پیدا نشده بود
 و امام اقتدار در دست پاپ و اساقفه بود و حوزه کشیشان مسیحی چنان
 که نمیکنداشت نه مذهب مسیح ترقی نماید نه حکومت روی رفاهیت
 اما پس از هیجان عالم مسیحیت و اصلاحات لوتری آن محظور مرتفع
 رفاه حاصل گردید و بیش از پیش مقاومت با اسلام و با عبارتة اخری
 دایره تبلیغات مسیحی صورت عملی بخود گرفت .

حال در مذهب اسلام نظر کنیم می بینیم اگر عیناً حالت آن روز مسیحیت
 دارد ولی بصورت های دیگر دچار محظورات است و باید دفع محظور از
 خود تا حکومت راحت و عقائد وجدانی مردم محفوظ بماند . فرض کنیم
 ما بخواهیم مطابق رأی برخی اجنبی و اجنبی پرستان رفع محظور را بدین
 عملی نموده آرزوی دل مسیحیان دنیا را بجا آورده اسلام را ترك
 و همه با مسیحیت هم آغوش گردیم یا مطابق افکار کوتاه عده معدودی
 بهم بدین اجداد خود که کیش زرتشت بوده برگردیم آیا ممکن است
 اصل عقل جواب نفی بمانداده میگوید ابدأ ممکن نیست زیرا مسلماً
 مع بالمرجح امری غیر معقول و سیری قهقرائی و غیر طبیعی است مسیحیت
 نبیا بود و نتوانست از سیل ترقی و تمدن اسلامی جلو گیری نماید چرا
 اینکه مطابق طبیعت دنیا و مصالح اجتماعی و ادبی دیانت اسلام جامعتر
 بود و حتی بایستی عالم مسیحیت را در خود مستهلك کرده باشد
 تا اینکه مقتضیات آب و هوا و طبایع متباینه که غرب غیر از شرق و شرق
 غرب بوده باضافه بعضی سیاست های تو بر تو بطوریکه انتظار میرفت
 در جهان غرب نفوذ نیافت و بشرق اختصاص یافت خلاصه پس از آنکه
 اسلام بدعاً نافذ شده مسیحیت و یهودیت شرق را در خود مستهلك
 و مجوسیت ایران را ازین برانداخت میفهمیم این دیانت بعدی منقطع
 شد که حتی مسیحیت یا مجوسیت بر او غلبه نماید و برای آزمایش
 مت همان خرجهای گزافیکه فزون از سیصد سال است عالم پرستان در
 تبلیغات مذهب خود متحمل شده و یکنفر را از روی صدق و حقیقت
 جلب نکرده برخلاف اسلام که بدون هیچگونه تبلیغی و بی هیچ صرف
 زرقی بصرف فطرت نافذ خود گروهی از مسیحیان و متمسکین سایر
 را بخود جلب نموده و مینماید پس فرضیات سابقه کلاً باطل و این
 معزز و مسلم است که اسلام بر احترام و نفوذ خود باقی بوده و خواهد

بود . حال بینیم آیا صلاح اسلام و مسلمین در همه جا خصوصاً ایران این است که تمام متمسکات اصولیه و فروعیه شان بر حالت حاضره بماند باید اصلاحاتی در آن جاری گردد ؟ نهایت بدست اهلش . بعقیده نگار عالم اسلام محتاج تجدید و رفرم است . عالم اسلام محتاج اصلاح است عالم اسلام بتمام معنی باید در صدر خود قرار گیرد یعنی حصر ندارد و محمد (ص) شود و بدعتهای طاریه بر آن متروک گردد . اگر يك نظر بر افکنده تاریخ گذشته اسلام را در ایران از جلوی نظر بگذرانیم بخوبی یافت که ایران در اسلامیت خود طریقه خاصی را اتخاذ نموده و در هر اصلاحات مقتضیه را بطوریکه از اساس اسلامیت دور نباشد و مملکتی نزدیک باشد اعمال کرده چه اسلام دین جامع کامل الاطرالی که با هر گونه اصلاحات زمانیه سازش داشته و دارد . حتی در نص مبارك این عبارت مندرج است (و اما الحوادث الواقعة فارجعوا الی الاحادیثنا) هر چند اصلاحات گذشته در موقع خود خوب بوده و بنفع تمام شده ولی باز بر حسب مقتضیات زمان اصلاحات دیگری لازم است که باید علماء و فقهاء و حکماء از اهل عمامه و کلاه آنرا مجری داد مثلا همان اصلاحاتی که سلاطین صفویه اعمال نموده ایران را از زیر بیرزخی انتقال دادند چون مقتضیات زمان تغییر کرده آن عوائد هم با دیگری بخود گرفته که ایرانی را بموهوم پرستی متهم ساخته و طبع ذر آن عوائد اصلاحات دیگری کرد تا صورت نوین بخود گرفته از کهنه پرستی برآید و اصول و اساس محکم اسلامی هم نه تنها برقرار بلکه بر پایه متین تری استوار گردد .

مصلحین باید چگونه باشند ؟

بعقیده من مصلحین یا مصلحی که بخواهد يك همچو اصلاحات را عهده دار شود اولین شرطش اینست که قطعاً و یقیناً از سیاست بر باشد زیرا اگر بخواهد طرفدار سیاسی باشد یا تحت نفوذ و سیطره از سیاستهای داخله و خارجه واقع شود بکلی آزادی فکر او گریخته باید اصلاحاتی را که در نظر دارد محدود بحدود آن سیاست سازد نفع آن سیاستی که بر او حاکم است کار کند و در نتیجه بجای نفع حاصل مینماید لذا مصلح مذهب باید مانند آن باشد که اساساً کلیه

ش نخورده است و بقول یکی از رفقای مصری ذکرش این باشد که
 بالله من السياسة وسينها و يائها وسينها الثاني وهائها انيا بايد چنين مصلحين
 مصلحي بقدری منقطع و بی طمع باشد که حقیقه در نظرش زر و سیم
 نكزیزه فرقی نداشته باشد از دنیا نخواهد مگر لقمه نانی که سد جوع
 کند و اگر آنها نرسید مضطرب نشود و از عقیده خود دست بر ندارد
 بدهد و برای نان بطرفی نگراید حتی برای انجام مقصد خود زر
 خواهد تا قوه دارد کار کند و چون قوه اش منقطع شد بقیه اصلاحات خود
 که در نظر داشته بگذارد و بگوید اهلش پیدا خواهد شد برای انجام
 تمام این کار و نگوید حالا دیگر برای اختتام و انجام عمل ناچارم دست
 بزنم دراز کنم زیرا دراز دستی بمادیات همانست و کوتاه دستی از
 زیات همان بالاخره باید مصلح آیت مؤسس باشد یعنی همان قسم که
 پیران مرسل خود را بدنیانیا الودند او نیز آلايش نجوید و همواره پیاکی
 بزیه صرف قدم زنند

ثالثاً مصلح باید از روی حقیقت با دوست و دشمن یکسان معامله
 کند و در نظرش تمام مردم یک مقام را دارا باشند و در نتیجه اگر اشخاصی
 ارحمه کردند او بر ایشان لساناً و قلماً حمله ننماید اگر او را تکفیر
 دهند او کسی را تکفیر نکند و خلاصه اینکه صبور و وقور باشد و هیچ
 آورا از مقصد مقدسش منع ننماید و در دعوتهای خود لین العریکه و
 لن و نیکم حاضر باشد ولی در دعوت مردم بر قبول اصلاحات لازمه قصور
 نماند یعنی از ابتدا مصالح حاضر کند و اصلاحات مذکوره را که بمباشرت
 شخص یا جمعی انجام گرفته باشد در دست گیرد و محسنان آن را با
 این بیان بفهماند و بقبول دعوتشان نماید و در هیچ مقام کمترین خشونت
 نور بخود راه ندهد.

رابعاً مصلح باید هر چه را خود نفهمیده و یقین نکرده علی العمیا
 بکران نیاموزد و هر چه را فهمیده و دانسته اگر منشاء و مبدء آن از
 ادباء حکماء حتی انبیا است گوینده آنرا فوری نشان دهد و ابداً برای
 راق ادبی حاضر نشود بلکه گفتار دیگران را مسکوت و در بوتة ابهام
 مال نگذارد که در این کار عیبهای بزرگ و تقصیرهای عفو نشدنی است
 آن در کلام دیگران یا متمم جمیع در آن بمراتب بدتر از خائن در
 ال و نوامیس است.

خامساً مصلح باید از کلمات مفلقه و مبهمه و سخنان سه پهلواحترالین
آنگونه سخنان خود حاکی از سیاست است بلکه باید واضح و آشکار
مقصود را بر دم بفهماند و صراحت لهجه داشته باشد و از تباین
پرهیزد و رویه مستقیمه خود را تابع امیال این و آن نسازد و الا احلی
و قدح نکوید و ننویسد .

سادساً مصلح باید از حب جاه و ریاست بر کنار باشد چه که
(آفة الزعماء ضعف السياسة و آفة العلماء حب الرياسة)

سابعاً مصلح باید تمام مراتب مذکوره و سایر ملکات فاضله را
ریا از روی حقیقت دارا باشد چه اگر همه سلاطین بکوشند که نظام را
کسی را پیرده غریب و خدعه ببوشند بالاخره پرده از کار خواهد برد
منظاهر ریاکار از صمیمی نکو کردار ممتاز خواهد گشت . اما قدمها
نگارنده برای جستن مصلح امور اجتماعی و مذهبی در ایران برداشت
کنون اورا نجسته نهایت بعضی کسانرا بی ضرر دیده و بهائیان را بی
بقراری است که ذیلا تقریر میشود .

قدم اول

اولین قدمی که در راه مطلوب خویش برداشت قدم مجاهدت و جهاد
بود در کاوش از گفتار و رفتار دیگران چند آنکه با کشیش ملکم آمریکا
در یزد الفت و مؤانست نمود بطوریکه مورد ملامت مریدان خود شد و
نکرده دوستی را ادامه داد و مباحث بسیاری ببیان آورده بالاخره
سخنان کشیش مذکور را ساده و بی مغز شناخت که عاقبت دل از سخنان
پیرداخت و یقین کرد که شخص دین خواه بهتر از دیانت اسلامی که
معقول و منقول و حاوی فروع و اصول و متضمن فلسفه و حکمت و کامل
سعادت است دیانتی را نخواهد جست سپس در مقام فحص از متجددین
اولین قدم در تجسس از حال مرحوم سید جمال الدین اسد آبادی (قدس
طاب ثراه برآمد .

و هر چند نسبت بآن سید بزرگوار نیک بین شد و دانست که
رشته اتحاد اسلام و تجدد و قوام آن کار میکند ولی پس از آگاهی
مداری او دانست که او برای اسلام و تجدد آن کاری نخواهد ساخت
مصلح مذهبی با مصلح سیاسی دو تا است و بقول مردم با یک دست دو هنر

میران برداشت خصوصاً این دو هندوانه (سیاست و دیانت) که یکی گرد است
 دیگری دراز و همان تخالف شکل کافی است برای اسقاط هر دو مجملات یقین
 کردم که سید مرحوم بیشتر در خط اصلاحات سیاسی است نه مذهبی و
 اگر در اصلاحات مذهبی هم قدمی بردارد موفق نخواهد شد چنانکه
 آنها در هند کوشید که بین هندو و مسلمان اصلاح دهد و موفق نگشت
 ولی نیت او قابل تقدیس است و معلوم میدارد که بر روح سیاست و دیانت
 مردم آگاه بوده مجملات پس از چندی سری در کلمات میرزا آقاخان کرمانی
 و در انصافاً نیز جمله بر مجلسی و علمای اسلام و انتقاد از بهائی و عباس افندی
 و گاهی فلسفه‌های کهنه یونان و باره کلمات که اقتباس است و متأسفانه در
 معرفی گویندگان هم اهمال شد دیگر چیزی نیافتم و در نتیجه دانستم که
 اساساً در فکر اصلاحات مذهبی نبوده ایامی چند در فلسفه بیان (کتاب باب)
 نیزها نوشته و وقتی در تمسخر بکتاب اخبار کلماتی تلفیق کرده و بالاخره
 راه اصلاحی نشان نداده زیرا اهلیت نداشته و از کلمات مفرد و مرکب و
 صرف نظر کردم و همواره مایل بودم که مصلح و مجددی را شناخته
 باشم که حرارت قلبم را فرو نشاند تا آنکه بامر خوش ظاهر و بد باطن
 بهائی بر خورد کردم و این قدم دوم است که باید بگویم چرا آمدم و
 چرا رفتم؟

قدم دوم وادی مخوف بهائیت

(چرا آمدم و چرا رفتم؟) البته خوانندگان از این عنوان تعجب میکنند
 پس باید بگویم که اعتراض بهائیان است که بکرات گفته اند چرا آمدی
 چرا رفتی؟

گرچه این سؤال مضحك را که مانند چیز بهائیت مضحك است در مجله
 بکدان بطور اجمال چنین جواب گفته ام (آنچه شمارا یقین بود مرا گمان
 نداشت لذا آمدم و هرچه شمارا گمان نیست مرا یقین شد لذا رفتم با بر اثر
 دیده‌ها آمدم و بر اثر دیده‌ها رفتم) ولی این مجمل را باید مفصل کرد تا
 نیایه نفهمان بلید بفهمند بناء بر این میگویم آمدم برای این بود که مصلح
 ایران و اسلام را میجوستم و رفتم برای آنکه مفسد ایران و اسلام را شناختم
 و چیزی که مرا به بهائیت متوجه کرد این جمله از کتاب مستر جکسون
 آمریکائی بود (باب مصلح ایران) بمحض تصادف بدین جمله گمان کردم
 پس مقصودم طالع شده و تصور نکردم که محض اغفال و اخذاع ماسرقیان

بالاخص ایرانیان آنگونه کلمات استعمال و نشر شده تنها مقصود آنکه نویسنده کان تفرقه و تشتت بین مسلمین است لهذا کلمه مصلح ایران که از دیری در ذهنم خلجان داشت مرا بر کنج کاوی دلالت کرد و باز از بعضی تقریرهای کنت گوینو فرانسوی و مسیو نیکالا و امثال آنها که بعد فهمیدم همه مقالاتشان بقلم مبلغین بهائی بوده و نظر بمقاصدی که در شرق دارند آنها را در طی تألیفات خود گنجاینده اند فکرم تقویت شد و بر تحقیق معسر گشتم. آنروز حالت من مانند حالت امروز برخی از جوانان کم اطلاع بود که شیفته و فریفته غربیان شده هر گفتار را بدون اینکه بفهمند چه خبلی در زیر پرده آن مکنون است همین که منسوب بغربیان شدمی پذیرند عیناً بر آن دریه بودم. مجعلاً از طرفی دلباخته گی بتمدن و راستگویی و علم و صنعت غربیان و از طرفی مالیخولیای اصلاحات مذهبی که باید در اسلام جاری شود این دو فکر مرا سوق داد ب تحقیق در امر بهائی و بلادرنك از یک نفر زردشتی که شنیده بودم بهائی است کتاب خواستم و او بعضی کتب حضرات را بمن داد مانند فرائد وایقان و هفت وادی ولی مطالعه این کتب بقدر ذره در من تأثیر نکرده بیشتر امر بهائی را در نظرم موهون ساخت فقط چیزی که در این بود که بر حسب بیخیالی و سادگی خودم کتب مذکوره را بشیخ حبیب پیشنماز ولد حاج عبدالغفار یزدی که تازه دوسه سالی بود از نجف آمده و در تفت بامامت جماعت منصوب شده بود ارائه دادم و مباحثاتی بمیان آوردم تا در نتیجه تبادل افکار مقاومتی بسزا کرده کتب مذکوره را جواب بنویس ولی شیخ مذکور بر اثر رقابت محلی که مایل بود حیثیات مرا از میات برده مسجد و موقوفات متصرفی مرا تصرف کند در خلوت دم از ملائمت زد و در غیاب من بر منبر برآمده مرا بمذهب بهائی نسبت داد و از آن بر هر چه من دفاع کردم مؤثر نیفتاد و خواهی نخواهی مرا از محیط اسلام دور و بمحیط بهائی نزدیک ساخت زیرا هر چه مسلمین قفائی زدند بهائیان آغوش گشودند و بالاخره کار من بمهاجرت کشید و در همه جا بهائیان استقبالهای شایان کردند و مرا محکم در آغوش محبت گرفتند.

قلم سوم.

در محرم ۱۳۲۰ هجری نگارنده بر اثر هیاهوی مردم از تفت مجبور نمود در حالیکه بقدری از باییت و بهائیت بی خبر بود که حتی اساس

روئسارا نمیدانست فقط اسم باب و بهائی شنیده بود و نمیدانست بین آن دو چه نسبت بوده و هر کدام از اهل کجا و چه داعیه داشته‌اند و نه تنها من بلکه همه مردم ایران و سایر نقاط چنین بوده هستند .

حتی خود بهائیان از حقایق تاریخی این امر بی‌خبرند و مخالفت ایشان با ارباب اطلاع بر اثر همان بی‌خبری . باری اول کسی را که در نزد ملاقات کردم حاجی میرزا محمد تقی شیرازی بود و بعداً دریافتم که او پسر خالوی سید باب بوده . این سید را در سنی متجاوز از هشتاد سال دیدم و اول چیزی که بمن نشان داد عکس قلمی باب بود که کپی آن در اول کتاب طبع شد و چون از داعیه‌اش پرسیدم عیناً همان حرف مسترجکسون را گفت (مصلح ایران و اسلام) گفتم میگویند او ادعای بالاستقلال دارد خود را مهدی میداند احکام جدید آورده بناء کرد قسم یاد کردن که اینها همه تهمت و افتراست برخاست و چند کتاب از آثار باب آورد و عبارتی نشان داد که در شرح کوثر است مبنی بر اینکه قائمیت فرزند امام حسن عسکری را تصدیق دارد حتی نواب اربعه را تصدیق دارد و هر کس منکر باشد کافر است علیه لعنة الله علیه غضب الله علیه سخط الله الی آخر .

فکر من تقویت شد که معلوم است مردم بیخبرند و او دین تازه بیاورده و شاید اصلاحات لوتری را در نظر داشته که بعضی از نویسندگان اروپا بلفظ مصلح او را معرفی کرده‌اند .

پس از چند روز از یزد باردگان سفر کردم در حالتیکه تمام مایملک ولوازم زندگانی من از باغ و خانه و اثاثیه و املاک موقوفه خصوصی و عمومی در تفت است و خودم باتوشه مختصری حرکت کرده‌ام . در اردگان در منزل عبدالحسین منقل ساز دیدم مادر و زنش که از همان اول مرا بک بابی تمام عیار تصور نموده و بی‌پروا نزد من آمد و شد می‌کردند حرفهای دیگری می‌زنند که گویا نمازی غیر از اسلام و احکامی جز احکام اسلام در دست دارند و بویهای دیگری هم استشمام میشود ولی عبدالحسین بزودی دریافت که من بی‌خبر و مبتدی هستم و باصطلاح خودشان مطلب را در پرده حکمت و بقول من در پرده دروغ و حیل مستور ساخت سپس باردستان اصفهان آمدم باییهای اردستان مرا مانند يك مهاجر بهائی پذیرفتند و بعد دانستم که از یزد از طرف حاج میرزا محمد تقی شیرازی مذکور سفارش کتبی یا تلگرافی شده در

آنجا هم پس از یکی دو روز فهمیدند که من از قضایای بی اطلاع و کج دار
مریز با من صحبت میکردند که بقول خودشان بی حکمتی نشود و
از ایشان رمیده نگردم. از هماندم حس کردم اگر بخواهم حقیقت
اسرار کار خبردار شوم باید خیلی ستار باشم و از هیچ سخنی تعجب نکنم
و هیچگونه غلطی را که در کلماتشان می بینم اظهار ندارم بر اثر این
رویه بایبان اردستان از بیان عقائد مذهبی خود تا آنجا که ممکن بود
نمیداشتند ولی باز هم میفهمیدم که خیلی حرفها در پرده است که
پس از چندین سال و ماه متدرجاً قابل شوم و دریافت کنم! در اردستان
مختصری از احکام کتاب و تاریخ بهائیت آگاهی یافتیم و با این درجه دانستیم
که میرزا حسینعلی و پدرش اگر هم مقاصد دیگری دارند اغراض خود را
بصورت مذهب جدید و احکام تازه در آورده اند و در نتیجه از صورت
اصلاح اسلامی خارج ولی باید عمقاً فهمید که چه منظوری در زیر پرده
دارند؟ و چه شده که باب و بها اعداد را بر نوزده قراردادند و يك تقسیم
بسیار بی معنی برای سال و ماه قائل شده سال را بر نوزده ماه و ماه را
بر نوزده روز قرار داده اند و از این قبیل بسیار است که در موقع خود
دانسته خواهد شد. در اردستان از پرده پوشی و همراهی و ملائمت و لیس
عریکه خود این استفاده را کردیم که خانواده فتح اعظم بر بهائی بودن
ما یقین کرده از طرفی محرم خود ساخته میرزا نورالدین هشت ساله
میرزا فتح الله ۱۲ ساله شان را با چند طفل دیگر برای تعلیم و تعلم
سپردند و از طرفی عباس افندی توصیف کاملی از بنده نوشته حدود لوح
اورا برای تشویق من تقاضا کردند و اینست اولین لوحی که در اردستان
از اثر قلم عبدالبهاء بمن رسیده.

هو الله

ای سمی عبدالبها تو عبدالحسینی و من عبدالبها، این هر دو یک
عنوان است و این عنوان آیت تقدیس در ملکوت رحمان زیرا عبودیت
جمال مبارك (۱) نور جبین مبین است و زینت حقایق مقدسه اعلا علیین
پس تو نیز باید مانند عبدالبهاء در هر دمی در دام بلائی افتی و در هر
اسیر قفسی گردی این دلیل بر قبول در درگاه رب غفور است. چو
رو از غیر حق بتافتی از تفت خروج یافتی الخ.

لازم نیست بگویم در حق کسیکه بناء هست اول مخرب مذهب او باشد
 حق کسیکه بناء هست پسرش شوقی افندی ابلیس و لعین و کرم مهین
 الآخره الفاظی که خود لایق آنست و دشنامهای خنده آوری که حاکی
 کمال غضب است و بقول مردم دلیل بر جرزدن است درباره اش بنویسد
 چنانکه عین لوحش را در این کتاب خواهید خواند) در حق همچو شخص
 عبارات در چنان موقعی که هنوز وجهاً من الوجوه عقیده اش معلوم
 نه و دوسه ماهی است دست طبیعت و رفتار بعضی بیفکران او را از محیط
 بهم محیط بهائی انداخته تا چه اندازه غفلت و جهل صاحب لوح را میرساند.
 اسمی عبدالبهاء بودن و باعباس افندی يك عنوان پیدا کردن اگرچه
 نظر تمام مسلمین و مسیحیان و سایر ملل کمال توهین و تنزل است ولی
 نظر نویسندة لوح اعطای اعلی المقامات است چنانکه در مدت ۱۸ سال
 بموم بهائیان این لوح و امثال آنرا که بمراتب بیشتر و بالاتر هم در حق
 ال شده همه را بهمین نظر میدیدند و اعلی رتبه که پس از عبدالبهاء در حق
 کسی قائل نبودند در حقم قائل بودند. (و روحی لتراب اقدامك الاظهر الانور
 ماه) بمن مینوشتند و شاید صد ها از آنگونه مراسلات که از طرف محافل
 روزگان بهائی بمن رسیده هنوز موجود دارم. خلاصه این استفاده را
 از دولت سر خاندان فتح اعظم و از برکت تدریس آقای نورالدین
 ان فتح اعظمی حاصل کردیم پس از ششماه اقامت در اردستان ناگاه
 یکب اقبال طالع شد و دومبلغ مبرز بهائی یکی از پی دیگری باردستان
 لال اجلال فرمودند و من بنده بی خبر را تاحدی از حقائق بهائیت خبردار
 کردند اول میرزا محمود دوغ آبادی مشهور بفاضل فروغی که در آنروز
 پیشتر از او کسی نبود و او را کره نار میگفتند و ثانی میرزا محمد تقی
 پری «ابن ابهر» که جزو ابادی اربعة امر بهاء بود (پدر دکتر عبدالرحیم
 پری) که چندی شاگرد درس تبلیغ من بوده و من او را تا بیروت برای
 تسبیل مردم و قصه ها از او دارم مجمل و ورود این دو مبلغ که فاصله بین
 ایشان بیش از دوماه نبود ابواب کثیره بر روی من مفتوح ساخت و
 طمانی که از ایشان حاصل شد اطلاعات ذیل بود که بطور فهرست اشاره میشود
 ۱- الوهیت میرزا حسینعلی بهاء اما نه بطور وحدت که منحصر بفرد
 بلکه بطور وراثت که او خدا بوده و بعد از خودش عبدالبهاء پسرش

خدا شده و امروز هم سرّاً بلکه جهراً همان الوهیت را در شوخی آینه
قائلند بشهادت اشعار یکی از مبلغین که شاید عین آنرا نشر کنیم و
شبیه این خدائی بالوارثه مادام که نامی از بهائیت هست در خاندان
خواهد بود منتهی بهمه کس نمیکوبند و هر کسی را محرم نمیدانند که
از این الوهیت با شرافت ! در حضورش بردارند .

۲ - پیشنمازی بهائی بنماز عجیب و غریب و زیارت نامه عجیب
بندوزنجیر صحت عبارت را از آن برداشته اند بهمت این دو مبلغ هافل
آنجا مجری شد و دانستیم اینکه نماز جماعت را قدغن کرده اند برای آن
است و خودشان بنوعهای دیگری که هر بیننده بر آن خواهد خندید
میدارند و بالاخره آخوند بازیها تعزیه گردانیهانوحه خوانیهاروحه خوان
بصورت دیگر در میانشان متداول است و مجری اعظم آن این دو
بودند و رسواتر از آنها میرزا قابل از اهل آباده بود که روخیات
را آنطور که هست نشان داد و دانستم که همه مطلبها اینست که آن
مسلمان کاره نباشد و آخوند بهائی جای آنرا بگیرد منتها آنجا از
یکدسته پیشوایان مقدس روحانی و عالم سخن میرفت اینجا از فضائل یک
مردمان بدنام و بد عملی سخن میرود که اعمال زشتشان از محله
طهران گرفته تا بغداد و اسلامبول و عکا و حیفا و قبریس را پر کرده و
سیاسی ایشان و خیانات وطنی آنها شرق و غرب را فرا گرفته و هر دم
مبلغین از آن اعمال زشت پرده پوشی میشود و حمل بر صحت میکنند
هرچه را مظهر امر مرتکب شود آن عین صواب است !!!

۳ - روح و سر معاشرت مبلغین با زنان بهائی (ولی زن های جوان)
بهمت فروغی و ابن بهر هر دو واحداً بعد واحد عرض اندام نمودند
باسم اینکه چون حکمت اقتضاء ندارد که عمومی باشد فقط باید
مجلس خاص حضرت مبلغ را ملاقات و زیارت کنند و از وجود او
گردند و این قضیه در یزد بقسمی علنی شده و کار را خراب کرده بود
خویش و بیگانه حتی فراشهای حکومتی مطلب را تشخیص داده و
مسلمین غیور طاقت نیاورده در سنه ۱۳۲۲ قمری آغاز بلوی او شورنا کردند
و واقع شد آنچه که احدی جز خود بهائیان عهده دار گناه آن در دنیا
عقبی نبوده و نخواهد بود . در اینجا حرف بسیار است که اگر کلی

از اظهار شود باز میگویند دشنام داده و افتراء زده . بعلاوه هر چه باشد
بهاها هموطن مایند . منتها فریب شیاطین جن و انس خورده اند و بقدر
مکن باید از کشف امور مستهجنه شان صرف نظر نموده از مطالب لازمه
من گفت و از گفتار نا لازم گذشت . لذا همیقدر میگویم که بعدها خودم
بی فروغی و ایادی را گرفته ام و حتی در هر نقطه وارد شده ام بهائیات
نداند که احتراماتی که در حق تو منظور شد بیش از احتراماتی
که در حق ایادی و فروغی منظور میشد لذا کسی را نرسد که
بگوید باطن اعمال مبلغهای مذکور بر تو پوشیده است و تو اشتباه کرده
که اعمال تمام مبلغین بهائی و سر جنبه و شور زنان بهائی در حضور مبلغ
روح مجالس درس اخلاق و تبلیغ کلا بر من مکشوف است و در هیچ نقطه
پنهان است که بمعرض آزمایش در نیاید و بالاخره رفتار اهل بها و مبلغین
شان خوب یا بد قابل هیچگونه محملی نیست که تصور شود فلان قضیه
رضای رؤسا واقع شده یا فلان رفتار خودسرانه بوده بلکه هر چه بوده
است در ساحت رؤسا مکشوف و معلوم و بر طبق رضای ایشان بوده و هست
بابت هر کس زیاد پرده دری کرده طرف نصیحت رؤسا شده که حکمت
پند - یعنی مطالب را محرمانه انجام دهید ! و عجب در اینست که بلوای
بی که نتیجه زشتکاریهای بهائیان از طرفی و دسائس سیاسی از طرفی
ده (در عهد حکومت جلال الدوله) یک همچو قضیه را صرف مذهبی قلمداد
کرده حتی حاج محمد طاهر المامیری بی سواد را بر تألیف کتابی وادار کرده اند
و عیناً مانند کتاب جوهری راجع به حوادثی است که قطعی الوقوع و مقدس
است اما این کتاب متضمن يك سلسله حرفهای ضعیف و بی حقیقت است که
بسیار نوشته شده و روحیات آن از تقدیس مقدس بود و همان کتاب وسیله
است مبلغین که تعزیه گردان و روضه خوان بهائیند شده !
اینک از صورت تلگراف اتابك اعظم بحکومت یزد که ذیلا درج
شود بسیاری از امور مکشوف میگردد و مخصوصاً بخوبی فهمیده میشود
که دستهای سری این فتن را ایجاد میکرده و بهائیان را بسمت اجانب سوق
داده و دولت از این حیث نگران بوده .

صورت تلگراف

اداره تلگرافی دولت علیه ایران

از صاحب قرآنی به یزد

نمره

عدد کلمات | تاریخ اصل مطلب | اطلاعات

جواب المثنی |

روز | ساعت | روز | صورت است

حضرت مستطاب اشرف ارفع اسعد امجد وال آقای جلال الدوله حکم یزد دام اقباله الوالا تلگراف دایر بمسئله واقع رسیده بعرض خاکبای مبارک همایونی روحنا فداه رساندم میفرمایند در این مسئله مکرر تلگراف کرده و جواب داده شده است و از اینها گذشته این مسئله یکی از مسائل فساد جزو تکالیف حکومت است که نباید بگذارید کسی بکسی بهر اسم و در عنوان که باشد تعدی و زیادتی کند تاچه رسد بقتل و غارت و آتش زدن و غیره که تمام اینها خلاف نظم و امنیت و آسایش مملکت است و هر که مرتکب و محرک است باید تنبیه شدید نمائید تلگرافی هم بعلمای حساب الام نوشته شده است زود برسانند و بهر شکل و هر تدبیر هست جلو گیری کنید و مخصوصاً دقت داشته باشید که بخارچه ها از قبیل اجزای تلگرافخانه انگلیس و رکیل التجاره روس و غیره و غیره آسیبی نرسد کفایت و در آن و کاردانی و جرئت و جلالت حکام با احتشام خاصه منتسبان خانه سلطنت هم چو موقع باید معلوم شود با کمال قدرت حرکت کنید و از احدی دست نداشته باشید و گوش به بعضی مزخرفات ندهید دولت از نظم ملک خودش نخواهد گذشت و اگر امتداد پیدا کند فوراً اردوئی سواره از آنجا و غیره فرستاده خواهد شد که سزا و جزای این مردم شریر هرزه را بکشد تا عبرت آیندگان بشود البته اختیار تامه دارید که هر چه صلاح است بکنید

مجب است که صدور این احکام را نسبت به علمای عتبات عالیات میدهند که از آنجا اظهار شده است و حال آنکه الان تلگراف از خود آقایان آنجا باشتم که روحشان از این مسائل خبر ندارد و نوشته اند که باید این کاغذها ساخته کی باشد خلاصه شما بتکلیف خودتان که حفظ نظم است در کمال جد و جهد عمل نمائید
اتابك اعظم

اخبار تلگرافخانه مبارکه یزد

بواسطه تلگرافخانه گرفته شده | گیرنده مطلب

تاریخ ۳ شهر ربیع الثانی ساعت دقیقه توشقان نیل | سنه ۱۳۲۰

مقصود از درج صورت این تلگراف آنکه معلوم شود دولت ایران هیچوقت اجازه بقتل کسی نداده یعنی از زمان مظفرالدین شاه باین طرف همواره دولت حافظ و حارس بهائیان بوده معینا در همان قضیه یزد اگر کسی مراجعه باقوال شفاهی و مندرجات کتاب حاج محمد طاهر (تاریخ شهداء یزد!) نماید می بیند چه نسبت های بی مورد بدولت ایران و علمای اسلام داده اند در حالتیکه از تلگراف مذکور که اصل آن در ورقه چاپی دولتی یزد نگارنده ضبط است معلوم میشود دولت ناچه اندازه مراقبت کرده و علمای اسلام ناچه حد بی طرفی نموده اند و حتی همه یاد دارند که مرحوم آیه الله آقای آقامیر سید علی حابری اعلی الله مقامه بنفسه بر منبر برآمده مردم را از بابی کشی منع کردند معینا بهائیان چون محرك خارجی داشتند همه اقدامات دولت و علماء را کان لم یکن انگاشته گاهی بقونسول خانه روس و انگلیس در یزد و اصفهان پناهانده شدند تا مگر مردم جسارت کرده بهانه بدست اجانب دهند و گاهی بعلماء دشنام گفتند تا مگر آنان را عصبی کرده حکمی بر علیه خود اصدار دهند شاید از این باب بهانه بدست اجانب افتد فلعله الله علی القوم المفسدین خلاصه مقصود این^۱ بود که بهائیان در آن حادثه و سایر حوادث جز فتنه و فساد منظوری نداشته و ندارند از اولی که محمود فروغی و تقی ابهری از طرف عباس افندی مأمور یزد و اصفهان و کرمان شدند و فتنه هایی که در معاشرت و مباشرت بازنان بهائی برپا کردند و بعداً باسم تبلیغ میخواستند زنان مسلمین را هم آلوده سازند تا موقع بروز بلوی و بعد از فرونشستن آتش فتنه در همه موارد آلت بودند بعضی فهمیده و بعضی نفهمیده و الیوم بکون بمثل ماقد کان والله یحرسنا من هذه التبعه الشیطان و عجبت از همه

تباقض گومی بهائیان بود که از طرفی هر جا نشستند گفتند اتابك اعظم
ماست و چون آتش فتنه بلند شد گفتند فتنه ها زیر سر اتابك است و اگر
است باینها لوس شده اند باید آنها را کشت و نظیر این حرف را در
جلال الدوله گفتند از طرفی انتشار دادند که او تصدیق کرده از طرفی که
اساس بابی کشی را خودش برپا کرده است !!!

قدم چهارم

در سال ۱۳۲۱ پیش از آنکه بلوای یزد در خدمت من بایک نفر بهائی زاده که
متمصب اردستان پس از آنکه هشتماه بود در آنجا بودم بسمت
کلپایگان و همدان و کردستان حرکت کردیم و آن بهائی زاده کسی
که همواره مبلغ تراش بوده چون خودش خط و سواد صحیحی ندارد
قوة ناطقه و قریحه ادبی بکلی بی بهره است و همیشه در این حسرت و هوس
بوده که کاش من هم میتوانستم فروغی و ایادی عصر باشم از عوض آنکه
خودش چنان باشد چنین است که سعی میکند غاشیه بردار يك نوجوان
گردد اول مبلغی را که پرواز داد من (آواره) بود و پس از آنکه آواره
مقام فروغی و ایادی را حاصل کرد اورفت بسراغ آخوند ملا سید الله مازندرانی
که امروزه بقاضل مازندرانی مشهور است و میدانی خالی دیده اعظم
شده تاخت و تازی بسزا مینماید در حالتیکه این آدم که در جلد دوم با تعبیر
نامش بردیم هرگز از اهل هیچ مذهبی نبوده (سوابق این آدم از زمان
آخوندیش در مدرسه مادر شاه و بابی شدنش و بکربلای رفتنش بقصص من
آیه الله خراسانی و گرفتار شدن او و سید اردستانی همه نزد من است) بدو
سید مذکور بامن همراه شد و یکدوره سیاحتی در نقاط مذکوره نمود و
مبتلا باقسام بلایا شدیم زیرا خیر بلوای یزد و اصفهان در عراق بیا
و اهالی عراق هم در صدد بابی کشی برآمدند و ما خائفانتر قب رفتیم بهائیان
در آنجا نیز یهودیهای بابی بقسمی ترسیده بودند که هر يك در سوراخ
خزیده و خیانات متواتره خود را فراموش کرده در صدد علاج بودند که
نجاتی بیابند و شاید هر کدامشان با مسلمی رو برو میشدند صد هزار
بهاء و بهائیان میکردند و خود را نجات میدادند مجعلا بازار تبلیغ
بر رغم میل و تصور آن سید اردستانی رونقی نگرفت و خود ماهم هر دو مرد
شده بطهران حرکت کردیم .

قدم پنجم

از طهران تا عکا

در سال ۱۳۲۲ باسید مذکور وارد طهران شدیم و در همان ایام بایبهای
فراری از یزد و اصفهان بطهران آمده هر يك در کار و انسرا خرابه و با
نارول بعضی از زردشتیان و کلیمیان میخزیدند. اغلب بهائیانی که بعداً
از ادارات پست و انبار بخیانت پرداختند خصوصاً آنها که در اختلاسات انبار
بداخل بوده و در این دوره از برکت قوانین جاریه مشتشان باز شد و تحت
تأکمه و محبس رفتند همان فراریهای از ولایات بودند که در وطن خود
الت خیانت وطنی و نامرستی و مذهبی شده بودند و فسادهایی برپا کرده بودند
و صدق این شعر شده.

قد کرد بلا و فتنه انگیزخته و آنکه زمین کار بگریخته
بعد که بطهران آمدند مدتی گرسنه و سرگردان مانده باز با همان
منهای سری که از ابتداء بر خیانت وطنی و مذهبی شان گماشته بود وارد
ادارات شده فوری صورت خیانت خود را تغییر داده بسرقت و اختلاس
پرداخته موجبات ضرر دولت و ملت را فراهم ساختند.

اما من در همان سفر طهرانم عمامه را بکلاه مبدل کرده پس از هشت
هفته که مریض و بیکار مانده بودم برای اعاشه خود که نهایت احتیاج را بدان
داشتیم وارد اداره راه شوسه انزلی طهران شده یکسال تحت مدیریت مرحوم
سید اسدالله باقراف کار کرده از حقوق خود مقداری ذخیره نموده در اواخر
سال ۱۳۲۴ تا اواسط ۱۳۲۵ از راه روسیه و اسلامبول سفری بعکا کردم
از ابتدای ورود بیاد کوبه از حاج قلندر همدانی و دخترهای ترکی که نزد
من آمده و شد نموده استفاده تبلیغی میکردند: امور غیر مقدسه دیدم که مانند
لادستان باز روزنه از آگاهی باز شد ولی چون هنوز افندی را ندیده
بودم همراه را حمل بصحت میکردم و آگاهی کامل در سفر سوم باد کوبه بود
که بشرح آن میرسیم و عکس ذیل یادگار آن سفر است و مخصوصاً راجع
برنی که در جوار آواره نشسته و از رشت تا باد کوبه برای استفاده تبلیغی
سافرت نموده و اشعار عجیبه او بخط خودش موجود است قصه افسانه مانندی
دارم که برای محل لزوم میگذارم.

غرض از خلاصه مسافرتیم بعکا آن بود که ببینم چه مزایایی در وجود

عبدالبه است ؟ و آیا آنچه در مرده و اتباع و مبلغین او دیده میشود از حد
و خدعه و فسق و دورنگی و مغالطه در صحبت و امثالها منشأش وجود خود او است
یا او مقدس است و اینها از خصایص بشریت است ؟ امامت اسفانه در سفر اول
هیچ نفهمیدم زیرا هفده روز بیشتر مرا و خواجه ربیع کاشانی یهودی را
اجازه توقف نداده تا رفتیم چشم و گوش باز کنیم فرمان کوچ دادند
منخصوصاً در آن ایام بعدرهای متشبه بودند که عثمانیان آقا را در کنار
گذاشته اند و مراقب گماشته اند که از شهر بیرون نرود و با کسی معاشرت نکند
و بعد فهمیدم که این حرفها هم قسمت عمده اش دروغ و حيله بود مجملات
معاذیر کسی را چندان نمی پذیرفت بعلاوه در تمام عمرش رویه را بر آن
قرار داده بود که احدی را اجازه و مجال سؤال نداده هر کس در حضورش
میرفت بایستی گوش باشد مگر بقول خودشان اغیار که نوعاً معاشرتشان
عادی بود آنهم در حضور احباب نبود و مجلس احباب و اغیار از هم جدا
و برای عادی بودن او همین بس است که احدی از اغیار از اثر بیانات
منجذب نشد یعنی خود عباس افندی در عمرش نتوانست احدی را
کند و هر چه تبلیغ میکردند مبلغین او دورادور بقوه و حيله و شایعات

بیش بایندش میساختند و گرنه خود افندی در قبال اغیار جز موافقت کاری
 داشت و حتی شایعات را منکر شده همیشه میگفت ما ادعائی نداریم و حتی
 نبود میکرد که ایرانیانی که میآیند از اقارب و آشنایان مایند و گاهی
 بگفت اینها مستأجرین املاک مایند و اعراب عکا او را خیلی ملاک تصور
 کرده پولهایی که باو میرسید و قسمتی از آن هم بعنوان حق السکوت
 ملکی و مفتی میخرانید و انمود میکرد که از اجاره و حاصل املاک ماست!!
 خلاصه در مدت ۱۷ روز که چند جلسه فقط آقارا میدیدیم برصندای
 است تنها بقاضی رفته یکمشت حرف بی سروتی بطور قصه خوانی میگوید
 طرفی سعید اعمی عرب قاری مشهور عکا را اجرت میدهد که هر روز
 بحضورش قرآن تلاوت کند تا مردم نگویند او مسلمان نیست با چنین
 لائی چه میشود فهمید ؟

بدیهی است انسان بهمان حال که آمده بر میگردد و بمقاد (الامور
 مونة باوقاتها) کشف حقایق بسفر دوم و سوم موکول میشود - زیرا
 من هنوز آنقدر محرم بودم که بتوانم از اسرار امر سخنی بمیان آرم
 آنها کسی را مجال صحبت میدادند تا از در استدلال چیزهایی بگوید
 شود چه جای اینکه غلط کاریها را باز گوید و اعتراض بنماید . بدو
 شب امری هم نمیتوان بصرف ظن و گمان حرفی زد و نسبتی داد لهذا
 من حالت حیرتی که در ایران بودم بایران برگشتم . اینجا است که سؤال
 بایان یا کسانی که از حنجره آنان این اعتراض را کرده اند (که چرا
 راه زودتر برفساد مطلب آگاه نشده بیرون نیامد و بقای خود را در
 زه بهائیت تا ۱۸ سال طول داد ؟) جوابش بیرون میآید و فهمیده میشود
 موسیته فساد را که هر امرش در زیر چندین پرده است باین زودی
 بران کشف کرد خصوصاً با آن آب و تابهایی که حضرات بهائی بمطلب
 میدادند و با آن کلمات خوش ظاهری که برای پوشاندن حقیقت هر روز
 میکنند بدیهی است کشف اسرار و حیل آن مرور زمان لازم دارد و
 از کشف هم برای نشرش موقع مناسب لازم دارد بالجمله بایران برگشتم
 کس از بهائیهها سؤالی کرد جوابهای مبهمی دادم (برای اینکه خصوصیتی
 نداشت نشود چه آنها را شناخته بودم که در حفظ اوهام خود بسیار متعصب
 شد خلاصه کسانی که انتظار دارند این شخص با حالی خراب از عکا بر
 آید و بگوید هر چه میگفتید دروغ است) بدیهی است همینکه دیدند دشنامی

نداد امیدوار شده میگویند خوب میشود چنانکه گفتند و منجمه سال
در مجلس گفت حضرت آواره الحمد لله خوب برگشته و حالا دیگر
احباب از ایشان مطمئن شده از وجودشان استفاده نمایند . هشت سال که
که گاهی مبلغ سیار بودم و گاهی ساکن . در موقع سیر و حرکت
خودشان پیشنهاد سفر داده بودند با هر گدا بازی است خرجی سفری
در موقع سکون هم نه آنان میدادند نه من میطلبیدم . از این جهت
منظورم اینست که نمک نشناسی خود را که حضرات برخم میکشند بکن
این چه نمک نشناسی است که جمعی بقلم و قدم یکنفر احتیاج داشته اند
سفر و حضر و اداشته اند و بهر کار دیگر دست میزدند صد دینار عایدی
و اینان نیم شاهی باو داده اند (چنانکه حالت این چند ساله ام شاهد آن منجمه
اکنون که نخواست است آن خدمت را ادامه دهد و خواسته است همایون
حضرات را یکی از هزار و اندکی از بسیار تا آنجا که محیط اجازه
نشر کند تعبیر بنمک نشناسی نمایند ؟ !

اینهم بماند ولو مارا نمک شناس بگویند باکی نیست
نزد خود و وجدان و خدای خود رو سفیدیم که در راه مرام خود
ساز بهائیت از هستی گذشتیم عمری زحمت کشیدیم از مال خود
کردیم از مال دیگران هم که اجرت میدادند صرف کردیم ولی
احوال نظر بمقصد اصلی خود داشته مادیات را ابدأ دخالت نداده
و کفی بالله شهیداً

قدم ششم

در آن هشت سال یعنی از ۳۲۴ تا ۳۳۲ یکطرف مشروطه
برخلاف نبوت عباس افندی قوت گرفت و برقرار شد و چنانکه درج
اشاره شد افتضاح عجیبی برای لوح افندی حاصل گشت که خبر داده
محمد علی شاه قاجار سلطان عادل و منصوص کتاب اقدس است و مشروطه
اساس است و احباب باید خادم صادق قاجاریه باشند الی آخر ماقال و اصل
لوح چنانکه ذکر شد نزد من است و جاملمش هم خودم بودم و آن
که مشروطه برقرار شد و محمد علی میرزا رو بفرار نهاد و چندین
افندی فاسد گشت از طرفی هم مشروطه عثمانی استقرار یافت و تقییر آن
بنفع افندی تمام گشت که آزاد شد و فوری با اروپا و امریکا سفر کرد و

تضایا بالذات پای خروسی را نشان میدهد ولی چیزهای مهمتری است
لک سیاسی بودن افندی که اینها نزد آن کوچک است و مامیل نداریم
آن تضایا بحث کنیم مگر اندکی از آن مواردی که در مطالب خود ما
نک دارد آنهم خیلی سربسته و مختصر . اکنون بدین لوح که در ابتدای
رطبت ایران صادر شده بنگرید تا بر آنچه عرض شده و میشود پی ببرید.

لوح عباس افندی

طهران حضرت ایادی امرالله حضرت علی قبل اکبر (۱) علیه بهاء الله الاهی
(الله) ای منادی پیمان نامه می که بجناب منشادی (۲) مرقوم نموده بودید
مک گردید و بدقت تمام مطالعه شد . . . از انقلاب ارض طا (۳) مرقوم
نه بودید این انقلاب در الواح مستطاب مصرح و بی حجاب ولی عاقبت
رن باید (۴) و راحت جان حاصل شود و سلامت وجدان رخ بنماید سریر
لک کبری در نهایت شوکت استقرار جوید و آفاق ایران بنورانیت عدالت
ریاری (۵) روشن و تابان گردد مجزون مباحثد مکدر مگردید جمیع
ان آلهی را باطاعت و انقیاد و صداقت و خیرخواهی سریر تاجداری دلالت
مک زیرا بنص قاطع آلهی (۶) مکلف برآیند . زنهار زنهار اگر در
سیاسی نفسی از احیاء مداخله نماید و یا آنکه بر زبان کلمه می برانند . .
الوار مسموع بعضی از بیانیها یعنی تابعین میرزا یحی (ازل) در امور
می مداخله نموده و مینمایند سبحان الله . بدخواهان این را وسیله نموده و
عافل و مجالس ذکر بهائیان مینمایند که آنان را نیز در امور سیاسی راهی
گری و مداخلی و مرجعی با وجود آنکه بیانیها خصم الدبها میانند . .

(۱) یعنی ملا علی اکبر شه میرزادی که در نظر او حضرت دو بل است!
(۲) حاجی سید تقی از اهل منشاد یزد سید گدائی بود که افندی او را
نچی خود ساخته بود شریک این کمپانی شده بود .

(۳) زمین طهران .

(۴) آیا هر انقلابی عاقبت مبدل بسکوت نمیشود ؟ این غیب گوئی
نه آنست که کسی بگوید این باران شدید بالاخره می ایستد !

(۵) محمد علی شاه قاجار .

(۶) گفته بهاء منظور است که آنهم نصی در میان نیست ! و دروغ

س است .

باری گوش باین حرفها مدهید . . . و شب و روز بجان و دل
ودعای خیر نمائید و تضرع و زاری فرمائید تا اعلی حضرت تاجداری
امور نوایای خیریه اعلی حضرت شهر یاری واضح و مشهور ولی
چند کمات نمایند که کسر نفوذ سلطنت سبب عزت ملت است همین
این چه نادانی است و این چه جهل ابدی شوکت سلطنت سبب عزت ملت
و نفوذ حکومت سبب محافظت رعیت ولی باید با عدل توأم باشد
شهر یاری (۱) الحمد لله شخص مجرب بندو عدل و مصور عقل مجسم و علم
در این صورت باید عموم بخیر خواهی قیام نمایند و بآنچه سبب شوکت
و قوت سلطنت و نفوذ کلمه و آبادی مملکت و ترقی ملت است قیام نمایند
سیاسیه که چهارده سال قبل تالیف شده و بخط جناب مشکین قلم
گردید و در هندوستان طبع شد و انتشار داده گشت آن رساله
طهران هست و یک نسخه ارسال میشود بمعموم ناس بنمائید که مصراع
و فساد و فتنه در آن رساله با وضوح عبارت مر قوم گردیده.. والسلام علی من
اتبع الهدی

۱۱ ج ۱ سنه ۱۳۲۵ ع

توضیحات

۱ - هر کسی از امثال این الواح میفهمد که عبدالبهاء آلت
بوده منتها بصورت دو روئی و تدبیب . اگر آلت سیاست نبود رساله
نمینوشت و اگر آلت سیاست نبود دستور بمیریدان خود نمیداد که
کدام مرکز باشید نهایت خودتان دخالت نکرده آلت صرف
فرمانفرمایان از شما راضی باشند .

۲ - مانند آفتاب روشن است که محمد علی میرزای قاجار
آنهمه مفاسدی که متصدی شد عدل مصور و عقل مجسم خواندن از
روحانی و حقیقت خواه دور و گفتار آدمی متعلق و هوچی است
قاجاریه که قاتل بهائیان بودند یکدفعه طرف توجه افندی شدند
بدستور روسهای تزاری بود که در آن موقع قافیه پرداز و مشرق
ساز حضرات بودند چنانکه بالاخره بر همه ثابت شد که محمد علی
روسها بند و بست داشت

۳ - در عبارات این لوح هم جمله های عجیب هست مانند این

(۱) مقصود محمد علی میرزا قاجار است

سخه از رساله سیاسیه ارسال شد بعموم ناس بنمائید ! گویا ایادی هم از راب معجزات بهاء بهره داشته ؛ که يك نسخه را بعموم ناس (همه خلق دنیا) توانسته است بنماید !!

۴ - نسبتهایی که باهل بیان میدهد همه برای تخیل اذهان است که بمجرد بروز فساد از حضرات بتوانند بگویند این بابی هست ولی بانی نیست و شرح اینگونه تعلیمات و تقلبات عجیبه مفصل تر بیان خواهد شد .

امام مقصد ما از درج لوح فوق هیچیک از اینها نیست و مقصدی مهمتر پیش است که پس از مطالعه لوح دیگر که ذیلا درج میشود فهمیده خواهد شد .

لوح دیگر عبدالبها

طهران جناب میرزا یونس خان - (هوالله)

ای ثابت بر پیمان نامه شما رسید از تفصیل بحیاتیها اطلاع حاصل گردید سبب جمیع اینها اختلاف احیاست . . . حال باید محاججه این گونه بود را کنار گذاشت حال این امور هر قسم پیش آید خوش است بعد درست شود اکنون باید بجوهر کار پرداخت و با سیاسیون مراوده کرد و حقیقت حال بهائیان را بیان نمود . . از پیش بشما مرقوم گردید که احباب باید بنهایت جد و کوشش سعی بلیغ نمایند که نفوسی از بهائیات از برای مجلس ملت انتخاب گردند (۱) . . ابدأ فرصت ندارم مجبور بر اختصارم عفو فرمائید فلیک البهاء الابهی ع ع فدائی در گاه حضرت ولی الوری علی اکبر المیلانی متناخ نمود فیشهر رمضان ۱۳۲۹

اکنون ملاحظه شود که بفاصله چهار سال چگونگی لحن آقا تغییر کرده در آنجا مریدان را از مداخله در سیاست حتی تفوه بر آن منع نموده طاعت سریر سلطنت قاجار توصیه میکرد و در اینجا که نفوذ روسها خنثی شده و محمد علی میرزا خلع شده و دارالشوری برقرار گشته و دردی دیگر ای آینده باز گشته و میخواهد خود را بانگلیسها نزدیک کند چگونه همه ملأها را ببحیاتیها نسبت داده خویش را طرفدار مشروطیت ایران قلمداد نمایند تا اگر بتوانند چند نفر از مریدان خود را در مجلس شوری داخل

نماید ؟ ! آری مریدان هم برای این کار گوشیدند و یکی دو نفر از بهائیان
غیر مشهور را داخل کردند ولی نتوانستند بهائی مشهوری را بطور علنی
و رسمی بوکالت مجلس برسانند .

قدم هفتم
سیر در وادی ازلیت

عکس میرزا یحیی ازل برادر بهاء

این عکس را خوب در نظر بگیرید که راجع باستدلالات بهائیان
بر پشی ازل و بی پشی بهاء قصه های خنده داری هست و خالی از تفریح نیست

اختلاف بهائی و ازلی - اختلاف قض و ناقض بقول یکدسته و ثابت و ناقض بقول دسته دیگر .

حرفهای خدعه آمیز و نیرنگهای آبروریزی که در این زمینه است مدعی زیاد است که اگر چندین کتاب در همین دو موضوع ازلی و بهائی و قض و ناقض تالیف شود داد سخن داده نخواهد شد لذا بطور اختصار گفته میشود که از ابتدای ورودم در بین حضرات تا سال هفتم بکلی از حقیقت این دو موضوع بیخبر بوده مانند همه بهائیهها بظاهر کلمات میرزا خدا و پسرش پابند شده گمان میکردم واقعا همانطوریکه در الواح است میرزا یحیی ازل برادر بهاء دارای هیچگونه حیثیتی نبوده سخنانش یاوه و کزاف و داعیه اش مهمل و خلاف است تا آنکه چندی در طارو کشف من توابع نطنز و چندی در کرمان اقامت کرده بار و ساری ازلی همدم شدم دیدم قدر ذره و خردلی بین استدلالات و کلمات این دو طبقه فرق و بینوایی نیست بلکه سخنان ازلیه بیاب و بیان نزدیکتر است بدین معنی که اگر کسی باب را داخل مجانبین نشمرده بحرفهایش ترتیب اثر دهد باید بگوید ازلیها راه صواب پیموده اند و بهائیهها عمداً یا سهواً بخطا رفته اند زیرا بدون شبهه باب نظرش بصبح ازل بوده و بنص قاطع او را جانشین خود ساخته و بهاء نیز تا مدتی مطیع امر او بوده بقسمی که باوجود محو کردن الواح و آثاری که مدل بر این مطلب است باز آثار بسیاری در دست ازلیها مانده است هم از کلمات باب و هم از کلمات بهاء که ولی امر و وصی بلا فصل باب صبح ازل است و اوصاف بسیار از او بقلم باب و بهاء جاری شده اما بهاء پس از آنکه خواسته است حقوق برادر خود را غصب نموده کوس استقلال بگوید هرچه کوشیده است که وصایت او را متزلزل کند ممکن نشده لهذا نزد دیگر زده و بامحاء و نسخ اساس باب پرداخته بدین معنی که خود را موعود مستقل بیان (همان موعودیکه بایستی دوهزار و یک سال بعد از پیدایش باب بیاید) شمرده و ادله مضحکه عجیبه بر این معنی اقامه نموده که دیدن آنها خالی از تفریح نیست . باری مقصودم از این مقدمه آنست که بی خبری بهائیان بقدری غرابت آورا است که فی الحقیقه گمان میکنند که هر تهمت و افترائی که به ازل و ازلیها بسته شده مبنی بر حقیقت است و چون این سیاست که ازل را لولوی اهل بهاء قرار داده مردم را بدوری از او ترغیب و بسبب تقرب بدو ترغیب و مورد ملامت میساختند مؤثر شد

و همین وسیله شیردادن گوسفندان بمیرزا و شاخ زدن بازل گشت لذا بر سر
عبدالبهاء نیز این سیاست را از دست نداده با برادر خود میرزا محمدعلی
همان معامله را تجدید نمود و با اینکه او در خانه خود نشسته ساکت بود
(مانند ازل در قبرس) باز افتدی ناله مظلومیت از دست او میکشید
با آنکه تمام اموال و ارثیه و هستی و حقون مادی و معنوی او را غصب کرد
بود باز در هراوج از ظلم اخوی نامهربان خود سخن میراند و در این
من متحیرم که بگویم میرزا محمدعلی غصن اکبر و قبل از او اعمش یعنی
ازل هم دست سری بهاء و عبدالبهاء بوده و بدین رویه راضی بوده اند
بسط خدا بازی این فامیل بیاید یا آنکه از شدت بی حالی و بی دماغی
این ترتیب پیش آمده ؟ زیرا اگر در حق ازل اطلاع کم باشد در حق
غصن اکبر اطلاع کامل است که او بطوریکه باید و شاید قیام بر احوال
حقوق خود نکرده و از طرفی عبدالبهاء هم صمیمانه او را دشنام نداده
گاهی هم حق السکوتی باو رسانیده و دایلی بر این مطلب واضحتر از این
نتواند بود که او چهل سال است بدون هیچ کسب و صنعتی با خرج کزاک
(روزی دوسه لیره) گذران کرده پس شریک در این کمپانی بوده و از بولهای
ایران که با صلوات بر عبدالبهاء و لعن بر میرزا محمدعلی بکا رفت با
هم بهره رسیده و میرسد و دلیل دیگر اینکه هر وقت یکی از محمدعلی
میکشت عباس بسراغش رفته او را ببساط خود میکشید و هر وقت یکی از
میرزا عباس بر میکشت میرزا محمدعلی ویرا بخود دعوت میکرد چنانکه
محمدعلی مراهم بوسیله چند مکتوب دعوت کرد و من باو نوشتم که
شما جز يك آدم دروغگوی جنایت کاری نبوده و دعوت شما بی ثمر است
بلکه بهتر است شما که خود بهتر از من میدانید اعلان بدهید که بدر
پیش از بشر عادی نبوده تا مردم راحت شوند و خودتان هم مقام
احراز نمائید از آن پس در را بست و دیگر جوابی ننوشت لذا یقین کرد
که شریک این کمپانی دین سازی است و شاید هم بهمه دشنامها راضی باشد
بلکه قطعاً هست.

يك حكايت مضحك

شخص محترمی گفت در سالهای اول جنگ ماسه نفر بودیم که بامر
رقنیم در کشتی خانم نقاشی بامن دوست شد پس از ورود بامریکا مرا
مجلسی دعوت کرد چون وارد شدم صاحب خانه گفت (الله ابی) گفتم معنی این

نه رانمیدانم گفت مگر بهائی نیستید ؟ گفتم خیر بسیار تعجب کرد که چگونه
ای ممکن است بهائی نباشد در حالیکه عبدالبهائیه میگفت بهائیت دین
ایرانیان است ! گفتم بهائیت دین نیست بلکه سوسیته سیاسی اجانب
بر آنها علنی نیست و مردمان با شرافت ابدأ در این سوسیته که بر
مال مصالح مملکتی است وارد نمیشوند .

مدتی از این مقدمه گذشته یکروز یکی از آن رفقای ایرانی بمن
رسیده گفت خبرداری ؟ گفتم نه . گفت آن پیره زن بهائی نوشته است
من افندی که تو چگونه میگفتی همه ایرانیان بهائیند من مردی بدین
نیت و آن صفت دیدم و با کمال شدت آن حرف شمارا تکذیب کرده خودش
شما ارادتی نداشت . اینك جواب از عباس افندی برای او رسیده که
باز احباء را از انقباض کریمه اینگونه نفوس دور دارید که اینها ناقضند
از آن رفیق پرسیدم ناقض یعنی چه ؟ گفت منهم نمیدانم و پس از
بقیات فهمیدم که ناقض یعنی بیرون رفته از دین بهاء - نگارنده پس از
شناختن این سخن گفتم باز هم ناقض را خوب نشناخته اید و مراد افندی را
این حیلۀ عرقوبی ندانسته اید پس عرض کنم که ناقض یعنی کسانی که در
مذهب بهاء باشند ولی خلافت عباس را قبول نکرده بخلافت برادرش
محمدعلی قائل شده باشند و مقصود افندی از این حیلۀ آن بوده که ذهن
میرید های امریکائی او مشوب نشده بر عقیده خود بمانند که گویادر
سبب مذهب بهائی در ایران شبهه نیست منتها در شعب آن اختلاف است
بعضی این پسرش را خلیفه دانند و بعضی آن دیگری را !

لاشک اصرار آنگونه زنان و دختران در اروپ و آمریکا بر بهائیت خود
از نقطه نظر مذهبی بوده بلکه قطع نظر از جنبه سیاسی برای تحصیل
بهره است چنانکه خودنگارنده در سنی از پنجاه فزونتر با چند نفر تصادف
کردم که اصرار داشتند بامن بایران بیایند منجمله يك خانم امریکائی در
این دو نوبه خود را هرروز بمن تکلیف میکرد که بایران بیرید و من
در میآوردم و شاهد قضیه عکس ذیل است

اکنون ملاحظه فرمائید که حیلۀ و تقلب رؤسای بهائی تا چه حد است که
بیکطرف ایرانی را نزد سایر ممالک متهم میدارند که بعصیت مذهبی
ندان پابند است که بهائیان مظلوم را میکشد .

از طرف دیگر میروند در امریکا و میگویند مذهب بها در ایران رسمی

(عکس آواره با مری و کلدیا دو نوه مسس کلز امریکائی)

است و اگر شما بهائی شوید در شخص ایرانی که بغرب بیاید با شما وصلت مینماید! و حتی بهائیت مذهب شاه و وزیر و علما است و آنان که مخالف میکنند مخالفتشان را تشبیه بمخالفت شیعه و سنی نموده میگویند در اصل شبهه نیست بلکه در فرع است که جنک ناقض و ثابت چون شیعه و سنی این میشود و نظیر این حیل را مدتها در حق امریکائیان در ایران اعمال میکردند چه که همان صد صد و پنجاه نفر پیره زن را بر خ ایرانی کشیده در الواح مراسلات خود مینوشتند که امریکائیان بیدار شدند یعنی همه بهائی شدند و شما هنوز در خوابید منتها این توپ را آهسته میزدند که بچه بیدار نشو یعنی فقط وسیله بآبند شدن مریدان بی فکر خودشان شده بگوش مردم

طلع نرسد که برایشان بخندند .

شوقی وازل از يك فامیلند !

بهائیان مضبوطی برای یعنی ازل درست کرده اند که اگر راست باشد نظیر آن عیناً از شوقی دیده شده گویند یکی از مریدان ازل رفت قریب و خواست او را زیارت کند او رخ نهان داشته خویش را نشان بداد مرید دانست که او دو زن دارد و هر شبی در خانه یکی از آنها بسر که بامدادان عبا بر سر از آن خانه بخانه دیگر انتقال مینماید یکروز صبح بود در کمین نشسته همینکه از خانه بیرون آمد آن مرید نزدیک او رفته با معین و تکریم خواست دامنش را بگیرد که او دامن از کفش کشیده فرار کرد مراد از جلو و مرید از عقب میدویدند پلیس رسیده پرسید چه خبر است ازل فریاد زد که این مرد میخواهد مرا بکشد او را گرفته بسرایه بردند در استنطاق معلوم شد که این مرید است و مطلب بر مرشد مشتبّه شد التزام از آن مرد گرفتند که در هر صورت این آرزوی زیارت و ارادت برداشته از آن سرزمین کوچ کند . اگر این حکایت را که من از رؤسای بهائی شنیده ام راست باشد نظیر آن در این چند سال کاملاً در شوقی افتدی دیده شده که بسی از مریدانش قطع مراحل کرده با گریه و مناجات در بابانهای اروپا سرگردان مانده تا سراغش را در يك هتل یا رستوران - جلس رقص، یا عیش گرفته خواسته اند ملاقات کنند و او رو پنهان کرده نه ترس قتل بلکه از بیم رسوائی و آن مرید ابله این را حمل بمصلحتی کرده مایوس برگشته است !! چنانکه بنام دونفر از آنها اشاره خواهد شد .

قدم هشتم

از طهران تا عشق آباد

در سال ۱۳۲۸ بر حسب تقاضای بهائیهای مقیم عشق آباد و امضای عبدالبهاء که دیگر قطعاً مرا مبلغ و مروج امر خود پنداشته بود بابکنفر البق یا مستخدم رهسپار سفر عشق شدیم در این قدم آن رفیق همقدم نیز بن من مجاهد و محقق بود و تازه با بساط بهائی آشنا شده بود و از برکت عشق آباد بهر جا رسیدیم بهائیان آنجا گمان کردند که ما از دامن افتاده ایم و در آغوش خدا میرویم لهذا هر چه نزدشان عزیز تر پیش ما خوارش میداشتند و آنچه بایستی مستور دارند مکشوفش

میساختند ولی ما دؤنفر آدمهای چشم و گوش بسته گاهی تصور میکردیم که اینها ما را امتحان میکنند گاهی خیال میکردیم که خودسرانه حرکات از امان الله (بقول خودشان) سر میزند و جزو شئون مذهبی نیست ما باید پاك و منزله باشیم بنا بر این هرچه سعادت بما نزدیک میشد ما آن دوری میجستیم با آنکه درسنگسر یکنفر بهائی عجیبی دیدیم (نام) که الواح را رها کرده اشعار صفی علیشاه را میخواند و حرفهای میزند و بهائیها هم دو دسته شده دسته طرفدار و حتی یراق بند او را میگویند از او مهمتر کسی نیست !! دسته دیگر مخالف او شده دیگر او اساساً بهائی نیست و تنها برای شهوت رانی خود را داخل بهائی کرده حکایتها از او نقل میکردند که بسی مضحك بود منجمله گفتند تبلیغ بار بر دل زنی نهاده که مردش در سفر بوده و چون علت این کار و بلا از او پرسیده اند بدون تحاشی گفته است چون متعلقه من مؤمنه نیست حمل این ودیعه نبوده ! اینست که این مؤمنه را حامله و دیعه الهیه است منجملايك عده از بهائیان سنگسر که آن مبلغ را قریب خود و بلکه رفته و عبدالبهاء میدیدند در صدد چاره بودند ولی در تمام محیط بهائیان کسی نبود که جرئت کند با او طرف شود .

در حالتیکه او مردی گمنام و بسیار کم سواد بود ولی چون از درهای اخلاص برویش باز شده بود از او می ترسیدند حتی خود را در کراهِ حکایت او را شنیده بود و می ترسید اگر او را طرد کنند امر را فاش نموده بهائیان را رسوا سازد بنا بر این تاکید می کرد که با او مماشیات ننمائید زیرا هرچه بکند ضرری بامر نمیرساند خلاصه چند روزی وقت ماباشنیدن اینگونه مزخرفات و مجادلات که و حرکت کردیم و هیچ فراموش نمیکنیم دو دختر ملامحمد علی سنگسر را که هنگام حرکت ما از آن سرزمین علناً کلماتی در اظهار حسد و حرمان خود بزبان آوردند که رفیق معهودم در بحر حیرت مستغرق شد عفا الله عنهما آنان نفرین میفرستاد مثل اینکه میگفتند مالایق بودند از وجود شما متبرک شویم ! و چون شبیه باین تحسرو تاؤرد در تبریز آباد از حلیله يك شخص بنائی بروز کرد آن رفیق طاقش طاق همان دم در بهائیت متزلزل گشت و هر کس دیگر هم باشد متزلزل مگر کسی که از ابتدا متزلزل بوده مکث خود را در آنجا برای کشت

لازم داند .

مختصر نه ماه در ترکستان از مرو و عشق آباد و تجن و قهقه و گوک
و تخته بازار . بازار این سخنها بجای حرف دین و مذهب رواج بود
منی حرفهای مذهبی ایشان همه مقرون باین سخنان بود که فلان مبلغ با
اماء الله چنین و چنان رفتار کرده و بی حکمتی شده و فلان بهائی هنوز طاقت
بدن و شنیدن این حرفها را ندارد و در فلان قضیه مسلمانان آگاه شدند و
شی قتل حاج محمد رضا اصفهانی در عشق آباد بر اثر این اعمال و اقوال
بوده و از آنجمله در آن ایام میرزا منیر نبیل زاده که در بحبوحه جوانی و
شہوت رانی بود قدی علم کرده زنهای جوان را درس تبلیغ میداد و اختلافی
پدید شده بود که بعضی این کار را مخالف حکمت و تقیه میدانستند نه مخالف
مذهب ! و بعضی می گفتند نباید اعتنا کرد از جمله مخالفین محمد حسین
عباس اف میلانی بود که همه او را ترك متعصبی میدانستند که خوب بهائی
نشده در مجلسی گفت آقا میرزا منیر شنیده ام زنهار ادرس تبلیغ میدهی ؟
گفت بلی امر مبارك است ! عباس اف با اوقات تلخ گفت (پس نیه منیم نه نه نه)
درس ویر میرسن ؟ جوان قزلبه و تازه اره گدن لره درس ویر رسن !
یعنی چرا بمادر پیر من درس نمیدهی و بدختر های جوان و زنهای تازه
شوهر رفته درس میدهی ؟ خلاصه کار بجائی رسید که صحت و سقم آنرا
موکول بنظر عبداللہا ساخته عریضه کردند و جواب مساعد آمده میرزا
منیر و زنان متعلمات آسوده خاطر مشغول شدند و دیگر احدی جرأت نکرد
حرف بزند مگر اینکه از بس اعمال منیر بی پرده شد و حتی مردان در
خانهای خود اعمال او را دیده بودند آهسته با هم می گفتند میرزا منیر
راسپوتین بهائی است و همه میدانند راسپوتین کشیش پرشہوتی بوده است
در روسیه که با هر خانزاده راه یافته آنها را تفکین ساخته و چندین کتاب در
شہوت پرستی او تالیف و طبع گشته است یکی دیگر هم میرزا محمد ثابت
مراغی جوان ۲۵ ساله بود که زنان عشق آباد او را لایق امر تبلیغ دیده
و بکار گماشته بودند و کار او بجائی رسید که در سمرقند دختر هشت ساله
حاجی میرزا حسین را تبلیغ کرد ! و چون تبلیغ نامناسبی بود آنرا بریش
چسبانیده و زنان از او برگشتند .

میرزا کوچک علیوف

یکی از بهائیان معروف عشق آباد میرزا کوچک است که عموم بهائیان

او را بتقلب یاد میکنند ولی در عین تقلب در نزد رؤسای بهائی
داشته و دارد نخستین هنر این میرزا کوچک آن بود که تقریباً در چهل سال
قبل در عشق آباد شرکتی تأسیس کرده از عبدالبهاء درخواست نمود که
لوحی برای تشویق بهائیان بفرستد و شرکت رامستحکم سازد و فوراً
لوح آمد که در ایام اقامت نگارنده در عشق آباد کراراً در محافل خوانده
میشد و باوجود افتضاحی که از این لوح بر خاسته بود باز در اطراف آن
سخن میرانندند . مو الله رب ربانت ملاذالمقربین و كهف عبادالمخلصین
معین الموقنین و مومنین قدامتفق جم من الموحدين على تشكيل شركة التجارة
في بعض الاقاليم و تأسيس وسائل العمران و العمار في تلك الديار لجمع شمل الوری
لم شعث الاحياء لخدمة الفقراء والضعفاء و معالجة المرضى و معاونة الیتیم و العاجز
ابناء السبیل ايرب ایدهم على هذا المشروع و وفقهم على تأسيس هذا الامر المبرور
و افتح عليهم ابواب النجاح و السرور و ایدهم بفيض الفلاح و الحبور و اجمل تجارتهم
رابحة و ذقهم لاثمه و موفقتهم واضحه انك انت الرب الكريم الموفق الرحیم
ع حال به بینیم این رنه ملكوتی و نغمه لاهوتی چه اثری در جهان ناسر
بخشید ؟ ۱ - اینکه لغزشهای بسیار در عبارتست که نمیتوانیم خود را
در اغلاط لفظی معطل کنیم و اهل عبارت میدانند (شرکه التجارة) لعن فرد
نیست و بعض الاقالیم از سخنان سه پهلوی و خدعه است تاریش گوینده خلاص
باشد و جمله (وسائل العمران و العمار) حشو قبیح دارد و خدمه الفقراء
جملات بعدش دروغ و خدعه است و تأسیس شرکت برای کلام برداری از
فقراء بوده نه خدمت بایشان ۲ - اینکه دعای شخصی که او را مقدم
انبیاء و رسل میدانند باید مستجاب شود و او مانند اینست که در این
وعده موفقیت میدهد که از دعاهم بالاتر است و حال آنکه خواهیم دانست
که چگونه این دعا معکوس مستجاب شده و آن وعده نصرت چگونه نکر
آورده ۳ - اینکه این کلمات موجب اغفال است که بیچارگان از یکسو نمیدانند
کنند که مؤسس آنرا نیت خیری است در حق فقراء و از یکسو گمان میکنند
که این ادعیه مستجاب شده هرگز این شرکت ورشکست نمیشود و
به بینیم چه شد ؟ بعض اینک پولهایی از مردم اخذ شد هنوز معلوم
بود که این شرکت در چه رشته کار خواهد کرد که صدای ورشکست آن
شد و خلاصه اینکه بیش از یکسال امتداد این شرکت نبود که تمام سرمایه
مردم تلف شد یا در کیسه مؤسس آن ماند و مسلماً نصف از این و

ستوان حقوق صدی نوزده یا حق التأسيس صاحب لوح که در اینجا هم
ستوان لخدمة الفقراء گوشزد کرده بکارفته است. پس از آنکه او را شناختید
راضی میکنم يك همچو آدم بزرگواری؛ در دوره بالشویکی مفتش
بری روسها شد و برادر زاده اش عبدالحسین حسین اوف در اداره
(کینو) بجا سوسی پرداخت و جمعی از ایرانیان روسیه حتی هم
سلطان خودش را بزحمت افکند چنانکه تبعید شدن حاجی احمد علیوف
برادرش حاجی عبدالرسول را بر اثر سعایت او دانسته اند و اگر چه حاجی
احمد استحقاق این بی مهری را داشت زیرا پس از آنکه با عبدالوهاب باقراف
دی رفتند در سوئیس برای زیارت شوقی افندی و تادرب هتلی که در آن
بود رفتند ر خادمه هتل با مترس شوقی بیرون آمده اول جواب مثبت داد
بعد که بشوقی خبر داد برگشته جواب منفی داد که شوقی از این هتل رفته
است خلاصه کسانی که با مخارج زیاد اینگونه دروغ و تقلب از مولای خود
بپایند و باز حمل بر صحت و حکمت کرده در این بساط رذالت سمات پیاپی
استحقاق هر گونه صدمه دارند خصوصاً با خیانتی که در خرید و فروش طلا
و نیکب شده اند و روسها فهمیده آنها را تبعید کرده اند ولی عاطفه بهائیان
آتشا کنید همان بهائیان که شهرت داده اند ما معاون یکدیگریم
مگونه بخسارت هم راضی بوده هستند؛ و بالاخره همان میرزا کوچک
بی روزها بایران تبعید شده در سالهای ۱۳۴۳ و ۴۴ - هجری میرزا کوچک
آقای معالجه زنش عازم (کیسلاووسکی) شد یعنی معدن آب ترش که واقع
است در آخرین نقطه از نقاط پنجگانه قفقاز که همه ممتازند با بهای معدنی
مواهای خوش. قبل از حرکتش بشوقی افندی کتباً یا تلگرافاً خبر داده
سنا تقاضا میکنند که یک نفر مبلغ همراه ببرد برای تبلیغ مردمی که در
نوا بتفریح آمده و بیکارند - چه عقیده حاجی امین این بود که تبلیغ
ای آدمهای بیکار خوب است زیرا کسیکه کار دارد گوش باین ترهات
نمیدهد - خلاصه لوحی از شوقی میرسد مبنی بر اینکه البته مبلغ همراه
برید با وعده های نصرت که قطعاً مظفر میشود بطوریکه هر کس آنها
را اند گفت میرزا کوچک و مبلغش اوضاع روسیه را در گون خواهند کرد -
ملا میرزا محمد خان پرتوی که پسر یساول باشی امیر بهادر جنک بوده
مرد را درین اهل بهاء بخواهر زاده امیر بهادر معرفی کرده و اخیراً
با باقراف شده و گذارشات مفصل از این جوان بی حقیقت در دست
است از مبلغ شدنش بالکنت زبانی که دارد و توقف چندین ساله اش در

میان بهائیان کلیمی همدان و معاشرت او با زنان و دختران کلیمی و فاش شدن
اعمالش نزد همه کس و رفتن او به مکه و مأمور شدن برای بیت بغداد
بیت که مکه حضرات بود و از تصرفات غاصبانه شان خارج شده بتصرف
اوقاف اسلامی داده شد و بالاخره وفا نشدن وعده های عبدالبهاء و تنزل
پرتوی و برگشتن او سرّاً و حرفهای محرمانه که نزد آنت حاجی اصفهانی
بروجردی زده و حاجی انتظار داشته که پیش از آواره او کشف الحجاب
بنویسد و باز خود را چسبانیدن ببهائیان پس از آنکه این بساط را برای
و علف تر از سایر بساطها دیده و بالاخره مسافرتش بعشق آباد این پرتوی
موصوف علیه را میرزا کوچک از باکو تلگرافاً میطلبید برای تبلیغ
کیسلاودسکی و پس از ورود او محمد حسن حسین اف معلم راهم برای متوجه
بماهی یکصد و پنجاه منات تقریباً هشتاد تومان کرایه کرده هر دو را با زن خود
کرده بکیسلاودسکی در مدت سه ماه با هر کس صحبت میکند جز تمسخر و استهزا
جوابی نمیشنوند زیرا مردم همه جا بیدار تر از ایرانی اند و کاریکه باید
بکنند آنها میکنند و باین واسطه از بهائیت در هیچ نقطه از نقاط دنیا
و ذکر و اثری نیست مگر در ایران خصوصاً طهران و همدان و یزد و
گفت بهائیت فقط مذهب یهودیه های همدان و زردشتیان یزد و علی الله
طهران است و بس! میرزا کوچک و مبلغش مضطرب میشوند که اگر
از سه ماه دست خالی برگشته و حتی یک نفر را برای نمونه نبریم
خجالت و رسوائی و اگر ما خود این خجالت را تحمل کنیم بالوح مبارک
چه سازیم که بی اثر مانده! پس بهر قیمت است باید بر لوح ترتیب
داده شود که کلام مولای ما بی نفوذ نماند تا مدعی نگویید چرا و عذر
لوح اثری نکرد؟ مجمل یک نفر حاجی مراد خان نامی را پیدا میکنند
کارش همین بوده است که گاهی طیب شود و دمی ناطق و سخن سراورد
هر غریب و بالاخره آدم و انگرد همه جائی. آن مرد ملتفت میشود
احمقهای خوبی پیدا کرده اندا گوش بسنخنان مبلغ داده از کلمه اول
تا آخر هم تصدیق و کاملاً حرفها را تصدیق کرده پس از انتهای
مبلغ و متبلغ و مستبلغ و تبلیغ لها هر چهار بلکه هر پنج حرکت کرده
مدینه عشق میشوند و راه و شوری در بهائیان عشق آباد افتاده جشنها
محفله ها می آرایند هر شب در منزلی بساط سور مهیا و سفره جورا جور
میشود کم کم یار و ملتفت جزئیات کار شده می بیند خوب محلی جسته

اشنا میشود با پسر ها گرم میگیرد خصوصاً پس از رسیدن راپرت بحضور
 مبارك حضرت ولی امر الله (وان امر الله کان مفعولاً) يك اوح بالا بلند صادر میشود
 بر اهمیت وجود حاجی مراد خان چه گفته اند - آواز دهل شنیدن از دور
 خوش است - مجعلا مدتها خانه میرزا کوچک مرکز سعادت بوده تا آنکه
 از مهمانداری و آمد و شد خسته میشود باهل محفل میگوید که این آقا
 دکترند خوب است محکمه برایشان باز کنیم که از طبابت روحی و جسمی
 مردو بر خوردار شوند آقایان محفلیان میپرسند در چه مرض متخصصید
 میگوید در مرض سل میگویند بسیار خوب باید مشغول معالجه شوید پس
 طور مجرمانه محکمه برایش باز کرده زنهای بی کار و دختران بی عار حضرات
 محکمه گرم کن او شده هر کس هم نزد او میرود او بدون استنا میگوید
 تولید و همه را سه قطره آب میداده و این دوا (سه قطره آب) هم تمام شدن
 داشته ! و تغییری نمیکرده تاشبی در مجلسی دکتر عباس خان که اگر چه او هم
 گویا بهائی و کم علم بوده ولی نسبتاً مطلع تر بوده صحبت از (توبر کاوس)
 میکند یعنی سل می بیند دکتر جدید این لغت را نفهمید لغت دیگر میگوید
 نمیفهمد از آثار سل میپرسد می بیند عامی بحث بسیط است احباب را
 میدهد که اگر ما ورین حکومت از قضیه آگاه شوند کار بد میشود
 زن بهائی فریادشان بلند میشود که مگر نه جمال مبارك فرموده اند نفس
 من شفاست بگذارید این بزرگوار دردهای ما را دوا کند ! ولی
 خلیان از ترس حکومت دیگر گوش بحرف زنهای نداده از میرزا کوچک
 خواهش میکنند که آنچه را پیام برده پائین بیار ناچار آقای دکتر امی را
 هزار زحمت و رشوه و خرج و ضرر حرکت داده در باد کوبه رها میکنند و
 حاجی مراد خان شرح قضایا را در همه جا گفته ایشان را رسوا میسازد تا بدرجه
 آواره بی خبری هم که هشت سال است قضایا را از او مخفی میکنند باین
 کیفیت آگاه میگردد ؟ ! اما عجب در این است که قضیه بدین رسوائی را
 بوری در متحد المبالهاشان معکوس جلوه میدهند که یکی از بهائیان
 راکشته گفت در بستی بودم و دیدم هر روز خبر میرسد که محمد خان پرتوی
 تبلیغی برافراخته که روسیه را منقلب ساخته و در مسکو و قفقاز دسته دسته
 روسها و مسلمانها بهائی میشوند . هر چه گفتم من دو سه ماه قبل که در
 شق آباد بودم خبری نبود میگفتند شاید بعد از حرکت شما این حوادث
 رخ داده . نگارنده بآن بهائی برگشته گفتم که حکایت عجیبتری برای خود

من واقع شده و آن حکایت نطق من است در باد کوبه در صحنه تبار
مایل اف که عنقریب آنرا در طی قدم نوزدهم شرح خواهم داد .

باری سخن بر سر سیاست بازی و خیانت کاری بهائیان عشق آباد
که از جمله آنها اشخاص ذیل اند .

کمال اوف و محمود و مقصود عسکراف

اما کمال اوف که یکی از اعمده بهائیان عشق آباد بود که بسنگ
رفت و رسماً در استخدام روسی وارد شده و بالاخره محمود و مقصود عسکراف
از خیانت‌های او آگاه شده بر وسوسه خبر دادند و محبوسش کردند و اکنون
مدتهاست بسبب ریا برده اند اما محمود و مقصود دو برادرند از فامیل بهائی
که یکی از آنها هنوز نزد روسها مقرب است و از کار کنان سری ایشان است این
دو برادر که همه فامیلشان بهائی است در کارهای سیاسی دخالتها کرده
میکنند و گویا یکی از آنها این اوقات بایران آمده است و جاسوس سری
بالشویکهاست و از غرائب اینکه با وجود بهائیتی بودن خودشان باز موجب حسد
بهائیان شده اند و سبب اینکه خیانت کمال اوف را بروز داده اند از قرار
یکی از معلمین مدرسه عشق آباد گفت این بوده که کمال اوف زنی روس
گرفته بوده که در وجاهت قابل توجه بوده محمود عسکراف در غیاب کمال اوف
دست بی عصمتی بدامن آن زن دراز کرده آن زن روس بالشویک چون بهائیان
نبوده تن در نداده و قضیه را بشوهر خود اطلاع داده و محمود فراراً بناش
رفته و در همان اوان راجع به برادرش مقصود قضیه دیگر رخ داده که
محفل بهائیات کار بطیانچه کشی منجر شده و بالاخره محمود و مقصود
یاهر دو برای نجات خود کمال اوف را سپر بلا ساخته او را بدام انداخته
خیانات او را راپرت داده اند تا کی خیانات خودشان در کجای دنیا علنی شود
دوازده نفر دیگر

معلم مذکور گفت قدر مسلم اینست که دوازده نفر از جوانان بهائی
در اداره کپیو مستخدم و جاسوس و مفتش بالشویکها شده اند و این استخدام
را وسیله قاجاق امتعه خارجه کرده چادرهای پنج تومانی را (چون زنان بهائی در
عشق آباد هنوز چادر دارند) میبرند بسی تومان میفروشند یکوقت هم خود
در باد کوبه معصوم نام گنجوی را دیدم که دائماً مال قاجاق میخرد و میفروشد
و این اوقات گرفتار شده او را بسبب ریا فرستاده اند وقتی یکی از مشایخ
بآنان گفته بود که مگر در مذهب شما نیست که در هر مملکتی باشید

طبق حکومت و قوانین آن مملکت باشید ! گفت بلی پرسید پس چرا شما
 خلاف حکومت بقاچاق امتعه خارجه میپردازید ؟ آن بهائی جواب میدهد
 که حکومت را باید اطاعت کرد نه این روسها را میگوید مگر اینها
 حکومت نیستند ؟ میگوید خیر اینها دزدند ! حال ملاحظه شود کسانی که
 دولت روسیه بدان عظمت را بحکومت شناسند و برای ادامه خیانت خود
 این حشاش تشبث نمایند آیا در سایر ممالک بدورستی رفتار خواهند کرد
 یا اینهارا میتوان متمدن و متدین شمرد ؟ آیا اینهارا بیطرف در سیاست
 میتوان انگاشت ؟ باری برگردیم بموضوع اصلی .
 در ایامیکه در عشق آباد بودم کاملاً حس کردم که روسهای تزاری
 با ما بابل بها بنظر حقارت مینگرند ولی ظاهراً آنها را نگاهداری میکنند
 بیهائیان هم بقدری بروسها اطمینان دارند که تصور میکنند امپراطور
 روس الی الابد بر اقتدار خود باقی است و سیاست روسیه هم تغییر ناپذیر
 است و ایشان بقوه اقتدار روس (و جمعی هم در طهران میگفتند بقوه اقتدار
 کلیس) مسلك بهائی را بنام مذهب بر ایران تحمیل خواهند کرد ولی
 بفرانشان همه را حمل بر معنویت کرده و قدم فراتر نهاده میگفتند همه
 ملایین دنیا این مذهب را در مملکت ترویج نموده بقوه جبریه تنفیذ خواهند
 کرد ! و شاید اگر کتب فلسفه و کشف و ایقاف در این سنین اخیره جلوگیری
 شده بود و تغییر دولت پوشالی قاجاریه صورت نگرفته بود همین کار هم
 شد کارار عبدالبهاء در نوشتهجات خود از طرفداری مأمورین روس
 بهاراتی کرده و گاهی هم از طرفداری انگلیسها راست بادرغ گوشه زده است
 یکجا میگوید قنصل روس در طهران جمال مبارك (بها) را از حبس
 ناصرالدین شاه نجات داد . یکجا میگوید او را با غلام پست ایران و مأمورین
 روس بیغداد فرستادند در حالتیکه در بلاد عثمانی مشهور بوده که بایبها از حبس
 ناصرالدین شاه گریخته اند و بیغداد آمده اند و گویا صحیح هم همین بود
 بسبب فوارشان همان مأمورین روسیه بوده اند (اگر قصه گینیا زالفور کی
 که بشیخ عیسی انکرانی نامزد بوده راست باشد فرار دهنده بها اوست)
 گاهی بها لوح برای ملکه انگلستان میفرستاد گاهی عبدالبهاء در
 لوح باقراف دعا در حق ژرژ میکرد چنانکه در لوح عشق آباد دعا در حق
 نکلا میکرد و اگر کسی در لوح ذیل دقت کند کاملاً روابط آن روز بها را
 روسها میفهمد و یقین مینماید که قضیه او تابع دسیسه سیاسی سری بوده
 تناسب آن لوح در اینجا اینست که نگارنده پس از مراجعت از عشق آباد

در هنگام عبور از بندر جز چند تن از جماله‌های آنجا مرا در يك منزل
كثیف با كمال خوف و ترس دعوت کرده بشارت دادند كه لوحي از
رسیده است و باید در این موقع كه شما تشریف دارید خوانده شود و
شود تا بر اسرار آن آگاه گردیم (اینست لوح عبدالبهاء)

بندر جز اجرای الهی علیهم بهاء الله
(هو الله)

ای دوستان حقیقی شمایل مبارك آن یاران رسید (۱) و بنهایت
بكرات و مرات دقت گردید وجوه نورانی بود و شمائل رحمانی (نار
كه میگوید) - ای یاران الهی ایامی كه جمال مبارك رو بقلعه طبر
تشریف میبردند تا بقریه نیالا كه قریب قلعه بود رسیدند میرزا
حاكم آمل كه برادر زاده عباس قلی خان بود چون خبر جمال مبارك
شنید یقین كرد كه رو بقلعه تشریف میبرند و قلعه محاصره بود
جم غفیری از لشكر (۲) و غیره برداشتند نصف شب اطاقی كه جمال مبارك
در آن بودند محاصره نمود و از دور شلیك كردند و جمال مبارك را
بازده سوار بآمل آوردند و جمیع علما و بزرگان آمل بر شهادت جمال مبارك
قیام نمودند ولی میرزا تقی خان بسیار از این مسئله خوف داشت (۳)
نوعی بود حضرات را از قتل منع نمودند ولی صدمات دیگر وارد گشت (۴)
آنكه نامه از عباس قلی خان رسید كه ای میرزا تقی خان عجب خطایی كرد
ز نهار ز نهار كه يكه مویی از سر جمال مبارك كم گردد زیرا این عداوت
در میان خاندان ما و خاندان ایشان الى الابد فراموش نشود البته صدق

(۱) این شمایل مبارك عبارتست از عكس شش نفر از جماله‌ها
بندر جز كه اصلا از اهل سنگسر بوده اند با دوسه نفر دیگر از چوبداران
آنجا كه هیئت بهائی بندر را تشكيل میدهند .

(۲) شاید بیست نفر تفك چی فرستاده بهاء را گرفته اند كه اند
در اینجا بجم غفیر تعبیر میكند ! یعنی جمع كثیری .

(۳) معنوم میشود از رابطه او با روسها اطلاعی داشته .

(۴) ايكاش مسكوت نگذاشته و فرموده بود آن صدمات از جانب
بوده تا از حرف مفت مردم كه متضمن لكه نك است میرست .

پسین را متفرق نمائید و ابدأ تعرض نکنید (۱) لکن چون حکومت آمل
 طع شد وارد و نیز خبر داو گشت که جمال مبارک را نیز مقصد آنسب
 بهر قسم باشد بقلعه برسند بلکه این آتش ظلم و اعتساف و حرب و نزاع
 خاموش نمایند (۲) لهذا در نهایت مواظبت بودند و مانع از تقرب بقلعه
 به پس جمال مبارک روحی لاجبانه الفدا در بندر جز تشریف بردند و
 کرده های جز نهایت رعایت و احترام را مجری داشتند (۳) پس محمد شاه
 قتل جمال مبارک را بواسطه حاجی میرزا آقاسی صادر نمود و خبر
 مانع به بندر جز رسید از قضا در دهی از دهات سر کرده روز بعد
 بودند مستخدمین روسی با بعضی از خوانین بسیار اصرار نمودند
 جمال مبارک بکشتی روس تشریف ببرند و آنچه اصرار و الحاح کردند
 نیفتاد بلکه روز ثانی صبح با جمعی غفیر بآن ده تشریف بردند در
 راه سواری رسید و به پیشکار دریایی روس کاغذی داد چون باز
 بنهایت سرور فریاد برآورد و بزبان مازندرانی گفت مردی بمرده
 محمد شاه مرد لهذا آروز را خوانین و جمیع حاضرین چون مطلع
 قرار شدند که محمد شاه فرمان قتل جمال مبارک را صادر نموده چنین
 جشن عظیمی گرفتند و بنهایت سرور آنشب را بگذرانند مقصود از
 حکایت آنست که احباب الهی بدانند که یکوقتی انوار مقدسه وجه
 ک بر آن دیار تافته است لابد تاثیرات عظیمه اش اینست که نفحات قدس
 آن محفل انس منتشر گردد و نفوس مبارکی در آن دیار مبعوث شود
 موجب تعالیم الهی روشن و سلوک نماید و سبب تربیت جمعی غفیر گردد
 بکم البهاء الابهی ع .

نومی بینی و من پیچش مو تو ابرو من اشارتهای ابرو
 حمایهای بندر جزاز این لوح لذت میبرند که آقا مازندرانی حرف زده و
 (مردی بمرده) در حالتیکه خودش مازندرانی برده ولی در عین حال

(۱) کاملاً پیدا است که عباسقلی خان از تعرض روسها اندیشه کرده
 برخلاف میل دولت ایران عمل نموده است .

(۲) این جمله هم فعل بازگونه است و سیاست ترکمانی .

(۳) این جمله را تا (روز بعد) بدقت بخوانید تا یلوه بودن آن

از اشتباهی که افندی در این لوح کرده و (در جز) را از بندر جز
نداده متحیر بودند که چه تعبیری بر آن پیدا کرده خود را بگو سفندی
نادانی بزنند که مبادا فهمی در ایشان پیدا شود و احتمال بدهند که این اشتباه
و سهو از این است که او يك بشر محدودی است که در هر روزی بمشغله
هزارها از اینگونه سهوها دچار میشود چه مسلماً قضیه راجع بدرجز بود
نه بدرجز و اصل قضیه هم متضمن يك افتضاحتی بوده که همه را مایه
مالی کرده و بر حسب عادت دائمی خود صورتهای آبرومندانه بآن داده معنی
از جهات دیگرش غفلت نموده اما من از این لوح لذت میبردیم که آنچه را شنیده
بودم از رسوائیهائی که در آنجا بر میرزا خدا وارد شده معلوم میشود
چیز نبوده و از همه مضحك تر قضیه حکم قتل است که از عبارت افندی
بر میآید که بفاصله یکروز خبر بها بطهران رفته و محمد شاه حکم قتل داد
و فوری مرده و در همان روز خبرش به بدرجز رسید ! اکنون بدقت مطالع
فرمائید تا معلوم شود حیا به باز دروغگو چطور در عبارت قافیه را میبار
و دروغش واضح میشود و از طرفی از قلم عبدالبهاء قضیه دیگری سرزد
که صریحاً روابط پدر خود را با روسها شرح میدهد تا بخدی که او را
میخواستند اند بروسیه حمل کنند و حتی در مرك سلطان ایران جشن گرفته اند
(اگر راست باشد) و دیگر غفلتی که در رفتن بقلعه از او سرزده چه در
جا شفاعت و کتباً حاشا میگردند از اینکه بها در فتنه قلعه طبرسی دخیل بود
و در همه جا میگویند باینها خود سرانه بدین طغیان قیام کرده اند ولی در این
لوح و چند لوح دیگر قافیه را باخته و بهاء را دخیل در حادثه قلعه طبرسی
شمرده است و بالاخره هر کس اندک مدرکی داشته باشد میفهمد که از ابتدای
بها مبعوث از جانب خدای زمین بوده نه خدای آسمان و صرف برای القای
فتنه و فساد مبعوث شده بوده است که عده را بردوات بشوراند و عده را
اختلاف مذهبی بگمارد و ما اقدامات استقلال شکنانه او را که بهر روز نامت
هیچده سال شناخته و در قدم نوزدهم که در محیط اروپا بر همه دسائس سیاسی
او آگاه شده مهر او را از دل برون ساخته و بسیر قهقرائی و عود بفرمان
اصلی خود پرداخته ایم در طی مقالات آتیه بقدر لزوم و اقتضای ظرورت
اشاره خواهیم کرد تا مبرهن آید که بهاء و عبدالبهاء در خیانت بایران
و تشبیه باجانب تمام قوای خود را بکار برده اند و اگر کار مهمی نداشتند
بمذود اصلی و کلی خود نائل نشده اند برای آن بوده که محرکین ایشان

مانند بوده و تا آنجا که برای خودشان سودمند بوده همراهی نموده اند نه آنکه واقعاً خواسته باشند مذهبی بر پا کنند بلکه راهائی بوده که بازی کرده اند و تا کنون نتایج بسیاری از آن گرفته اند ولی میرزا خدا و اتباعش قدری جاهل و بی وجدان بوده اند که بعضی را نفهمیده و بعضی را فهمیده و هم نداشته و بعضی را آلت شده و بی نتیجه گذاشته اند .

مقصود از این سخنان چیست ؟

آیا مقصود ما از این بیانات تضييع بهائیان است ؟ لا والله آیا مقصود ما قصه خوانیست ؟ نه بخدا آیا مقصود ما تشفی صدر است که فرضا اهل بهاء تا بیماری کرده و روزگردانیده دشنام داده آب دهان انداخته تهمت زده ، سرور زده ، تهدید کرده ، رذالت و نانجیبی بروز داده و بالاخره تمام عصبیهائی که ظاهر ممنوع از آن بوده اند مجری داشته اند و محض عوام فریبی کارهائی که نبایستی کرده باشند کرده اند لذا ما میخواستیم از ایشان انتقام بکشیم ؟ لا و ابدا چه این حرفها و این حرکات در مقابل حقیقی که نگارنده عاشق آن بوده و در راهش هر گونه رنجی تحمل نموده بقدری کوچک و بی قدر است که حتی لایق ذکر نیست .

پس مراد من از این سخنان چیست ؟ خدا میداند جز این منظوری ندارم که مردم بفهمانم در بساط بهائی جز ثقل چیز نیست و باغنام میرزا بهمانم که از ثقل و تصنع نتیجه حاصل نمیشود از معجزات دروغی و روز کی مذهب درست نمیشود از تشبث بدامن اجانب هیچ چیز حاصل نمیشود و بالاخره اگر صد سال در ممالك خارجه جاسوس شوند اگر مفتش و کارچاق کن اجانب شوند عاقبت جز از ملت ایران از کسی موافقت و رأفت نخواهند دید ای آقایان بهائی با اینهمه عداوتی که با من کرده اید و با آن که اغراضی که گمان میکنید من بشما دارم قطعاً بدانید که هنوز از اجانب ندر حق شما خیر خواه ترم زیرا اهل وطن منید دیدید که در مدت پنجاه سال در ممالك خارجه هر فضاحتى مرتکب شدید بهره بردید بر نك اجانب برآمدید بناموس و وطن و سایر شئون اهمیت ندادید بلکه با همه آنها خیانت نمودید و گمان کردید اجانب بدرد شما میخورند عاقبت بجزئی گیری که در مملکتشان پدید شد شما را پشت سر انداختند و زیر پا گذاشتند و بوطن خودتان تبعیه کردند و ناچار شدید از وطن خود استفاده نمائید گوئید روسها چنین بودند بی شبهه انگلیسها و آلمانها و عثمانیها هم

چنین اند پس دست از فساد بردارید دست از تقلب و دین سازی
بردارید تا در وطن خود عزیز و محترم باشید اینست مقصود من لایزال

هوای گرک و میش

مقصود از عنوان فوق اینست که هر چند گامهای هفت گانه که در
هشت سال برداشته شده تماماً در ظلمت و تاریکی بی خبری و حوادث گوناگون
گذشته و در هر قدمی که خواستم دیده باز کنم ظلمت دیگر احاطه
و مرا از رسیدن به حقیقت باز میداشت چه رویه بهائیان اینست که
بر عملی اعتراض نکرده آن عمل را خوب و نیکو می‌شمارند و
مدرك حقیقت امر بها میدانند فرضاً توجه یکمده یهودی و زردشتی
هر عاقلی آنرا دلیل بر بطلان بهائیت و سیاسی بودن آن دانست
آنرا از آثار جذبه و نفوذ قلمداد مینمایند یا کسر حدود را از آثار
میشمارند و عظمت امر بها را بدین میدانند که حدود و قیود را
(یعنی مردم را افسار گسیخته و خود سر ساخته)

اما بعضی اینکه یک نفر اعتراض کرد و این کسر حدود و افسار گسیختگی
و هرج و مرج را مورد انتقاد قرار داد فوری همراه شده میگویند شما
میگوئید ولی اینها از خصائص بشریت است و حق مقدس از این
است حتی عبدالبهاء در لوحش گفته است که روز عروسی است و روز
عروسی خانه را نظمی نیست یعنی بعد خوب میشود (در حالتیکه
گذشت بدتر شد)

مجملاً این حرفها مانع میشد از اینکه نگارنده بتواند قطعاً
بهاء را مخالف همه چیز شناخته مضرتی از هر مسلکی برای او
بداند و باز تصور میکرد که شاید آنچه دیده میشود از آثار او به
نفوس بشریه است و ساحت مرکز از این نقائص مبرا است ولی
مشاهدات نگارنده در سفر ترکستان روسیه که نسبتاً آزادی برای
موجود بود به بیداری من خیلی مدد داد و نزدیک بود یکطرفی شده
بگوئیم که در این بساط جز خیانت و جنایت و فتنه و فساد و بی
دروغ و تقلب و تصنعیات بی حقیقت چیزی نیست مگر آنکه در
احوال ناگهان هوا گرک و میش شد و پرده های دیگری در کار آمد

مبادق یقین را اندکی تاخیر افکنده بقدم نهم موکول داشت تا عدد
اسم بها است مانند همه چیزش اثر معکوس داده باشد و علت این
که بهوای گرک و میش تعبیر میشود مسافرت ناگهانی عباس افندی بود
اروپا و امریکا و نه تنها بلکه خیلی کسان را مسافرت او با آن دروغهایی
اطرافش نشر میشد متحیر و خیره ساخت و مردم را محتاط نمود و
شخص سبب میشد که در مخالفت علنی تعجیل نکنند تا معلوم شود
این پرده چیست ولی از آن جا که جمیع حقیقت
هر پرده ضخیمی هم بدیر وزود نمایان شده آفتاب حق ابر تیره
را متلاشی میسازد باندک فاصله معلوم شد که جز هو و جنجال و تقلب
چیزی نبوده و مسافرت او هم اگر متکی بتحریکات مستقیمه اجانب نبوده
ضمناً يك خود نمائی بی مغز و مایه بوده که ذیلاروحیات آنرا خواهیم شناخت.
در آن سفر میرزا محمود زرقانی (که يك مزدور بی وجدان و فاسقی
تسبیح دائمی او بر همه آشنایان مبرهن شده حتی زردشتیان هند از
خبر شده بر او دشنام میدادند) پیشکار عبدالبها شده بمراسلات هفتگی
آن خودچنان امر را بر مردمان دور مشتبیه میساخت که کسی نمیتوانست
مطلب در آن عبارات تو بر تو و مبالغه آمیز بازجوید.
پیش از آنکه عبدالبها آزاد گشته با اروپا سفر کند تمام کلماتش
لغات متصوفه و شیخیه و بابیه و امثالها بود و سخن از تعبیر و تفسیر فلان
حدیث و استدلال با آنها در کیفیت ظهور مهدی و نبوت خاصه و عامه
مابود که طراً حرفهای متقدمین (ولی از اهل ریه) بوده بعضی کلمات
که اقتباس از پاره ملاحده و زنادقه یا وحدت وجودی و حکما نموده
لی توأم با سفسطه و مغالطه که کنون مجال گفتن نیست.
اما پس از حرکت با اروپا و آمریکا سخنان تازه روی کار آمد از قبیل
اتحاد و صلح و سلام و مخصوصاً در صلح عمومی و وحدت لسان و ترک
راهی و غیرها سخنانی بهم بافته که مجموع آنها بدو قسم منقسم میشود
اقتباساتی است که از فلاسفه قدیم و جدید نموده همچون صلح عمومی
روزی دوسه هزار ساله بشر است و وحدت زبان که از مبتدعات دکترو
نیل بلونی بوده و در آن قسم از مبادی غالباً عقلاً بر آن رفته اند که
این مبادی خوب است ولی تئوری است یعنی عملی نیست و مرا
ست که عملی شدن آنها مبنی بر این است که در طبیعت و خلقت انسان

تغییری حاصل شود این هم بامحال بامشکل است چه ماهیت و طبیعت و طبع آدمی توأم با حرص و طمع و با اقلا احتیاجات علاج ناپذیری است که آن این حرصها و طمعهاست و مادام که رشته آزدراز است درهای جنگ جدال باز است و با فرض اینکه تربیت در انسان تا این حد مؤثر باشد حتی از حوائج خویش صرف نظر نماید برای نوع پرستی باز چندین بلکه چندین صدهزار سال وقت لازم دارد که تعلیم و تربیت های جدیدی جامعه بشر مجری گردد و با هیچ مشکل و حادثه روبرو نگردد تا بر آن تربیتها که در مدارس جهان اعمال میشود انسان صلح طلب شود و صلح طلبی او گردد و باز شما که خواننده این کلماتید طبعاً بر این فروض و تصورات مبادی و کلمه محال را بدان می بینید اما قسمتهای دیگر که افندی ابداع هر چند آنهم معلوم نیست که مبدعش او باشد چنانکه از آثار دیگر این کلمات دیده شده ولی در هر حال اگر عباس افندی مبدع باشد در هر دو صورت مسائلی است مضر بحال ممالك كوچك و ملل ضعیف مطالبی است غلط و بی فلسفه آنچه مضر است یکی اینکه مردم را وطنخواهی دعوت مینماید این يك دعوت مضری است که ضررش در هر متوجه ممالكی چون ایران است و اگر این سخن صحیح باشد پس از تواند صحیح بود که صلح عمومی بتمام معنی در دنیا جاری شده باشد امری که حتی برای مقدمات صلح هزاران سنك بر سر راه طلبش می اندازد دعوت بترك عصبيت و طنی يك دعوتی است که از دو صورت خارج بود یا گوینده اش از فهم عادی هم بی نصیب بوده و بقدر نكارنده این نیز نوردانش نداشته یا مأمور اجانب بوده و دانسته برای خدمت یا اغفال ضعفا چنین دعوتها را ابداع نموده تاضعفا از خود آرائی و احتیاج لازم دست کشیده يك باره طعمه اغنیا واقو یا شوند .

من بایکی از مامورین خارجه

میچ فراموش نمیکنم که در ابتدای نشر کشف الحیل یکی از مامورین خارجه که در يك سفارتخانه محترمی سمت مترجمی داشت و فارسی میدانست مرا در شمیران ملاقات کرده ابتداء تعجید بسیار از کشف الحیل و دشنامهای لطیفی بیه و عبدالبها داد حتی تشویق بر قیام و مبارزه که بیائید دست بهم داده آنها را از میان برداریم و من این سخن را بآنها تلقی کرده گفتم خودشان معذو خواهند شد ولی در پایان سخن

نابید که اگر بها بد است سخنان او که بد نیست ! گفتم از چه قبیل سخنش
 شنیده اید ؟ گفت همین که می گوید تعصب وطنی را ترك نمائید مثلاً من
 اینجا هستم اینجا وطن من است شما هم بفلان جایباید آنجا وطن شماست
 پس اولاً بها ابدأ این حرف را زده و این از حرفهای عبدالبهاست که پیدر
 پا چسبانیده زیرا بهاء اگر هم مأمور غیر مستقیم اجانب بوده چندان با
 چگونه تعالیمی که صورتاً امثال جنابعالی می پسندند آشنا نبوده ولی
 بهاء اخیراً میل و رضای خارجیها را شناخته و بجمال این سخن پرداخته
 ثانیاً خواه مبدع این سخن بهاء باشد یا عبدالبهاء اگر این تعلیم از
 هم حسنه است چرا شما در مملکت خودتان آنرا ترویج نمیفرمائید ؟ گویا
 آنرا حق میدانید ولی برای همسایه ! خواست خلط مبعثی کند گفتم
 شاید پیش از آنکه بغرب سفر کنم ممکن بود این فرمایشات شما موجب
 دل و فریب من شود چنانکه سالها شده بود و آلاں هم موجب اغفال جمعی
 بی خبر شده که روح مطلب را نمیدانند ولی پس از آنکه بنده بغرب
 کردم دیدم در همان مملکتی که شما از آنجا آمده اید اگر کسی اینگونه
 فکرات کند بطوری که زمامداران شما احتمال بدهند که کمتر تأثیری خواهد
 شد و ممکن است یکمده مردم طرفدارش شده دست از وطن خواهی
 برند بدون شبهه سرب بدهان آن مبلغ و گوینده می ریزند بلی هر وقت
 شما ملل و دول مقتدره عملاً بصلح گرائیدید و القاء وطنخواهی را از
 لکت خودتان شروع گردید آنوقت میتوانید محسنات این تعلیم را بیان
 ده دیگران را بدان تشویق نمائید چون سخن بدینجا رسید حال آن
 من محترم دگرگون شد و از جا جسته باتیسمی آمیخته بخشم فرمود بسیار
 من باز هم در ملاقات دیگر باهم صحبت خواهیم کرد ولی آن ملاقات تا
 آن که پنج سال گذشته حاصل نگشته است در حالیکه مدتها در طلب من
 و بوسائط و وسائل عدیده مرا بچنگ آورده آند و سه کلمه را القافرمود !
 و آن آه سرد بود از کوبیدن آن بتکرار صرف نظر فرمود .

اما آنچه را اشاره کردیم که عبدالبهاء با غلطهای فاحش و بی فلسفه
 و محض منطقی و سفسطه بیان نموده است از این قبیل است که در مجمع الالواح
 بخط محب السلطان علی اکبر میلانی طبع شده بعنوان اینکه خطابه
 که در یکی از مجامع بین شیکاگو و واشنگتن امریکا اداء نموده
 است .

صورت خطابه عباس افندی

امروز در جمیع جهان افکار مادیه انتشار یافته - (تا اینجا) مقصود است ملاحظه فرمائید که) جمیع کاینات اسیر طبیعت است تحت حکم و قانون عمومی طبیعت حتی کاینات عظیمه یعنی این اجسام عظیمه آسمانی با آن عظمت اسیر حکم طبیعت اند بقدر ذره آن طبیعت تجاوز نتوانند و از مدار خویش ابداً انفکاک ننمایند و این که با این جسامت و جمیع کاینات ارضی اسیر طبیعت اند حتی نباتات و حیوانات خلاصه جمیع کاینات کلیه و کاینات جزئی به سلاسل و اغلال طبیعت بسته ذره تجاوز نتوانند مگر انسان که مظهر ودیعه ربانیه است و سنوحت رحمانیه ملاحظه نمائید که بقانون طبیعت انسان اسیر ذره است ولی انسان درندگان را اسیر نماید انسان اعصار حاضر را به آئینه میراث علم و دانش گذارد بقانون طبیعت اثر و مؤثر با یکدیگر است به فقدان مؤثر اثر مفقود اما آثار انسان بعد از ممات ظاهر و باقی انسان مخالف قانون طبیعت شجر بی ثمر با ثمر نماید انسان مخالف طبیعت مسمومات که باعث ممات است وسیله حیات کند و در مقام علم برد انسان جمیع کنوز ارض یعنی معادن را که بقانون طبیعت مکنون است ظاهر و آشکار مینماید انسان بقانون طبیعت ذیروح خاکیه بقوه معنویه این قوانین محکمه طبیعت را میشکند و شمشیر از دست گرفته و بر فرق طبیعت میزند در هوا پرواز مینماید بر روی دریا در زیر آب می رود انسان کاشف اسرار طبیعت است ولی طبیعت اسرار انسان نه و آن حقایق و اسرار را از حیز غیب بعرضه شهوات با شرق و غرب در یک دقیقه مخایره مینماید این مخالف قانون طبیعت است صوت آزاد در آلتی حصر و حبس نماید و این مخالف قانون طبیعت است مرکز خویش استقرار دارد و با مجلات بعیده مذاکره و مشاوره نماید و این خلاف قانون طبیعت است (تا پس از دو صفحه از این کتاب با وجود این براهین واضحه چقدر انسان غافل است که پرستش نماید و خود را بنده طبیعت شمرد با وجود این شخص خویش را فیلسوف داند سبحان الله این چه غفلت است این چه نادانی است الی آخر)

در آخر خطابه ۱۰ اکتبر ۱۹۱۲ که در سانفرانسیسکو ادا گردید

آنکه تمام این حرفها را تکرار نموده هی با الفاظ مکرره پی در پی این
را این را می شمارد در پایان میگوید - بعضی از پرفسورها و فلاسفه میگویند
که ما بنهایت درجه دانائی و فضل رسیده ایم ما بحقیق آن حقایق پی برده ایم
ما باسرار وجود پی برده ایم ما ماهیت جمیع اشیاء کونی را فهمیده ایم چیز
دیگر غیر از محسوس هیچ چیزی نیست! همین محسوس حقیقت است و
هیچ غیر محسوس است مجاز است و وهم و لایق فکر و ذکر نه عجب است
که انسان بیست سال زحمت میکشد در مدارس تحصیل میکند تا باین مقام
رسد که منکر غیر محسوسات میگردد ولی حیوان بدون زحمت گاو بدون
تحصیل منکر جمیع معقولات بل گاو اعظم فیلسوف طبیعی است زیرا هیچ
دیگر غیر از محسوسات نمیداند و اعظم فیلسوف است لهذا خوب است چنین
فلسفه طبیعی بروند نزد حضرت گاو و فلسفه محسوسات از گاو یاد گیرند
از مدرسه او فارغ التحصیل شوند (انتهی) اولاً از این آقا باید پرسید
که اگر انسان بالفطره بر طبیعت حاکم است چرا انسان های قدیم محیط حاکم
طبیعت نبودند! چنانکه خودش در طی لوح دیگرش که در ۱۲ ماه جولای
۱۹۱۱ در خانه خودش ادا کرده میگوید این فتوغراف این تلکراف و و
ده و از خصائص این قرن است ثانیاً استدعا از قارئین محترم میشود که
بیانات عبدالبهاء را کراراً مطالعه نمایند و در حسن یا قبح بیانات او
حق فرمایند و در فلسفه عجیب او امعان نظر بکار برند و در حشو قبیح
تکررات و قیحه او بنگرند تا معلوم دارند که گوینده این کلمات نه اینکه
بد بروح القدس نیست بلکه از يك حکیم متوسط هم پائین تر است و
که بگویند چرا او را با حکیم در يك مقام ذکر نموده رتبه حکماء را
که حق فلاسفه را تضییع کردی حق بشما میدهم و می گویم بپایه يك
نویسنده عادی هم نیست بعللی که ذیلاً ذکر میشود .

۱ - اینکه هیچ ادیب کامل بلکه هیچ نویسنده غیر کامل اینقدر مکررات
کلمات خود ذکر نموده حتی يك شاگرد مدرسه متوسطه این عبارت
در منشاآت خود نمیآورد (چیز دیگر غیر از محسوس هیچ چیزی
ست!)

۲ - اینکه هر کس بوئی از علوم و فنون جدید به مشامش رسیده این
را را نمی نویسد (صورت آزاد را در آلتی حصر و حبس نماید) زیرا این
که بسیار عامیانه است این حرف يك آدم بیسواد بازاری است که گمان

میکند صوت آزاد را در این گرامافون حبس و حصر کرده اند. این امر
 علمی افندی است که مانند ملل بی تمدن اروپا در دوازده قرن پیش
 رانده. هنگامیکه ساعت مشهور را هرون الرشید نزد شارل فرانسه فرستاد
 و دیدند سر ساعت در بچه باز شده سوارانی بیرون آمده چکش میزد
 وارد شده در می بندند گمان کردند که واقعاً ارواح یا اجسام متحرک
 این ساعت سکنی دارند حتی گفتند شیاطین را در این ساعت حبس کرده
 و میخواهند ساعت را شکسته شیاطین را بدست آرند ولی سفير آید
 که مدتی در شرق بوده و صنایع و علوم مشرقیان را دیده بود مانع
 کار شده گفت این از راه علم و فن درست شده و مربوط بحبس شیاطین
 نیست. و اگر بگوئیم افندی تا این درجه بی علم نبوده و در این
 لغزش ادبی در ادای سخن او حاصل شده باز متضمن يك نقص بزرگ
 که نه تنها نقص مظاهر حق بلکه نقص در عالم خلق هم هست یعنی
 که بخواهد خود را مربی و یا اقلاً يك ناطق و نویسنده و ادیب و حکیم
 معرفی نماید اینگونه سخن برایش نقص است ۳ - اینکه هر کس بخواهد
 از شراب حکمت و دانش تر کرده باشد بدین خشکی فلسفه نمیبانند
 دقت فرمائید که چه فلسفه خشك غلط بی اساس است که پرواز انسان را
 هوا و رفتن او را با تحت البحری بزیر آب و شنا کردنش با کشتی بر روی
 دریا منبعث از غلبه بر طبیعت میدانند و میگویند انسان ذیروح خاکگی
 ولی بقوه معنویه این قوانین را شکسته در هوا پرواز میکند الخ و الخ
 صورتی صحیح بود که انسان بر از بدنش بروید و با پر خود پرواز کند
 چنانکه او تصریح مینماید بقوه معنویه پرواز کرده باشد وای خوشحالی
 نه طیاره پر و بالی است که بر خلاف طبیعت بشری از او روئیده باشد
 بقوه معنویه است طیاره چوب است و آهن و مقوی و هیچ فرق ندارد با مردی
 که ساقین بر آن می نشینند نهایت آنرا اسب و استر بمنزل میرسانند و او
 را بزین و فقط و قوه بخار. حتی اگر بال هم از بدن انسان میرسانند
 حرف افندی صحیح نبود که محیط و حاکم بر طبیعت است. ابتدا انسان
 حاکم بر طبیعت نیست بلکه از جماد و کوه و آفتاب و آسمان و زمین
 آفریده میگوید که مقهور طبیعت اند انسان مقهور تر است زیرا انسان را
 مکرر ذره بینی از پا در میآورد. انسان را يك انقلاب طبیعت معنویه
 انسان را يك حادثه طبیعت عاجز میسازد در حالتیکه اعیان طبیعیه چون

مثال آن مقاومت مینمایند انسان در مقابل زلزله هیچ علاجی ندارد و
 علاجی پیدا کرد باز از خود طبیعت است اگر انسان حاکم بر طبیعت
 چرا خود افندی با اینکه ادعای انتساب بـمـاـوراء الطبیعه هم دارد وقتی
 بگانه فرزند دلبندهش حسین افندی دیفتری گرفت نتوانست خود را بر
 دست حاکم ساخته شمشیر را از دست او بگیرد بر فرقش بنوازد؛ بلکه
 دست چنان شمشیری بر جگر گاه افندی زد که تا موقع مرگ خودش اثرش
 می بود. بلکه اگر انسان آنهم انسانی مثل عبدالبهاء که او را سرالله
 بن ارادالله و دوسه ارش بالاتر از عرش و مالک عرش میدانند حاکم بر
 طبیعت است چرا در مرض مویش مردم بطرم و متر تشبث کرده مردم با نجیبکسیون
 شك نمود و هر چه کوشید که بر طبیعت غلبه جوید با کمک اطباء حاذق
 در گونه دست و پا های دیگر بالاخره طبیعت بر او غالب شد و خواهی نخواهی
 را از جهان برده جمعی را آسوده ساخت؛ نگوئید همه انبیاء چنین بودند
 ای بودند ولی بغلط و اشتباهی که عباس افندی تکلم فرموده آنان نفرموده اند
 که انسان حاکم بر طبیعت است؛ فرق در همین است

از همه عجیب تر اینکه میگوید چه قدر انسان غافل است که پرستش
 بخت کند و خود را بنده طبیعت شمرد؛ آیا کدام طبیعی پرستش طبیعت
 رده و کدام آدمی بنده طبیعت شده؟ این حرف افندی هم عامیانه و
 اریست مانند عوام گمان کرده که طبیعیون کسانی هستند که بجای خدا
 بخت را عبادت میکنند!

۴ - اینکه هیچ آدم یاوه گوئی سخن بدین زشتی ادا نکرده
 گفته را گاو خطاب نمیکند برخلاف عباس افندی که دشنام باین زشتی
 در حق حکماء و فلاسفه روا داشته می بتکرار نا لازم میگوید پس فلاسفه
 کردند؟ شکفتا که اغنام نمی فهمند دشنام کدام است و مردم میگویند فلان
 منشآت خود دشنام داده؛ و نمیگویند کسیکه پدرش اتباع و پیروان خود
 اغنام (گوسفندان) خطاب کرده و دشمنان خود را ذناب (کرك) چنانکه
 کتاب اقدسش میگوید (و یجمع فیک اغنام الله التي تفرقت من الذناب) و
 ای دیگر (ای اغنام من) و در جای دیگر (اغنام باید شبان مهربان
 از ذناب نامهربان تمیز دهند؛) و خودش فلاسفه که همان
 مثال مغالطه او را ایجاد کرده طیاره سیاره و ساخته اند آنها را
 خطاب میکنند این چنین کسی اگر بگوئیم خودش را بقول عربهای

معمر باید بهائیم شمرده نه بهائی دویند دشنام داده و حال آنکه اگر این سخنان دشنام است دشنامی است که خودش ایجاب کرده العجب که این مردم بی شرم بتمام مردم دشنام داده آیه الله نجفی را ذنب امام جمعه را رقصا (مار) آقا جمال را گفتار خواننده و صدها دشنام دیگر است که در کلمات خود بمرحوم محترم داده حتی سلطان را در ردیف کلاب شمرده چون یک نفر شهامت کرد دشنامهایشان را بخود شات بر گردانیده ناله شان بلند شده که چرا فلان دشنام داده ؟

بیری مال مسلمان چو مالت ببرند داد و فریاد بر آری که مسلمانی نیست باری سخن در طبیعت بود ما میگوئیم طبیعیون همان طبیعیون که بقول افند بنده طبیعت شده اند ! و بقول ما آثار جسمانی را از طبیعت میدانند لغزش و خطا ندارند . بلکه ما میگوئیم حکمای طبیعی در قدرت نمائی طبیعت غالی شده اند و آنها که از ما وراء الطبیعه غفلت کرده اند مانند عاشقانی هستند که بهر غرق در مطالعه جمال محبوب خود شدند از زیبایی شاهد زیباتری غافل می کنند یعنی از بس منهك در اسرار طبیعت شده اند از اسرار الهی غافل نموده اند ولی نمیتوانیم گفت فلاسفه گاو وند برای اینکه گوسفند میرزا نشسته و نمیتوانیم بگوئیم چون افندی گفته است که آنها گاو وند پس گاو وند چنانکه بهائیان میگویند و می خندند و فلاسفه را استهزاء میکنند خلاصه این در جمله از فلسفه بافی افندی که چشمهای بهائیان را خیره ساخته حتی آنها یکی دو نفر از نیم بهائیان متفلسفی هستند که پایند اینگونه خطابات هنوز هم در حق نگارنده بدبینند و هر جا توانستند بدگوئی و نفاق میکنند چه نیکو گفته .

در برابر چو گوسفند سایم در قفا همچو كرك آدم خوا
ولی امید است بمغاد اینکه گفته اند .
چون معما حل شود آسان شود .
توضیحات ما را بدقت مطالعه نموده که بفهمند آنچه را محبوب
دیروزشان و مغضوب ظاهری امروزشان بهم بافته فلسفه نیست و سفسط
و برای ایران جز خسران حاصلی ندارد و دیگر مردم از بی حقوقی مانزند و
کنند که بی حقوق کسی است که ایرانی باشد و از پول ملت ایران بهره
و بستاند و در موقع خود بجای موافقت با مصالح مملکتی مخالفت کند
۵ - اینکه بر خلاف فرموده آقای عبدالبهائیه انسان اسیر

ممکن است بگرییم انسان طعمه درندگان است ولی ممکن نیست
بیم اسیر درندگان است. بلکه باید گفت انسان با اینکه طعمه درندگان
درندگان را اسیر خود ساخته بوسیله طعمه های دیگری که به آنان می دهد
را میستخلص میسازد.

۶ - اینکه همعنائی اثر و مؤثر بقسمی که در جلد دوم در ضمن ابطال
بقای روح افندی گفتیم فلسفه غلطی است و بفقدان مؤثر اثر مفقود
بود و بطوریکه او بنای اثر را تخصیص بانسان داده نیست بلکه يك مور
بهم که مؤثر لانه و خانه خود است میبرد یا کشته میشود و با پامال میگردد
چونیکه نامدتی خانه و لانه اش که اثر اوست باقی میماند موریانه معدوم
بود و تیر و تخته را که او سوراخ کرده تا مدت ها بدان حال باقی است
من عسل میمیرد و موم و عسل او تا دیری مورد استفاده است و بالاخره
امر عادی را نمیتوان برهان بقای روح (آنها روح انبیاء) شمرد!

۷ - اینکه شجره بی ثمر را با ثمر کردن مخالف قانون طبیعت نیست
موافق طبیعت است در صورتی انسان قادر بود مخالف طبیعت عمل
کند مثلا میوه را از پشم شتر بیرون آورد و گرنه پیوند شجره شتر بدخت
زدن موافق طبیعت است.

باری قدم هشتم مطول شد و اینک باختصار کوشیده بقدم نهم که کاشف
بسیار است میپردازیم.

قدم نهم

سفر دوم من بعکا و حیفا

در سال ۱۳۳۳ که سال اول جنگ عمومی بود عبدالجبار به توسط بیم
تلگرافی کرده مسافرت مرا تقاضا نمود و آن سال دومی بود که
از سفر غرب مراجعت نموده بود من حدس زدم که میخواهد مرا با اروپا
برای بعضی مقالات و خود نمائیها چه پیش از من و بعد از سفر
يك نفر مبلغ همدرجه و هم قطار من میرزا علی اکبر رفسنجانی را
بآلمان با اصطلاح خودش برای آبیاری تخمهای افشاندن او و از
روزگار اینکه آن مبلغ پس از مراجعت از سفر آلمان مانند آواره
سفر لندن بکلی از بهائیت برگشت فرقی که با آواره داشت این
او نتوانست بحسن تدبیر افکار خود را حفظ کند تا کتابش تمام و

نشر گردد لهذا در معرض هجوم بهائیات بدستور سری عبدالبهاء و
 ماهرانه او واقع شد چندانکه در حجره تیمچه حاجب الدوله در مدت
 سال تحت مراقبت زردشتیان ابله بی سواد بهائی مقیم آن تیمچه واقع
 و بقدری از دست آن جهال بی عاطفه صدمه کشید که مسلول شده عاقبت
 ایشان فرار کرده بسمت رفسنجان رفت و باندك فاصله در گذشت و آن
 منتشر نگشت ولی آواره همان تضییقات و اشد از آن را جلوی روی
 دیده حتی در صدد اعدامش بودند ولی باتائید آلهی و حسن تدبیر خود
 شدم بنشر قسمتی از اطلاعات خویش و چون این سد شکسته شد دیگران
 مانند آقای نیکو و آقای اقتصاد (میرزا صالح مراغی) و آقای شهاب فرد
 و چند نفر دیگر بکم و زیادتی موفق بر نشر اندکی از اطلاعات خود
 و تا حدی شواهد بر صحت کشف الحیل اقامه شد ولی حضرات بهائی
 بیدار شدند و بهر وسیله بود از ادامه این گونه کتب جلو گرفتند بطور
 مثلا یزدانی متزائل را دوباره بحوزه خود اعاده دادند و بهر حيله بود
 اورا هم در وزارت جنگ تأمین کردند .

مجملا قبل از مسافرت خودم رفسنجانى مذکور را ملاقات کرده و
 باز گشت اواز بهائیت بر اثر کشف دروغهای عجیبه افندی بوده که
 مطاع و متنفذ در عالم غرب قلمداد نموده در حالتیکه درهمه آلمان قریب
 نفر اشخاص غیر مهم در اطراف مسلك بهائی حرفها بلد شده و
 محفلی تشکیل می کنند و از هر شهری یکی دو نفر سفر کرده بدان
 رفته بقول دکتر یونس خان (نشستند و گفتند و برخاستند) یعنی جز
 چیزی نبود و همان عده قلیل هم بر فسنجانى توجه نموده باو گفته بود
 و نطق و بیان شما مهمتر از عباس افندی است و دختر کنسول شوارز که
 همه آنهاست خواسته بود بار فسنجانى وصلت نماید و مجموع این
 افندی را بغضب آورده از فسنجانى سلب اطمینان کرد و بامحاء از
 چه در بهائیت گناهی بالاتراز بیداری و آزادی نیست همین قدر که
 شخصی بیدار شده کمر باعدام و امحاء و یا اقلا بسلب اثر از کل
 اتهامش بهر تهمتی که امکان پذیرفت می بندند و از اینست که هر که
 بیدار شد دوباره خود را بخواب میزند و از این قبیل بسیار داریم که
 رادر محل خود اشاره خواهیم کرد .

بالینکه مسافرت در ضمن جنگ کار مشکلی بود چون مایل بودم

شود بی درنگ حرکت کردم پس از آنکه دو ماه در کرمانشاه و چهل روز بغداد و ایامی در حلب معطل شدم و باز حمات بسیار و سائل سفر خود را هم کردم عاقبت با پنجهزار تومان پولی که بایان همدان و کرمانشاه بود طهران داده بودند بحیفافاوار دشدم و مخصوصاً ذکر پول کردم تا سخنی نماند و معلوم شود که اگر من آدمی مادی بودم خوردن پنجهزار تومان با آشامیدن آب یکسان بود زیرا افندی نمی دانست پولی داده شده راه با هم بسته بود سندی هم صاحبان پول نخواسته و نگرفته بودند پولی که دو تومان و ده تومانش یکی داده آنهم در راهی که چند دفعه با سارقین بدست گریبان شدم آنهم در سال جنگ که بهترین عذرها در پیش است زدن آن اهمیتی ندارد معیناً بطوری پولها را تحویل افندی دادم که او بش تعجب کرد و حتی در مراجعت خرجی برای خود نگذاشته بودم و باز شد که صد تومان بحاجی امین حواله دهد و آن لوح صد تومانی که در صحت عملم نیز در آن درج است آلاں در کتابچه الواح من موجود است مکرر بعضی رفقا گفتند چرا این پول را دادی ! گفتم برای اینکه بی قلم و زبان و وجدانم در بیان حقیقت باز باشد و نزد خدا و خلق و وجدان سرافکننده نباشم و خود او هم بهانه نداشته باشد و گرنه میدانم این ملک مشروع او نبود و من خود اولی بتصرف آن بودم که بقوه نطق بآن تشویقات من و امثال من جمع شده بود حتی بعضی از زنان بزبان زده می گفتند شما خود مختارید که این وجه را بهر مصرفی برسانید معیناً میکنم خدا را که طمع دامنگیرم نشد و آلوده بدان مال کثیف نگشتم بآله تم حمد آله (این بود مرتبه نمک شناسی ما) و آن بود درجه حق گذاری که گفتم قریب ده هزار تومان خسارت در کتاب تاریخشان بمن زدند بدقت که (شب سمور گذشت و لب تنور گذشت) و خدا چند برابر آن از شروع بمن داد.

قدم دهم

از حیفافا تا عکا یا خرسواری عبدالبهّا

در حیفافا سه ماه در نزد افندی ماندم و کمال تقرب را داشتم حیفافا هم بن بودلیلا و نهاراً از حضور استفاده نموده دنیا دنیا مطلب فهمیدم در هر عیبی یافتم و در هر نبوتش سفاقتی دیدم در هر مزاحش اسراری جستیم

و در هر صحبت سیاسیش رموزی اذراک کردم و بالاخره تمام شرایطی که
گفتیم باید در مصلح مذهبی یا امور اجتماعی باشد بشام معنی عکس العمل
آنها در عبدالبهاء دیدم در حالتیکه دورا دور نوع دیگر شنیده بودم
فی الحقیقه تصور میکردم که اگر اوحق نیست ملهم نیست غیب دان نیست
عالم کامل نیست ولی اخلاقیاتی که در کلمات خود و پدرش اظهار شده
دارا است ولی خدا را گواه میگیرم که اثری از آن اخلاقیات هم در او ندیدم
همه را معکوس مشاهده نمودم بدینگونه که گفتیم مصلح باید حب جاه
ریاست نداشته باشد بدبختانه عبدالبهاء را از همان وحله اولی یک نفر آخر
جاه طلب ریاست پرستی دیدم که هیچ آخوندی را بآن درجه ظاهر
و ریاکار و ریاست دوست و مال پرست ندیده بودم. برای نمونه همین عکس
شیخ خرسوار که درج میشود کافی است.

این عکس را که از انتشارات نمکدان ادبی بنده است با
سلسله از حقایق پر جسته بقلم آقای نیکو در فلسفه سوم
ملاحظه نموده یا مینمائید

باری این عبدالبهاء است که برای رفتن بعکا برخیزد و یکی از مریدان را بر آن داشته که زکات و زانویش بیوسد و عکاس را واداشته که بدین حالت عکس بردارد! آیا کسی که پدرش در کتابش تقبیل ایادی (بوسیدن دست) را حرام کرده و بالعکس خودش همیشه پای خود را میکشیده تا مریدانش بیوسند و هنوز لحافش را در اطاق مخصوصی گذاشته اند که مریدان بروند بیوسند و عبدالبهاء هم بر همان رویه همواره پای خود را با پوتین دراز میکرد که مریدان بیوسند بزبان میگفت دست و پا بیوسیدن حرام است ولی عملاً اگر کسی نمیوسید مکرر میشد و دامادهای خود را تحریک میکرد که بآن مسافر و مرید سرزنش کنند که تو آداب تشریف را بلد نبوده و بی احترامی کردی (!) آیا يك همچو آخوند ریاست پرستی قابل هست كه او را مصلح امور مذهبی با اجتماعی در هر دوره و بژه در این دوره بیداری مردم تصور كنیم؟!

قدم یازدهم

از حیفا تا شام

پس از آنکه در حیفا ماندم و راه اروپا بسبب جنگ عمومی بسته شد و بر من معلوم گشت که عباس افندی بقدر يك آدم سیاسی و حکیم ماهر هم پیش بین نبوده نتوانسته است بفهمد که جنگ تا کی طول میکشد و نتوانسته است بفهمد که آمریکا داخل جنگ خواهد شد و در موقعی که از او سؤال کرده اند گفته است آمریکا وارد نمیشود و این در بدایع الآثار (سفرنامه عبدالبهاء) مندرج است مجملأً مرا که برای اروپا طلبیده بود متعجب ماند بچه کاری بگمارد بالاخره مالیغولیایش بدینجا کشید که اوحی الهی بر تحریک فساد بجمال پاشا نوشته مرا مأمور ابلاغ آن نماید.

قضیه جمال پاشا

چون کراراً شرح این قضیه را از ما پرسیده اند اینك مختصری اشاره میشود. در آن اوقات که جمال پاشا در شام بود عباس افندی از جهات عدیده اضطراب داشت اول اینکه راه ایران که مزرع حاصل خیز با بانك و گپانی زرخیز اوست بسته شده بود. دوم آنكه میترسید جمال پاشا و نور پاشا سر بر او بگذارند و مدارك خیانت او را بدست آرند و بفهمند که او دخیل در امور سیاسی است. سوم آنکه اگر آمریکا داخل جنگ

شود چنانکه شد و اگر بعد از جنگ صلاح عمومی جاری نشود چنانکه شد
چه عذری در غیب گوئی خود پیش آورد در این ضمنها بخاطرش رسید
کاغذ بجمال پاشا بنویسد و نوشت ابتدای آن تاریخ قیام صلاح الدین ابوی
است شرحی از خدمات او باسلام و ضمناً وعده نصرت بجمال پاشا که توفیق
موفق خواهی شد مانند صلاح الدین و غلبه خواهی جست بر کفر (یعنی مسیحیت)
و در آخر لوح این جمله را درج کرده شرط موفقیت این است که با ایران
متفق شوید و چون ایرانیان در مذهب خود مصر و متعصب اند باید بهر رسم
است ولو بدعت و شدت ایشان را مطیع اوامر خود کرده (یعنی ایران را)
مفهور اراده خود کنی اگرچه باردو کشی باشد (باهم بر نصرت اسلام
قیام نمائید). این لوح در دو صفحه عربی و ترکی و فارسی بهم آمیخته بظرف
کاتب و امضای خودش نوشته شده بود و مرا دعوت کرد که باید در شام
بجمال پاشا برسانی و اگر ممکن نشد که باو برسانی باید فوری آنرا با
بشوئی که بدست دیگری نیفتد و حتی چند دفعه گفت این لوح نباید بدست
ایرانیان بیفتد ولی در این حکمتی است که اگر جمال پاشا به بیند خوبست
و هی مکرر میکرد که در این حکمتی است در این سری است که برای
امر مفید است. من در مقام ائنداز از این سفارت عجیب گفتم من شمر
ایرانی لباس ایرانی که ترکی هم خوب نمیدانم راهم نمیدهند که بجمال
پاشا برسم تغیر کرد و گفت تأیید جمال مبارک بشما میرسد! بعد فکری کرد
گفت بلباس افندیهای عثمانی ملبس شوید و در همان شب فینه و مولوی
برایم تهیه کرده و مرا در لباسی که ذیلاً ملاحظه میشود در آورد و در آن
ایام میرزا احمد سهراب راهم برای اجرای بعضی دسائس دیگر به لباس فینه
مولوی در آورد. باری آواره آن روز با این لباس حرکت بشام کرد
ولی نمیدانم از معجزه عبدالبهاء و تأیید پدرش بود یا از صفای قلب
معجزه خودم بود که شب در ترن خط آهن خوابم برد و جعبه که اسباب
و نوشتجات و منجمله آن لوح بود بسرقت رفت. این قضیه را همه بهائیان
میدانند که در آن سفر جعبه نوشتجات من در ترن بسرقت رفت و خبر
بحیفا رسید و فوری افندی میرزا حسین یزدی از اقارب عیالش را فرستاد
بشام به بیند چه شده و تا آمدنی نگران بود تا آنکه فهمید سرقت ساده بود
و مطلب مستور مانده و خاطرش آسوده شد و عجب است که پس از آن روز
اقتدار جمال پاشا در چند لوح و خطابه نام او را بزشتی برده و چون نگار

از مکتوبی ذکرى از او کرده ام در لوح بخط خودش جواب مهملى

این عکس هم دچار کینه بهائىها شده و چاقوى مردان و سوزن
زنان در آن کارگر شده !!

داده که محفل طهران آن را بنسندیده و چیده و بقیه را عکس گرفته
وجود است .

قدم دوازدهم - همقدمى با قدما

در این سفر که فراغتى حاصل بود ایامى چند با قدمای عکا همقدم
شدم و تمام شرارتهائى که سالهای نخستین یعنی ایام جوانى از پسران بهاء
مرزده بود آگاه شدم و اگر چه این فصل مهمترین فصولى است که باید
داد سخن در آن داده شود ولى چون حائز نظورات و تنوعات بسيارى
است که از طرفى ذکر تمام آنها مستلزم اطالۀ سخن است و کتاب گنجایش
از آن ندارد و از طرفى متضمن مسائل مستهجنۀ بسيارى است که موجب فحش
النام خواهد بود و باز حمل بردش نام خواهند نمود و همین مقدارى هم که متفق
بله تمام اهل بهاست تحت دسیسه و مغالطۀ ایشان واقع میشود لذا از همه

آن حکایات فقط بشرح آدم کشی بهائیان در عکا قناعت مینماییم ،
و در شرح آن قضیه نیز ازین صدها نسخ و اقوال فقط نسخه پرفسور
براون را انتخاب نموده حرفاً بحرف ترجمه مینماییم و نظریه و اطلاع
را بعنوان تذیل ضمیمه آن میسازیم .

آدم کشی بهائیان عکا

پرفسور براون مستشرق انگلیسی در کتابی که
Materials for the Study of the Babi Pöbzion
استاد بابت نشر نموده است با انگلیسی مینویسد .

۱ - پرفسور در صفحه (۷) از آن کتاب مینویسد بهاءالله در
۱۲۷۱ بانو کرخود موسوم بابوالقاسم از بغداد حرکت بسلیمانیه کرد
نمود و در بین راه نوکر او مرد .

تذیل

از عباس افندی شنیدم که ابوالقاسم همدانی بود و از سلیمانیه
خواهش بهاءالله رفت بهمدان و خانه و مایملک خود را فروخته آمد بسلیمانیه
ولی در آن حوالی چون دانسته شده بود که هزار تومان نقد همراه
او را کشتند .

وقت دیگر گفت میخواستند با ابوالقاسم و نقدینه اش بمصر
و عمل اکسیرا حمر را تمام نمایند این بود که عمر ابوالقاسم سرآمده موفق
وقت دیگر گفت خبر قتل ابوالقاسم در جریده بغداد درج شد
اینکه ابوالقاسم نام همدانی نقدینه همراه داشته و در صحرائ
سلیمانیه سرش بریده شده و نقدینه او برده شده و قاتلش معلوم نشده
گفت از خبر قتل ابوالقاسم ما فهمیدیم که بهاءالله در کردستان است
از بهائیان برگشته میگفت از مجموع این اقوال چنین استنباط میکنیم
قاتل ابوالقاسم همان کسی بوده که دیک اکسیر برایش بر سر اجاق
و آن ابله را فریب داده که برو دارائی خود را نقد کرده بیاور و چون آن
برای خوردن پولش او را بصحرا برده کشت . و گر نه معنی ندارد
عبدالبهاء بگوید قرار بود با نقدینه اش همراه جمال مبارک بمصر
در حالتیکه وقت دیگر میگفت قبل از وصول بجمال مبارک (بهاء)
ابوالقاسم کشته شد و نقدینه اش مسروق گشت و از آنطرف پرفسور براون

سند قتل را بنام مرك تحویل دهند چه اغلب اسناد تاریخی را پروسور
برج میکنند که از بهائیان گرفته است و چون نظیر این قتلها بسیار از
ویرانش سرزده (چنانکه بزودی خواهید خواند) لذا اینهم عجب
بلکه مؤیدات کثیره دارد که بقول آن بهائی قاتل ابوالقاسم خود
بوده لا غیر.

پروسور در صفحه ۱۰ مینویسد آقا سید اسماعیل زواره در سنه
۱۲۱۱ یگروز نزدیک ظهر بیرون شهر بغداد در راهی که سمت کاظمین
رفته خود را انتحار نمود (تذیل) بین بهائیان شایع است که او از
مبارك استدعا کرد که غرفه از نور حقیقی جمال خود را باو نشان
فرمودند طاقت نداری چون اصرار کرد باو نمودند و طاقت نیاورده
از انتحار کرد!

بعضی رفود چنین فهمیده اند که سید اسماعیل بیچاره را هم کشته اند
از قتلش اینگونه القاءات از طرف بهاء و اطرافیان بگوسفندان
ش شده و علت قتل او همانا بیداری او بوده که چندین امر نامشروع در
خانواده دیده و چندین اشتباه مشاهده نموده و خواسته است از ایشان
مع و بکاظمین برای توبه برود حضرات هوای کار را فهمیده از قفایش
در بیرون بغداد کارش را ساخته اند و شاهد این مقصود دو چیز است یکی
در چنین حرف مزخرفی که او طاقت نور مبارك را نداشته چه در امر
ما خود دیده و تجربه کرده ایم که هر جا خرقی واقع شده و انضاحی
داده برای پوشیدن مطلب کاملاً عکس العمل آنرا جلوه داده برگشته
آکار و دیوانه از قلب ایشانرا دیوانه از انجذاب و اشتباه را معجزه و
را شهید قلم داد کرده اند و شاهد دوم اختلاف در محل قتل و نوع قتل
که در تاریخ بقید دروازه و راه کاظمین مقیدی مشبوت است و در افواه
یادداشت های کتبی بهائیان درب خانه بهاء را محل وقوع قتل انتشار
اند زیرا اگر طاقت نور نداشت بایست فوری منصعق شود و معنی نداشت
بایرون بغداد بحال خود باشد و آنجا از دست برود.

پروسور در صفحه ۱۱ مینویسد ژنرال قونسول دولت انگلیس مقیم
(کلنل آرنولد برو کمبال) باب مرآوده و مکاتبه را باباء الله باز نموده
بهاء الله تبعیت دولت انگلیس را قبول و در تحت حفاظت آن دولت درآید
ال قونسول بدو گفت در صورتیکه مایل باقامت در انگلستان نباشید

میتوانید بهند بروید که يك مملکت شرقی و مطابق مذاق شما خواهد
در صفحه ۵۲ پروفیسور براون مینویسد که سید محمد اسفندی
رضاقلی تفرشی و خواهرش شروع بضدیت با بهاء الله نموده و الواح
بهاء الله را جمع کرده رساله های متعدد بطور کپی به بین مردم منتشر
پائیان مقیم عکا برای اینکه سید محمد و میرزا رضاقلی را از میان
بعد از مذاکره و مشاوره زیاد نصیر بغدادی را که حاجی عباس نامند
از بیروت احضار کردند که سید را بقتل رساند ولی بعداً از این خیال
گردیده اند (حاجی عباس که نام اصلی او نصیر و از زنده های مشهور و
معروف بغداد بوده میر غضب بهاء و مطیع عبدالبهاء بوده چه در باب
بغداد که عبدالبهاء عباس در سنی بین پانزده تا نوزده بوده این
که مردی چهل ساله بوده کاملاً تبلیغ کرده بوده است و خود بهائیان
میگفتند نصیر (یا حاجی عباس) عاشق سرکار آقا بود و او چندین بار
خاطر آقا مرتکب شده هر موقع که مخالفی داخلی پیدا میکردند
میدادند اولین قتلی که این نصیر عرب مرتکب شد قتل ملا رحیم
برادر زن سید باب بود در کربلا چه او مردی مطلع بود و بسبب آنکه
حوادث ابداً زیر بار ریاست میرزا حسینعلی نرفته قیام او را برخلاف
باب معرفی میکرد لهذا نصیر را برای کشتن او بکربلا فرستادند
در صفحه ۲۲۰ از کتاب پروفیسور براون مذکور است و اینکه در
سید محمد منصرف شدند نه این بوده است که بکلی منصرف شده اند
بعداً خواهیم فهمید که چگونه او و رفقای او را کشته اند منتها قتل آقا
عباس یا نصیر و اگذار نشده و شاید سببش این باشد که طلب کرد
بیروت طبعاً اشتهاری یافته و ممکن دیده اند که قضیه مستور نمایند
و امر خاص کرده کار را بکسان دیگر واگذار نموده اند) نقشه دوم
آن بیچاره ها کشیده شد بطوری که پروفیسور براون در صفحه ۵۴
آقا محمد ابراهیم کاشانی بهاء الله گفت که ما جمعیتی برای قتل

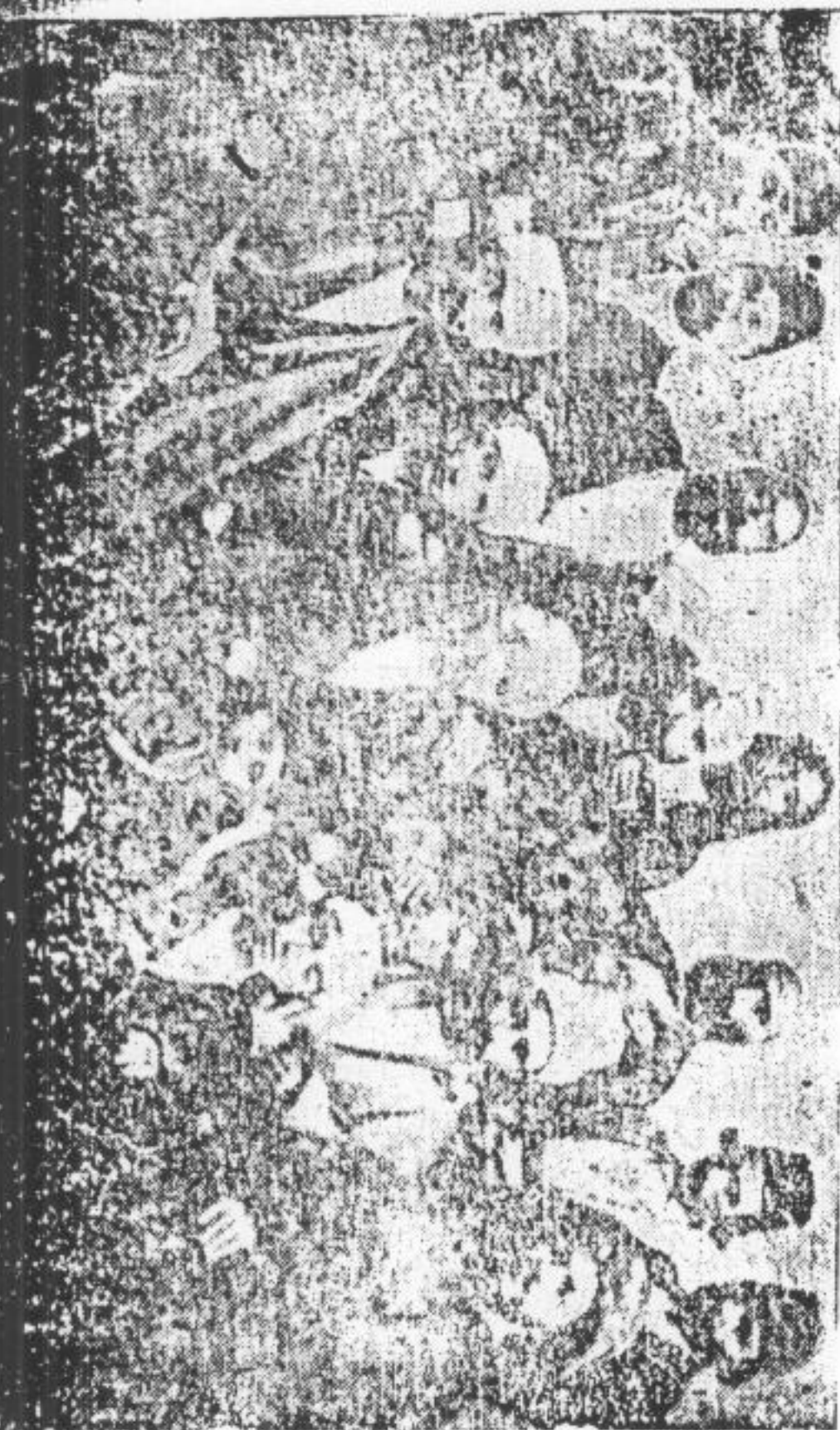
(۱) راجع به او و باقنا سول خارجه خود عباس افندی هم
عده اقرار بلکه افکار کرده منتهی بلحنی مخصوص و آن
مفاوضات عبدالبهاء این قضیه مذکور است و اطلاعات و نظریات
در این موضوع و کلیه تشبیهات بهاء و بهائیان بخارجیان در مملکت
شده و میشود.

داده ایم ولی ظاهراً بهاء الله او را منع از این کار نمود و نقشه سوم منتهی شده بدین طریق است .

در صفحه ۵۵ مینویسد اسامی اشخاصیکه در قتل سید توطئه کرده اینقرار است استاد عبدالکریم خراط - استاد محمد علی سلمانی - استاد احمد و شیریه زاده اش میرزا حسین نجار کاشانی و آقا ابراهیم کاشانی و میرزا جعفر یزدی و آقا حسین کاشانی طباطبائی در روز ۱۲ ذی قعدة ۱۲۸۸ طرف بعد از ظهر بمنزل مخالفین حقه سید محمد و آقا جان کج کلاه و میرزا قلی را بقتل رسانیدند و فکا پس از اطلاع از قضیه تمام بهائیان مقیم عکا و هفت نفر فوق الذکر بد بهاء الله و پسرانش عباس و محمد علی افندی و میرزا محمد قلی بهاء) و آقا جان کاشانی ملقب بخادم الله را چهار ساعت از شب گرفته باداره حکومتی جلب و بهاء را با دو پسر و یک برادرش از حکومتی تبعید نموده بهاء و محمد علی افندی را در شاهوردی خان افندی را در بندر و میرزا محمد قلی را در جای دیگر حبس کردند نام الله و سایر اصحاب را در محبس سخت زنجیر کردند و محلی مشرف به بندر و نزدیک منزل یاور ترپخانه بود جهة بهاء الله و ش تعیین نموده پس از سه روز ایشانرا برای استنطاق حاضر کردند ۵۷ مینویسد مدت حبس اصحاب در محبس حکومتی ۶ روز بوده ش هفت نفر قاتل را به بندر و مابقی را که ۲۶ نفر بودند بشاه خان فرستاده حبس آنان شش ماه و شش روز بطول انجامید هفت سال محکوم شدند بحبسهای طولانی چند نفرشان هفت سال و مابقی سال محبوس شدند .

.....
گراور ذیل صورت اغلب از قاتلین و محرکین حتی برادر میرزا مقتول را نشان میدهد و اسامی آنان مطابق نمره های ذیل است
این عکسهای تاریخی است

۱ - عباس افندی پسر بهاء ۲ - میرزا محمد قلی برادر بهاء ۳ - مهدی اسم الله رئیس المبلغین بهاء که عاقبت برگشته وردیه هم نوشته میرزا محمد علی پسر بهاء (غصن اکبر) ۵ - میرزا ضیاء الله پسر این دو نفر با عباس افندی مخالفت کرده اند ۶ - میرزا مهدی طاهر پسر بهاء ۷ - میرزا جواد قزوینی صاحب تاریخ ۸ - محمد

تباکو فروش اصفهانی از صحابه بهاء ۹ - برادر میرزا رضا قلی
 ل تفرشی ۱۰ - نبیل زرندی شاعر بهاء ۱۱ - میرزا آقا جان خادم الله
 بهاء ۱۲ - مشکین قلم اصفهانی خوشنویس بهاء ۱۳ - حاجی سیاح
 ۱۴ - آقا حسین آشچی طبایح بهاء ۱۵ - عبدالغفار کوسفند بهاء
 خود را در ادرنه بدریا افکند

تذییل

پوشیده نماید که این تاریخ را میرزا جواد قزوینی که از جان نثاران
 بود و عکسش در گراور فوقست پیرو فرسود و بر او داده و اگر چه او بعد
 از بهاء از اطاعت عباس بیرون رفت ولی در آنروز که این تاریخ
 زو فرسود مذکور داده در عهد اصحاب ثابت قدم بوده و بدین واسطه
 ری از حقایق را از قلم انداخته و آبرو مندانه تاریخ را تحویل داده و
 هم مورد غضب حضرات شده زیرا مایل بودند که اینگونه تواریخ
 نشود و بهرور فراموش گردد چنانکه یکی از مسائلی که تولید نقار
 من (آواره) و رؤسای بهائی کرد همین بود که این قضیه را با بسیاری
 پایای دیگر از کتاب تاریخ من موسوم بکوا کب الدریه حذف نموده
 کتاب را از اعتباری که نزد خودم داشت ساقط نمودند با وجود این
 ی قصه قتل آن چند نفر مشهور و روشن است که احدی از بهائیان بی
 غ نمانده و اگر چه سر و دست شکسته هم باشد يك بیولائی از این
 جنایت شعار را می شناسند منتهی همه را حمل بمصلحت و حکمت و
 ان امثال آن نموده اند و چنانکه مکرر اشاره شد جنایات بهاء و پسرانش
 بیش از اینهاست و راجع بهمین سه نفر هم بطور حتم خود عباس
 ی شریک بلکه پیشقدم در قتل بوده و فرمان از طرف پدرش صادر شده حتی
 ایل استدلال می کرده اند که سید محمد را خود عباس افندی کشته است و باین
 طه او مسیح و سید محمد دجال است چه در اخبار اسلامی است که دجال بشه شیر
 کشته خواهد شد؛ بعد که دیدند این استدلال موجب افتضاح است مسکوت
 شدند و بغیر از این سه نفر دو نفر دیگر محمود خان و رفیقش را هم در
 دیگر در همان عکا بطور مخفی کشته در پایه دیوار خان (کاروانسرا)
 شان را مخفی کرده اند و پس از چندی دیوار خان خراب شده با خراب
 اند و استخوانهای آن دو مقتول مکشوف و باز سوء ظنی متوجه
 و پدرش شده ولی در آن حادثه دکتري از رفقای قدیم عباس افندی

و حریف ساده و باده و مخصوصاً هم نبرد در تخته نرد او در آنجا بود
 او را پس از القاء لازمه بشهادت برده اند و او گواهی داده که این جسد
 از اثر وباء متاثر است و در انقلاب وبائی که کسی بدفن اجساد نمیرسد
 این حضرات از عسرت و پریشانی واضطراب و بی سامانی این دو جسد را
 را در اینجا مستور داشته اند و حتی از کسان خودشان شنیدم که
 دکتر با آن خصوصیت هزار تومان وجه گرفته برای ادای این شهرت
 و آخر هم پس از چند سال که شهواتش در بزوال بوده بی طاقتی نموده و
 قضیه را نزد یکان خود باز گفته و در اینجا باید متذکر شد که حق
 بهاء اتباع خود را اغنام بخواند و ما بفارسی گو سفندشان بدانیم که
 تحصیل پول چه جانها میکنند و چه سرقتها و اختلاسها می کنند تا
 بدست می آورند آنوقت آن پول را برای اینگونه مصارف به کار می برند
 و تمام پولها تیکه از اول این امر تا کنون از ایران به کار رفته صرف این
 مفاسد شده یا رشوه و برطیل شده برای فلان قاضی و مفتی و فلان
 و گواه و دکتر و متصرف و یا صرف فلان دختر ارمنی و یهودی و
 بهترین مالی که سعادت مند بوده آن بوده است که در ازای قری و
 عدسیه و بهجی و باغهای رضوان و فردوس (!) و عمارات مسکونی و
 و ذخیره دربانگها داده شده و نه اینست که بهائیان ندانند پول ایران
 برای چه مصرفی بحیفا و عکا میفرستند اگر ندانند همان چند نفر
 آبادی و سنگسری والا سایرین میدانند و از همان آباء و اردستان و
 و نجف آباد هم پیش قدمانشان میدانند و موقعی که کاسه گدائی برای
 زادگان عکا بدست میگیرند صریحاً میگویند سرکار آقا خرجشان
 است از حاکم عکا تا گدایان حیفا و قمع دارند و باید بخوردشان
 صدایشان بلند نشود و یکدفعه فکر نمیکنند که چرا انسان باید برای
 دروغ و با روپوشی از فساد خود و اتباع خود را باین خرجها و
 بپردازد ؟ و پول ملت فقیر بدیخت ایران را به آن دسائس بدست
 و بدین وسائل از دست بدهد !

باری برگردیم بموضوع قتل آن پنج نفر و کسان دیگری که
 فدای آمال بیمعنی میرزا عباس و پدرش و برادر و احقادش شده پس
 دانست که فلسفه قتل آن اشخاص این است که هر يك از آنها نعیب
 با بازك دهلی از دور شنیده به خیال نوای بلبل بهیچان آمده و
 صدرا گرفته رفتند تا آنکه بمرکز صدا نزدیک شده رقیب را بجای حبس

مکان عندایب دیده طاقت نیاوردند که ساکت نشینند (مانند خودم) هر کدام
 آنان که بدون احتیاط قدم در مخالفت و کشف اسرار ایشان میگذاشتند
 همان منطقه نفوذ ایشان قلم بدست میگرفتند اینطور بمخمصه افتاده
 بشمشیر قهر میرزا خدا و خدا زادگان بی وجدای کشته میشدند و بعضی
 مواجه باشمشیر قهر نشدند باتیغ قلم و سفسطه تبلیغی مجروح میگشتند
 عام معاصی و فسوقی که در خود بهاء و بهازادگان بود و سبب تزلزل آن
 ها شده بود آنرا کتباً و شفاهاً بخودش نسبت داده بهو و جنجال سخنان
 را از میان برده و مقود الاثرش میکردند و اگر احیاناً گاهی بکنفرچون
 کو و آواره از این دوتیغ بران نجات یافته و تیغ قلمی بران تراز تیغ قلم
 شان در دست گرفتند باز رؤسای مرکز بقره مغالطه و اشتباه کاری
 داشتند حقیقت حال براتباع دور از مرکز میرهن گردد معینا در گفتن
 آن است که در گفتن نیست و همه این حقائق در فصول آتی بیان
 افدشد.

بالاخره عباس افندی این رویه را دائماً تعقیب داشت یعنی مخالف
 خود را که در بساط محرم و مجرم شده و اسرار را شناخته و بکشف آن
 ناخته بود میکوشید برای افناء و اعدامش اگر موفق میشد عریضه اقتدار
 می میکشید که به بینید (قدرت حق فلانرا بر کمرش زد!) |

چنانکه عنقریب این کلمه را از اثر قلم خودش خواهید خواند و اگر
 نمیباشد بسین و سوف دست میزد و مردم در کلمات خود اندارش
 بود تا از طرفی خودش شاید بلغزد و تصویری برایش پیش آید و بدان
 باز گردد و از طرفی مریدانش از قهر او اندیشه کنند و اگر احیاناً
 ضعیف النفسی از این سین و سوفهای او متزلزل میشد و با احتیاط دامنگیرش
 نفقه مخالفت را کوتاه میکرد عباس افندی باز او را بیساط دوستان
 راه نداده دستور میداد که صورتاً ریشخندش کنید و سرّاً در صدد
 هلاکش باشید و اگر هیچ دسیسه در او اثر نمیکرد باز دست از اغراق
 خود برنداشته شاید او با کمال سلامت و عزت در یک شهر زندگی میکرد
 و نفقه شکرانیت بگوش مریدان میزد که به بینید بچه ذلتی افتاده؟ گاهی
 «ومن اعرض عن ذکر ربی فان له معیشتة ضنکاً» استشهاد میکرد و گاهی
 پدرش «هر که را بیندازی از خاک بستر» استدلال مینمود و مریدانی
 ز حال وزندگی آن شخص خبر نداشتند این نشریات کذب را وحی

منزل می بنداشتند و گمان میکردند مثلاً آن شخص در کنار خیابان که
میکنند یا آنکه از شکل خود برگشته یا فرضا خوراج بسر و صورت و
دهانش افتاده و اگر کسی اتفاقاً او را بر مسند عزت جالس دیده انکار
و اضمحلال وی را میکرد مورد حمله گوسفندان واقع میشد که تو بهترین
یا سرکار آقا؟ آقا در لوح خبر ذلت و فقر و جنون و یامرک و مرغن
داده اند تو میگوئی او را سالم و یا ارجمند و زنده و دانشمند دیده ام؟
شخص ناچار میشد که دیده و دانش خود را انکار کند و حتی هزار
بر خود لعنت فرستد که بد دیده ام و دیده ام خطا رفته است تا گوسفندان
در گذرند و بدیده قهر بر او ننهند.

اینک گراور خط عباس افندی را در سه صفحه بنکرید که در قلم
رضا قلی بچه معاذیری تشبیه کرده و چه رجزهایی میخواند و (آقا)
اوست که در ایام حیات پدرش بدین لقب ملقب شده مراسلات خود را
امضاء میکرد و بین حضرات هم چنانکه قبلاً اشاره کرده ایم مشهور است
بهاء میگفته است آقا یکی است و آن غصن اعظم عباس افندی است

دستبند اندر لایحه کجی که محبت و آرامش

میں نے وہ صبر اور آقا سے شکا میں جو جسے ان کے سر پر ہوتا تھا

الحمد لله رب العالمين

بعضی عدد اولیٰ بیشترند آخر امر و بعضی نه

رسد که کلید این شهر را بخوانند

بقیہ شورش نمایند و کل را صغیرا و کبیرا

دو کوزه را با نان و چغندر آب می‌پزند

این کتاب در ۱۲ جلد است

ایک نیا نیا

تبر

تسليم

...

مجلس

عمر

30

اول درانی
سبب بنیادی

برای این که

سید

وزیر اعلیٰ
دہلی

سید

سید فاضل

سید محمد
زین

مجلس

مجلس

د

...

بسم الله الرحمن الرحيم

卷之五
 五

و اما در این باره

ن

١٠٠

ناله ای

دین

.....

١٠٠

خ ط ع ب اس اف ن دی

معلوم میگفت اینها میخواهند خانه کعبه را و منبرج مبارک حضرت زکریا
و امیران را محروم کنند و جمیع امیران را بر طر میدانند و مکتوب
از اول نه باب را به ایشنا ختم و نه بایهیار من را کمال زدند حال که
از شدیم تا آنکه کتاب با ایشان بدست من آمد و فهمیدم تیرا چشم
به کتاب بیان را از سید محمد گرفته بود در نزد شخص از علمای
تفت نیست به بنید با وجود این نوشته امیر و حضرات را
لاک نمیشد در وقت نیست و تفصیل را بنویسم شما در آورید
تغییر در این حرفها را و علمای را از این میزنند و ایشان را بعد مطلع نمید
شد البته تیرا مکتوب نویسی و ایشان را امید داریم در باب حقایق فراموش

تا

اکنون ملاحظه فرمائید که (آقا) چگونه در این لوح نعل را وارونه
و همه فسوق را به میرزا رضا قلی نسبت داده در حالتیکه هر شخص عادی
که اگر این سخنان صدق هم بود مجوز قتل او نمیشد آنهم از
کشیکه میگوید دین صلح و سلامت آورده ام در حالتیکه خودش در
حلقه با امثال این اعمال مشغول بوده و حتی از مانند ظلال السلطان دشمنی
نمیتوانسته است عمل خود را مستور دارد و در پاریس با او هم پیاله نشود
خیزد مانند آفتاب روشن است که پس از قتل میرزا رضا قلی تثبیت
سخنان او هن از بیت عنکبوت است و در واقع جمله (قدرت الهی بر

کمرش زد) از آن حرفهای مشدیه و حاکی از لوطی بازی است! نه دین ساز
و در واقع نوعی از اعتراف است برای عباس اندی در قتل میرزا رضا
و متعیرم که با آن زرنکیها چرا نسبت ازلی بودن را باو نداده چه در
موارد برای اینکه اهل اسلام عصبی نشوند اینگونه مخالفین خود را نسبت
ازلی بودن مستوجب اینگونه ابتذالها وانمود میکرد بلکه افتخار میکرد
که من پدرم را واداشتم که با عمویم ازل تفریق نماید چه فصل بهتر بود
بیشتر وسیله دست ما میشد که از طرفی دوستان را بغیرت آوردیم و در
لطیفه ایست که اساساً يك آدم زشت بدگل هم همین که رقیبی توانست
کند بیشتر ممکن است جلب مشتری نماید و از طرفی هم وسیله باشد برای
تهدید مردم که هر که را خواستند از در مخالفت مغلوب کرده از مغلوب
او ابراز قدرت کنند و رجز بخوانند ممکن باشد بویژه اینکه عباس و پدر
مغلوبیت یکنفر مسیحی یا مسلم را نمیتوانستند برخ مریدان خود بکنند
ولی مغلوبیت یکنفر بابی ازلی یا ناقض را خوب میتوانستند برخ اغنام کش
ایشانرا مرعوب و خود را محبوب ایشان سازند چنانکه ساختند و سرانجام
مهمشان همین بوده و هست لاغیر خلاصه این بود فلسفه قتل امسال سید محمد
اصفهانى و میرزا رضا قلی و محمود خان و آقا جان کج کلاه و هر کس دیگر
که در تواریخ ثبت شده یا از قلم افتاده این بهاء و بستگانش همان کسانی
که مردم را بقلعه طبرسی تحریک کرده در دوره باب با دولت طرف میکرد
و نقشه حکومت و سلطنت جدید میکشیدند و برگشتن زن و بچه مردم بطور
مخفی و آشکار زهر چشم از مردم میگرفتند و چون ناصرالدین شاه با آن
ضد فی که در آنروز متوجه دولت بود ایشانرا مقاومت کرده قلع و قمع ساخت
فهمیدند بقهر و غلبه هر قدر هم دولت ضعیف باشد نمیتوانند بجائی برسند
آنوقت مظلوم شدند و باین تن در دادند که فقط با تبلیغات مذهبی دور
ریشه مردمان نادان بیخبر تصرف کرده به عنوان صلح خواهی و دعوت بوحشت
عالم انسانی و امثال آن خود را از سوءظن دولت و ملت نجات داده مال
بگیرند و بخورند و عیش کنند و ضمناً هر جا گوش شنوائی از بیگانگان
بر علیه ایرانی تبلیغاتی کرده چنان وانمود نمایند که گویا ایشان خارق او
و دیگران مستغرق در آن در حالتیکه او همامی که ایشان الفاء مینمایند
هزار درجه از او همام سایر ملل سخیف تر است (این سخن بگذاشتن
دگر) و چون کسی بافت میشد که با فکر ایشان همراهی نکرده پس

کاهی بر اغراض درونی ایشان قیام بر مخالفت میکرد همان بیرحمیهای
 زه باب را از سر میگرفتند نهایت بطور مخفی و شاید کسی بگوید پس
 آنو و نیکو و صالح زنده آید ؟ جواب اینکه ماهریک در گوشه افتاده ایم
 از دسترس ایشان بیرونیم و عرب گفته است (اذالم تجدنی کم تجدنی)
 من آنرا که نه بینی ای صنم چند زنی ؟ و علاوه وقتی آنها بیدار شدند
 ماکار خود را کرده و ندای خویش را گوشزد قسمت عمده از ممالک اسلامی
 رده بودیم والا در ابتداء که من تنها بودم و هنوز ندایم عالمگیر نشده
 چندین دفعه مامور بر قتل من گماشتند و بیداری من آنرا مایوس ساخت
 این بیعدهم میدانند که دیگر نتیجه ندارد حتی از بایبهای آواده پیغام
 خل روحانی طهران رسیده که اگر شما مرد این کار نیستید مازنی را
 شتم تا آواره را بکشد و باز در محفل طهران محمد کاشانی که از براق
 های نایب حسین بود و من خود او را نجات داده کمک کردم تادر مدرسه
 بیت معلم شد گفته بود کشتن آواره کار سهلی است و دکترو یونس خان از
 سخن غضبناک شده و بایبناک گشته بود و خواسته بود از محفل استعفاء
 و باز مردی که در لباس نظام است نقل قولی کرده گوشزد نمود که
 بدان گفته اند ما میتوانیم زنی را بر قتل آواره برانگیزیم و در واقع باین
 من تهدیدم میکرد که هر چه میدانم نگویم و هنوز هم نگفته ام مگر اندکی
 آنها را بس حیات من و نیکو و صالح و شهاب و کسروی یار هریر و صبحی
 شامی و شرقیان یا غریبان و شهید زاده یا سفیه زاده و یزدانی و
 طمانی و جسمانی و صدها برگشته آشکار و نهانی دلیل بر حسن فطرت یا
 بر عقیدت کارکنان بهائی نیست بلکه بر حسن اراده دولت کنونی و بیداری
 و عقب رفتگی سیاست و قدرت بهائی است لا غیر اکنون مراجعه کنیم
 که مورخ پروفیسور گفته و او هم نوشته است که بهاء الله اجازه قتل سید
 را نداد این یکی از مواقعی است که مورخ با قلم احتیاط تاریخ را ضبط
 زه والا همه گو سفندان بهاء میگویند که بهاء الله لوح قهریه صادر کرد
 (ابن اسیف انتقامک یا قهار العالمین) و احباب دانستند که کشتن آن
 خاص لازم است و یکی از قاتلین استاد محمد علی سلمانی را من خود ۲۱
 قبل در عشق آباد دیدم و شرح حبس چندین ساله خود را برایم گفت و
 ت وقتیکه تصمیم بر قتل آن مخالفین گرفتم من از جهال مبارک (بهاء)
 ره خواستم باتبسم و شوخی فرمودند اگر اجازه ندهم چه میکنی عرض

Missing page

Missing page

و خواهران دو مادری خود را از دارائی و از ارث پدر محروم ساخت
نیز مینویسد که شش سال بعد از فوت بهاءالله ضیاءالله افندی پسر بهاء
شد و برای هواخوری از عکا بحیفا رفت و بر مرضش افزوده شد و بیچیک
اعضای فامیلش (برای خوش آمد عباس افندی) بدیدن او نیامدند تا آنکه
امارات مرگ در او پدید شد بعد از ظهر ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۱۶ هجری
عباس افندی چند دقیقه بر سر بالین او آمده فوری مراجعت کرد (در زمان
این آمدن هم دو معنی داشت یکی سرزنش و اظهار مسرت از مرگ برادر
چنانکه بکرات در مجالس احباب مسرت قلب خود را ابراز میداشت و
سد راه ایراد خلق و تظاهر بحسن اخلاق) و روز بعدش هم عباس تا نزدیک
دروازه عکا آمده فوری بیباغ بهجی رفت و برای تدفین ضیاءالله حاضر شد
احدی از فامیل و تابعین را هم بحضور اجازه نداده و کسی حاضر نشد
در صفحه ۸۶ مینویسد والدین و برادران عیال ضیاءالله از متابعین عباس
افندی بودند لهذا بعد از فوت ضیاءالله عباس ایشان را طلبیده تقاضا نمود
که عیال ضیاءالله را باو تخصیص دهند ولی عیال ضیاءالله پس از مرگ
شوهرش بسیار متأثر و بر عقیده شوهر میزیست عباس برادران و پسر
مادر آن زن را از برای تقاضای ملاقات نزد آن زن فرستاد پس از ملاقات
شروع بصحبت و مذاکره نموده صحبت کنان او را بسمت درب منزل پس
بردند و غفلتاً او را گرفته باسر و پای برهنه بطرف عراقه که قبلاً برای او
کار مهیا شده بود کشیدند و زن عباس افندی هم حاضر بود و حتی بعضی از
اتباع را که محرمیت با آن زن نداشته تحریک بر کمک مینمود و آن زن
بیچاره استغاثه و لابه میکرد و در آن موقع محمدعلی و بدیع الله پسران عباس
در آنجا حضور نداشتند مگر خادم الله و یک عده از اتباع محمدعلی اند
که ایشان را موحدین میگفتند در آن میانه میرزا جواد قزوینی و عده دینی
که بمکان مقدس میرفتند (مقصود قبر بهاء است که تبعه محمدعلی آنرا
مقدس و تبعه عباس آنرا روضه مبارک میخوانند) از قضیه مطلع شده زن
ضیاءالله را از دست آنان خلاص کردند و عباس افندی پس از آنکه زن
آن زن و حیل خود کامیاب نگردیده با اتباع خود دستور داد که قضیه را تکلیف
نمایند و حتی بهاجی میرزا حسن خراسانی مقیم مصر دستور داد که زن
تبعه و قضیه را تکذیب نماید.

(تذیل) زن ضیاء الله (۱) دختر شیخ کافلم قزوینی معروف بسمندر
که هنوز هم زنده است و برادر بزرگش میرزا طراز سمندر زاده
که تمام این واقعه را با شرح و بسط بیشتری بکرات برای نگارنده در
یکه در کاشان کوچک ابدال میرزا علی اکبر رفسنجانی بود و میخواست
شود نقل کرد و حتی در منزل خودش هم در قزوین بار دیگر نقل نمود
در دیگرش غلامعلی داماد آقا علی ارباب مقیم رشت عین این قضیه
رشت حکایت کرد و در طهران برادر دیگرش سمندر اف که دختر
را بیهودیهای همدان داده نقل نمود و اساساً این طایفه که گل سر
شان امروزه همان میرزا طراز و میرزا منیر نبیل زاده است از محارم
بهاء و عبدالبهاء بوده و هستند و اگر بغض مخصوصی نسبت باسلام
ت باشند حبی هم ندارند (انتهی)

قدم سیزدهم

از سالن باطاق بهاء یا بتکده اهل بهاء

در این سفر ثانی که قدمهای مفید در حیفا و عکا برداشته شده چون
مدت اقامت نگارنده در جوار آقا بود و بایستی هر روزی رازی آشکار
در یکی از روزها که لاشه تبلیغ عبدالبهاء گرم شد و تعریف از پدر
بیکر یک دفعه گفت افسوس که در ایام مبارک نیامدید تا آن جمال
را زیارت کنید هر کس در آن ایام می آمد محتاج به هیچ دلیل و برهانی
نیابکنظر بجمال مبارک دل از دست میداد ! با اینکه جا داشت عرض
بس چرا در همه عمر یکنفر از اهالی این حدود را منجذب بجمال
نفرمود ؟ و تنها جذبه جمالش برای اغنامی بود که از ابتداء او را
بزر کرده سپس بدین مرتبه روحانیش میفرستادند ! ولی بدیهی است
چنین جسارتی در آن محضر انور از کفر سه پهلوی بدتر بود لذا موقع
شمرده عرض کردم اگر از زیارت جمال مبارک محروم شدم اولاً
این فرع منشعب از آن اصل دوحه نوراء و سدره منتهی فائز و
سر و اتیری که در اصل مکنون باشد از فرع مشهود گردد (یعنی سالی
یکوست از بهارش پیدا است) ثانیاً شنیده ام تمثال هنی گوناگون از
بهاء الله پسر بهاء الله همانست که عکس طفولیت او در گراور صفحه
درج است .

آن مولای حنون (همچون بوقلمون) موجود است و بدیهی است بنده را
بزیارت آنها نائل خواهید فرمود از لطف این جواب رنگ آن جناب
چنان بر افروخته شد که گفتی بشارت الحاق کوسفندی جدید بجم اغنام
رسید و فوری در خواست مذکور را پذیرفته چون چند دفعه دیگر هم این
درخواست شده بود و بطوریکه در فلسفه سوم نیکو در آداب زیارت عکس
درج شده همه را بوعده و نوید و مزده و بشارت امروز و فردا و اشارت
مناجات و دعا گذشته بود دیگر در این دفعه تیر دعا بهدف اجابت رسید
آقا از جلو و بنده از عقب با همان آدابی که در فلسفه ذکر شده از سالون
بسمت اطلاق بهاء یا بتکده اهل بهاء رهسپار شدیم. امامن برخلاف
آقا و آنچه در فلسفه بدان اشاره شده نظر از نظر بازی برنداشتم و با چشم
و گوش باز تمام قابهای عکس را از سیاه قلم و فتوغراف مطالعه کردم حتی
ساختمان هر يك از قابها را در نظر دارم که کدام منبت و کدام مرصع و
کدام مذهب و کدام ملمع بود و در نتیجه چندین هزار تومان از دسترنج
این اغنام بی خبر بیچاره بلکه از دسترنج این ملت بدبخت ایران
کوسفندان بهاء بقوه حیل و تقلب و اختلاس بدست آورده و قبلاً آشکار و اینک
از ترس اداره جواز بطور قاچاق و مخفی بدانجا میفرستد خرج قاب آن
عکس ها شده برای اینکه نظر اغنام را جلب و زمام اختیار را از ایشان
سلب سازد و آنان را بگریه و جذب در اندازد ! ولی از همه عجیب
یا ناعجیب تر عکس سیاه قلم عربات بهاست که در میان آن عکس ها
موجود است !!

عربان بازی یعنی چه ؟

مدتها میشنیدم که حضرت بهاءالله ! در محله عربها قبل از تیل
خدائی بمبرز را حسینعلی عربان باز معروف بوده و تا چندی معنی این
را ندانسته حمل بر یاوه گوئی مردم میکردم تا آنکه از کثرت اشاعت
خویش و بیگانه از آشنایان بدین بساط یقین شد که يك همچو اشارتی
آن وجود بیماند ! بوده لذا در صدد تحقیق بودم که سر این اشاعت و آنرا
یکوقت در بین خودشان شنیدم که ایشان با قره العین بحمام رفته اند یکروز
هم سخن از قلی نو کر قره العین رفت که او در سفر بدشت مرخص شد
برگشته و بقیه عمر را بسجده دعا و توبه پرداخته پس از تحقیقات هیئت

طه که باز گشت او بر سر قضیه حمام بوده که قره العین او را بامیرزا حسینعلی
بهاء بر سر لباس خود در میاتو نشانده و خویش وارد حمام شده ولی هنگام
خروج از حمام میرزا را با قطیفه بدرون طلبیده و قلی همچنان مستحفظ
لباس و جامدار خانم بوده مگر اینکه ورود میرزا به حمام طولانی شده و مدت
آن خیلی بیش از اعطای قطیفه بلکه درخور ادای چندین لطیفه بوده
لایق رو قلی رو بر تافته و بمعادوت و رجوع شتافته و این معنی را هم از باره
مطالب تاریخی ما در کتاب کوا کبالدیه میتوان یافت هم شرح حمام
قره العین در ناسخ التواریخ و بعضی دیگر از تواریخ مؤلفه در آن عصر بکما
بیش درج است .

هم بتقریبی در لوحی که از قلم عبدالبهاء بنام منیره خانم ایادی دختر
ماح ملاعلی اکبر شهیر زادی صادر شده فهمیده میشود زیرا در ایامی که
منیره خانم علمدار حریت نسوان بهائی شده بود و خیلی حرفها راجع باو
در نقای حریت طلبش درالسنه وافواه افتاده بود با اینکه عبدالبهاء خودش
او را اجازه بتأسیس انجمن حریت داده بود بطوریکه شاید بعداً شرح آن
را بنگاریم معینا بمنیره نوشت آنچه را که خلاصه اش اینست - پرده دری
کنید و بطور حکمت و تقیه و احتیاط رفتار نمائید زیرا يك بی احتیاطی
قره العین در سفر بدشت ملاحظه نمودید که چه مفاسدی ببار آورد ؟ !

باری گفتگو بر سر حمام و کلمه عربان باز بود که این معنی فقط در
آن بتکده اهل بهاء حل شد که دیدم از جمله عکسها عکس سیاه قلمی است
که برای بهاء کشیده شده در حالتیکه عربان در حمام مشغول غسل و غسل
است ! هر چند هنر نقاشی در آن بکار رفته و از فرط نازک کاری و تصنع
باین زیادی بین عکس سیاه قلم و فتوغرافی او که در فلسفه نیکو درج است پیدا شده
بی فهم آن مطلب مهم نیست بلکه این قضیه مهم است که آقای عربان
زناچه اصول و برای چه منظوری این کار را کرده ؟ پس از آنکه کنج
روی های زیاده بمل آمد معلوم شد که گذشته از جنبه خود نمائی و نوایای
سده فاسقانه تنظیم آن سیاه قلم برای روسفید شدن او از انهام آلودگی
سم و مو بوده ! و شرح آن اینست که آقا محمد حسن خادم مسافر خانه هر
یک سخن از ازل بمیان آمد گفت هر کس بعکس او نظر کند می بیند که
از خرس پر پشم لایق مقام الوهیت نیست و باز از قدمای دیگر همچون
ابرا احمد یزدی داماد افندی و کسان دیگر میشنیدم که میرزا محمد علی

غصن اکبر بدنش همچون عمش ازل پریشم است و همین برهان بطلان
از این مقدمات این نتیجه حاصل شد که چون جمال مبارک بها را می
که بآبدن عریان در حمام نشسته اند و يك مو بر بدن مبارك نیست
هیكل حق این هیكل مقدس است ؟

ولی عجب در این است که این دلیل هم علیل در آمده زیرا پیش
حمامی و سلمانی عبا حقیقت قضیه بدین گونه که مورد استدلال است
و بین ازل و بهاء و غصن اکبر و عبدالبها فرقی در تناسب بدن و

کپیه سیاه قلم بهاء الله
در جوانی

ت و کثرت پشم بچشم اغیار نیامده مگر اینکه بگوئیم محسنات این
ظهور تمامش اختصاص باحباب دارد و دیده بیگانگان آن محسنات
انی بیند که گفته اند (وعین الرضاعن کل عیب کلیلة .)
خلاصه ما از انتظار بیرون آمدیم و برای اینکه قارئین کتاب هم از
نظار بیرون آیند این مقاله را بدینگونه ختم می نمایم که عقیده مقربین و
عالم امر بهاء که بزیارت عکسهای ایشان فائز آمده و بدیگران بشارت
آنها سوغات داده اند اینست که هیکل خدا باید چنین باشد که درسیاه قلم
بل دیده میشود نه آنگونه که درعکس ازل دیده شد !

قدم چهاردهم

از بتخانه بهاء تا خلوتخانه دروز

در ایام اقامت حیفای شیخ طریقه دروزیه که مصریان آنان را حشانش-
مذاهب خوانده اند باپسرش از بیروت بحیفای آمدند چون بیلاق آن حدود
درعه ابوسنان است و آن مزرعه مرکز دروز است و چندی عبدالبهاء در
آن مزرعه صیفیه کرده با مشایخ مذکور بمقاد ذره ذره کاندرا این ارض و
مناسبت - جنس خود را همچو کاه و کبریاست - انس و الفت گرفته بود این
بود که دوشیخ مذکور بدیدن افندی آمدند . رسم عبدالبهاء این بود که
معرض ورود یک نفر غیر بهائی هر کس از بهائیان که در حضورش بود مرخصش
نشود بلکه اخیراً اغنام بقسمی خودشان ماهر شده بودند که بدون اشاره
و از مجلس میرفتند و بزم را برای آقا و مهمانهایش خلوت نموده حتی در
آن نزدیکیها نمی ماندند که مبادا يك كلمه از مذاکرات ایشانرا بشنوند و
ازلی در قلبشان حادث گردد . مگر من از قضیه جاهل یا متجاهل بوده
ندفمه در عکا با افندی بودم که خبر رسید مفتی و متصرف و یکی دو صاحب منصب
رك میبایند فوری احباب از حضور آقا برخاسته رفتند مگر نگارنده که
جاهل کرده برخاست و یا بیاد کرده نزد ورود حضرات فرو نشست زیرا
میدانستم که مقام من نزد او مهمتر از این است که توقع خروج مرا کرده
شد هر چند این جلوس سرأ موجب غضب شدید او گردید ولی من بروی
برگوازی خود نیاروده نشستم فقط برای اینکه مریدانش میگفتند نباید
نبار که بحضور مبارك مشرف میشوند با چه خضوع و احترامی مشرف
نشوند ! بلکه آنها مقام آقا را میشناسند و در دل ایمان دارند منتهی ظاهراً
قبه می نمایند «مجدلاً برای یاد گرفتن آداب تشریف و ملاحظه خضوع و خشوع

ایشان بود که در مجلس ماندم . آقایان وارد شدند و شروع نمودند بزاج شوخی گاهی عبری و گاهی ترکی . افندی تا اندازه با آنها موافقت کرد شوخیهای ایشانرا جواب گفته ضمناً فهمانید که هواغبار آلود است و در حضور این مرید فحول مانباید زیاده روی کرد شراب خواستند تعبیر بشراط ظهور نمود نرد طلبیدند حمل بر نبرد در میدان معرفت الله کرد بالاخره چو قهوه حاضر شد و مقصد منهم حاصل شده بود و رویه تشریف و خضوع آنکی نفوس را دیده و کاملاً تشخیص دادم که چه نظری با افندی دارند و یکی از آنها در ضمن يك مزاج سنگین دست بمحاسن مبارك زد و اول حضور من رنگش دگرگون شد لذا برخاسته گفتم مرخص میفرمایند افندی از این حسن تربیت که ازو رای سوء تربیت اولو لوعمدی بود برور نمود بینهایت شاد شد و فوری گفت فی امان الله و من بیرون آمده باطل زیرین رفتم و تا آخر شب صدای ایشان را میشنیدم با آن مقدمه همین که شیخ دروز باپسرش وارد شدند نگارنده برخاست که از مجلس برود افندی فهمید که بجبران آن دفعه است که میخواهم بروم ارنیز بجبران آن دفعه بنشستن دلالت نمود و نشستم در این مجلس شوخی از شرب و نرد و غیره ولی سخنهای بهتری در میان بود که شیخ از مریدان خود میگفت و گفت از مریدان خویش او از بلاد آنان سخن میراند و آقا از بلاهت بسیار چنان مجلس گرم شد که صدای قهقهه بفلک میرسید یکی از حرفهای افندی این بود که ترکی بر ما وارد شد هر مبلغی فرستادیم با هر پیر و استاد نتوانست او را تبلیغ کند آخر ترك آشپزی که از مریدان ما بود آمد پیش و گفت مگر در کتاب خواجه سعدی نخوانده که (شیراز پر کوگا (۱) شود شیکر (۲) لبی پیدا شود ترسم که آشوب لبش برهم زند بگداد را (۳) بگو اینک این ترك شعر مذکور را شنید افتاد بسجده و گفت من ایمان آوردم شیخ هم نظیر این حکایت را از مریدان دروزیه خود میگفت آنگاه تر بمن رسید و بر اثر اصرار شیخ عبری چنین تقریر کردم .

نعم یاسیدی فانی کنت فی اثناء التبلیغ لامر مولای هذا (اشاره به خدا)

افندی (رایت رجلا فی آران من توابع قاشان اسمہ علی اکبر و حرفته اللہ و فاته له ان الدین یتغیر علی حسب مقتضیات الزمان فان الزمان لا بد ان یتغیر والدین کذاک - مثلاً فی الزمن القديم کان الناس یعتقد ان الارض ساکنه و الش

مور حولها حیث ان العلم یثبت حرکة الارض حول الشمس فعملیہذا ثبت
 و الدین البہائی حق لاریب فیہ و هو القائم الذی ظہر لہدایة الناس و
 منی بہ اہالی امریکا لفرط علمہم و ترکوا الجاہلۃ فاندهش الدباغ
 بالکلام الفارغ و قام بالعویزل والصریخ یقول یا قوم انظروا
 مجلس فسانہ یخرب بیوتنا و یبنی بیتا آخر من حصہ واد واتہ لانه
 فی الجاہلۃ و یثبت الامریکا و یرد حرکة الشمس و یثبت حرکة الارض
 مثانہ لو کان الامر کذا لزم اننا اذا مننا غربہ نتیقظ مشرقہ و اذا ترکنا الباب
 لشی شمالیا نجدہ فی البکور جنوبیا . فبدئت بالاستہزاء و قلت یا قوم
 نظروا الی البلادۃ و الحماقہ فقامت الجمعیہ مستہزآت علیہ و هو فر من المیدان
 ہر مستنفرۃ فرت من قسورہ - یعنی من در ضمن تبلیغی کہ برای آقا
 میگردم (اشارہ بمبدأ البہاء) شبی در آران کاشان علی اکبر نام دباغی را
 دمن آوردند و من باو گفتم دین تابع مقتضیات زمان و قابل تغییر است
 ہانکہ در زمانہای قدیم میگفتند آفتاب بدور زمین میگردد و در این زمان
 ت شدہ است کہ زمین بدور آفتاب میگردد و این است برہان حقیقت
 د بہائی و از اینست کہ اہالی آمریکا چون عالم اند دین بہائی را قبول
 کردہ اند و جابلسا و قائم آنرا منکر شدہ اند ہمین کہ دباغ مذکور این
 منان یاوہ را شنید مندهش شدہ فریاد بر کشید کہ بہ بینید چگونہ خانہ
 را خراب میکنند و با کچ و مصالح آن خانہ برای خود میسازد از یکطرف
 جابلسا را منکر میشود و از یکسو امریکا را معترف است از یک جانب
 حرکت شمس را انکار مینماید و از یکسو حرکت زمین را اقرار دارد
 گر بنا بود زمین حرکت کند بایستی ما کہ پا را بمغرب کشیدہ میخواستیم
 ببحر بسبب حرکت زمین پای ما بمشرق باشد و در ب اطاقی را کہ شب
 طرف شمال بودہ بایستی صبح بطرف جنوبش مشاہدہ کنیم ! چون این
 من گفت من زمینہ مغالطہ بدستم آمدہ فریاد کشیدم کہ بہ بینید بلاد
 کند فہمی این آدم کہ گمان میکند لازمہ حرکت زمین آنست کہ صبح
 ب اطاق از شمال بہ جنوب حرکت کردہ باشد ہمین کہ این را گفتیم ہمہ اہل
 مجلس (با اینکہ ابدأ نمیفہمیدند چہ گفته شد) رو بدباغ مذکور کردہ او
 بالاستہزاء و سخریہ گرفتند و آن بیچارہ از آن جمع کنارہ کردہ پابقرار
 داشت و صحت اقوال من در میان آن جمع مسلم گشت .
 راستی چون این صحبت را کردم بقدری عباس افندی و شیخ دروز

خندیدند که شاید در سر سرنوعهای دیگر شده باشد و از آن بعد افتاد
در هر مجلس مرا تعریف میکرد که حضرت آقا میرزا عبدالحسین عالم را
فاضل اند آگاه اند و قس علی هذا و حتی در مسافرتش بطبریا کراراً گفت
من میروم و آقا میرزا عبدالحسین حضرت آواره بجای من صحبت میکنند
مجلس را ترك نکنید و از صحبت ایشان بهره گیرید (شاید بهائیان این
قصة را شنیده اند که میگویند آواره انتظار داشته است که جانشین
عبدالبهاء شود و چون نشده است کشف الحیل نوشته در حالتیکه من جانشین
اورا بزرگترین ننگ عالم انسانیت میدانم) اکنون ملاحظه نمائید که بیچاره
امر بهائی بر چه آسمان و ریسمانهائی است که هر مبلغی که بهتر بشناسد
آسمان و ریسمان بهم بیافد او مقربتر است اقسامکم بالله ملاحظه نمائید
اولاً حرکت زمین چه دلالت بر حقیقت امر بهاء دارد؟ آری (ماست و دروازه
هر دو می بندند بسته و کبک هر دو میخندند)
ثانیاً - کی اهل آمریکا بر اثر این حرف بهائی شده اند و چگونه
ترك جابلسا کرده اند؟

ثالثاً - اگر شخص دباغی نفهمد و جواب یاوه در مقابل حرف بیارند
بگویند چه دلالت بر اثبات مطلب دارد؟ در حالتیکه از سیاق کلام معلوم
است که بیچاره دباغ يك چیزی فهمیده بود و حس کرده بود که سخن از
مغالطه اداء شده منتهی بسبب بی سوادی نمیدانست چگونه مغالطه را
جواب گوید و بی علمی سبب شد که خود را مورد استهزاء قرار دهد و
در هر صورت بامدعای بهائیت ربطی نداشت نه سؤال و نه جواب!
رابعاً - مستمعین که باین حرفها لذت ببرند و مبلغ خود را محبط
کاینات انکارند آیا جز گوسفند کلمه بر آنها اطلاق میشود؟
خامساً - افتدی چرا باید اینقدر خشنود شود و صاحب این کلمات
مزخرف و متعمد در بیان اینگونه ترهات را عالم و فاضل بخواند و جانشین
خود معرفی نماید اگر اندکی شعور باشد از همین تقریر مختصر از این
تا انتهای بهائیت و رویه مبلغین آن شناخته میشود و درجه علاقه و نوع تبلیغ
آواره هم (که میگویند پس چرا مردم را گمراه کرده) معلوم میشود.
باری از اصل مقصود دور ماندیم شیخ در روز و پسرش نشستند و گفت
و برخواستند سپس بر اثر کنجکاوی که در طبع نگارنده بود خواستیم از
حقیقت مذهب آنها آگاه شوم لذا چند مجلس با او ملاقات کردم ولی هر

خواستم از حقیقت مذهب آنها آگاه شوم ممکن نشد زیرا از صحبت
مساک نموده در هر سؤالی جواب میداد که روح درزی و بهائی یکی است
آنکه به بیروت آمده جداً در صدد تحقیق بر آمدم و کتاب (النقط
الدوائر) که از کتب مهمه دروز است بدست آوردم و دیدم طایفه درزی
لمذهب بکلی مخالف اسلام اند ولی هشتصد سال است که این عقیده را از
سوم مردم مخفی داشته اند بسبب اینکه اسامی مقدسه پیغمبر و اوصیاء
آن سرور حتی سلمان و ابوذر را بدو گونه در آن کتاب یاد نموده در بعضی
مقامات بصلوات و در مقامات دیگر بلعن و دشنام و بالاخره دانسته شد که
صلوات و درودشان راجع بمحمد و علی و سلمانی دیگر است که در بیت
وردشان مشار بالبنان بوده اند و مواقع دشنام هتاکی بحضرت رسالت و
آل اطهار و صحابه کبار است و با وجود این مردم ایشانرا معتقد بقرآن و
سلام تصور نموده اند و نیز عوائد و رسوم مستهجنه از ایشان اخیراً مشهور
آنها بکنفر سیاح آلمانی منتشر ساخته که بسی عجب است و آن حکایت
خلوتخانه ایشان است که سه خلوت در درون یکدیگر دارند و شیخ ایشان
که او را شیخ عقل میگویند میتواند در خلوتخانه سوم هر کس را لایق
آمد وارد سازد و در آنجا امور غریبه و عبادات مضحکه و بت پرستیهای مخصوصی
طرح است که چون شرح آنرا شنیدم دیدم حق داشت عبدالبهاء که تا آن
وجه باشیخ عقل یگانه و محرم باشد و حق داشت شیخ که در جواب بگوید
روح بهائی و درزی یکی است . مثلاً در هتل کو کب الصباح از هتل چی پس
آنکه روزها و شبها از هر دری صحبت کرده و محرم شده بودیم شنیدم
تحت در خلوتخانه سوم دروز صوری از رؤسای ملبس و عربان موجود
تحت که مکمل بزر و جواهر شده و مورد سجده و عبادات خواص و محارم
قرار از فرقه دروز واقع گشته ؛ و برای اینکه تمام سخنها را ما متکی
شاهدات خودمان نباشد این جمله را از کتاب (حبل الدروز) شاهد قرار
دادم هر چند نگارنده آن کتاب سنی بوده ولی در تشخیص بهائیت مینویسد
لعن ان البهائیه منشعبه من الدروزیه والدروزیه من الباطنیه والباطنیه
الصوفیه الخ . و با اینکه بهائیان بیشتر عقائد خود را مستور میدارند
هر کسی است که اثری از عکس پرستی حضرات در منازل ایشان ندیده
ند منتهی عقلاشان بنوعی لعیف و جهلاشان قبیح و سخیف .

قدم پانزدهم

همقدمی با خادمه حرم !

در جلد های اول و دوم خواستم بشرح این قضیه که حالیه ورد در كودك نی سوار یعنی خامة روسیاه ماست اشارتی کرده باشم ولی هركس در اطرافش فكر كردم دیدم شاهدهی درمیان نیست و ممكن است كسانی مسائل منصوصه كتاب خود را انكار کرده بی خبری مردم را غنیمت شمرده مرا بتهمت زننده متهم میدانند و حقگوئی آواره را بدشنام تعبیر میسازند بیشتر فریادشان بلند شود و مردم دور از كار نیز باور کنند ولی خوشبختانه در این چند سال یکی از دو سه قضیه ذیل در یزد مطرح شده و از بیرون آمدن لذا باکی نیست که بی خبران در مطالعه این قصه هر تصور کنند چه ذکرش اقلاً مؤید قول ناشره آن در یزد خواهد شد و نزد عده مطلعین روسفید خواهد گشت و چون قضیه مضحك است و خواننده محترم نیز ممكن است خسته شده مایل تفریح باشند و بگویند چرا امر را در این جلد قلم را از لطائف ابدی باز گرفته لذا صورت قضیه را تحت عنوان ذیل قرار میدهم .

مرد بی ریش وزن ریش دار !

دختری ربابه نام در فیروز آباد مجومرد از قرای یزد در كودك آبله يك چشمش را كور کرده در اواخر چشم دلش نیز تابع چشم سرگرد و در بساط بهائی خادمه جانفشانش یعنی در خانه آقاعلی جورابی خدمت گشت . آقاعلی جورابی جوانی بود نورسیده و خطش بخوبی بدست ربابه کور عاشق او شده از فرط عشق باو بهائیت را بدون دلیل بدین چه دین اینگونه زنان معلوم است و شاید جز همین قسم زنان قسم دیگر در مذهب بهاء نباشد .

مجملاً پس از بهائی شدنش از برکت امر مبارك ریش هم بر عذر دمیده (گل بود بسبزه نیز آراسته شد) اکنون که معنی مرد بی ریش را ریشدار را دانستید عرض میکنم در بلاوی یزد که آن زن بی ریش بانی آقاعلی جورابی از وطن خود متواری گشت ربابه نیز مسافر ساخت و عكا شد چون جمال بیمثالی داشت از حیث جدری و کوری و سیاه چهری و نیز سبزه خطش مزید بر زیباییش شده بود ! در بساط افندی مقول

اهل حرم دیدند که هر کس آمد ولو جزئی زیبایی داشت آخر ارقیب
 اهل حرم شد (حتی سکینه خانم عیال شهید !) لهذا این ربابه را باسم خادمه
 رسم مخدومه در حرم سرا پذیرفتند اکنون که بر مقدمات آگاه شدید
 نتیجه را تحت عنوان ذیل دریابید .

شراب شور و رباب کور !

در سفر دوم شبی مرا کسالت و خیرش بحر مسرا رسید ای واویلا
 ادبانه حضرت آواره را ضعف مزاج فرا گرفته باید علاج کرد علاج بسیار
 من همه در کار است ولی نگارنده از ترك ذكرش ناچار است این یکی
 که ناهنجار است ذكرش رواج بازار است صبح است در مسافر خانه در
 ستر تنبلی آرمیده ام می بینم يك زیبا صنمی مجدر مانند ماه شب بیست و
 شت اما منخسف و سیاه چهره قد چون چنار امامزاده صالح اما کجتر از
 دریش سیاه و سفید چون طناب حمالان بر جمالش دمیده یلان یلان قدم
 نان رو باطاق می آید و شیشه شرابی در دست دارد واویلا این کیست برای
 آمده مگر من چه گناه کرده ام که ملائکه عذاب افتدی مأمورم شده منکه
 آواره همدم حور و قصور بودم ، منکه بفلمان نظری نداشتم اکنون چرا
 آواره دوزخی همدمم شده ؟ بالاخره وارد شد خیره خیره نگاهش کردم
 هم بنظرم آشناست . سخن گفت دیدم لهجه یزدی دارد پیشانی فشردم
 گر کردم یاد آمد که ربابه فیروز آبادی است ؟

ستم و از وحشت آستین بفشاندم يك دوتلنكك زدم چو مردم شیدا
 گفتم خانم کیستی از کجا آمده ای که لحن جانگزایت بگو شمع آشناست
 هزار عشوه و غمزه گفت یار قدیم ربابه فیروز آبادی . به به - گل گفتی
 ما نیم گل دشت مجو مرد کی آمدی چه میکنی ؟ گفت من چندین سال است
 هم که به مقصودم و ندیم حضرت معبود ! گفتم عجب عجب چه دیدی چه شنیدی ؟
 گو از نجد و از یاران نجد تا درو دیوار را آری بوجد
 دم غنیمت است بیا بنشین صحبت کن - به ریش چه خوبی داری این
 من از کی بر عارضت دمیده .

ای جان می آید از پشم شتر این شتر از خیل سلطان و بس در
 خانم خجل شد سر بر زیر انداخت اسم شتر شنید یادش از عشوه شتری
 گفت من همان ربابه ام که هر جا میشنیدم شما بر من پرید سر قدم ساخته
 پریدم حمد خدا را که پس از ده سال بازتان دیدم و عشق را در عالم

امر از سر گرفتم .

دل من بر سر آن مهر و نشان است که بود

تو مینداز چنین است چنان است که

دیدم دلبر کور را بیشتر میتوان دل بدست آورد خاصه اگر ریش

باشد گفتم نه تنها تو بر سر مهری منم عاشق این چهرم!

بچشم های کج تو که راست میگویی که دل زدیدن روی تو گشته است بر

بموی زلف تو یکم و نکرده ام تغییر

ز دوستی بر پشم صورت و موی

شیشه را از زیر چادر بیرون آورد که حضرت خانم داده و فرموده

از این دوا بخورید که خاصه سرکار آقا است و برای شما شفا

تخصص آن دروغی مکنون بود چه حضرت آقا مشروب بد استعمال نمیفروم

و این شراب بد بود ! چنانکه شیخ و فاکه قدیمترین و محرمترین مبلغ

بود بقول حاجی علی مهاجر در محافل طهران و قزوین گفته بود اطلب

قزوین را برای رعشه دست جمال مبارك تجویز کرده اند . از آن

چندی هر بهائی قزوینی که دسترس یافت صندوق شراب حمل بارض

نمود و ظل السلطانت در کاشان در حضور جمعی گفت در پاریس شبی

عباس افندی مشروب میخوردیم اسرار قلب خود را گفت و دانستم او

دینی ندارد و البته آن مشروب که باهم خورده اند خوب بوده و این

که ربابه آورد بد بوده ولی شراب شور از دست رباب کور چون از ط

مکالم طور رسیده است باید گفت شراب ظهور است و موهبت ظهور

علی اکبر رفسنجانی یکی از گناهانش این بود که بر سر سفره خصوصی

العنب از دست آقا نگرفت و همه بر حق او تعبیر کردند و آن قضیه

شد که فیض دیگران هم منقطع شده از آن بیعد مشروباتی که بنام

از دست آقا توزیع می شد قطع گردید مجعلا آواره چون رفسنجانی

نبود و گفت هر چه از دوست میرسد نیکو است .

سخن بر سر ربابه بود . خادمه حرم است میداند مبلغ هم محترم

و بر اسرار امر محرم است لذا باید هر رازی را گفت و نشاید آنرا باز

لذا روزها آمد رازها آورد تا آنکه روزی دیدم مش نفس زنان از کوه

بزیار میآید گمان کردم بزیارت رفته بوده است چه کوه کرمل بقول

ملی اقدام انبیاست و بهمان سبب مقام اعلی (قبر دروغی باب) در آن بناء
 آن روز هنوز مشغول بنائی آن بودند دیدم آقا محمد حسن خادم برهن
 بسته ربابه را صدا زد که کجا رفته بودی؟ گفت عقب فرمان خانم
 شیره آقا) پرسید چه فرمان؟ گفت یکی از کبوتران حرم بار برداشته
 برن علیا فرمودند او را ببرید از سنك كوه سنگین بارش کنید تا سبك بار
 بد اینك از اثر کلام خانم و از برکت كوه کرمل و مقام اعلی مقصد حاصل
 مقضی المرام بر میگرددیم! هنوز سخنش پایان نرسیده بود که آقا
 محمد حسن لب بدنندگرفت یعنی آهسته بگو من با حالتی بین شوخی و
 می گفتم امر مهمی نیست که از من نهان دارید زیرا من صدها نظیر این
 است را در عشق آباد و همدان و طهران شنیده ام نهایت اینکه در آنجا
 امر ببدان دواي مسقط چنین بوده از دست طبیبان یهودی بهائی
 این جا بکشیدن سنك از كوه (ترویج دین بهر چه مکان اقتضاء کند.)

اما ربابه و یزد

سال گذشته ربابه از ساحت اقدس! مرخص شده و یزد وارد گشته
 ابتدا این ربابه کور عامی بحت بسیط با آن ریش و پشم و سر و چشم
 آن مورد احترام شده که تا چند ماه رونق بزم و محفل یزدیان بوجود او
 چه مرسوم است که هر کس از عکا آمد اغنام تا دیری تمام شتون
 را در استماع سخنان او از راست و دروغ حصر میدارند تا آنکه روزی
 مجلسی سخن از دختری رفته که میگویند شکمش از بار عار سنگین است
 ندانش از این کار سنگین ربابه بزبان آمده می گوید چنین امری بکرات
 مرکز امر واقع شده و چنان امر صادر گشته که ذکر شدا کنون در اینجا
 نیست بکشیدن آب از چاه مقصد حاصل خواهد شد چنانکه در طهران
 آن خانم محترم ضحیم آن مبلغ قزوینی (۱) حاصل شد پس از نشر این
 محفل روحانی بغضب آمده ربابه را تکذیب میسازد و این بسیار مضحك
 است که معمولا اعضای محافل که بمکا رفته و خبری از مرکز ندارند یا
 باشد در بعضی از محافل يك نفر باخبر است که آن هم نوعاً مغلوب
 گران یا خود نیز چشم و گوش بسته است ولی هر چه مخالفت مذاقشان
 اگر چه فرضاً از مبلغ مطلع سرزند فوری بتکذیب آن میپردازند حتی

اگر در لوحی مطلبی باشد که مخالف فهم و اطلاع و نظر مخطبان هر گاه تعبیر پذیر است بتعبیر و تأویل از مجرای خود خارجش نمیشود اگر نباشد لوح را در صندوق محفل توقیف کرده می گویند صلاح منتشر گردد . یعنی ما از مرکز امر بهتر میدانیم و شاید هم در مواقع چنین باشد ؛ مجملآ ربابه مورد تکفیر و انتقاد شد و بازارش و هنوز در صدد است که قصه هائی که دایر بین پدر شوقی مصری عبدالحمید مصری و او باز گفته رفوکاری کند تا دوباره مقرب شود

قدم شانزدهم

سیر در وادی متشابهات

تمام کتب سماویه و بالاخص قرآن مجید دارای محکمات و مشاهد اند چنانکه در سوره آل عمران میفرماید (هو الذی انزل علیک ان منه آیات محکمات هن ام الکتاب و اخر متشابهات فاما الذین فی قلوبهم مائشابه منه (آلاية) محکمات آنانند که معانی آنها متکی بظواهر سماء یعنی آسمان . ارض یعنی زمین . شمس یعنی آفتاب . قمر یعنی جنت یعنی بهشت . (محل مکافات اعمال نیک) جهنم یعنی دوزخ (مجازات اعمال زشت) الله یعنی خدائی که موجد کائنات است عباد بنده مخلوق یعنی آفریده خدا خالق یعنی آفریننده و قس علی هذا این آیه از محکمات است که در همان سوره آل عمران میفرماید (کان لیشرا ان یؤتی الله الکتاب والحکم و النبوة ثم یقول الناس کونوا لی من دون الله (آلاية)

نباید آن بشری که خدا ویرا کتاب و حکم و نبوت داده باشد بگوید که بندگان باشید مرا بدون خدا ! (انتهى)

اگر بهائیان بقرآن معتقد باشند همین يك آیه محکم را قابل هیچگونه تعبیری نیست کافی خواهند شمرد برای بطلان او در اغلب کلمات خود خاصه در کلمات مکنونه عربی و فارسی حاج میرزا احمد کرمانی و بسیار دیگر خطاب باغنام خود کرده است (ای بندگان من) و نسبت بندگی خدا را از ایشان برداشت بخود نسبت داده حتی در کلمات مکنونه میگوید ای فرزندان کنیز بیشتر زنان را آن یا امتی (ای کنیز من) خطاب نموده و در آیه

ث و الواح دیگر در مواقع کثیره آن یا عبادی خطاب کرده (۱) اینکه خدا در قرآن در آیه مذکوره تصریح فرموده که اگر دارای حکمت و نبوت باشد خطاب (ای بندگان من) نمیکند همین يك آیه کافی است برای اینکه بدانیم بهاء دارای نبوت حکمت هم نیست و دلیل فلسفی آن هم روشن است آنکس که سرار خلقت آگاه است میداند که انسان اعلی و اجلی از آنست که انسانی دیگر شود و اسرار کون اعظم از آنست که کسی اظهار و احاطه از آن نماید

اما تشابهات آیاتی هستند که معانی آنها پوشیده و محتاج و تأویل است و بنص کریمه (لا یعلم تاویمه الا الله والراسخون فی العلم) عالم بتأویل آنگونه آیات فقط خدا (نه میرزا خدا) و بن در علم باید باشد (نه ثابتین بر جهل) و اگر کسی خود را در علم شمرد اول باید مقام عصمت و علم خود را ثابت سازد و بتأویل پردازد و گرنه لازم آید که هر فاسق جاهل بصرف آیات الهیه را که وسیله حفظ حدود و حقوق بشر است مطابق و هوای خود تأویل نماید و هرج و مرج و مفسدت تولید شود و آن که معطی حیات بود بسمی که بادی ممات است مبدل گردد • این آیات بی شبهه از تشابهات است (یسئل ایان یوم القيمة فاذا البصر و خسف القمر و جمع الشمس و القمر یقول الانسان یومئذ نفرا) ظاهر معنی اینست که سؤال میکنند چه زمان است روز قیامت آن هنگام است که دیده را برق بزند و ماه را خسوف فرا گیرد و ماه باهم جمع شوند آن وقت انسان خواهد گفت امروز گریزگاه است ؟

ولی باطن این آیات مستور و استعارات آن جز براهلش (خدا مخ در علم) بر کسی مکشوف نیست و چندان محل حاجت هم نیست بحکمت نزدیکتر است که سر این آیات مستور باشد تا امره تنذیر شیری که نتیجه ارسال رسل و وسیله صیانت مردم است (از اخلاق حاصل گردد و از این است که پیروان تشابهات را خدا از اهل زیغه (۱) انهای زائده که در نمکدان اشاره شده همین (ان) هاست که از بهایرون آمده و تماماً غلط و بی معنی است

و ریه شمرده است (مانند بهائیان)

حاصل بینیم بها و بهائیات چه کرده و چه گفته اند و خدمتی باخلاق و عقائد بشر کرده اند ؟ از ابتدا بهاء دری از تائید قبیحه رکیکه بر روی اغنام خود گشوده است که هر قدر به اخلاق از ایشان ظاهر شده و بشود نتیجه آت تاویلات بارده و چون این در باز شد مبلغین او نیز خود را ذیحق برای توسعه آنگ تاویلات دانسته کتباً و شفاهاً هر چه خواسته اند دامنه آنگونه تغییر تاویلات را وسعت داده

در مرتبه سوم افراد قوم هم هر يك بفراخور فهم و استعداد حاشیه بر آن زیاد کرده و کار بجائی کشیده شده است که هر بقال بهائی و هر بچه و کودک و آقا بزرگ و خانم کوچک هم مفسر شده و هر مزخرف و لطائلی بزبانش آمده بهم بسافته و تحو امثال و اقران خود داده و چون اکثریت توده را جهال و بی سواد تشکیل میدهند که بر حسب طبیعت بشری هر چه بهوی و هوس تر است می پذیرند لذا چند هزار نفر در این بساط پر مضرت و نموده آن اساس باین خرابی را نگاهداشته نمی خواهند دست از برداند بلکه بتوسعه آن امید دارند حال جلوگیری از تبلیغات بنام صیانت اخلاقی آیا وظیفه کیست و آیا باید به عملیات خاتمه داد یا نه حرف دیگری است و ما از زمینه توضیحات خود تر نمیرویم

بدیهی است قارئین محترم میل دارند بنوع تاویلات حضرات برند که مثلاً به و جمع الشمس والقمر را چگونه تاویل مینمایند و آیا عقل و قابل قبول است یا نه ؟

و جمع الشمس والقمر !

فرض کنید امشب در خانه ارسطوی حکیم یهودی محفل است (در خیابان علاء الدوله) و ناطق آنجا هم احمد یزدانی در آنجا یکنفر مبتدی وارد شده میگوید آقا شما که میگویند قیام کرده و قیامت جز ظهور قائم قائل نیستید و قائمی جز میرزا محمد باب نمی شناسید و بعد از قیام (این قائم عجیب) میگویند خدا

ملی بها) بر تخت نشسته سلطنت میکند! (ولی بقول خودش تحت سلاسل
 لال سلطنت دارد) اکنون بفرمائید اشراف ساعت و علائم قیامت که
 قرآن و اخبار بلکه سایر کتب مذهبی موجود است چگونه مصداق یافته
 آنجمله جمع شمس و قمر چگونه مفاد پیدا کرده؟ آقای یزدانی بعد از آنکه
 می بیان میکنند از اینکه شما باید سراپا گوش باشید و حتی در مقابل آقای
 که قدری بعلم جدال و بحث آشنا و از مغالطات حضرات هم بصیرتی پیدا
 درصراحه میگوید ما کنفرانس میدهم و محفل استدلال و بحث نداریم اگر
 دارید اینجا بیایید باید گوش باشید نه زبان یعنی هر غلطی میشنوید و
 اشتباه کاری بر میخورید و هر تقاب و مغالطه می بینید صداتان در نیاید
 زیرا ما میخواهیم جوانهای ساده لوح را بر باییم و آلت هزار گونه
 کنیم. بالاخره اگر آقای یزدانی مانند چند سال قبل نابلد و بلید نمانده
 و اگر مانند چند سال قبل خودش متزلزل و بی عقیده نباشد یا بی عقیدگی
 را نتواند بیوشاند که در طی کلامش معلوم نشود و خلاصه اینکه مبلغ تمام
 شده باشد جواب سؤال سائل را بدینگونه شروع مینماید - ما قرآن و
 معتقدیم و از فرط اعتقاد بقرآن بوده است که بدین ظهور مبارک! ایمان
 داریم در حقیقت ما حافظ و حامل وزنده کننده قرآنیم نه مسلمانهایی که
 خدا را کفران کرده چنین ظهور مبارکی را که مانند شمس منیر آثارش
 راست و انور اش باهر انکار نموده و مانند یهود و نصاری که از طلعت
 بی نصیب مانده ذلت ابدی برای خود فراهم کردند اینان هم از طلعت مبارک
 با آن عظمت اعراض نموده اند. پس از آن که شطری از این سخنان دروغ
 آمیز بهم بافت اگر شنونده بر اثر بی زبان و بی خبری ساکت ماند آقا
 حرف خود را گرفته دیگر دست از دل بر میدارد و هر چه بر زبانش آمد
 بگوید و اگر مبتدی دارای فهم و عقل و اطلاع و علم و تقریر و استقلال رأی است
 جلو گرفته میگوید آقا اندکی صبر کنید و حرفهای خود را مطالعه نموده
 بلب سخنی نگویید کدام ظهور کدام طلعت کدام شمس کدام عظمت کدام
 برای نصاری؟ اینها چیست بهم میبافید اگر نصاری مسیحیانی هستند که
 مدد ملیون جمعیت اروپا را تشکیل مینمایند و مهمترین آثار تمدن علم را
 ست دارند آن حرف شما مورد ندارد. اگر ما را در انکار امر بهاء تهدید
 چون ذلت امروزه نصاری میکنید که این عین عزت است بگذار ما هم مانند
 ذلیل شویم. اینجا آقای یزدانی بمطالعه حل آن مبتدی پرداخته در صدد
 تکی بر میآید اگر دید او حقیقه دلباخته اروپا و مسیحیت یا مطلقا بی

اعتناء بمذهب است با او همراه شده شروع میکنند بمجید از او درهای
خادعانه باز شده مبلغ رنگ حرفهای خود را عوض نموده میگویند بلی ما
مذاق مسلمانان صحبت کرده گمان کردیم شما هم از آنها هستید که با
باسلامیت و استقلال خویش اندوهلم جراحی از این مقوله میگوید و یار و زار
در آغوش کشیده بی دین اصلی بابی دین مصنوعی که متظاهر بدین بهائی
باهم یار میشوند یعنی این آقای یزدانی که هر جادم از دین میزند برای خراب کردن
یک نفر مسلمان یا یهودی جازم العقیده که او را از عقیده سابقش متزلزل سازد و هر
دم از بی دینی میزند برای جلب نظر آن بکنفر بی دین است که او بهائیت زامنه
بی دینی بشناسد و دل از ایشان نبردازد و اصلاح حرفهایش مبنی بر هیچ منطقی
نیست و مصالح و مضاری برای جامعه در نظر ندارد نه تقویت شرق میخواهد
نه غرب نه مسیحی نه مسلمان و نه مقید به ترویج دین است نه بی دینی بلکه
هر چه میگوید فقط و فقط برای زیاد کردن بکنفر رفیق است که بالاخر
با هر حیل است دست بکنفر را از جامعه ملی کنده بجای بهائی بند کند و
ندارد باینکه آیا نتیجه این کار بکنجامیکشد و برفع کدام طبقه تمام میشود و
این کار ملتی نمیشناسد مملکتی نمیداند حقوقی معترف نیست صلاح و فساد اخلاقی
در نظر ندارد تنها وظیفه خود را انجام میدهد که بردسته خود افزوده تقریب
نزد صاحبخانه اولو جامعه بهائی ثانیاً و شوقی افندی ثالثاً زیاد شود (ملاحظه
شوقی که در ابتدای زمامداریش همین یزدانی میگفت این شوقی لای
مقامات نیست بلکه قابلیت هیچ چیز ندارد و من یقین دارم سر کار آقای
چنین جوان را جانشین خود نمیکند ولی بعد از آنکه دید شد آنچه را او تصور
نمیکرد عوض اینکه بفهمد که سابقین هم بهمین رویه مطاع و متبع شده اند به
یک دسته گوسفند بی فکر را زیر بار کشیده اند و سیادت آنها مبنی بر همین
گونه لیاقتی نبوده بالعکس بتوبه و انابه پرداخت که من غلط فهمیده بودم و بکنفر
تصنع و تقلب خود را بحوزه چسبانیده در ابراز حالت گوسفندی جلو تراز هم میرود
تا گمانی در حقش نرود)

خلاصه گفتگوی تاویل آیه (و جمع الشمس والقمر) بهمین حرفها از
رفته مبحث عوض میشود و حرف دین بسخنان بی دینی و صحبت مذهب بسیار
و با اقلاب حرف عیش و عشرت تبدیل میشود و هر گاه دید طرف مقابل جداً مسلمان
است و سئوالش از روی واقعیت بوده و آن جواب هم (که گفت ذلت چه ؟ و که
مسیحیان ذلیل شده اند) جوابی نقضی بود و خواست دلیل او را نقض کرده از پا

ولی جلو گیرد . فوری آقای یزدانی زمینه دیگر پیش کشیده بمغالطه و خلط
 بحث دیگر مبتدی راه و میکند که معلوم میشود شما بعظمت اسلام و قرآن و ذات
 بود و نصاری معتقد نیستید (و ضربت علیهم الذل و المسکنة) در موقع خود بکمال
 بحث مصداق یافت یعنی ظهور پیغمبر اسلام چنان ذلت و مسکنتی بر یهود و
 یاری زد که حتی جزیه برایشان نهاد و در مدت نیم قرن امر اسلام تمام شرق و
 گوشه از غرب را فرا گرفت ولی این مربوط بحرفهای شما نیست زیرا اگر مقصودتان
 بحث یهود و نصاری امروز است امروز ذلت و مسکنتی از طرف شما و کسی دیگر
 یهود و نصاری نرسیده اما یهود اگر چند نفرشان بشما ملحق شده اند یا آنکه
 شما را بر سر و چشم خود نشانده اید و بگمان خودتان باین یگانگی که بایشان
 دید آنانرا بعزت رسانده اید چنان ذلتی ایشانرا فرا گرفته که هر یهودی
 مالی در نظر یهودی غیر بهائی از سگ پستتر شده آنانرا از مجامع و مساجد
 دور رانده اند تا بعدی که در زمان حکومت میرزا جعفرخان در کاشان
 یهودیان صریحاً چند نفر بهائی یهودی را از خود دور کرده آنها به اتابك
 منظم شدند و اتابك صورت حال را از میرزا جعفرخان پرسیده جواب داد
 یهود میگویند بهائیان در مذهب ما نجس و منفورند و ما نمیخواهیم بمسجد
 ایایند و در مذهب ما رخنه کنند حتی این مضمون چندی ضرب المثل شده
 و که حاکم کاشان طرفدار یهود شده و ترسیده است دین یهود از میان برود
 تا ایندم هم یهودی همه جا از بهائی تنفر دارد و آنان که بهائی شدند بالعکس
 برای همه چیز هستند عزت دارند فابريك دارند تجارخانه های مهم حتی پولهای
 باغالباً در دست یهود است اما نصاری که معلوم است ریاست بر همه دنیا میکنند
 سبب ظهور باب و بهاء ذلت و مسکنتی متوجه آنها نشده بلکه شب و روز
 بآنان جاسوسی و چاپلوسی و خوش آمد گوئی از دول و ملل مسیحی میکنند
 شاید دست عاطفی بر سر و رویشان کشیده شود پس چه ذلتی و چه مسکنتی ؟ و
 اگر مقصودتان اینست که همان قسمتی که بظهور اسلام ذلت و مسکنت متوجه
 بود و نصاری شد امروز هم بظهور باب و بهاء ذلت و مسکنتی متوجه اسلام شده این
 من شما بقدری مضحك است که باید تکی بر آن بخندد حتی اگر بگذرد فهم و
 در بامدرك و انصاف و بصیرت و بالاخره یکی از خصائص بشریت در شما باشد
 خودتان بر حرف خود بخندید زیرا نو دسال است (۱) مولای شما در ایران
 فرمانداد کرده تا کنون کدام عزتی را احراز نموده و کدام ذلتی را بکسی

رسانده بعد از نود سال خودتان ناله میکنید که امر ترقی نکرده خودتان را
میگوئید سال بسال رو بزوال میرود خودتان میدانید که پارسال از پیران
بدتر و امسال از پارسال بدتر است بدتر شده شما میدانید بجای اینکه مردم
نزدیک شوند دور میشوند و در هر نقطه از نقاط دنیا شمارا بعنوان يك مذهب
مذهب باطل شناخته و نمیشناسند و گاهی هم اگر دوسه نفر در خلوتخانهها
آمدند برای نظر بازی و شهوت رانی و ریشخند کردن شماست هنوز از خلوت
بیرون نیامده نغمه استهزاء ایشان بلند است و شما مانند كيك سر بز بر برف
از ذلت ها و نكبت های خود بیخبرید !

خلاصه چنگ بین و مبلغ متبلغ زه میزنند و جا خالی کرده میگویند امشب
گذشته و باقی صحبت بماند برای مجلس دیگر مجلس را بر هم میزنند و هفت
در بسته میشود هر کس میآید میگویند محفل موقوف شده تا پس از یکی دو
که یقین کنند میتدی جسور میرم از پی کار خود درفته دوباره در را بر روی آدم
ساده بی خبر چون فلان ذغال فروش فلان آهنگر باز کرده نرم نرم در
مجلس را گرم میکنند چنانکه عین این قضیه در زمینه غلامعلی خان صافی
شهر خود بنده هم سالها در همان محفل ناطق بوده ام و بر روحیات آن آگاهم
فرقی که داشت من شانه خالی نمیکردم و چون خودم بیدار بودم بیداران را بیدار
دیگر سر گرم مینمودم که بقصه خوانی و شعر و شوخی مجلس پر گذار
افلا صد نفر هستند که بگویند ما آنروز هم ترا شناخته دانستیم بهائیت پابند
حتی مراسلاتی راجع باین قضیه موجود دارم که بشهادت همه کسانی که
مناظره آمده اند بی علاقگی آنروز من ثابت است و امید است عین حال
سایر مبلغین هم دارند بر و روز ظاهر شود و خودشان بفهمند که این دین و آئین
نمیرسند و هر چه حقایق را زیر پرده نهان دارند عاقبت کشف و سمر خواهند
بلکه شده است و خیلی کم است کسی که هنوز بهائیت را دین انگار دانسته
علاقه مذهبی رو بآن برود .

و جمع الشمس والقمر

ناگفته پیداست که تاویل آیه مذکور ناگفته ماند آقای بزرگوار
از این شاخه بآن شاخه پرواز کرده بالاخره از آشیان تبلیغ هم بر
و در بسته شد . اما اگر میتدی میرم است و با همه این حرفها رشته
خود را از دست نداده گفت آقا جان این يك سؤال مرا جواب بدهید

ما که بقرآن و آیات محکّمات و متشابهات آن اینقدر اظهار علاقه می
کنید و قیامت ظهور مطابق قرآن اثبات میفرمائید این يك علامت كوچك
برای من تشریح كنید كه چگونه در ظهور باب و بها شمس و قمر
هم جمع شدند؟ آقای مبلغ باز بنای طفره میگذارد شرحی رطب و یابس
و معنی محکّمات و متشابهات غلط و بی سر و ته بهم میبافد اتفاقاً مبتدی
خل است بر بعضی کلماتش میخندد بعضی غلط هایش را اصلاح کرده
برف صحیح بدهانش میگذارد آقای مبلغ هم خشنود شده اگر مبلغ
برزق تقی خان قاجار (۱) بیسواد و بی وجدان باشد میگوید قربان شما
مدق شما خودتان عارفید می دانید میخواهم چه عرض کنم. باز مبتدی
میگوید اینها صحیح است محکّمات بجای خود متشابهات بجای خود
من آیه هم از متشابهات صحیح مولای شما هم حلال این مشکل و مأول
من متشابه باید باشد آنهم بجای خود اکنون طرز تأویل را بفرمائید كه
باید در این قیامت كبری و ظهور حضرت بهاء چگونه جمع شمس و قمر را
مدیق كنیم كه مصداق یافته است؟

آقای مبلغ نگاهی باطراف کرده ناخن و ریش و سبیل خود را
اگر داشته باشد (بدنندان جائیده گاهی سفارش مولای خود را بنظر
آورد كه گفته است (تا سمع نیابید لب نگشائید) یعنی اول یقین كنید
مبتدی گوش شنوائی دارد كه هرچه را تحویل او دهید بی دلیل قبول
دهد و گوسفند بی اراده شود آنوقت لب بتبلیغ باز كنید گاهی (اگر مبلغ
مطمئن باشد) بنظر میآورد سخنان مراشد را كه گفته اند (۲)
هم در شوره زار نباید باشید) گاهی اگر مبلغ همچون فاضل مازندرانی
فاضل شیرازی یا بقول آقای نيكو ابو علی سینای بایه باشد و بسا

(۱) این شخص كه مطابق لقبش آیت اخلاق قاجار است مبلغ بهائی
متواضع و عرفان و دلیل و برهان فقط صدقه و قربان بلد است (او هم مرد
مست از جهان برد)

(۲) این قواء همه در كتاب تحفه اثنا عشریه درج است كه مورد
تعال آن كاملاً در مذهب بهاء است یعنی بیش از همه دعاة مذهبی
من آنها را بكار می بندند و شاید خودشان هم نمی دانند از كجاست
رئیس ایشان طریقه دعوت و تبلیغ را از آنگونه كتب فرا گرفته

اصطلاحات دیگران آشنا باشد بنظر خواهد آورد یکی از شرائط دعوت ارباب ریه و اهل ضلال که شرط اضلال گفته اند یکی هم (زرق) است یعنی بفراس است حال مدعو را دریافتن که آیا قابل دعوت هست یا نه. گاهی بیاد میآورد قصه (تانیس) را یعنی انیسیت دادن و استمالت نمودن هر کس را موافق مقتضای طبع او اگر راغب بزهد است از کلمات صوفیانه خواندن و بزهد ترغیب کردن و اگر بخطام دنیا مایل است سخنان آخر را آمیخته بلفظ گوهر و یاقوت و زر و زبرجد نمودن و حتی خصایص عقیق را بیان کردن و فضائل فیروزه را بر شمردن و کام و هم را با حلوای خیال شیرین ساختن بلکه از معاونت و مساعدت (واسو بدور باشد) دم زدن و اگر صورت پرست است در طی بیسان خود از شام زیبای بیان و عروس دلربای سخن و گاهی از کواعب الاشراف بردن و گاهی ذکر غلمان را ثواب شمردن و دمی از غشوه و یک کبر شاهدان سیمین ساق دم زدن (چنانکه نصف الواح عبدالباء آمیخته این اصطلاحات است).

مجموع مبلغ غرق در این افکار شده متحیر میماند که آیا جمیع مشق و قمر را بی پرده در پرده اینگونه تأویلات ببرد و بمقتضای حال خیال آن مجادل سخن سراید یا ممکن است بخطارفته و بدر خود را در شور و ریخته باشد. آنگاه بهترین راه را راه تشکیک تشخیص میدهد چه تشکیک مهمترین طریق از طرق هفت گانه ایست که اهل حال در دعوت و اخلا اسحاب قال بکار میبرند یعنی مقدمه را نوعی شروع کنند که شنوندگان بشک اندازند مانند اینکه (ببینید اوهم چگونه سرابای این مردم فرا گرفته و خود را از هر سعادت محروم داشته اند و البته ظهور و بروز همجو موقعی است که خلق راه صلاح را از فساد و هدایت را از ضلال گم کرده اند) چنانکه میرزا حسینعلی در لوحی میگوید لایدری نه مایضه و ما یهدیه و ما یبصره و مایعیه) خلاصه آقای مبلغ از این دروازه شده باز هم شرح مبسوطی از اینگونه مقالات سروده مقدمات تشکیک تقدیم نموده آسمان و ریسمانی بهم بافته باصل مقصود که میرسد ساد میشیند و باز مبتدی را منتظر میکند و چون مبتدی مبرم است نسبت را میطلبد اگر طفره پذیر باشد مبلغ مذکور باز بقیه صحبت را بعد دیگر محول میدارد و اگر از طفره و تعلل جلوگیری شد باز هم مبلغ از

ویل حقیقی که در مذهبشان است امساك نموده مطلب را بدین اباس تحویل
دهد آقای محترم قربان شما خودتان عارفید میدانید آفتاب در آسمان
هارم و ماه در آسمان اول! هرگز بهم جمع نمیشوند

پس یقین است که جمع شمس و قمر معنی دیگری دارد پس دست بحدیث
آیه زده یکمشت حدیث بخار و اخبار معنعن تحویل میدهد که مقصود از
مس محمد است ص و مراد از قمر علی است (اینگونه اخبار وجود دارد
نه بر مراد بهائیان) شنونده میگوید بسیار خوب اینها را دیده و شنیده
آگاهم که شمس نبوت حضرت رسول ص و قمر ولایت حضرت امیر علی
است چنانکه در تفسیر « والشمس وضحیها والقمر اذا تلیها » امام می
باید (الشمس محمد والقمر علی لمانلی محمداً) اینجا وجهه مبلغ یسواد
هم باز میشود که آنچه را او شنیده بود مبتدی یاد داد و یکوسیله
گیری برای مغالطه او پیدا شده فوری دست باو میدهد و شاید روی او
لبیوسد و میگوید قربان شما. شما اقیانوس علم و اطلاعی! باز مبتدی
گوید بسیار خوب حالا مطالب را بفرمائید که چگونه در قیامت و قیام
جمع شمس و قمر تحقق یافت میگوید این خیلی روشن است که نام مبارک
علی اولی علی محمد بود اینست معنی جمع و شمس و قمر که نام علی و
محمد باهم جمع میشود! مبتدی فرزانه از این فسون و فسانه دیوانه میشود
اولاً کلمه شمس مقدم است و اگر با اجتماع این دو اسم هم قناعت کنیم
محمد علی باشد نه علی محمد ثانی آنکه اگر این از اشراط قیامت و
ظهور باشد از موقع نزول این آیه تا یومنا هذا باید روزی هزار
ت قیام کرده باشد زیرا در هر روز هزار نفر متولد شده که بنام محمد
و علی محمد نامیده شده ثالثاً این اجتماع اسم است و خدا نفرموده
که اسم شمس و قمر باهم جمع میشود بلکه ذاتاً جمع شمس و قمر را از
اط قرار داده این چه وهم سخیف و سخن یاوه است که فقط باینکه
مولای شما علی محمد بوده این را از اشراط ساعت پندارید و او را
موعود انگارید؟!

بدیهی است مبتدی عاقل از همین سخن پایه فهم و استدلال اهل بها
مخبر داده با فراتر میگذارد یا پای خود را عقب میکشد اگر پای
له فشرده باز حکایت خاتمه دادن بصحبت است و وعده مجلس دیگر
بستن و محفل را تعطیل کردن و در حق چنین مبتدی سخن دیگر هم

اضافه شده بفاصله یکروز بتمام مجامع بهائیان خبر میرسد که زنهای
 فلان شخص احتراز نمایند که ازلی است زیرا میترسند این شخص ناچار
 مطلع پای مباحثه بفشارد و بعضی از ساده دلانی را که حضرات بنهر
 ر بوده اند برگرداند چنانکه هزاران بار این مطلب حاصل شده که بر
 صحبت شخص مطلع دانشمندی چند نفر ازداد بهائیت رسته اند و چون
 برای گوش ندادن بسخن مطلع مؤثر تر از حربه اتهام بازلی بودن نیست
 تا مبتدی مطلع از طرفی در بین سایر مردم متهم شود و از طرفی بهائیان
 از او فرار کنند و سخنان مؤثرش را نشوند لذا هر بهائی مأمور میشود
 که بهائیهایی دیگر این سخن را ابلاغ نمایند که فلان آقا ازلی است و اگر
 آن شخص خودش متنفر شد و رفت و سودای برگردانیدن کسی را انداخت
 و یا لایق ندید قضیه را که تعقیب کند همگی مسرور شده اگر هم کسی
 پرسید که چه شد؟ میگویند (کانهم حمر مستنفره فرت من قسورة)
 در میدان مباحث حضرت مبلغ (یزدانی یت قاجار) تاب مقاومت نیاورد
 فرار کرد و بوجهل و ار حق را شناخته بانکار پرداخت در اینجا شق سوم
 دارد که عمده است و باید در آن مداقه کامل بعمل آورد شق سوم اینست
 که مبتدی یا واقعاً ساده و جاهل و بی خبر است یا صلاح خود را بر این
 بیند که برای انجام مقاصد سری خود خویش را بیلافت زند و جای
 و مهری در این بساط بگذارد در هر صورت يك حالت موافقی از او برآید
 میکند و شب دیگر یا هفته دیگر گرم تر او را می پذیرند تا وقتی که او
 از جامعه جدا کرده کاملاً بخود منضم ساختند (اگر چه این یکی چندین
 سال است اتفاق نیفتاده بلکه بالعکس هر سالی چند نفر از جامعه این
 جدا میشوند) مجملآ آیه جمع الشمس والقمر پس از محرمیت آن شده
 که گاهی زود یعنی بعد از یکی دو سال از تصدیق اوست و گاهی
 مانند آواره بعد از هشت و نه سال شروع میکند بتأویلات عدیده ظاهر
 کردن و تأویلات آن تا حدی که نگارنده دیده و شنیده است بقر
 ذیل است :

اول

در حیف از حاج میرزا حیدر علی اصفهانی صاحب کتاب دلائل العزیز
 که پیره مبلغی نود ساله بود و بهائیان او را پرستش میکردند که او
 سال در حبس سودان مانده دید ظاهراً بنام بهائیت و باطناً بر اثر کشت

فائدت و تصرف در سیاست و گرفتار شدنش در باب عالی و گسیل شدنش
 است سودان شبی پرسیدم راستی ما معنی جمع الشمس والقمر را نفهمیدیم؟
 بعد از آن در توفیق اسم علی و محمد بیان میکنند چسبیده نیست و بعلاوه این
 بل میشود بر حصر در ظهور باب شما که عقیده دارید باب مبشر بهاء
 بوده و خودش اهمیتی نداشته چرا باید مزده ظهورش در قرآن باشد و در
 حضرت بهاء الله نباشد؟ گفت ما اینها را برای مبتدیان میگوئیم که
 بگویند شمس محمدی و قمر علوی را معتقدیم و حق میدانیم ولی در حقیقت
 مصداق این آیه در حق جمال مبارك بهاء و طاهره (قرة العین) است و این جمع
 شمس و قمر در سفر بدشت تحقیق یافت (در حمام!)
 وقت دیگر گفتمش بعضی از احباب مصداق آیه جمع الشمس والقمر
 در حق طاهره و قدوس ظاهر دیده میگویند در سفر بدشت این دو تن
 قبل هم بودند در کجاوه و ملا باقر حروف حی زمام استر کشیده اشعاری
 سرود که مفهوم آن جمع الشمس والقمر بود گفت این صحیح است ولی
 چون ما برای عظمت جمال مبارك باید ادله پیدا کنیم که از اینها را موجب
 ما زیم بهتر است این آیه را درباره جمال مبارك تعبیر نمائیم زیرا شمس
 طقت ایشان بودند و قدوس مقام شمسیت را دارا نبود بلکه او قمری بود که
 در دایره شمس حقیقت (باب) گردش میکرد! باز در اندیشه شدم که اگر
 شمس قمر بوده و باب شمس حقیقت در کجا این شمس و قمر با هم جمع
 شده اند و چرا میگویند قرة العین شمس بود و قمر قدوس که با هم بر سر استر
 جمع شده اند (یعنی هم کجاوه بوده اند) و بالاخره یکجا شمس مذکر است
 یکجا مؤنث یعنی یکجا قرة العین شمس است (مؤنث) و قدوس قمر (مذکر)
 یکجا بهاء شمس است (مذکر) و قرة العین قمر است (مؤنث) ولی همه
 آنها از سادگی من بود و بی اطلاعی و بعداً که در امر مبارك بمقام کمال
 رسیدم دیدم اینها از نقص فکر و نظر کوتاه ما بوده چه جمع شمس و قمر بلکه
 شمس و قمر هم بکرات واقع گشته و بدان هم استدلال شده و ما بی خبر بوده ایم
 البته آیه در دست خودمان است هم به علی محمد باب استدلال میکنیم
 بجمع شدن شمس جمال طاهره با قمر وجود قدوس در سفر بدشت هم
 جمع شدن شمس جمال بهاء الله جل ذکره و ثنائیه! بقول (اغنام) با قمر وجود
 قرة العین در حمام هم در مقامی جمع قمر با قمر محل استدلال تواند شد و او
 بلکه منصوب است (که آیا نستحیی از نذکر حکم الغلمان) باری برای

هر فردی از از باب خاصه مبلغین عالیجناب این آیه مصداق پیدا کرده و همه الحمد لله شمس و قمریم! چنانکه در خانه آقا محمد جواد فرهادی در قزوین بر حاجی امین اعتراض شد (۱) او گفت چه میشود که من هم با خاندان این مؤمن پا کدل مصداق این آیه شده باشم که و جمع الشمس والقمر ولی مضحك است که خود حاجی امین بر سید اسدالله قمی اعتراض کرد بر سر آن ترك پارسى گو (تقى نام غیر متقى که در جلدهای قبل اشاره شد سید اسدالله با شوخی و خنده گفت جناب حاجی امین مگر آیه جمع الشمس و القمر را خودتان در قزوین استدلال نکردید؟ گفت اما جمع القمر و القمر نبود!)

توفیق بین هزل و جد

صورت حال چنین مینماید که اینگونه سخنان متضمن يك لطافت ادبی و مطایبات فارسی و عربی بوده و مدرک و ملاک برای معرفت يك قوم و اساس یکمذهب نتواند شد حق هم اینست که در بیشتر مواقع آن گونه سخنان از در هزل ادا شده و راستی در هر گفتار مراد این نبود که آیه تأویل شود مگر اینکه اینگونه شوخیها برای رئیس و دعاة يك مذهب بیورد است خصوصاً اگر مصداق جدی هم در بعضی جا ها پیدا کرده باشد بلکه باید گفت اگر فی الحقیقه بهمان شوخی هم قناعت شده بود باز معایب بسیاری را در برداشت چنانکه معایب آن دیده شده که در افراد ساده لوح اثر بخشیده و نتیجه آن شده که هزاران عمل نامشروع بنا شتون و حدود مذهبی مجری شده و میشود تا بعدی که نگارنده در مدت نه سال اخیر که کاملاً مجرم اسرار شده بود در هشتاد و چهار مورد مصداق جمع الشمس والقمر بدان معنی که حضرات بعضی را بطور شوخی و بعضی بطور جدی تأویل میکردند با حواس ظاهره خود احساس نموده است یقین کرده است که اگر از ابتداء هم شوخی بوده کم کم صورت جدی عملی بخود گرفته زیرا بشر هرچه را بهوی و هوس نزدیک است بقدری زود طرف قبواش واقع میشود که يك کلمه شوخی برای مدرک شدن آن کافی است خصوصاً اگر آن شوخی از زبان یک نفر نماینده یا رئیس مذهب صادر شود و حتی اگر بداند مزاح بود او برای اجرای مقصد خود حمل

بر چند مینماید پس شوخی آن هم مدرک میشود برای سوء مبادی و سوء
 ظن و سوء اداره يك امر اعم از مذاهب یا امر دیگری از امور
 جماعی تاچه برسد باینکه هزاران عمل سوء دیده شده باشد که حتی استدلال
 محسنات آن شده است و یا قیاس باعمال و عقاید طاهره و قدوس و
 توان کسر حدود مقیاس گرفته شده باشد چنانکه خود نگارنده پس از
 گاهی بر اعمال مبلغین عموماً بدون استثناء و اطلاع بر روش و رفتار میزبانهای
 شان و محرمیت کامل در طی یکی از مواقع، مشتاد و چهار گانه نهانه از
 بلغه پرسیدم که آیا این تأویلات عملی که بر آیه کریمه (وجمع الشمس والقمر)
 ظاهر میشود جزو اصول مذهب و مورد رضای جمال مبارک است یا امری
 خود سرانه و جزو معاصی و یا اقلاً مجهول الحال است؟ پس از آنکه از این
 سوال اظهار حیرت و کراهت کرده گفت ما شما را آگاه تر از اینها می
 دانستیم و تصور خشکی و تقدسهای بی مورد در حقان نمیکردیم و او را
 منع کردم باینکه من زاده اسلام و اینگونه امور در نظرم قبیح مینماید و
 سبب بشما که زاده این امرید و پرورده بهائیت و مطاع براسرار و جزئیات
 آن مبتدی و کم اطلاع و باید حقیقت هر چیز را دانسته با فراغت حاصل
 بال بدون وسوسه نفس و خوف و هراس ره پیمای آن مرحله شوم گفت چیزی
 که میدانم این است که بعضی امور گفتنی نیست و فهمیدنش است زیرا از
 گفتن آن فساد زاید و از نهفتن صلاح بیاید و برهان بر این قضیه آنکه در
 ابتدای امر که جمال مبارک در بغداد تشریف داشتند شیخ وفا که نخستین
 مبلغ باصفا و جان نثار آستان بهاء بود بی حکمتی کرد و بهر جا رسید خواست
 بویل آیه و جمع الشمس والقمر را عملی سازد حتی بیعضی خاندانها گفت که
 من از طرف جمال مبارک مأذون بلکه مأمور این کارم؛ چون در میان هر
 جماع اهل غیرت و تعصب هم پیدا میشود خصوصاً کسانی که تازه اند و هنوز
 حیره ایمان و ایقان در وجودشان ریشه نبرده و از عقائد سابقه دل نبریده اند
 لذا بعضی از آنگونه احباب تازه کم اطلاع شکایت نزد جمال مبارک
 کردند که این مبلغ چنین میگوید و چنان میکند جمال مبارک فرمودند
 ما بروید من او را نصیحت میکنم سپس جمال مبارک شیخ وفا را صدا
 کرده فرمودند هر چند حضرت طاهره و قدوس سد بزرگی را شکستند
 لی باید تخمه را آهسته چنان شکست که صدا نکند زیرا اگر صدای تخمه
 گوش کسی خورد خواهند گفت کارزدای کرده که صدای تخمه شکستن خود را

بگوشها رسانده از آن بیعد رویه بدست مبلغین آمد . آنگاه همان مبلغ
ماهره باهره گفت شما دیدید که باز هم در این دوره بسبب بی حکمتیهای
فاضل فروغی و حضرت ابادی ! (ابن ابهر) چه فسادى در یزد و اصفهان تولید
شد و جان صد نفر احباب فدای اعمال آنان گشت ؟ مجعلا از بیان کثیر البرهان
آن امة الرحمان (کنیز خدا) و فائزه بلقاي سبحان ! (يا شيطان) دانستم که
جمع شمس و قمر بلکه قمر و قمر ذاتا در کیش بها مذموم نیست و اگر مذهبی
هست فقط در اشاعه و نشر آنست و باید از این جهت آسوده و فارغ نشست

رفع شبهه

در اینجا ممکن است شبهه عارض شنونده و خواننده شده بگوید
اینها سخنان اتباع و افراد است و ممکن است زنی برای فیض و فوز خویش
این سخنان را ساخته و گفته باشد و یا مبلغی که گرد بیابانها گشته و از دور
لذتی دور مانده این ترهات را بگوش مردمان ساده لوح خوانده باشد یا
فرضا او يك مزاحی کرده و بعضی شهوت پرستان یا ساده لوحان هزل باور
جد گرفته باشند لذا فعلا هذه الشبهة عرض میکنم نه تنها مبلغین آنگونه استدلال
را بطور شوخی و جدی کرده اند تا ما این احتمال را بدهیم بلکه ما بگوئیم
خود هزاران از این قبیل شوخیهای آمیخته بجدی از عبدالبهاء شنیده و
جدی آنرا عملا در این چند ساله از ولی امرش شوقی دیده و شنیده و هر
احتمالی مرتفع شده اساس مذهب بها را بر اعمال و اخلاقی تشخیص داده ایم
که در تمام دنیا نزد همه ملل مذموم است حتی از تأویلات جمع شمس
قمر زیاده استقراب نکرده ایم که از تأویل جمع قمر باقمر بی نهایت حیرت
و وحشت و دهشت برای ما حاصل گشته است چه اول بطبیعت نزدیک و ثانی
از غریزت دور است .

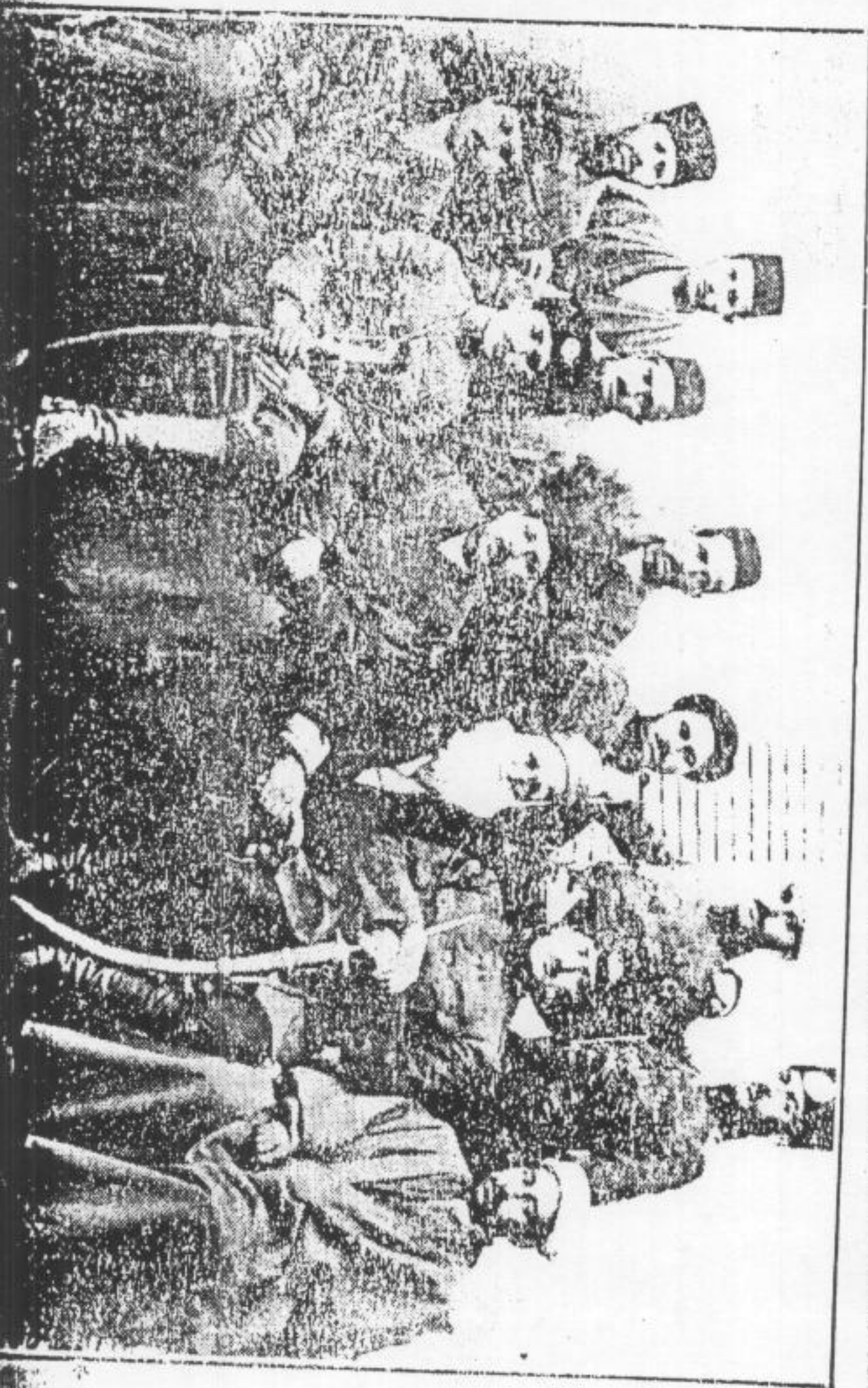
پس برای نمونه حکایت ذیل را که شاید صد نفر در طهران شنیده
اطلاع دارند ذکر مینمائیم و سدها نظیر آنرا مسکوت میکنداریم .

باز هم سید اسدالله قمی

اولا حیثیات سید اسدالله قمی را باید شناخت . او سیدی بود از
کفاشهای قم که در اوایل ملایع بهاء از فرط عسرت فقط برای اینکه
یکشب پلو بخورد با هفت نفر بابی قم که در کمال ستر بودند رفیق شد کم که

درم فهمیدند و کفش از او نخریده بهم سفارش میکردند که کفش از این سید بابی
 خرید که نجس است متدرجاً روز گارش پربشان تر شد و بالاخره کتکی میل
 رده از قم فرار کرد چون اندکی سواد فارسی داشت بایبهای طهران او را توجه
 رده پرورش دادند و بتدریج سوادش کاملتر شده طبع شعری هم داشت و رفت
 گاو در آن موقع خیلی رؤسای بهائی محتاج بمروج و ناطقی بودند که امرشان
 اشاعه دهد و همان قدر سواد فارسی را هم کافی میدانستند برای تبلیغ بلکه
 روز همان طور است حتی بی سواد را هم مانع تبلیغ ندانسته و نمیدانند چنانکه
 نفر مبلغ بیسواد داشته و دارند بلکه باستثنای میرزا ابوالفضل و یکی دو
 نفر دیگر سایر مبلغین ایشان بیسواد بوده و متدرجاً بر اثر خواندن کتب حضرات
 مسافرت و معاشرت اندکی با اصطلاحات آشنا شده اند مانند میرزا حسن نوش
 لدی که نگارنده از سن دوازده سالگی او که وی را با همان قبای کر باس بلند
 گاو والاغ ارباب آقادر نوش آباد ککاشان دیده تا کنون
 شناسند و سر سرز امیرزا عبدالله مطلق که حتی عبدالبهاء در او حشر
 گوید میرزا عبدالله مطلق مطلق العنان است یعنی افسار گسیخته و خود دوست
 بدی فسق و فجور از او سرزده که فقط زنان بهائی یزد او را بر اثر همان
 نقش بخل و ايمان میشناختند و مردان خود را بر پذیرائی او وادار
 کردند و اگر اندکی فهم در و مردانشان بود اقلامی فهمیدند کسیکه
 ایشان او را مطلق العنان خوانده نباید بخانه و لانه خود محرم پسر و دختر
 زن و بچه خویش ساخت ولی افسوس که پروردگان مهادبایت جز الفاظی که
 بحبهاء اداء میشود هیچ چیز را مدارك حسن و سوء اخلاق و صدق و کذب و علم
 بهل کسی نمیدانند !!

مجملاً از موضوع دور شدیم سید اسدالله قمی مبلغ شد و پس از یکی
 سفر تبلیغی باز گشت بمکار و مأمور تدریس و تعلیم شوقی افندی دوازده ساله شد .
 این سید اسدالله کذائی است که در سفر امریکا با میرزا احمد سراب
 میرزا محمود زرقانی در رکاب ارباب خود (افندی) بودند . حالا آمدم
 مر مطلب مکرر سید سیدالله در طهران حکایت ذیل را گفته است و اگر
 شما نکنند بیش از صد نفر آن را شنیده اند ولی خوشبختانه اگر همه انکار کنند
 ای نیکو و آقای صبحی و آقای میرزا صالح مراغی و آقای شهاب فردوسی
 اغلب ایشان در عکس صفحه مدیده میشوند هر کدام شنیده باشند آن را
 کار نخواهند کرد و شاید آقای نیکو و قلم خود هم بنویسند .

آقایانی که در گراور صفحه قبل دیده میشوند که در وسط سید اسدالله است بالای سرش آقای شهاب فردوسی از یمن شخص آخر آقای صبحی پسر آقای میرزا صالح مراغی و محمدخان پرتوی هم پهلوی سید اسدالله است گرچه مقصود از درج این معرفی سید اسدالله است ولی ضمناً بیات عکس هائی که بهائیان انتشار میدهند شناخته میشود چه در این کس فقط کسی را که بیهائیت میشناسیم دو نفر یهودی و یک نفر نظامی است تمامایا مرده اند یا برگشته و زنده شده اند سید اسدالله که مرده است بر گشته علنی هم در این عکسند که عبارتست از آقایان صبحی و شهاب نا میرزا صالح محمدخان پرتوی هم سرأ از همه بیدار تر است و صورتاً ابتر اما نظامیان هم فقط حبیب الله خان مدبر را میشناسیم که بهائی است و را نمیشناسیم چنانکه از یهودیهای ایستاده هم برادر اسحق انور از تمام عیار است هر جای دیگر هم عکس گروهی دیده شود همین حال دارد و چنانکه بعداً معلوم شد یکی از نظامیان که در عکس دیده میشود ی کاوه است که بعنوان عروسی دعوت شده بودند و بحیله عکس در بین بیان واقع شده و بعداً ایشان ناچار شده اند تبرئه خود را بوسیله جرائد کشف الحیل انتشار دهند و داده اند :

اکنون از حکایت سید اسدالله و هتل بسبب فوت آنسید و تغییر مقتضیات نظر کرده زیر عنوان پائین موضوع خود را آغاز و انجام میدهم .

کلمات بهاهم متشابه شده !

میرزا خدائی که بر اثر مطالعه کتب دیگران راهی برای تأویل جست تأویل ناروا بر متشابهات قرآن بست اخیراً کلمات خودش را هم میرزا و اتباعش بالینکه ممنوع بودند مورد تأویل قرار دادند و بعداً کلمات عباس را شوقی و مازروعه اش بتأویل بردند و عنقریب حرفهای یاوه شوقی زدتأویل خواهد شد !

اما این نکته مهم است که چون میرزا دید خودش آیات قرآن مجید ریف و تأویل کرد و مورد قبول مریدانش شد اندیشه کرد که فردا کلمات هم مورد تأویل شود لذا در کتاب اقدسش نوشت هر کس بغیر ظاهر معنی مل نماید بر خطا رفته و ...

مگر اینکه اولاد و اتباعش اعتنا نکرده هر سخن او را تأویل کردند و بهر خواستند رفتند گاهی میرزا عباس بر مراد خود تأویل کرد و گاهی میرزا

محمد علی و گاهی مبلغین ایشان مثلاً اگر کسی بگوید حرکات و رفتار شما مخالفین مخالف گفتار بهاء است چه او عاشق و امع الادیان گفته و شما تر معاشرت کرده حتی دوری از مخالفین را واجب شمرده اید از اتباع ازل دور میکنید از اتباع محمد علی فرار مینمائید میگویند اینها جزو اهل ادیان نیست میگوئیم آیا برتستان هم جزو ادیان نیست چرا میرزا عباس مدرسه برتستان را بر شما حرام کرده ؟ و چرا شما بحر ف و اعتنا نکرده اولاد خود را به دار برتستان میگذارید اگر نترسند میگویند خیر برتستان جزو ادیان نیست چنانکه هر جا نترسیدند گفتند روس جزو دول و حکومت نیست !

و اخیراً تصریح کرده اند بر اینکه جز دین بهاء دینی نیست و هر کس آن گذشت اهل دین نخواهد بود !!!

بهاء میگویند شد در حال برای زیارت قبور جایز نیست بهائیان میگویند جایز است و بدان عمل کرده هر کدام بتوانند بمکا و حیفا سفر میکنند برای زیارت قبر باب و بهاء و عبدالبهاء و هزار تا ویل بی معنی بر سخن بهاء می بیند بهاء میگوید قدحرم علیکم حمل آلات الحرب الا حین الضروره الخ بجز در موقع ضرورت حمل آلات حرام است بهائیان حرمت آلات حرب را فقط برای راحتی خود معتقد شده استثنای الا حین الضروره را از آن برداشته اند و همین شده است که هر جا توانسته اند از نظام و وظیفه فرار کرده دیگران را هم فرار داده و عامل عمدتاً این فرارها محافل روحانی بوده ویژه محفل طهران تحت ریاست شعاع علائی و عبدالحسین نعیمی که رعایه اختصار را از اسامی فرار دهندگان فرار کنندگان میگذریم و به مطالب مهمتر میپردازیم :

این را باید جدا ذکر کرد

بهاء در لوح بشارات و اشراقاتش میگوید (قد رفع الله حکم الی فی اللباس والملحی) یعنی خدا در این ظهور ! حکم حذر از لباس و ریش بردار که هر کس هر لباس خواهد پیوشد و ریشش را بهر گونه خواهد بگذارد بسترده . اولاً از همه اهل دنیا میپرسم در کدام کتاب و شرع و آیه و حدیث برای لباس مردم حدی معین شده بود که آقای بهاء الله آن حد را مرتفع کند ثانیاً آن حدی که او مرتفع کرد چه اثری بخشید و چه تفاوتی در ریش لباس مردم حاصل شد ؟ از بس ذکر ریش و لباس اهل بهاء و کتاب و سنت است مهوع است اختصار اولی .

باری سخن بر سر متشابهات بود ، بهاء میگوید (اوراق اخبار)

نامه فی الحقیقه مرآت جهات است که صاحب سمع و بصر و لسان است
 مریدانش از روزنامه فراریند یعنی باستثنای دوسه نفر از اغنام تهران
 روزنامه مفتی و مجانی اگر باشد میخوانند سایر اغنام بقدری از روزنامه
 شان میاید که هر کس روزنامه بخواند میگویند طبیعی شده مخصوصاً
 نام سنگسر و آباده و دهات یزد که بمجرد اینکه ببینند یک نفر بهائی
 روزنامه در دست دارد او را نصیحت میکنند که جائیکه السواح مبارک
 کسی میرود روزنامه بخواند؟ بروید السواح بخوانید مناجات بخوانید
 علی هذا بهاء میگوید (لسان از برای ذکر خیر است او را بگفتار
 نیالائید از لعن و طعن و مایتکدر به الانسان اجتناب نمائید) مریدانش
 بدگوئی کاری ندارند و مخصوصاً لعن و دشنام و بدگوئی آنها بیشتر
 که کسانی است که از بساط بهائی و سیئات اعمالشان عمقاً آگاه شده مردم
 از پیروی آن منع مینمایند.

چون اغنام ناب مقاومت و قوه جواب اعتراضات و انتقادات علمی را
 ارند اینست که بعلمای بزرگ دشنام داده و بعدول کنندگان از کیش بها
 میدهند چرا بهائیان بازل و ازلی بد میگویند؟ برای اینکه بقول
 اهل البیت ادری بما فی البیت (ازل و ازلی از اهل این خانه بوده و بر
 چیز این خانه محیط بوده از تمام سیئات اعمال و اخلاق و تقلب و دروغ
 زان خدا آگاهند و مردم را آگاه میکنند که حتی بهاء با امر و کتاب
 خیانت کرده ظهوری را که باب بدو هزار و یکسال دیگر توقیت نموده
 بخود بسته و جانشینی را که باب برای خود انتخاب کرده او انکار نموده
 بهتر از همه اینکه جزئیات اعمال خانوادگی را در کتاب عمه نشر کرده اند
 چون همه آنها بر ضرر بهائی تمام شده و جواب متینی نداشته اند مریدان را
 دشنام گماشته اند و اگر کسی پرسد بدگوئی و عداوت چرا؟ میگویند بهاء الله
 فرموده است زبان از برای ذکر خیر است ولی در لوح احمد هم فرموده
 کن كشملة النار لا عداوى و كوثر البقا لا حبائى) چرا مریدان عباس افندی بمیرزا
 مدعی و اتباعش بد میگویند؟

برای اینکه او نوشته و منتشر کرده که عباس افندی لوح وصیت پدر
 را تبعیض کرده قسمتی از آن که راجع بخودش بود منتشر ساخت و قسمتی
 راجع بمن بود مخفی و مستور داشت و از میان برد چنانکه شرح آن
 ترجمه کتاب پروفیسور پروان گذشت لهذا عباسیان مریدان خود را بر

دشنام وامن بر محمد علی افندی بنام اینکه ناقض عهد شده وادارندودند
چرا شوقی به آواره و نیکو و صبحی دشنام میدهد ؟ و چرا سرها
علائی در مجلس عروسی خانه اسحق متحده یهودی فقط نقل مجلسش
به آواره بوده ؟

برای اینکه آواره و آن چند نفر از جمیع جزئیات کار بهترال
شوقی آگاه بوده بهلاوه از مفاسد دیگری که کشف کرده و مطلع شده
بازگو نموده اند برروح وصایت و خلافت شوقی هم آگاه شده دانستند
در الواح وصایای عبدالبهاء تصرفات بکار رفته و باقدام مادر و
عباراتی ساخته و پرداخته شده حتی برای خانه های مردم که بنام مدرسه
بنات و بنین خریده شده و فلان مسافر خانه و مشرق الاذکار و حظیرة القدس
که بایول افراد خریده شده لوح درست کرده بمحفل طهران فرستادند
عبدالبهاء فرموده همه را بنام شوقی منتقل کرده بملکیت او در آید و
آوردند و بتازگی حتی حاجی غلامرضا امین آنها را در اداره ثبت است
بنام شوقی ثبت داده !

چون این حقایق انگشت نما شد ناچار شوقی قلم بدشنام میزد
که شماها چرا این تقلبات و خیانات و دنیا پرستهای ما را آشکار میسازید
چرا بهائیان بمستشرقی چون مرحوم ادوارد براون دشنام میدهد
برای اینکه او خودش بمکا سفر کرده و بها و عبدالبهاء را آنطور که
بوده اند شناخته و در کتابهای خود چیزهائی نوشته که بضرر ایشان
میشود و حتی نقطة الکاف تاریخ حاجی میرزا جانی را که بر خلاف تصور
مردم سود و بهره بودی بیاب وازل و بایان و ازلیان نمیدهد ولی ضرر
زیان کامل بها و بهائیان میرساند منتشر ساخته .

و چون بهیچ وسیله نتوانسته اند آنرا ابطال کنند و جواب متینی
بنویسد لهذا زبان بدشنام میگشایند و تا هر قدر بتوانند کتاب نقطة الکاف
را مانند کشف الحیل میخرند و میسوزانند و این حرکت احمقانه را وسیله
تشفی صدر خود میدانند

اگر این سخن ما که اغلب کتاب فروشان طهران و ولایات دیده
شنیده اند دروغ در آمد سایر حرف های ما هم دروغ است .

باری همه اینها دلیلی است بر اینکه بهائیت مذهب نیست و يك سیاست
غیر مستقیمی است که بر اثر چهل يك عده از مردم ساده لوح تولید شده

ش منحصراً به عالم شدن افراد ملت و بی اعتنائی باین سوسیتة فساد و
ناکمال اقتدار دولت است .

ولی این قضیه مضحك است که عبدالبهاء رؤسای مبلغین خود را مأمور
که جوابی بر کتاب نقطه الکاف و مقدمه پروفیسور براون بنویسد پس
یکه بولها از اغنام گرفتند و چندین سال همه مبلغین کمک دادند بالاخره
شان که بنام کشف الغطا در عشق آباد تنظیم و طبع شد باقدام خود
البهاء ضایع گشت و خودش بدست خود آنرا تضييع نموده بعد هم بشیمان
و آنرا توقیف کرده مانع از نشر آن شد و علت تضييع آن دو چیز بود
اینکه در آن روز انگلیسها در فلسطین نبودند و افندی دستور داد
پروفیسور براون در آن کتاب حمله کرده بطرفداری سیاست استعماری
ش دارند و منظورش آن بود که بنمایاند بمردم که کتاب نقطه الکاف
مع ازل و جزیره قبرس تمام میشود تا در قبرس مرکز روحانیتی تشکیل
شده باشد ولی طولی نکشید که انگلیسها وارد فلسطین شدند و کتاب
کشف الغطا و حمله پروفیسور بعنوان سیاست از دوسو مضر شد یکی آنکه
آن بود انگلیسها مکدر شوند دوم آنکه ممکن بود این تیر بخودش
برسد که تونیز همین نظر را داری. سبب دوم اینکه در کتاب کشف الغطا
در داد توبه نامه سید باب را چاپ کردند همان توبه نامه که پروفیسور هم
کرده بود و در فلسفه هم چاپ شده و متن آنرا در کشف الحیل نیز
بر ساختیم و چون از افندی سر آنرا پرسیدند گفت برای اینکه دماغ
بهارا برخاک بمالیم ! ولی پس از طبع دید بسیار غلط بزرگی کرده
اینکه او خود و پدرش بیاب معتقد نبوده اند ولی در هر صورت مردم
و مؤسس این اساس میشناسند و چون او توبه کرده باشد دیگر برای
محل اعرابی نمیماند و خودش چه صیغه خواهد بود ؟ دیگر بعد از
ش که معلوم است هر کس بیاید جز صیغه مفرد مؤنث غایب از فعل ماضی
بول چیزی نخواهد بود . این شد که هنوز از مطبعه خارج نشده بود
موقوفش از قلم خود عبدالبهاء صادر شد و عجب دارم از شدت غفلت
این که می بینند هشتاد سال است در هر کاری جان کنند و پول دادند
نتیجه حاصل نشد و تمامش بضررشان بود و هر چه وعده داده شد
نمود بود و در واقع پول داده اند برای خریداری افتضاح و رسوائی خود
باز بمحض اینکه از عکالو حی میرسد و بیرنگی جدید بکار زده میشود

که مثلا پول بدهید برای فلان قضیه تا امر مرتفع شود و چنین و چنان کرده و در این کار چه فوایدی مکنون است با آنهمه فریب‌ها که خورده‌اند باز فریب جدید را استقبال کرده بر قابت هم جان میکنند و پول می‌دهند در حالتیکه همان اشخاص برای دو قران مالیات مشروع یا خدمت بدولت و مملکت خود بهزار وسیله و واسطه متشبث می‌شوند که آن دو قران را ندهند فاعجب من هذا المعجب المعجب !!

آری این عیب‌ها همه عیب تاویل است که چون قومی هر سخن مورد تاویل قرار داده از منهج مستقیم تحریف نمایند این معایب ظاهر گردد . یعنی از ابتدا برای جواب خصم و پیشرفت مقصد خود برخی متشابهات را وسیله دست خود ساخته بتاویل پرداخته کم کم این میدان وسعت یافته کرده حتی سفیدی ماست را هم بقلب مبلغین مآول میدارند در این صورت اگر ما هم بابی از تاویل باز کرده فصول متشابهه در اینجا زیاد کنیم بگویم نخواهد بود تا از جهتی معرف متشابهات و تاویلات بهائی باشد و از طرف کتاب کشف الحیل هم بی متشابه نمانده باشد .

متشابهات اصلیه

متشابه اول

بهاءالله را شنیدم بحاج ابوالحسن امین اردکانی فرموده بود که از ورقه طیبیه خود بر خور دار شو و پیوسته آن دختر والا گهر را مونس خویش ساز که گفته‌اند (بابیه افندی عدی فی الکرم) زیرا چند مال صمدیه را خواستند چون انیس ما بود ندادیم بعد دیدیم بین اسمعیل و اسماعیل سلب اعراق شد لذا او را بیرادرم بخشیدم و مثل آت ورقه انور بکارت زدم تا رضای حقرا همچون ملا رضای محمد آبادی دریایی چه او تصریح نمود در ثمره شجره وجود خویش و الحق آن مبلغ خرق او هام کرد و مصداق السابقون السابقون اولئک المقربون واقع گشت و ملا و جمع الشمس والقمر را بنیاد نهاد علیه بهاءالله الی یوم التناد !!

متشابه دوم

عبدالبها فرمود حضرت فرقه العین . همان قره العین زیباتر از عرو و ورقه طاهره مسجوده ملا باقر حروف حی شد و طاهره این ملا را خود را بهر انجمن همراه میبرد و چنان برای سجده و تعظیم و تکریم و طواف تصرف در وجود او نموده بود و بقسمی آن مرد طاهر بر آن زن طاهره عاشق

بود که باشارتی ساجد میگشت ! وقتی هم در حیف بودم نوکر
من اعظم (خسرو) میگفت آقا میفرمودند ملا باقر در حد خود
شاز از همه احباب بود و از بس در محبت طاهره خالص شده بود
و اثری از انیت نمانده بود لهذا یکشب حضرت قره العین او را
شنید در جوار خود و هر پندی که بآو داد آواز در اخلاص بکار بست

متشابه سوم

مان خسرو گفت سر کار آقا بنیره خانم حرم خویش فرمودند خانم
روس باید خویش نیکو باشد نه رویش و فکرش بزرگ باشد نه کوچک
ختر حاج ملا صالح برقانی چون چنین بود پیش از ایمانش ملا باقر مذکور
عجب او شده بود بعلاوه همه در باریان ناصرالدین شاه خصوصاً امین
السلطان از او تعریف و تمجید مینمودند و آن دخترک ملازاده را
برنان اعیان ترجیح میدادند . تا آن شبی که ناصرالدین شاه کس
عجب را تلخ کرد و کام زنمان در باری را که حسادت داشتند شیرین
میرداد باهل حرمش که قره العین بابیه را گرفته ام و امر صادر کرد
که نوکر برود او را بیاورد و خود او مواظبت مینمود که کسی از وصل
و آلات ضلالت نشود . اما وقتی نوکر رفت عقب او مشهور است که آن نوکر
بزرگی را دید که در جامه خردی و حقارت خزیده و آنقدر آثار بزرگی با خود
آورد که نمیتوان بصورتش نگریست و همانجا بسجده رفت ! ! و هم چنین
بیک اهل حرم شاه شیفته اش شدند ولی آن سلطان ظالم آن طاهره روحانیه
را بزنندگان فرستاد و گمان کرد که از غلبه معظمی با آنکه از فتح اعظمی
سوا رسیده و بالاخره او را کشت و ندانست که آن کبوتر حرم را بمقصد
سانیده آری آن شاه ظالم آن مظلومه را بطلمت اعلی و وصل نقطه اولی رسانید
تا تغییر جمع شمس و قمر در ملکوت هم ظاهر شود !

تشابهات فرعی

متشابه چهارم

ختر نیک اختری از اصفهان آمده گفت . میرزا مهدی اخوان الصفا
حاجی آقای مازندرانی را همراه آورده از کتاب استدلالیه حاجی
مدر بآو درس میداد و در عین اینکه خودش عبارت کتاب آقای
مذانی را نمیتوانست بخواند او را معلم شده در ابتدا آن بچه مازندرانی
مربیان و گرسنه بود کم کم سیر و پوشیده شد . با اینکه عمر بیست ساله را

در دامن امر پرورش داده بود طغیان کرد و حرکاتی نمود که خلل بکار مبلغین راه داد یعنی هر شب و روز دل بوالپوس را بکسی و با کسی بسته و نشسته در خانه که بودند زن آنخانه هر چه میدید ستر میکرد ولی چون شوهرش تازه بهائی بود در کمین نشسته مطالبی یافت و صدایش در آمد مردم که وارد شده خطابه‌ای عتاب آمیز اورا شنیدند نسبت بمبلغ فهمیدند میشود در اینجا اسراری باز جست و میرزا مهدی تمارض کرده تمارض خود را چندی ادامه داده مردم تظاهری نموده عاقبت تظاهر کرده بغش کردن و چون هیچ حیل و وسیله ستر مقصود نمیشودم از انتحار میزند و پس از خود کشی او محفل خاک بر روی اعمال آن مبلغ میبکند

متشابه پنجم

میرشکاری از یاران قدیم من گفت وقتی با مبلغه محترمی بودم آن مخدومه نعمت الهی را میشمرد که جمال مبارك ما را بفیضها رساننده لقب الله بخت داده و کودکان فامیلم را مجانی بتربیت سپرده رحمت الله علائی را بامن مهربان ساخته که از صندوق محفل بهره برم و آن وجود محترم با همه و بستگان خود مرا همراه و دمساز کرده این مرغ پر شکسته را با خالم خویش هم آواز نموده در هر مجمع و محفل و لجنة و مجلسی این کنیز را قرین جمع ساخته گاهی مداحم فاضل مازندرانی است گاهی و صافم میرزا یوسفعلی شد پس ستایش میکنم جمال قدم را که مرا محترم ساخته است در بر هر مبلغ تا کسر و نقصانی در آبرویم پدید نشود و از همه بهتر اینکه دلم را از غیر حدود امر خود برداشته و دلم صدق است که اگر باران رحمت آنرا حمله کرده باشد با کسی نیست چه محض اطاعت فرمان او چنین گشته

متشابه ششم - قد حرمت علیکم ازواج آبائکم

مبلغه از مبلغی پرسید چه شد که از بین تمام اقارب و محارم فقط طاعت حق ازواج آباء را حرام فرمود؟ و گویا حرم عبداله‌ساء یعنی زن منیره نام او هم این سؤال را کرده بود و دفعه سوم منیره دوم که مترجم ابادی واقع شده بود آنرا پرسید در جواب فرمودند حق فی اوج السلطان با علی الندا فرموده یا کسی مداهنه نداریم و حقیقت حال اینست که در عراق محمد نامی (۱) بعد از ازل حرم حضرت بابرا گرفت لذا فرمودند از پس

مرا فاق بعید است که زن پدر تصرف کند و از زن دور که با خصم شوهر
 آویخته رفیق او شود بنا بر این حق (بهاء) این سخن را بر قیابان خود
 فرموده ! و مقصود از ازواج آباء حرم حضرت بابست که بر تاب و آبست
 بر سر اهل باش تا هر کاری برایت سهل شود و گویا بعضی هم اهل شده
 روحانی را در اجرای حدود بر جسمانی مقدم شمرده هر چه میگفت بر سر
 شوهر منی میفرمود روحانیت منظور است در جسمانیات آمیزش بر شوهر هم
 باین است پس حرمت علیکم ازواج آبائکم نیز متشابه بود و حلال شد
 اگر چه متشابهات عجیبه در امر بهاء بقدری زیاد است که جلدها
 ترا کفایت ندهد ولی برای اینکه خستگی عارض قارعین نشود بهمینقدر
 بابت میشود و اگر هم مطالب آن کاملاً مفهوم نشد باز ممکن است مبین
 بی از آیات آقای نیکو بعد از اینها توضیح دهند اکنون باید بدین
 موضوع خاتمه داد و باز رفت بر سر قدم !

قدم هفدهم

جمال قدم (۱) بر سر قدم !

چون در آن سفر اطلاعات ما در عکا و حیفا کامل و مستوفی شد حرکت
 کرده بی بغداد آمدیم و در راه با يك رفیق کلیمی همدانی هر دم از اوضاع
 امر میگفتیم و میخواندیم گاهی من آیات نازل میکردم و او مینوشت
 گاهی او لوح صادر میکرد و من مینوشتم تا رسیدیم بی بغداد و کشف
 بیتری در بغداد نمودیم که بدان مناسبت عنوان فوق سرنامه این مقاله
 و آن حکایت میرزا حسین جارا الله است و شرح آن اینکه میرزا حسین
 کور را که در همسایگی بهاء و کلید خانهاش در دست او بود ملقب
 بجارا الله شد ! چه عادت بهاء شده بود که خواص خود را بلقبی که منضم
 ب(الله) باشد ملقب میکرد مانند خادم الله برای آقا جان کاشانی و اسم الله برای
 امهدی دهچی و آقا جمال بروجرودی (۲) لذا او را هم میرزا حسین جارا الله
 نام داده.

(۱) این لقبی است که عباس افندی به پدر خود داده و جمال مبارک

است که میرزا محمد علی به پدر خود بسته

این هر دو از کیش بهاء برگشتند و سومی ایشان جارا الله بود (یعنی
 سایه خدا !)

این میرزا حسین کذائی . این جارا الله بهائی . این نوکر فدائی .
 عاقبت از بهاء برگشت و بجای آن همه اخلاص شب و روز بر بهاء و بهائیان
 میکرد ! چون سببش را پرسیدند چنین حکایت کرد : — بر حسب اراداتی که
 من بایشان داشتم و اطمینانی که ایشان بمن داشت کلید بیت (خانه بهاء) در
 دست من بود هر شب پس از انجام خدمات درب خانه را می بستم و بمنزل خود
 رفته صبح زود می آمدم در را باز میکردم و بطبخ چای و قهوه که آقای میرزا
 خدا در آن خوابیده بود در جیب من ماند (معلوم نشده است که در را عمداً بست
 بسته یا سهواً) صبح که آمدم دیدم کلید در جیبم مانده فوری در را باز کردم
 دیدم عفونتی در اطاق پیچیده که نمیتوان وارد شد ! بعد دیدم آن مکالمه طور
 از روز شراب طور چنان مست و مخمور بر رو افتاده که صد نفخ صور او را به
 و شعور نمی آورد ناچار در مقام تفتیش از علت آن عفونت بر آمدم دیدم لیوان
 بلوری که آب خوری آن خدای نورو کجور است سرش باز از آثار ظهور است
 فهمیدم که آقا شب سرمست جام سرور بوده از هوش و هستی دور مانده و
 بعد و فور خورده که گاه سحر ... پیچ پیچ بی هنر محاسن انور را محکم گرفت
 و چون باب نجات از هر سو بسته بوده و بهای عالی درجات از در دل بسته و ناچار
 لیوان را ریش گرفته و کار حیوان را پیس که حیوان مبال از گورنداند و سفال
 از بلور نشناسد .

مجملاً میرزا حسین چارا الله از هماندم دل از جوار الله پیرداخت و پس
 خویش و مولا جدار الله بلند بالائی بساخت و حمار الله را مخدوم خویش شملت
 و در نزد دوستان خود میگفت نکویم چرا این میرزا خدا بی شکم نیست
 بلکه گویم چرا در بند بیش و کم هست چه آدمی که نتواند از رسوائی
 خویش جلو گیرد باین که یا سرشب کمتر بخورد و بیاشامد یا در دل شکم
 شکم را صیانت نماید یا اقلادر را بشکند و خود را بیرون افکند که کارش
 بدین فضاحت نکشد چگونه ما او را خدای اکبر شماریم و مصلح حال
 انکاریم ؟! (فرد)

ذات نایافته از هستی بخش کسی تواند که شود هستی بخش
 پوشیده نماند بهائینی که از شرح این قضیه آگاهند میگویند جارا
 چه آدم خوبی بود که چنین اوضاعی دید و آهسته خود را عقب کشید
 بتضییع امر ! راضی نگردید . نه چیزی نگاشت و نه یادگاری برای
 گذاشت بلکه عائلانه بکنار رفت و فرزانه فطایع را در پرده نهفت

واره چقدر هتاکي کرد و بی باکي که هر چه را دیده شنیده بود باز گفت و از رانهافت. مگر اینکه من میگویم گفتار بهائی برهان نیست و باید از علای عالم باز پرسید. آنهم عقلای بی طرف از مذهب و سیاست که در طراف جهان سائرند و بجمال حقیقت ناظر که آیا باید چنین فجایعی را بهشت و چنان فظایعی را باز نگفت تا هر بیمچاره بی خبر بدام افتد یا باید رده برداشت تا حقیقت آشکار شود؟ و مردم بترك این اوهام برخورددار کردند گمان میکنم هر عاقلی تصدیق بنماید که اگر امثال جبار الله و خادم الله اسم الله جمال حقیقت را پیروده مجاملت نپوشیده و بخرق حجاب شبهت گوشیده بودند جان چندصد بلکه چند هزار نفر را از فدا شدن در راه این اوهام و خرافات نجات داده بودند چنانکه از آندم که قلم کاشف الحیل بدست واره آمده تا ایندم دیگر کسی جان نداده و زروسیم نیز کمتر بر سر این اوهام نهاده تا بعدی که شوقی سال گذشته گریه کرده که واردات امری از مالی پنجاه هزار تومان به پنجاه هزار تومان متنازل شده و اینها ضرری است که از کشف الحیل بیمار سیده است. با این حال هر کس هر چه خواهد بگوید تصور کند ولی آواره جز وجدان خود هیچ امری را پیروی نکند و بغیر از هات ملک و منات از این بساط پرفضیحت غرضی ندارد و اینقدر داند که جز مدعی خدائی! هر کس این حرکت میکرد قابل عفو بود. ولی خدا قابل عفو نیست و کفی بالله شهیداً

مجملاً از همین يك قدم مقام جمال قدم معلوم است چه او در کلمات مکنونه فرموده است. (از تو تا رفرف امتناع قرب و سدره ارتفاع عشق قدمی جمله قدم اول بردار و قدم برداشت بعالم قدم گذار) ولی هر کس در امر او بیشتر قدم برداشت بعالم عدم نزدیک تر شد نه عالم قدم اکنون قدم دیگر بردار و ز سر قدم رفتن جمال قدم در گذریم!

قدم هیچ قدم

سیر در محکّمات از آثار بابیه و بهائیه و در آن پنج عقبه است
عقبه اولی سیر در آثار باب

سید باب که بقول خودشان نقطه اولای کتاب تکوین بابیه و رباعلای باب و احرف بیابیه است در ابتدای کتاب بیانش در مقام توحید میگوید -
سم الله الا منع الا قدس تسبیح و تقدیس بساط عز مجد سلطانی رالایق که و لام

یزل ولا یزال بوجود کینونیت ذات خود بوده و هست و لم یزل ولا یزال بلوازل
خود متعالی از ادراك کلشئی بوده و هست خلق نفرموده آیه عرفان خود
در هیچ شئی بحق شناختن و ممکن نیست که بشناسد او را شئی بحق شناخت
و بلافاصله پس از دو سطر میگوید خلق فرموده آیه معرفت او را در
کلشئی تا آنکه یقین کند باینکه اوست اول و آخر و اوست ظاهر و باطن
و اوست خالق و رزاق و اوست قادر و عالم و اوست سامع و ناظر و اوست قادر
و قایم و اوست محیی و ممیت و اوست مقتدر و ممتنع و اوست متعالی و مبرور
و اوست که دلالت نکرده و نمیکند الا بر علو تسبیح او و سمو تقدیس او و امتداد
توحید او و ارتفاع تکبیر او الخ

آیا لازم است در این کلمات عجیبه توضیحی داده شود و گفت
هیچ طفل مکتبی با هزار گونه تعمد فارسی را باین درجه مهوع و زشت
نکرده از مقام لفظ و انشاء گذشته هیچ سفیه لایعلم درده سطر چهار
تناقض وارد نکرده که بگوید خدا اصلاً آیه معرفت خود را خلق نکرده
کسی او را نشناخته و نمیشناسد و بلافاصله بگوید آیه معرفت او در کل
موجود و بالاخره حکم کند بر اولیت و آخریت و رازقیت و سایر صفات او
این تقریر عیناً بآن میماند که اطفال در مقام مطایبه و قصه خوانی میگویند
پدرم تفنگی داشت که لوله نداشت آنرا برد بصحرائی که آهو نداشت
تیری انداخت که گلوله و باروط نداشت خورد بشکم آهوئی که سر و گردن
و شکم نداشت سپس آنرا بست بترك اسبی که جان و تن نداشت و آنرا
بخانه ما که اطاق و مطبخ نداشت گذاشت درد یکی که دیواره و ته تدا
آتش بزیرش افروخت که گرمی نداشت و آورد در سفره که نان نداشت
هر کس از آن میخورد سیری نداشت نفی و اثبات و تناقضات بیان
مانند نفی و اثبات قصه مذکوره است.

باری اینست توحیدیه آقای باب که بایان قدیم باد بیروت آنکه
میگفتند نقطه اولی چندین کتاب در توحید نوشته!

اکنون بر سر عرفان و استدلالش — الباب الثانی من الواحد الاول
این باب آنکه رجوع محمد و مظاهر نفس او بدنیا شد و ایشان اولی
که بین یدی الله در قیامت حاضر شدند و اقرار بوحدانیت او نموده
(باب) او را بکل رسانیدند و خداوند بوعده که فرموده بود در قرآن و تن
نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین

گرایید - آیا لازم است این عرفان بافی آقای باب راهم توضیح دهیم؟
 ما حرفش اینست که چون خدا در قرآن وعده داده بود که ضعفای بی نام
 من را تاج افتخار بر سر نهاده امام و پیشوا سازد اینک در این قیامت
 من قیام کرده ام محمد و آل محمد که جزو مستضعفین بودند (!) واسم و
 می نداشتند! چونکه دوباره دنیا آمده مأموریت مرا انجام داده این
 من فصیح مرا بكل یعنی همه اهل دنیا (!) رساندند لهذا مستحق
 مقام امامت منصوب شدند.

اما استدلالش مضحك تر از عرفانش است که بلا فاصله می گوید -
 ما دلیل که نبوت محمد از قبل ثابت است بهمان دلیل رجوع ایشان
 با عند الله و عند اولی العلم ظاهر است و آن دلیل آیات الله است که
 فی الارض از ایشان بمثل آنها عاجز میباشد! آیا شما فهمیدید آقای سید علی
 در باب در این استدلال چه شکری افشانده است؟ شهادت الله از بس این
 ما محمل است همه من علی الارض از توضیح محملات آن عاجزند ولی
 اینک تا آن حد نرسیده باشد که بگویند در هر صورت مقصود عجز بشر
 اگر چه از جنبه مهمل گوئی باشد عرض میکنم میفهمیم میخواهد چه بگوید
 من از بس مزخرف است اگر خودش هم بدینا برگردد که ما حق از
 تقریر منظور خود بر نخواهد آمد او میخواهد بگوید دلیل نبوت پیغمبر
 قرآنی است که کسی مثل آنرا نیاورده اما غافل است از اینکه اوراقیه
 گفته در عبارات سابقه خود صاحب رجعت محمدی را یکی از مؤمنین خود
 ده و مقام امامت را از آن بابت در حقش قائل شد که مبلغ آیات او شده
 دل دنیارسانده و در اینجا که میخواهد خود را عین محمد و آیات خود را
 قرآن معرفی کند من حیث لایشعر لغزش آورده و از اعتراف سابق
 غفلت کرده و بر شماست که دو باره و سه باره پیش و پس مهملاتش را
 انید تا بر لغزش او وصحت فهم ما و حتی عجز خودش از تقریر آن و
 من ما بر توضیح آن آگاه شده اعتراف کنید که حتی مهمل را نتوانسته
 نوعی بیرو راند که همه کس از توضیح و تشریح آن عاجز باشد.

اکنون که این دو جمله را از اول کتابش بیان کردیم برویم يك جمله
 از آخر کتابش بیان نمائیم و برویم بسراغ رؤسای دیگر - الباب التاسع
 الواحد التاسع فی حرمة صلوة الجماعة الاصلوة المیت فانکسم
 چون و لکن فرادی تقصدون ملخص این باب آنکه از آنجائیکه در جماعت

ثابت است آنکه امام محقق الوقوع باشد در اینکه از حروف اثبات است
واژ آنجائی که آخر هر ظهوری کل خود را چنین جلو داده که مظهر اثبات
نه نهی ولی بدء ظهور ظاهر میگردد که از مظهر نهی بوده از این جهت
که نهی شده تا آنکه کل لدون الله عبادت خداوند نکرده باشند و امروز اگر
نفسی ایمان آورده باشد بالله و آیات آن و بشجره حقیقت و ظهورات آن
قبل از آن وراء نفسی که «اون» (۱) الان اظهار ایمان نکرده نماز گذار
باشد بر او فرض است که اعاده کند و این است از احکام واقعیة نفس الامر
زیرا که اون «یعنی آن» در آن روز لدون الله بوده که اگر نمی بود نیست
و آنکه نماز کرده الله بوده که اگر نبود امروز مؤمن نمیشد این است حکم
از احکام داودیه که بیاطن شده نه بظاهر (انتهی)

ای گوش عالم بشنو حکم آقای باب را که باین فلسفه از احکام
داودیه اش شمرده و حکم بیاطن فرموده !!! این سید بیچاره مجنون میخواند
این را بگوید که حکم نماز جماعت را برای آن نسخ کردیم که مبادا
نفر بابی پشت سر يك پیش نماز مسلمان نماز بخواند و حتی میگوید
خواننده باشد باید نمازش اعاده کند دلیلش اینست که این بابی بسبب اینست
باب را قبول کرده نمازش برای خداست و آن غیر بابی برای آنکه نماز
نکرده نمازش برای غیر خداست - آیا نمیشود که همان بابی در آن روز
پشت سر آن آخوند ملا قمع مع نماز میخواند برای غیر خدا و محض
حوائج دنیویه باشد ؟ آیا نمیشود که همان آخوند ملا قمع مع اصلا اسم آن
باب را نشنیده باشد تا برسد باینکه بفهمد حق است یا باطل و بالاخره آن
نیاوردنش بر اثر بیخبری باشد و انگهی اینکه در حال اسلام نمازی خواند
و حالا که بابی شده باید اعاده کند آیا کدام نماز را بخواند ؟ اگر نماز
است که آقای باب آنرا منسوخ کرده و نماز نوزده رکعتی بجایش
کرده و اگر نماز باب است که جز اسم چیزی نبوده و آنرا هم آقای
بنهر رکعت اقتصار داده بدون اینکه نماز نه رکعتی را هم نشان داده باشد
بالاخره بيك رکعت که شاید از مبتکرات فرزندش میرزا عباس خان است
باشد منتهی کرده و آن یکر رکعت هم شوقی افندی خودش ترك کرده
اصلا نمی خواند که ترك کند و اگر ترس نداشت از مریدان ابله آن
تحریم میکرد پس نماز اسلام که منسوخ است نماز باب بهاء نیز منسوخ

را بصورت اینهمه شرح برای چیست ؟ و این فلسفه با فیها کدام ؟ مگر آنکه
گوئیم چون نماز جماعت اسلام موجب تجمع ملت و وحدت و اتحاد ایشان
شده و مقصود باب اصالة یا نیابة عن المبعث تشتت شمل مسلمین بوده لهذا
نماز جماعت را منسوخ کرده و برای اینکه بچه بیدار نشود این فلسفه های
سج را بهم بافته و همه را حل بردیانت کرده و این در صورتی است که باب را
مرض جنون مبرا بدانیم والله اعلم بحقایق الامور

عقبه ثانیه - آثار الازلیه

ازل که صبح صادق حجم احباب بود و مرآت حاکی از جمال باب در کتاب
نور مینویسد هو الله الحق الممتنع السلطان - سپاس بی قیاس و حمد معری از
ثایه رب و رفتار مرذات باری تعالی را سزا است که لم یزل محسوس بحس و
مرکت و فنا و زوال و عدم وجود و ظهور و بطون و عرفان و وجدان نبوده و
لازال مجسم شناخته نخواهد شد نظر نموده در شئون انبیاء علیهم الصلو
السلام که هیچیک دعوی شناختن ذات خداوندی را ننموده کذاک حضرت
نعمدی گفتار ما عرفناک حق معرفتک جاری فرموده دعوی ادراک ذات الهی
فرموده چنانچه نص آیات کریمه و احادیث شریفه بوده نظر بسوره توحید
بوده که چگونه جاری شده و نص بوده بر شناختن ذات الهی چه اگر کسی
ربیک با خداوند بوده (قل هو الله احد) گفته نمیشد و اگر شئون بشری
میبود (اله الصمد) ذکر نمیگردد و اگر تولید میشد و از ذات مقدس او
میزی حادث میگشت (لم یلد ولم یولد) اطلاق نمیشد و اگر با خداوند کسی
مقترن و معادل میگشت (ولم یکن له کفو احد) در کلام خداوندی نازل نمیکشت
و میرسد بکلمات روح و ربیعان و خطایر قدس (خطیره القدس) که مریدان
سرزاحسینعلی گمان میکنند این کلمات از سماء ثلاث بهاء و خلفایش بدعا
نازل شده و اکنون میفهمیم که آنها را ازل از کتب اسلامی اقتباس و
استعمال کرده بعداً بهاء و عبدالبهاء و شوقی از کلمات او استراق نموده
یکاسه لیبسی ازلی که اینقدر دشنامش میدهند مفتخر شده اند - قوله
هو الحق المستعان هنگام روح و ربیعان و عزو امتنان در مواقع جلیان تجلی
الهی است افتخار خویش را مستشرق بشوارق قدس الهی نموده ارواح و انفس
اجساد روح خود را بدین میاه احدیت زنده نمایند و از خطایر قدس ربانی
بان شده بمیاه سبحانی شاداب شوند زیرا که جلیان حقیقت از افق لن
رانی طالع و ساطع گردید و تجلیات عظمت از مطالع لن یعرف ولن یوصف

لائح و لامو گشت! هر ذره روحی بدید آورد و هر شیئی ربحانی از مواضع
تجلیات آشکار گردانید. تا میرسد به ربیهای ذیمی قوله اما النور تجلی و
الامر قد دنی و رجع الی اله کل واحد و استرجع الیه ما خلق و ما من اله الا اله
وله الملك و بیده الامر یفعل ما یشاء و هو الحکیم الخبیر - تا آنجا که بشیطن
برادر خود بهاء اشاره کرده میگوید ای دوستان دایره فضل و معیان
مطالع عدل در این ایام که شاهین در پرواز و عنقای نفس در سوز و گداز
است سمندر وار برگرد آتش عدل گردیده خود را در سبیل محبت و مودت
از غیر محبوب محترق سازند چه اگر بدین نار حقیقی مضطرب نشده هر آینه
از لقای حقیقت محبوب محبوب خواهند شد اقوال مضربه سبب احتیاج
نباشد و اشارات کاذبه مؤتفکه باعث بر ابعاد نگرند چه شیطان رجیم از تائیس
خود از حق محبوب گشت و بخود بینی و غرور جاهلیت از آدم روحانی معجب
گردید و هر آنکه خود بینی در عوالم خود نموده محتجب از مواقع تجلیات
الهی گردید - الی آخر مافال و نیز در توقیعی لاشه افانیتش گرم شده
مواظظ سابقه خود را فراموش کرده مثل برادرش بهاء یکدفعه از حقیقت
نیستی باوج هستی متمایل شده چنین میگوید هو المرهوب المستعان آفتاب
حقیقت معنوی در افق اوج ازلیت در استطاع و اشراق است و کواکب
عز و عظمت حقیقی الهی در فوق سماء رفعت و احدیت در شعاع والتیاق (در
هر صورت دعوای الوهیت مکنون است چه از بدو یا بلقب ازل و وحید ملقب
بوده است) دنباله این توقیع میکشد بطمن بر بهاء و اتباعش و تشویق نماید
خود در آنجا که میگوید از وساوس شیطانی گذشته و از دسائس ظلمات
رهیده و چون ظلمتبان درودادی ظلمت و حیرت نیست نگرددید ذالکم ما یوصیکم
به یومئذ انتم فی ایامه تتفکرون الحمد که حضرت باری تقدس و تعالی
چون شما مستبصران را در ارض وجود موجود فرموده زشت و زیبا را درک
نموده نور و ظلمت را مشاهده مینمایند ای قضا و امن مثلکم عن رقدہ لعلکم بآیات
یوم العدل لترزقون هر نفس بهتاع دانی خود مغرور گشت و از لقای حق معجب
گردید و دور از لحظات قرب ماند چون در ذات او خود بینی و غرور بود از
این سبب جلیان الهی در نفس فانی او (یعنی فانی!) هویدانگشت و فواید ذات او
رخشان نگردید و ظلمت با او معروف گردید و در حجاب افکیه خود مستعجب
گشت و در ظلام مو تفکات خود در ابعاد ماند و تجلیات ربانی در نفس و فواید
او ظاهر نگشت و نفخات سبجانی در ذوات و روح او باهر نگردید (همه اینها)

مرادش بهاست) لذلک خداوند عادل دوستان خود را بیدار فرمود و محبان خویش را از ضلالت رهائی بخشود (مرادش مریدان خودش است با پیروان باب که گویا آنها در هدایت بوده و تبعه بهاء در ضلالت و حال آنکه بقول آقای نیکو شیرزرد برادر پلنگ است - و من فرقی که هست بین آن دو برادر ملح و بین این دو برادر جنک است) اکنون اگر بخواهیم اغلاط فارسی و عربی این میرزا را توضیح دهیم همچون اغلاط و لغزشهای کلمات آن میرزا رشته را از دست گرفته يك وادی خواهد افکنندمان که تا جهان باقی است از آن وادی بر نیائیم و مثنوی هفتاد من گذشته هفتصد هزار من کاغذ خواهد شد لذا از لفظ گذشته همین قدر میگوئیم در معنی بقدر خردلی بین بیان این دو برادر فرق و امتیاز نیست زیرا هر يك دیگری را شیطان و ظلمانی و خود بین و مغرور و کذاب و جمال و خائن و مضر خوانده و تا این حد بنده کلام بر دورا تصدیق دارم و مؤمن بهردو هستم ولی در این که هر يك می خواهد ثابت کند که او شیطان است و من رحمن و گویا من از دامن خدا افتاده ام همه حقائق بامن است این یکی قابل قبول هیچ آدم با شعوری نبوده و هر نوری آنها در صقع واحدند مگر این که انصاف اقتضاء دارد که برخلاف تصور اقسام بهاء بگوئیم ازل نسبتاً با فهمتر و خوش عقیده تر بوده و بقدر بهاء و ولادش خود پسند و متجری بر دینی نبوده و از این رو بر ضد وطن خواهی و ایرانیت هم سخنی نگفته و ضروری نزده است

عقبه سوم الواح و آثار بهاء الله

چون بر قدر و مقدار کلمات باب و ازل آگاهی یافتیم اکنون به بینیم بهاء که بیت العقیده این غزل و ضد العقیده آن ازل است چه نغمه سروده و بهتری آشکار نموده ؟ پس باید دانست که بهاء مادام که پسرانش عباس قندی و محمد علی افندی و ضیاء الله و بدالله بزرگ نشده و مطامع جدیدی بر جرائد و مجلات و کتب نکرده بودند کلماتش عیناً مانند کلمات باب و ازل بلکه بهر اتبادنی و انزل بود و تنها افتخارش در فهم کلمات ایشان و ندگی آستان آنان بود و چنانکه در مواقع کثیره خود را قطره از بحر ذخار زلیت شمرده و آن آثار را امروزه بهائیان مخفی میدارند بسطری از نظم اثر عجیب او را در جزء اول و دوم اشاره کردیم و بر مقدار فصاحتش گاه شدید مثل آنکه - يك غزل بر سه بحر مختلف با تضمن هیچ معنی عرفانی لطیفه ادبی و صنایع بدیعیه میسروده و هذا جگر بریانی را عربی پنداشته

در ضمن وجدیه اش ذکر میکرد یا معاز حتی بدین بی نمکی را ملج کلام من
پنداشت و همه دانند که جگر بریانی بی نمك چه قدر مهون است و گاهی که
شریعت میساخت استعمال کرد و چنگال را جزو احکام کتاب و نهی از ورود
حمام عجم را جزو حدود و جزای نقدی را در زنا قرار میداد و گاهی که قصید
عربی میسرود از این فارض استقبال کرده مطلع آنرا بدین گونه طالع میساخت
و خود را نزد اهل علم و رسوا میکرد - قواه

اجذبتنی بوارق انوار طلعتہ بظہورها کل الشمس تخفت ! و گاهی
عرفان بافی کرده در لوح رجعتش مینوشت - هر روز که سر از بستر برداشت
بلای جدیدی استقبال نمود بکشب سرم در تنور خانه خولی بود و شد
دیگر در دیر راهب نصرانی و روزی در مجلس یزید ! - و بدینگونه ترهان
ترانه مظلومیت میزد و روضه خوانی و تعزیه گردانی جدیدی هوس مینمود
گاهی خدا میشد و گاهی خدائی خود را بمزاح تعبیر کرده از آن برمیکش
چنانکه در آخرین لوحی که در کتاب مبین طبع شده بخط احمد علی نیریزی
موجود و مشهور است و آن اینست هو الباقی کلام الله دلو انحصر بکلمة لا
تعادلها کتب العالمین انک لا تحزن بما اختصرنا اللوح لان یری فیه کتاب عظیم
هذا لوح امتزج بملح الله اذا ذقت قم و قل لك الحمد یا اله العالمین او نزل
فی السجین لا تعجب لان الاحزان ما اخذتنا فی سبیل ربك ونحن فی سرور
بدیع الخ یعنی کلام خدا اگر منحصر بیک کلمه باشد همه کتابهای عالم با
آن مقابلی نمیکند یعنی کتب و زبر و علوم اولین و آخرین در مقابل کلمه
بهاء قابل ذکر نیست سبحان الله چقدر انسان میتواند یاوه بگوید ؟ در کتاب
اقدسش هم میگوید دع العلوم لانها منعتك عن سلطان المعلوم - یعنی علم
را رها کن که آنها ترا از سلطان معلوم (بها) منم میکنند . با این بیان
حضرات میگویند ما مخالف علم نیستیم ! بعد از آن در لوح مذکور میگوید
و تو محزون نباش که ما لوح مختصر فرستادیم زیرا کتاب عظیمی در آن
دیده میشود چنانکه مشهود است تا اینجا متضمن داعیه اصالت است که کلام
خود را کلام خدا خوانده اما بلافاصله این ادعای مشوب بمزاح نموده میگوید
این لوح با نمك خدائی مخلوط است اگر آنرا چشیدی حمد کن خدا را
اگر مادر زندان بانو مزاح میکنیم تعجب مکن زیرا حزن ما را فرانگرفت
است (در حالتیکه نه در زندان بوده نه راست گفته چایامی که بنام محبوب
در يك عمارت دهاتی ساکن بوده بقدری از حزن خود شکایت نموده که

است خود را باخته بوده است) باری این بود طرز سخن سرائی
 خدا پیش از آنکه خدا زاد گانش بزرگ و معاون خدائی او شده باشند
 امین که پسرانش بزرگ شدند و با نمایندگان دول خارجه ملاقات کردند
 دنیا اندکی بدستشان آمد اورا واداشتند بر چیزهای دیگری که
 این آنها الغاء و طمنخواهی است باپاره از سفسطه های جدیدی که تبلا
 نه شد و بعداً نیز دانسته خواهد شد اینک لوح دننا و آن لوحی است که
 با یکسال پیش از مَرک بهاء صادر شده و منشاء تبلیغات آتیۀ فرزندش
 افندی گشته و آنرا لوح دنیا یا لوح عالم نامیده اند و آن لوح بدینگونه
 ع میشود بسمی الناطق فی ملکوت البیان (یعنی بنام من - عوض خدا - که
 ملکوت دین بیان ناطق است) حمد و ثنا سلطان مبین رالایق و سزااست
 سخن متین را بحضور حضرت علی قبل اکبر و حضرت امین مزین فرمود
 صود حاجی آخوند ایادی شه میرزادی و حاجی ابوالحسن امین اردکانی
 که از شرکای این کمپانی بودند و بانوار ابقان و استقامت و اطمینان
 این داشت علیهمم بهاء الله و بهاء من فی السموات و الارضین النور و البهاء
 تکبیر و الثناء علی ایادی امره الذین بهم اشرق نور الاضطبار) اینها پیازی
 که بریش آخوند ایادی و امین اعادی خورد کرده که در کمک بدین
 نری او فتور نکنند و عین این پیازهارا پسرش بریش خودم خورد کرده
 که اینک از خبائث باطهارت ذات نتوانستم حقوق ملت و مملکتی را زیر
 گذاشته تابع نفع معلوم یا موهوم شوم ولی دیگران کردند آنچه کردند
 بعلم الذی ظلموای متقلب ینقلبون - و نا گفته نماند که با همه اصلاحاتی
 در عبارت منظور شده باز از ردیف کلمات باب وازل بیرون نیست
 آنکه مزین در یک جمله تکرار شده در حالتیکه معنی هم غلط است زیرا
 نوار ابقان منور تواند شدنه مزین نفعه صلح اکبر و صلح عمومی و وحدت
 بآن و امثالها سخن سرائی نماید تا اصل مقصود مفقود نگشته باشد عجب
 که بقدری سخنان خود را مهم شمرده که میگوید (باری بآنچه در صحیفه
 راء از قلم اعلی نازل اگر تمسک نمایند از قوانین عالم خو در فارغ
 نموده کنند!) اگر چنین است نمیدانم چرا برای فضل دعوی شوقی افندی و میرزا
 محمد علی بمنند و بسامی انگلیس که شخص یهودی است تشبیه
 کردند و چرا برای استرداد خانه بغداد و کیل ساخته و بعدایه رجوع
 رده آخر هم مغلوب شدند و چرا دستور سری به میدان خود دادند

یکدفعه بجهت مخایره تلکرافتی با مأموران کلیس در فلسطین بر سر کل
 روضه و یکدفعه بجهت مخایره با مأمور بغداد برای خانه ؟ و چرا عربی
 باینطرف و آنطرف میکنند ؟ و چرا در قانون انتخاباتشان تصریح میگشت
 که مانند انگلستان انتخاب نمائید ؟ خدائی که قوانین خود را مهمترین قوانین
 شمرده و میگوید اگر بآن تمسک کنید از قوانین عالم فارغ میشوید چرا
 خودش و فرزندانش در عبادات بمقتی اهل سنه تقلید کرده و در اجتماعات
 و سیاسیات بدولت انگلیس تاسی کرده و حتی اخیراً ولی امرش شوقی قزوینی
 برای تملک مدرستین تربیت بقونسول ایران تشبث کرده تا ایرانیت و شایسته
 اسلامیت او را هم تصدیق کند برای اینکه مدرسه در ثبت اسناد بمهر
 امین امین بملکیت او درآید و خدائیکه میگوید یکی از لغات موجود
 یا لغت جدید را تعلیم دهید چرا فرزندش را بتحصیل انگلیسی واداشتن
 چرا دخترانش را در پاریس بمدارس فرانسه فرستاده و چرا تحصیل رومانی
 را قبلاً بمربدان عشق آبادش واجب کرده و چرا خودش بزبان عربی افتخار
 نموده و لوح نازل کرده و چرا مرکز میثاقش بزبان ترکی لوح برای مریدها
 ترکی زبانش فرستاده و چرا عزیزالله خان بهادر شیرازی و حبیبالله حاج
 خدا بخش کرمانشاهی را تشویق بر تحصیل آلمانی نمود ؟
 و چرا او چرا او چرا او هلم چرا اکنون این ترهات آن لوح را بخوانید
 بخندید میگوید (معروضین و منکرین بچهار کلمه متمسک کلمه اول ضرب الرقاب
 ثانی حرق کتب ثالث اجتناب از ملل اخری رابع فنای احزاب حال از فضل و اقتدار
 کلمه آلهی (یعنی حرفهای خودش) این چهار رسد عظیم از میان برداشتن
 شد و این چهار امر مبین از لوح محو گشت و صفات سبعی را بصفت روحانی تبدیل
 نمود جلالت اراده و جلالت قدرته و عظم سلطانه) آیا کسی هست بفهمد این مکمل
 طور بامیرزا خدای باشعور از این کلمات چه منظور دارد ؟ معروضین کیانند
 ضرب الرقاب یعنی چه ؟ حرق کتب که خاصه مذهب خودشان و در کتاب و احکام
 بیان است چرا بدیگران میچسباند ؟ فنای احزاب در کدام مذهب
 است و کی او آنرا محو کرده .
 چرخ تو این پنبه ها را رشته است و هم تو این تخم ها را کشته است
 (بلی در او اخر این لوح در خوبی باز کرده که میگوید یا حزین
 الیوم باید انظار کل بافق کلمه مبارکه که یفعل ما یشاء متوجه باشد)
 یعنی هر غلطی دیدید چون و چرا نکنید تا گوسفند بی اراده باشد

بان شما (بها) مظهر یفعل ما یشاء گردد .

دیگر از محکّمات امر بهاء مخالفت با علم است و این بقصه و حکایت و روایت نیست بلکه بنص کتاب اقدس است که خودش میگوید (دع العلوم یا منعتک عن سلطان المعلوم) یعنی رها کن همه علمهارا زیرا آنها ترا سلطان معلوم (بهاء الله) منع مینمایند ملاحظه شود بچه صراحتی اقرار کند که شخص عالم از این سلطان معلوم یا موهوم ممنوع شده باو اعتنا نداد کرد لذا باید علوم را ترك نماید ! باید دانست که هر تعبیری بر عبارت به بندند از قبیل همان تأویلات است که قبلا اشاره شد و گر نه عبارت تأویل پذیر نیست و تنها مراد بهاء از این جمله آن بوده که بدانش تحصیل علم نکنند و بحالت جهل بمانند و گمان کنند که هر علمی بهاء است و در الواح او همه علوم مکنون است و از اینست که کارکنان مدرسه تربیت صورت نامطیع پروگرام معارف اند و باطناً مطیع پروگرام که بهر قسم است و او در خانه ها قرائت لوح را بنام درس اخلاق مجری دارند چنانکه صریحاً گفته و میگویند که علوم اولین و آخرین در الواح همان الواحیکه در خاتمه بقلم آقای (اکرمی) خواهید دید چه اشتباهات بعضی را متضمن است و همان الواحی که خودمان دانسته ایم چه غلطهای شی را دربر دارد و این بسی واضح است که هیچ مستبد ستمگر نمیخواهد مردم عالم و آگاه شوند چنانکه سردار انگلیسی گفته است اگر بدانم آسیبی که بر آن سوارم میفهمد که من چه تحملی براو کرده ام و چه بار بکن و تعدی ننکین براو گذاشته ام البته سرش را بطعماق خواهم کوبید بجالی پیدا نکند برای پی بردن بجفای من زیرا اگر بخوبی بفهمد مرا بر زمین زده دیگر بار مرا نخواهد کشید . اینست که بهاء نیز از اینکه کوسفندانش آگاه نشوند که او چگونه از شیر و پشم بعضی برده و برخی را برخی خود کرده و بسلاخ خانه سپرده یعنی نفهمند چه بانی بایشان رسانیده و چه خاندانهای عزیز را ذلیل کرده و چه جانهای را بهلاك سپرده و تن بخاك برده و چه عواطف لطیفه را ضایع کرده و طبایع و قرایح نفیسه را مختل و مهمل گذاشته و چه نکبتها که بصورت ملت بمردم نهاده لذا همواره از علوم بسلطان معلوم (موهوم) دلالتشان باید و جانشینهای او عباس و شوقی همیشه نگران بوده و هستند که مبادا بفاناش راه اروپا یاد گیرند و پیوسته سعی دارند که اتباعشان باروپا نروند

و اگر رفتند فقط با چند خانواده که با اسم بهائی آشنا شده اند معاشرت کنند
 زیرا دیده اند هر کس با اروپا رفت و دروغهای ایشانرا یافت و معنی علم
 و شرافت و زندگیانی آزاد را درک نمود دیگر فاتحه بی الحمد هم بر
 بهاء و بهائیان نمیخوانند . اینجا است که باید سخن آن حکیم دانشمندی تصدیق
 نمود که فرموده است (ایران از تحت الحنکوی خر مقدس و فکلی سک با
 در خطر است) زیرا هر دوی اینها دارای یک روحند هر دو مانع ترقی اند
 هر دو خود پسند و خود بینند . هر دو میخواهند علم و اطلاع حصر در خود
 باشد تا مردم بفروشند و بار خود را بار کنند اگر چه چیزی ندانند . هر دو
 میخواهند بتحت الحنک و فکل خود بر مردم سوار شوند و بار بی گرایه
 خلق خدا نهند . دیگر از محکومات امر بهاء حقوق صدی نوزده است
 صریحاً در کتاب اقدس گفته است از هر چه مالک میشوید صدی نوزده
 آن مال الله است ولی این مال الله را صورتاً برای فقراء و ضعفا قرار داد
 و اولاد خود را بنص صریح منع نموده چنانکه در کتاب عهد میگویی
 اغصان و افنان و منتسبین بر کل لازمست ولیکن ایس لهم حقاً فی اموال الله
 اما پیروانش براه نمائی عباس افندی این نص صریح را هم تغییر داد
 تاویل نموده و آنرا برای یک طبقه از وراثت بهاء دون طبقات آخری تخصیص
 داده اند و شرح آن خواهد آمد .

عقبه چهارم

آثار عبدالبهاء عباس

اما عبدالبهاء عباس که در قلائت این سلسله اش دانند و واسطه اش
 این عاقله اش خوانند بر اثر مطالعات و تحصیلات بسیار که یکوقت
 بغداد نزد شیخ عبدالسلام شوافی تلمذ کرده و وقتی نزد فاضل قاضی حکم
 تحصیل میکرد (چنانچه خود بهاء بر خلاف اظهاراتش که خود را از
 قلمداد نموده نخست شاگرد یغمای جندقی بوده و اینمعنی از کتاب تاریخ
 حیات یغما که خودش مینویسد معلوم اولاد میرزا بزرگ نوری بودم
 است و وقت دیگر شاگرد میرزا نظر عالی حکیم رئیس طایفه علی اللهی بود
 مجمل عبدالبهاء تحصیلات کامل کرده و سپس هر کتاب و مجله و جزوه
 را با پول ایرانیان بدیخت آویخته شده و اخیراً کتابخانه مهمی ترتیب داده
 و بدین واسطه غلطهای لفظی در آثار قلمش کمتر از سایر رؤسا و افراد

دروغش بیشتر از سایرین است (امام‌ها رانه) و اگرچه عباس افندی هم
سبب بتحصیلات و مطالعاتش آدم نابغه و برجسته نبوده و کلماتش خالی از
غلط لفظی و معنوی نمانده بلکه در معنویت هر لوح و رساله اش پر از غلط
و اشتباه است ولی در لفظ گاهی لغزش حاصل کرده و صورتاً آثار او و
برادرش محمد علی افندی کم غلط‌تر از دیگران و شاید باز هم اغلاط کلمات
محمد علی افندی از عباس افندی کمتر باشد چنانکه در لغزشهای عباس افندی خود
نگارنده چندین فقره دیده و آگاه شده که از آن جمله وقتی در لوحی ضمیمه
را بظاء مؤلف نوشت و چون تذکر داده شد که ظمیمه غلط است الف
روی ظاء را با فم تراش حك نموده باز هم غلط در آمده باو گفته شد که
ناد مرکز لازم دارد و این کلمه محكوك شما ضمیمه خواننده میشود آنوقت
ظلم طلبید و مرکز ملحق کرد که عیبش یکی بود و دوتا شد یعنی اول
تراش قلم تراش در آن بود و بعد اثر قلم خوردگی هم بر آن اضافه
شد و آن لوح بهمان حال ارسال شده و موجود است در حالتیکه صدها از
بن قبیل واقع شده که مبلغین او ورقه را عوض کرده اند تا کسی بر مقدار
علم و سواد آقا مطلع نگردد ولی شهد الله در اغراق گوئی و مبالغه سرائی
و دروغ پردازی و سخنان سه‌پهلو و جعلیت کم نظیر بود و بطوریکه ذیلاً
خواهیم دید او بود که دری از هوو و جنجال در نشریات باز کرده طریقه تبلیغات
ی اساس را بر روی مبلغین و اعضای محافل خود گشوده دستور متحد
النبالهای بی حقیقت کذب بایشان داده و همه را ذیلاً خواهیم شناخت. هرگاه
کسی بامعان نظر در کلمات باب تعمق نماید مییابد که هر چند او داعیه اش
باطل و سخنش کذب بود ولی در پرداخت دروغ خود آنقدرها ماهر نبوده که
آن داعیه دروغ را بدروغهای دیگری تزئین نموده تولید امیدی کامل در
دل مریدان خود نماید و اگر گاهی اشارتی کرده و بشارتی داده رسواست
چنانکه نوید راجع بسلاطین بیان و شئون ایشان يك نوید مفتضحانه است
که بجای امید تولید یأس در اتباع مینماید یا آنکه در جائی از بیاش
میگوید تمام ملت روح (۱) (مسیحیان) بدین بیان ایمان میآورند و از این
بابت بالندك تعمق میتوان دریافت که اگر او با اختیار خود این ادعای قائمیت

۱ - از اینگونه کلماتش بر میآید که قصه گینیا از روسی باشیخ عیسی
نگرانانی که میگوید من بیاب وعده دادم که مسیحیان روسیه را بدین تودعوت
بکنیم بی چیزی نبوده و الله اعلم

را کرده باشد این سخن بصرف سادگی از او سرزده که تصور نموده است
همین قدر که ارحمکم اجتناب ملل را نسخ کرد مسیحیان چنان منجذب
میکردند که همگی بایی میشوند و اگر با اشاره و تشویق دیگران داعیه کن
و این اساس را تأسیس نموده طبعاً او را فریب داده گفته اند تو ادعا کن
مسیحیان را و امیدواریم بتو ایمان بیاورند و نیز بر اثر سادگی خود باور کن
و حتی آنرا جزو بشارات در کتاب خود ثبت نموده است

اما میرزا حسینعلی که قطعاً بر روی بند و بستهای خدا شده و همه
بفرقه ازلیه میگردد که شما از اساس امروز مقصود اصلی آگاهی ندار
بنیان بیان و کلمات خود را بر اشارات و بشارات دیگری نهاده که بهتر
میتواند گوسفند را بخود جلب نماید زیرا او بحرفهای کوچک منازل
قناعت نکرده بلکه الواح بنام سلاطین نوشته و گاهی بمردان خود نش
داده که ها به بینید بفلان سلطان چگونه خطاب شده ! و اگر چه فوزی آ
لوح را بزیر تشك مخفی کرده ولی آن گوسفند باور نموده که شاید خبر
است و فرداست که همه ممالك بدست اهل بهاء خواهد افتاد و این رویه
پسرش عباس افندی بنوع دیگر تعقیب کرده که سر بسته در هر لوح
مالك الرقابى خود و پدرش را گوشزد گوسفندان نموده و پیوسته هیا
در میان امت افکنده که آقا در شرق و غرب نفوذ دارند و در نتیجه گاه
بلوح گاهی بعکس که تمامش دروغ و مصنوع است و روحیات بعضی
آنها را در این اوراق نشان داده و خواهیم داد و گاهی بنشر تعالیم و مبانی
که آنرا شناخته و هم خواهیم شناخت مردان را دلباخته خود کرده بجهت
که پس از مرگش بالینکه اغلب فهمیدند که مضامین الواح دروغ و همچون
جوزهای بی مغزی بود که جوالش بر صدا باشد و چون شکسته شود
مغز که دهان يك طفل را آلوده سازد در آن نیز باز نمیتوانند همه شان باور
کنند که اینها همه لفظ بود و پوست بود و مغزی در آن نبود اکنون این لوح
افندی را بخوانید تا برویم سرمطلب - مورخه ج ۱ ۱۳۲۴

ای یاران عزیز عبدالبهاء هر چند در سایر جهات ندا بلند است و بشارت
الیه فرح قلوب هر هوشمند (دو غلط در يك جمله است - زیرا فرح قلوب
غلط است - قلوب هر هوشمند هم غلط) رایت ذکر مرتفع است و آیت
منتشر ضجیع تهلیل بلند است و ضربخ تکبیر مسموع هر بهره مند وای
طهران عالمی دیگر و میدان و مصافی دیگر است جناب امین میگفتند

دش بی خبر است!) که طهران را ندای رحمن بحر کت آورده که اسان
ان از بیان عاجز است - و ولوله در شهر نیست جز شکن زلف بار افکنده
آفاق نیست جز خم گیسوی دوست

از هر گوشه آهنگ تقدیس بفلک ائیر میرسد - تا آخر آن که نصایحی
ی تبلیغ و خود نمائی و دسیسه نموده در پایان میگردد اینست نصایح این
اره گمنام و اینست وصایای این بنده کثیر الانام و علیکم التحیه و الثناء
و باز مناجات عربی دارد (انا جیک یا مناجی من لا انیس له و مؤانس و حید
بد من لا جلیس له) که اغلاط عربیه آنرا باید بعربها گذاشت و گذشت و بس
نهمین که او خود را آواره گمنام! و بنده کثیر الانام خوانده - ولی اساساً
مد ماهیاهوی این لوح و امثال آن است که ۲۵ سال پیش چنان وانمود نموده که
با طهران یک قطعه از بهائیت است و شاید تا سه سال دیگر غیر بهائی در
نمیماند و ما پس از ۲۵ سال می بینیم هیچ خبری نیست و همان اشخاص
بروزی هم نصفشان برگشته اند ولی اثر اینگونه الواح این بود که تا
بی اغنام در اطراف تصور میکردند که در طهران جز حرف بهائیت
نی نیست و تا امروز با اینکه بی مغزی این الواح غالباً ثابت شده باز
بی خرد در این بساط باقی مانده اند و با اینکه جانشین او شوقی افندی
بلادت و سفاقت بعقبه اولی برگشته و هر چه نوشته رسوا و مفتضح است و
آنرا از سر پهنش دمیده گاهی که خواسته است اشارات و بشارات
به پدران خود را اعمال نماید طوری اعمال کرده که هر کوری رسوائی
را می بیند؟ باز بهائیان بامید اینکه شاید هیا هوهای سابقه عباس
س دارد در این خائنه تنگین بیایه بندی شکسته بسته های آن مشغولند
و با کسی بر ترویج دروغ مجبورشان کرده است و ما مواقع غلطکاری
لط گوئی و دروغهای ناپرداخته رسوای شوقی را هم در طی بیان آثار
آفتابی خواهیم کرد - اما بطوری که اشاره شد عباس افندی اگر در
و حکمت و حسن انشاء مقام مهمی را احراز نکرده و با همه تحصیلانش
نسته است بر تبه عالی حائز شود ولی در هیاهو و اغراق گوئی و دروغ
ازی ماهرانه قلم بدتر زده و توانسته است برای یک مدتی که خودش
ت داشت امر را باشتباه بگذارند و گوسفندان شیرده را برای
نگاهداری *

فلسفه عبدالبهاء

دقیق ترین مباحث این مبحث فلسفه عبدالبهاء است که باید فی الحقیقه و منصفانه در آن تعمق نمائیم زیرا گذشته از هیاهوی مذهبی و سخنان بی مغز بهاء که ایجاد يك سلسله اوهام تازه در مغز بهائیان کرده اخیراً بعضی خطابه ها و نطقهای عبدالبهاء در بین بهائی و غیر بهائی منتشر شده که مهمترین دام اغنام بیچاره شده و هر کس دیگر هم بعداً پابند حضرات شود بر اثر این فلسفه هاست که تماماً بعقیده من سفسطه و مغالطه است لهذا ذیلاً قواعدی را که عبدالبهاء در نطقهای خود بمیان آورده و مسلم پنداشته و بهائیان را پابند کرده در اطراف آن بحث می نمائیم تا قدر و قیمت آنها معلوم گردد. نطق مبارک ! در دارالفنون کالیفورنیا استفزدیوینورستی (کذا) با حضور دوست نفر پروفیسور و دو هزار نفر تلامذه (دروغ است) و جمعی کثیر که از دور و نزدیک برای استماع بیانات مبارکه آمده بودند صبح ساعت ۸ و ۱۰ ماه اکتبر ۱۹۱۲

هو الله

اعظم منقبت عالم انسانی علم است زیرا کشف حقایق است و چون امروز خود را در مرکز علم می بینم در این کلیه که شهرتش با آفاق رسیده لهذا نهایت سرور دارم از اینجا تا آنجا که تعریف علم و علماء کرده چیز تازه ندارد تا آنکه میرسد بفلسفه وحدت وجودی بی آنکه بگوید عقیده وحدت وجودی است بیان را میرساند باین جمله (پس واضح شد که هر جوهر فردی (۱) از کاینات انتقال در صورت نامتناهی دارد و در هر صورتی کمالی از این واضح است که کاینات یکی است عالم وجود واحد است پس چون در وجود کاینات وحدت است دیگر معلوم است که در عالم انسان چه وحدتی است این مبرهن است که وحدت اندر وحدت است مبدء و منتها وجود وحدت است قطع نظر از این که هر کلمه از این کلمات مکرره مورد هزار گونه سوء و انتقاد است و حکماء را در جوهر فرد و وحدت وجود بحثها و حرفهاست (۱) حکماء وجود جوهر فرد را منکرند و حق اینست که وجود جوهر فرد همچون کیش بها موهوم است .

مزاران سال است این بحث در میان است چون چیز تازه نیست فقط میگوئیم
 تا حل مشکلی نکرده مگر الفاظ مکرره بی دلیل برخلاف سابقین یا
 اگر دلیلی هم ذکر میکرد مطابق آراء سابقین فلسفه بافته و دلیلی یافته
 بود و ملاک و مدرکی بر عظمت او نبود پس بگذریم تا برسیم باین جمله
 عناصر بایکدیگر در صلحند آفتاب و زمین صلحند آب با خاک صلح است
 عناصر بایکدیگر صلحند چون ادنی مصادمه حاصل میشود زلزله مثل زلزله
 شهر سانفرانسیسکو واقع آیا اینطور است؟ شاید همه کس بتواند جواب
 داد که چنین نیست بلکه بعضی در صلحند و بعضی در جنگ همان حین که
 رضا فرانسه با آلمان در جنگ و ایران با ترکیه در صلح است در همان وقت
 هم در مملکت وجود یکی مکرب طاعون با گلبلهای خون در جنگ و در
 وجود دیگری اخلاط اربعه در صلح در یک گوشه گرس و میش در جنگ و
 در گوشه دیگر کبک و کبوتر در صلحند و تمام هم بر حسب اقتضای طبیعت
 بود جنگ و صلح را مجری میدارند از این که بگذریم بهمان فلسفه جدید
 عجیب میرسیم که میگوید - مثلاً ملاحظه کنید که جمیع کاینات اسیر طبیعت
 است و جمیع در تحت قانون طبیعت) و چون جواب آنرا قبلاً نگاشتیم تکرار
 آنرا لازم نمیدانیم (برخلاف مکررات او)

حال به بینیم که بعد از این همه صحبتها آقا میخواهد چه نتیجه بگیرد
 لاخره میخواهد نتیجه بگیرد که چون انسان بر طبیعت محیط است چرا
 يك میکند چنانکه میگوید - حالا ما از جمیع این مواهب چشم میپوشیم
 این بنیان الهی را خراب کنیم و این اساس الهی را از پایه براندازیم و
 حال آنکه اسیر طبیعت نیستیم خودمان را اسیر میکنیم و باقتضای طبیعت
 حرکت مینمائیم زیرا در طبیعت نزاع بقاست اگر انسان تربیت نشود از
 مقتضیات طبیعت نزاع وجدال است!

نه تنها مریدانش بلکه قطعاً شما هم که این عبارات را میخوانید فوراً
 نفرت نخواهید شد که چه بود و چه شد؟ آقا از اول که شروع بنطق کرد
 شفاش بر روی صلح کاینات بود که آفتاب با خاک در صلحند و و اینجا
 گشت بجنگ و قائل شد که جنگ از مقتضیات طبیعت است و آنها تربیت
 میکنند که انسان را از جنگ که از مقتضیات طبیعت است نجات بدهد!

آیا صلح آفتاب و زمین خارج از مقتضیات طبیعت است؟ آیا صلح
 کاینات که در اول گفت همه کاینات در صلحند از مقتضیات طبیعت نیست؟

گربا او قائل است که مثلاً كَبَك و كَبوتر که باهم در صلح اند از دارالفنون
کالیفورنیا فارغ التحصیل شده اند و كَرَك و بره که باهم در جنگند بحال
طبیعی مانده اند ! و از همه عجیبتر این دروغ است که آقا در اواسط نطقشان
میفرمایند حضرت بهاءالله پنجاه سال پیش اعلان صلح عمومی بین دول
و صلح عمومی بین ملل و صلح عمومی بین ادیان و صلح عمومی بین اقالیم
فرمود !!

آقایان بهائی شما را بخدا خجالت نمی کشید که این نطق ها را در
مجامع میخوانید و بآن افتخار مینمائید و انحراف جویندگان از این ترها
را طعن و تمسخر مینماید - پنجاه سال پیش از این تاریخ که آقا در امر يك
نطق کند بهاءالله هنوز بلقب بهاء مشهور نشده بود مردم اورا میرزا حسینعلی
عریان باز و بعضی میرزای نوری پیشخدمت فرهاد میرزا یاد میکردند
و بابیانی که حسن ظنی داشتند اورا بلقب ایشان یاد میکردند و نمیدانستند
چه می خواهد بگویند - میگوئیم بیست سال منظور آقا بوده و از زبانشار
پرت شده پنجاه سال گفته اند تازه بیش از بیست سال هم اعلان صلح عمومی
بهاءالله همان بود که در لوح دنیا گفتیم آیا این اعلان صلح عمومی ملل
دول و اقالیم است که در زیر هزار پرده آهسته بحسین پینه دوز گفته
نوشته باشد و یا آنکه به دو نفر ایادی و اعادی امرش که دو آخوند با
منفور و رانده از همه جا بودند گفته باشد عاشروا مع الادیان کلها بالروح
والریحان یا گفته باشد لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العالم و
بفارسی سروده باشد - کل بار یکدارید و برك يك شاخسار آیا این
دوسه کلمه با آن درجه از نفوذ و قدرت او که اشاره شد اعلان صلح عمومی
است ؟ واقعاً حیا خوب چیز است .

باری از این وادی هم بگذریم زیرا از این هیاهوها بقدری در گذشت
افندی زیاد است که با اصطلاح عوام این عبارت نفع روی آتش آن نیست
پس از شطری خود نمائی بالاخره میرسد باین عبارت - اما تعصبات و
کره ارض موطن هر انسان است یکی است متعدد نیست نوع انسان را
واحد است ولی حدود و همیه بی اساس را بعضی از مستبدین قرون ماضی
اختراع کرده اند و در میان بشر جنگ و قتال انداخته اند که مقصد
شهرت بوده و غصب ممالك لهذا این احساسات وطن پرستی را پیش
مقاصد شخصی نمودند - اینك از جهان ملك روح عباس افندی را

بدانیم در کدام ملکوت است ندا کرده میگوئیم آقا جان من اگر تو مزدور
بودی و اگر برای اغفال ممالك كوچك این تبلیغات را نمیکردی و اگر
ای پول خانمهای امریکا در آنجا داد سخن نمیدادی و اگر واقعاً برای
ما و نجات بشر این حرفها را میزدی بی شبهه حق و حقیقت ترا از لغزش
تناقض باین واضعی حفظ میکرد که دريك جمله كوچك نگوئی (نوع
ساکن را وطن واحد است و فوری بگوئی) مقصودشان شهرت بوده و غصب
مالك) عجباً اگر ممالك خطوط و همیه ایست که نباید بآن اهمیت داد و
باید وطن پرستی را پیشه کرد دیگر کلمه (غصب ممالك) چه معنی دارد؟
استی فکر کنید این حرف چقدر مزخرف است که مثلاً کسی بگوید همه
خانه ها یکی است و هیچ خانه ملک کسی نیست بعد فوری بگوید آنان که
بیار قرارداد داده اند مرادشان این بوده که قسمتی از خانه ملک آن يك را
اغل خانه ملک خود کنند! ای بی انصاف احمق تو گفتی که خانه ملک
وجود ندارد و خطوط و همیه ایست چگونه میگوئی یکدسته برای غصب کردن
خانه دیگری چنین گفته و چنان کرده اند اگر ملکیت و همیه ایست غصبیت چه
معنی دارد؟ باری از این ترهات بگذریم و روح مطلب خود را توضیح دهیم
رای اینکه راه خلط مبحث و مغالطه بر روی گوسفندان بهاء باز نماند
رض میکنم گمان نرود که مراد نگارنده انتقاد از اساس صلح جوئی است
برای هر عاقلی بلکه هر کودکی میتواند بفهمد که صلح بهتر از جنگ است
جنگ منشاء خرابی و دمار و مایه نکبت و فلاکت بشر است و البته باید هر
کسی بکوشد که پیوسته صلح برقرار باشد ولی کلام ما در اینست که صلح
خواهی عباس افندی و اتباعش بقدر جوی ارزش ندارد و اساساً صلح خواه
بوده و این سخنان از او نیست بلکه او همان فتوغرافی است که خود بدان
منشهار کرده و هر چه در او دمیده اند باز گفته و چو بی مطالعه و تعمق
برده اینست که تناقضات بسیار هم در کلماتش دیده میشود من نمیگویم حتماً
این دین را از اول دست اجانب اختراع کرده یا نکرده ولی بدون شبهه
ش از آنکه یکدسته احمق بی علم پیدا شده اند اجانب از وجودشان استفاده
موده اند و آنها را آلات کرده اند برای اینکه هر چه از ممالك و اراضی که
در دست ایشان بغصب وارد شده بدون جنگ و جدالی باقی بماند و هر چه
م نگرفته اند بگیرند و در عوض این حرفهای خوش آب و رنگ بی سرونه
بویل دهند که وطن چه معنی دارد ما همه يك جنسیم همه دنیا یک وطن است

منتها ما میخواستیم آقا و عزیز باشیم و از مال شما تعیش و زندگی کنیم و در عوض بار سنگین خودمان را بر دوش شما گذاریم و برای انجام آن مقصد این چنین دین و تعالیم و همین غیر متین لازم است *

عقبه پنجم

آثار میرزا محمد علی غصن اکبر خصوصاً اختراع خط جدید پوشیده نماند چون در اواخر ایام بطوری که اشاره شد بهاء با مأمورین خارجه آشنا شده و بعضی سخنان تازه شنیده آنها را داخل مبادی خود کرده بود و با مأمور شده بود که داخل سازند کم کم فرزندان هم هوای توسعه این دایره و همیه بر سرشان افتاده از آن جمله میرزا محمد علی غصن اکبر که برخلاف اظهارات غیاسیان پیشقدم و در خط و سواد بر همه اولاد بهاء مقدم بود و چنانکه خطش در کتاب خط و خطاطان درج شده او خوشنویسی کم نظیر بوده و هست و در انشاء عربی و فارسی مطابق معارف بهائی رتبه فوق تمام مراتب منتسبین بهاء در یافته بود هوای اختراع خط جدید بر سرش افتاد خصوصاً پس از آنکه بهاء شنیده بود که دکتر زمین هوف خط و زبان اسپرانتو اختراع کرده و افکار بعضی از غربیان بر این محور دور میزند که خط و لغت عمومی ترویج نمایند و بهاء نیز از او تقلید کرده چند کلامه راجع بخط و زبان عمومی سخن گفته و در میان اتباعش و انمود نموده که گویا این سخن بدع و تازه و از کلمات الهامیه خاصه امر بهاء است در آن حال بر سرش غصن اکبر نیز هوس اختراع بر سر گرفته که محض افتاء و اضمحلال آثار پرافتخار شرق خط تازه بسازد که اگر پیشرفت کرد باین وسیله نزد دشمنان قرآن و اسلام بادی بیروت اندازد و پس از مدتها فکر و شاید تبادل افکار با سایر برادران و اعمام خود و مبلغین و مقربین در گاه بهاء بالاخره الفبای ذیل را اختراع و بدر گاه بهاء تقدیم ساخت و چندان میرزا خدا منجذب او شده که اجازه داد در کتاب مبین و اقدسش که در بمبئی بخط احمد علی تبریزی چاپ شده دومی کلامه درج کنند تا به بینند چه اثری می بخشد و آن عبارتست از همان امضای احمد علی که بدان خط ممضی گشته و کتاب مطبوع با همان امضاء موجود است و این را مانند خیلی از الواح و آثار نمیتوانند پس از بروز افتضاح معجز نمایند اینک ماصورت آن خط را با تمام با همان امضای مطبوع در کتاب مبین که نمونه این خط عجیب است درج میکنیم

بر مقدار مشعر بهاء و فرزنداناش آگاه گردید اینک عکس او را به بینید
احمد علی تبریزی امضای کاتب کتاب مبین است که بخط تازه با اجازه بهاء
سنه ۱۳۰۸ هجری در بمبئی بطبع رسیده !

خط بدیع !!

ر ز ر ذ د خ ج ح ج ت پ ب ا
ل ک ل ق ف غ ع ظ ط ض ص ش س
ن م و ه ی ه ه ه ه ه ه ه
ن م و ه ی ه ه ه ه ه ه ه
احمد علی تبریزی

چون سخن بدین پایه کشید بد نیست اساساً در خصوص تغییر خط
کلمه چند برای انتباه مردمان دل آگاه بنکاریم . از دیر گاهان فکر و
طر اجانب متوجه این نقطه شده است که در میان هر قوم و ملتی مادام
خط و زبان ایشان بجای خود باشد و تصرفاتی در آن بکار نرود ممکن
ست آنها را بتمام معنی منحل در مقاصد و تابع آراء خود ساخت لذا
مروع بتبلیغات در این موضوع کرده در هر مملکت از ممالک شرقیه بنوعی
بن تبلیغات را مجری داشته از افراد همان ملت مردمان ساده بی خبر و
از یرک بی علاقه بوطن و ملیت برتبلیغات برانگیخته این مقصود را بعنوان
که خط شما فلان عیب را دارد و زبان شما فلان نقص را حائز است گوشزد
ابلاغ نموده حتی المقدور بتبدیل آن کوشیده و میکوشند تا مندرجاً مردم
آن بوم و بر اصول مذهبی خود را اولاد مفاخر ادبی خویش را تانیاً و مبانی
طریقی خود را تانیاً از دست داده مانند طفل نوزاد که دستش از همه چیز
بی است خود را بدامن ایشان همه مردم شرق را اطفال سبق خوان خود
ساخته در حقشان پدری کنند و مادری نمایند یا دایه مهر بانس از مادر و قیم

قوم از پدر گشته ایشان را باستعباد خویش دلالت نموده ولی مطلق اهل شرق گردند!

بدیهی است از این که گفته اند (گروهی این گروهی آن پسندند) این نغمه در گوش اهالی دوصدای متضاد و در آهنگ متباین ظاهر ساخت گروهی چندان خشک شده که حتی کمتر نقصی را هم در خط شرقی معترف نشده گفته اند خطی است در کمال اختصار و زیبایی بقسمیکه که اگر بخواهیم فرضاً يك كتاب شاهنامه را از خط شرقی مبدل بخط غربی سازیم اقلاً هر يك جلد آن در پنج جلد خواهد گنجید و اگر ایراد دارند بر اینکه کلمات متشابه در خط شرقی است که فرضاً گردد و گردد و کرد را که بتغییر فتحه و ضمه و کسره معانی ثلاثه پیدا میکنند آنرا بیک صورت نوشتن موجب اشکال فهم خواننده است جواب اینست که در هر خط و لغتی نظایر کرد و گرد موجود است و قراین درهمه زبان و خطی حکم فرماست و بسالغات که باید بقرینه فهمید و با فرض اینکه در سایر خطوط و السنه کمتر و در خطوط و السنه شرقی بیشتر باشد این تقیصه را که با آن کمال قصر و کوتاهی و جمع بودن خط و زیبایی آن بسنجیم جبران شده ربعی نیز حاصل میگردد و در فهم اطفال هم فرقی ندارد هزاران سال است اطفال این خط را یاد گرفته اند و باز هم یاد خواهند گرفت و دیروز و دیباد گرفتن اطفال تابع براءت و بلاد ایشان است و این براءت و بلاد در اطفال غرب نیز موجود و بالاخره در خط غربی هم بجزئی کم و زیادی همین نقص و کمال دیده میشود و این موضوع آنقدر مهم نیست و در درجه سود زیانش تا آن حد نیست که لازم باشد مآثر ملل غرب بجایگیر آن شده خسارات لاتعد و لا تحصى از راههای غیر مستقیم که مبالغین در نظر گرفته اند عاید شرق گردد خلاصه علاقمندان بخط قدیم زیاد است باستثنای آنکس که خط را بصورت کوفی برگردانیده و هیچ طرفداری ندارد باقی مردم از خط خود که حافظ آثار ادبی و مذهبی ایشان است کمال رضایت داشته و دارند بعضی دیگر بتبلیغات خویش و بیگانه چندان تزاروت یافته اند که از تری درست نقطه مقابل واقع شده اند

دسته اول چنان بخط شرق بدین گشته اند که گویا اصلاً بعنوان خط که واقع حوائج باشد نشناخته از هر حسنی که در آن بوده چشم پوشیده و عیبی هم که در آن نبوده گوشزد نموده هر روز یکی بتحریرك اجانب

گوشه سر بر کشیده و الفبای جدید اختراع نموده و در بعضی نقاط نسبت به متن تر و بفلسفه نزدیکتر و بقلم اشخاص مهمتر و در بعضی جهات خالی از متانت و فلسفه بر دزد کرده و بقلم ادانی خلق سر زده و (این رشته سرد را دارد) حال در اینجا چیزی که محل حاجت ماست راجع باصل مطلب نیست زیرا در اینکه بعضی عیوب در خط ماهست محل شبهه نیست و در اینکه رفع این عیوب کار شخصی بی فکر یا با فکر و بالاخره کار شخصی نیست و کار اکادمی قانونی است آنهم شبهه نیست در این هم که اگر روزی بعضی تغییرات بخواهد در خط پیدا شود جمیع جهات و اطراف کار را باید ملاحظه کرد شك نیست بی طوری باید باشد که حتی يك كلمه از آثار تاریخی و ادبی محو نشود و تغییر نکند و معنی دیگر نبخشید و بالاخره آثار و مفاخر ملی را بل نگردد

اما چیزی که راجع به بحث کنونی ملت و این مقدمات همه برای استنتاج آن نتیجه است این است که همه و همه معتقدین به تغییر خط عقیده شان فرع این اصل است که در خط شرقی اعراب موجود نیست و اعراب مستثنی از خط است و باین واسطه خواندن آن مشکل است و بالنتیجه تغییر خط را فقط برای پیدایش اعراب و باصطلاح فرنگیها تنظیم و بل و کسن یا حروف با صدا و بی صدا لازم دانسته اند تا حاجت با اعراب که در خط شرقی علائم فوق خط است نیفتد و در اینصورت ترك املاء هم یکی از ملاک های خط تازه میشود که بالاخره صادوسین و تائی کسی نشناسد وضاد و ذال و زاء و ظائی در میان نباشد - باز نمیخواهیم بگوئیم این نوع تغییر مستلزم تغییر لغت میشود و سبب میشود که نصف لغات متداوله فارسی و عربی محجور و متروک و یا از معنی خود منحرف و غیر مفهوم بماند و در نتیجه نصف کتب آثار و فارسی از مذهبی - ادبی فاسد و نصف دیگر هم بالتبع متدرجا بی شبهه بماند - این سخن بر جای خود ولی اصلاح حرف مادر رتبه ادراك بهاء و بهاء زادگان است که از نوع اختراع ایشان ثابت میشود که حتی فلسفه و مقصود از تغییر خط را ندانسته و یا دانسته و حتی بدترین صورتهائی که هیچ کودک سبق خوان نپسندد در آورده اند که انسان متحیر میماند به تصور نماید زیرا اگر حمل بر عدم ادراكشان کند خود موجب تحیر است که با این مشاعر و مدارك دانی چگونه توانسته اند جمعی را ولو هزار نفر باشد افسار کنند و اگر حمل بر ادراك ایشان و تعددشان بر افساد

و تشبیح آثار مهمه ملی نماید باز موجب حیرت است که آخر غرض رانی و بازی کردن با مقدرات يك ملت بلکه عموم ملی مشرق تا این درجه چرا آری اگر خطی اختراع کرده بود که محظورات اعرابی از آن مرتفع شده و برای قرائت آسانتر و یا مختصر تر و یا مشکلات املائی آن برداشته شده بود ولو آنکه نواقصی از جهات دیگر داشت میگفتیم باری بهر جهت ولی با این صورتیکه ملاحظه میفرمائید جز اینکه يك حروف كوچك ظریف را مبدل بحروف بدشکل دراز کرده از اعراب فقط جزم و تشدید و غیره را بصورتهای عجیبه در آورده و (ه) را حروف علیحده تصور نموده و يك (احمد علی تبریزی) را بقسمیکه ملاحظه میفرمائید در يك سطر طولانی داده بی آنکه ویل و کنسنی داشته باشد و معلوم شود که همزه احمد مفتی است یا مضموم یا مکسور و بی آنکه حل مشکلی در همزه و عین کرد باشد و چاره برای املاء اندیشیده باشد دیگر چه هنری کرد گویا گمان نموده که پیدا کردن اشکال مختلفه و انتقال دادن از شکلی بشکل دیگر کار مهمی است و فقط بصرف اینکه از چپ بر راست نوشته میشود دیگر تمام معایب خط رفع شد و از این رو مذهب بهاء عالمگیر خواهد شد - که او يك همچو خط بی فلسفه زشت رسوائی اختراع کرده است! اکنون گوشزد مینمائیم که بی شبهه این اعتراض چون بگوش بهائیان رسید خواهند گفت که این اختراع منسوب بپیرادر عبداللهها است که ناقد است و از امر بهاء مردود و مطرود است و بالاخره از فرط بی خبری بهر از عذر تشبیه خواهند جست و حتی ممکن است بگویند چون معرض و ناقص بوده چنین امری که خارج از تأیید است از او سرزده! پس ملتفت باشید که اگر کوسفندی مبادرت باین سخن نمود باید بیدارش کرد که اولاً ارتداد از دین بهاء ثابت نیست بلکه ارتداد عباس افندی و اتباعش ثابت تر است که هزاران تغییر در امر بهاء داده و از نص کتاب عهد گذشته اند ثانیاً امضا کننده يك امری مانند نویسنده و گوینده و اختراع کننده آنست. اگر وزیر چیزی نوشت و بامضای شاه رساند و بعد آن مطلب بر خلاف دانش و مصالح بیرون آمد نمیتوان گفت خط فقط از وزیر است بلکه هم در آن اقلا شرکت دارد خود بهائیان میگویند در زمان بهاء هیچ کتابی بی اجازه او طبع نمیشد و حتی يك حرف و کلمه بی نظر او در آن کم یا زیاد نمیگشت و اگر غیر از این باشد باید گفت اصلاً بهاء کتاب ندارد و اما

بهاء هر چه بگویند و عمل کنند خود سرانه است در این صورت بقول خودشان
 او دروغ بگویند و حشو و زوائد زیاد در امر بهاء باشد بدیهی است که
 مضای احمد علی بخط بدیعی که مخترع آن غصن اکبر است .
 مانند این است که از زیر قلم خود بها در آمده باشد بلکه میتوان
 قین کرد که بهاء داخوش از این اختراع بوده چندان که در لوحی میگوید
 گر مصادر امور بخواهند خط تازه اختراع شده موجود است و مرادش
 همین خط عجیب است که آنرا امر داده است در کتاب خودش مسطور نموده
 مسطور به دست داده اند و حتی اگر غصن اکبر سر اطاعت نزد برادرش عباس
 قندی فرود آورده بود و بی شبهه او هم چندان خطش را ترویج میکرد که
 ماله مانند اسامی شهر البهاء و شهر العظمة و شهر القول که اسامی ماههای
 بهائی است و همه ساله تقویم بر این اسامی مینگارند و شاید تمام جدول آنرا
 در این کتاب به بینید خط بدیع هم معمول به بین اهل بهاء بود و بآن افتخار
 میکردند نهایت اینکه افندی بر اثر بغض و کینه با برادر خود خطش را
 ترویج نکرد ولی بر اثر اینکه پدرش آنرا ترویج نموده بود جرئت هم نکرد
 لمتمی از آن بکند و فقط مسکوت گذاشت و حتی با آشنائی عباس و عباسیان
 قین دارم که اگر این خط اندکی مقبول نظر ارباب نظر میشد آنرا بخود
 نسبت میداد و باز هم ترویج میکرد چه از این قبیل (فکر واکفروا) هالات
 لا تحصی انجام داده است وای چون دید مقبول نظر هیچ طفلی نشد مسکوت
 باد و اگر کسی میپرسید سر این چه بود که بهاء الله این خط را امضاء کردند
 جواب طفره میزد - این بود شرح اختراع خط که بهاء همه جا میگوید
 بوبست خط بدیعی اختراع و لغت جدیدی ابتکار شود و در مدارس عالم
 ترویج نمایند و در هر جائی باختراع آن افتخار می نماید ! اکنون این عقبه
 اهم ترك نموده عقبه ششم را که متضمن آثار فصاحت بارشوقی است در
 سن قدم ۱۹ خواهیم شناخت .

قدم نوزدهم

یا آخرین قدم مهم - در کشفیات متنوعه
 بهائی شدن وزیر همایون - اقامت دو ساله من در طهران - فوت
 بدالبهاء - مسافرت من باروپا - تکمیل مواد کشف الحیل - قدمهای بی
 بی در این راه - بعضی مسائل مستلفه .

پوشیده نمایند که چون در تمام ادوار بهائیت یک نفر قائم مقام
 همایون میرزا مهدیخان غفاری بود که بر اثر جنون خمری و افش
 حواس بهائی شد و بهائی شدن او هم با آن جنون از روی عقیده مذهبی
 بلکه بر اثر اشتباهات سیاسی بود لهذا لازم دانستم که شرح حال او را
 مختصری اشاره کنم تا بهائیات بدانگونه که عادت دارند بهائی شدن
 وزیر را ولو آنکه کهنه وزیر از کار افتاده باشد برخی کسی نکشد
 بهائی شدن قائم مقام مذکور نزد نیکارنده است حتی الواحش کلانتر
 است و من خود واسطه آنها بوده ام و احدی بقدر بنده از حالات او آگاه
 ندارد حتی عبدالبهاء یکی از فتوحات مهمه مرا تبلیغ این وزیر قلم
 نموده بود که در مدت هشتاد سال هیچ مبلغی نتوانست یک نفر وزیر
 بهائیت بیندازد و از بس در بهائی شدن او کبف کرده بود در لوحی که
 برایم فرستاده میگوید الهی الهی ان عبدالحسین قد نادی اهل المشرقین و
 بذکرک ملا الخافقین الخ . (که بهائی شدن یک وزیر معزول مغضول
 تذکر ملاخافقین و اهل مشرقین برابر دانسته)

پس باید دانست که این شخص چون با مشروطیت مخالفت کرد
 و بتیام معنی استبدادشان داده بود عاقبت در کار خود در ماند و اخیراً
 جنجال همان (خ) مقدسها و (س) باینها را بخرج برداشته و مشروطیت و
 همعنائت شناخته بود ؛ لهذا در حکومت عراقش بهائیان آنچادامی که
 همین قدر بتوسط حاجی مونس درویش توانستند ذهنش را مشوب
 باین اشتباه کاری خود ترتیب اثر داده او را متعین بر بهائی بودن در
 مشروطه کنند و چون این تخم را در ارض وجودش کاشته بودند پس از
 از عراق و ورود بکاشان دوازده شبانه روز لیلاً و نهراً در مزرعه
 ملك خودش بود بانکارنده بس رده از بس او را از اوضاع طهران
 و بواسطت باقراف و ورقا و کلیه بهائیان طهران امیدوار دیدم و کاملاً
 جنون از حرکات و سکناتش مشاهده کردم خلافت را فت و انسانیت دانست
 او را باردیگر نومید و افسرده کرده بگویم همه این حرفها دروغ و
 است بملاوه صلاح خود را هم نمیدانستم که بی مقدمه خویش را طرف
 و جمله و شاخ زدن اغنام قرار دهم لذا با او مباشرت کرده تا بر اثر
 بانکارنده امیدش تائید شد و از من در خواست توصیه بر سر بهائیان
 سردار اسعد میکرد و من در دل بر او میخندیدم که گمان میکند

من و آن آقایان مستمراست ولی صورتاً امیدوارش میکردم و بکجدار
 میگذرانیدم بالاخره زوانه طهرانش کردم و بقدری بی طعمی نمودم که
 بیپایانه شطرنج خواست هدیه که داده و نگرفته بودم بمن باخته باشد و
 ابوالحسنخان زنجانی که آنروز منشی او بود این قضایا را در نظر دارد
 بقی نماید (اگر در حیات باشد) اما پس از وزود بطهران بهائیان
 زدند از عکا تا طهران از عبدالبهاء تا حاج غلامعلی مبلغ کاشانی بهر اسم
 می توانستند گوش او را بریدند و هی وعده فتح و نصرت و شفا و صحت
 و تا بالاخره از هستی ساقطش کردند و پس از دو سال جسدش را ببحاک
 و وارثش را هم بگور کردند و رهایش نمودند.

اقامت دو ساله من در طهران

از موقع بهائی شدن وزیر همایون تا اقامت در طهران دوسه سالی
 کشید در آن دوسه سال نگارنده در کاشان و عراق و اصفهان و همدان
 و مانده در گردش بود و بزرگترین مانعم در بازگشت و انتقاد از بهائیت
 خبری از اروپا و گسیخته کی رشته امور ایران بود و منتظر فرصت بودم
 در سال ۱۳۳۸ هجری که عبدالبهاء بمن نوشت در طهران استعداد غریبی
 شده همه بزرگان و رجال طالب شده اند که از امر مبارك! خبر گیرند
 بلفین طهران از عهده بر نمی آیند زیرا آنان که دارای اهمیت بودند مردند
 آنان که در حیاتند واجد حیثیتی نیستند و شما باید مرا که اقامت خود را طهران
 بدهید با اینکه میدانستم این اغراقها که در لوح است اکثرش بی مایه و بی پایه
 یعنی حاجی امین و باقراف برای خود نمائی چیزهایی با نوشته اند و او هم
 مرا از در چهل باور کرده و بعضی را از روی تجاهل قبول نموده و امیدواری
 کند که شاید آن دروغها راست در آید چه این آقا همانست که ۲۵ سال پیش
 این مقدمه مینوشت که طهران بشهادت امین عالمی دیگر دارد چنانکه اصل آن
 مرا خواندید. با همه اینها در جواب افتندی نوشتم که دعوتی از طرف
 باقی طهران نشده لذا فوری بباقراف نوشت که از حضرت آواره دعوت نمائید
 باقراف بوسیله يك مراسله شخصی و يك مراسله محفلی مرا بطهران دعوت
 کرد در ابتدای ورودم بطهران همه مجالس مهمشان در تحت کنترل من
 آمد و ناله جگر خراش فاضل شیرازی (بوعلی سینا بابیه) و احمد یزدانی و
 دو نفر دیگر بلند شد که ای وادینه محافل مهم را مانند محفل ارسطو و متحفل
 باقراف از ما گرفتند و حضرت آواره دادند. پس از اندک زمانی دو

مجلس درس پسرانه یکی در منزل باقراف و دیگری در منزل سید شهاب پیشکارش
برقرار مجلس دخترانه و زنانه نیز در منزل اسحق حقیقی کرمانشاهی برقرار گشت
که عکس آنها را در جلد اول درج کردیم. اما از رجال و بزرگان که آقا در او حش
و عده میداد هر چه در طهران انتظار کشیدیم اثری نیافتیم. فقط از چند نفر
وزرای معزول و بی کار یابست هم اندازیهای باقراف ملاقات کردیم که
اتفاقاً آنها هم یا مخالفت میکردند در ضمن صحبت چنانکه شرح سخنهای
مخالفت آمیز مرحوم سپهسالار را قبلاً نگاشته ایم و یا موافقتی ننموده
بائسهای مسخره آمیز که شأن مردمان سیاسی است بر گذار مینمودند ولی
انصافاً این را باید بگویم که از تندبب آنگونه منتظر الوزراره های دوره
قاجاریه خیلی ضرر بمصالح ایران و اسلام وارد شده و اگر آنگونه آقایان
اینگونه سخنان را مطلقاً بمحضر خود نمی پذیرفتند بهائیت تا این درجه
نیز نمونموده تولید امید در دل های ناپاک این اغنام نمینمود چنانکه در این
دوره که آنگونه سوء سیاستها اعمال نمیشود امور نیز رو به بهبود است و امید
است اگر در گوشه و کنار باز یکی دو نفر از آن اشخاص در حکومت های
اوجک و بزرک وجود دارند و بر حسب عادات آن ادوار نفاقهائی مرتکب
میشوند کم کم بی مقصود برده تغییر خالت دهند و گرنه قطعاً معرفی خواهند
شد و دستشان از کارهای دولتی کوتاه خواهد گشت

افکار باقراف

در مدت ششماه که شب و روز بامر حوم باقراف معاشر بودم جمیع نوایا
و افکار و عقاید او را دریافته حتی بر اسرار او بقدری مطلع و محیط شدم که
یقین دارم اولاد و بستکان او هم باین درجه اطلاع نداشته و ندارند خلاصه تصور
و عقیده او این بود که امر بهائیتی بر اثر مساعیت خارجیها عالمگیر میشود
و اولین نقطه که حائز اهمیت خواهد شد طهران است و نخستین کسیکه
مقرب شده بر ریاستهای سرشار خواهد رسید او و خانواده او خواهد بود و
اگر نسبت و وصلتی هم با عبدالبها داشته باشد این ریاست الی الابد در
خاندان او باقی میماند بنا بر این اگر تمام دارائی خود را برای انجام این
تقرب و وصول آن ریاست صرف کند ارزش دارد حتی روزی اعتراض
بر ریاست وزرائی سپهدار رشتی کردم دیدم جدأ با حالت رقابت صحبت میکنند
گفتم اگر شما خود بجای او بودید میدید چه قدر کار اجتماعی و ریاست مملکتی
مشکل و پر زحمت است بایک وجهه جدی گفت اگر مملکت را بدست من

ند بفاصله یک هفته درست میکنم گفتم مثلاً چه میکنید؟ گفت مردم را
هیور میکنم که بهائی شوند گفتم آنوقت کار درست میشود؟ گفت بلی.
چرا جمعیت باین کمی که در همه طهران پانصد نفر مرد و منتهی هزار
نوبست نفر زن و مرد و بچه بهائی هست نمیتوانند کارهای خود را اداره
کنند؟ چرا هر روز در میانشان نزاع است؟ چرا باید محفل اصلاح (و بقول
دودتان) عدلیه روحانی! کارهایشان را اصلاح نماید! و چرا باید محفل
روحانی (و بقول ابلهان احباب) پارلمان امری نتواند يك مدرسه هفت کلاسه
اداره کند؟ و باز امروز بروح او باید گفت. چرا خود شما که باحریت
موان مخالفید نمیتوانید نوه برادر خودتان را از آن چیزهایی که مطلع
شید بازدارید و اقلابگذارید پدرش او را بیرون کرده آنهمه افتضاح درست
بود و خرابیها او بازاری و علنی شود؟ خلاصه اینها را که شنید رنگش
افروخت و بالاخره گفت چون قدرت ندارم و تأیید هم بامن نیست اگر
بر کار آقا بایران بیایند همه کارها درست میشود! گفتم حتی وزارت شما؟
گفت بلکه رئیس الوزرائی ایران برای من حتمی است. گفتم پس خوب
مت یک منزل صحیح برای ورود سرکار آقا تهیه کنید گفت گراند هتل
بهمان قصد ساخته ام مجمل این او هام بقدری در مغزو دماغ او ریشه برده
بود که با هزار تیشه ممکن نبود یکشاخه آنرا قطع کرد. بر اثر آن او هام
بله بنظرش رسید که هشتاد هزار تومان ملك مازندران را پیشکش عبدالبهاء
کند و کرد ولی بهائیان گمان دارند که او محض خدا و عقیده اش این کار
را کرد در حالتیکه صریحاً میدانم بطمع وصلت بود که منور خانم دختر
کوچکی آقا را برای آقا جلال بگیرد و مرا واسطه کرد و عبدالبهاء هم
مال و وساطت مرا پذیرفته قبول نمود و بر حسب عادل دائمی خود که هر
بر عادی را هم بلجن غیب گرئی وعده میداد وعده صریح داد که این کار خواهد
شد ولی تیرش بخطا رفته از قضا میرزا جلال از لندن نوشت که دختر سر
آقا بکار ما نمیخورد زیرا آنها میخواهند بزرگی بفروشند و شوهر
بود را تا اجازه نگیرد با طاق راه نمیدهند خواه کسی دیگر نزدشان باشد
نباشد! و این بر من گوارا نیست مجمل باقراف خیلی مکدر شد ولی چاره
سکوت نداشت از آن طرف عبدالبهاء هر چه انتظار کشید خبری نشد
او در همه عمر خمیازه میکشد که با مردمان متحول وصلت کند چنانکه
و فی همین خمیازه میکشد و چون اثری ظاهر نشد حیل دیگر بنظرش

رسید که نصف آنچه را باقراف باو داده بمیرزا جلال ببخشد شاید دلگرم شده و سالت را تعقیب نماید ولی همانطور که عبدالبهاء تقدیمی باقراف را ساده تلقی نموده بود باقراف هم بخشش نصف آنرا ساده تلقی کرد نصف دیگر را هم نداد تا بالاخره بنده هزار تومان اصلاح کرده دست و روی هم را بوسیدند و از هم گذشتند و بطوریکه شنیدم پس از مرگ باقراف باز امین ادعای طلب کرده و مبلغ دیگر از ورثه او گرفته !

اما نگارنده با اینکه سالها بود میدانست افندی جز بدنیا و حطام آن توجه بهیچ امری ندارد باز کار را باین درجه رسوا و مفتضح نیافته بود ولی در طهران پس از آنکه محفل روحانی مرا بعنوان عضو دعوت نمود و عضو محرم دائمی محفل شدم و با امین و باقراف نیز محرم شدم دیدم قصه غریبی است که جز دزدی و خیانت و پشت هم اندازی و پول دزد آوردن از این و از آن حتی زمینه سازی برای اغیار (غیربهائی) که به چه حيله گوش آنها را ببرند دیگر حرفی در این بساط نیست و بالاخره کشف کردم که افندی محفل روحانی را برای روپوشی از خیانتها و جنایتها و اشتباه کاری های خودش تاسیس نموده است و اسرار کار همه در محفل طهرانست و اگر روزی ارشبو آن بدست آید حتی الواحی که ببعضی سفارتخانه ها میفرستاده و یکی را من دیدم بدست خواهد آمد لهذا در همان ایام تصمیم گرفتم که يك نهضتی کرده یا امور را بمجرای صحیحی در آرم که از خیانت امین و بلاغت باقراف و حقه بازی افندی قدری جلو گیری شده باشد و اقلا احتیاطی دامنگیرشان شود و رابطه را با اجانب قطع نماید و یا اتصال این بساط برچیده شود و بیش از این جان و مال مردم بی خبری که در اطراف نشسته و پول بطهران میفرستند و نمیدانند در کدام راه صرف میشود هدر نرود و این بود که ابتدا گریبان امین را گرفتم که تو یکطرف بیست هزار تومان از مال خدا را بدست غلامعلی دواچی ... داده که تاکنون چندین دفعه خود را ورشکست نشان داده و بعدم معلوم شده است که مبالغ هنگفتی در بانگها ذخیره دارد و یکطرف از هشتاد هزار تومان مال الله ! بایستی باقراف بدهد چهل هزارش بخشیده و سند چهل هزار تومان گرفته از طرفی بباقراف گفتم کی سرکار آقا راضی هستند که امین تنزیل از پول حقوق بگیرد ؟ از طرفی بعضی جوانان را بر عیبهای کار آگاه کردم و زمزمه در بین بهائیان افتاد و عموم بهائیان طهران حق را بمن داده عقده های دشان گشوده شده گفتند که سالهاست

برایم فرستاده و ضمناً قسم که نشان دروغ است یاد میکنند که کسی بمن خبر نداده و این فراست خودم است مجملات من از ننگ اینک که مبادا لکه نقض بدامن بجسید و بگویند از چاه در آمده بچاله افتاده یعنی دست از دامن عباس برداشته بمحمد علی توجه کرده برای يك مدت دیگر سکوت خود را ادامه دادم

تبصره

چنانکه ملاحظه میشود یکی از تهدیدات که در این لوح از طرف عبدالبهاء متوجه آواره میشود صحبت از چند زن است که گویا آنها در طهران سرأ مخالفت بابهایت دارند برای اینکه عبدالبهاء با آنها موافقت نکرده و گویا آنها فیما بین آواره و امین و باقر اف تفتین نموده اند پس باید دانست که این هم یکی از حیللی است که کشف آن بسی لازم است (مؤسس راهم در این لوح بخط خود (مأسس) نوشته تا شاهد غلط نویسی او و غلط گیری ما باشد !)

منیره ایادی و حریت نسوان

پیش از اقامت نگارنده در طهران منیره ایادی که یکی از زنان مبلغه و مبلغ زاده و محرم اسرار عبدالبهاء بلکه شریک کمپانی بهائیت بوده و هست هوای حریت نسوان بر سرش افتاده از عبدالبهاء استیذان نموده اجازه بر اجرای آن یافته بود بدین مضمون که من با حریت نسوان چندان موافقم که خودم پیشقدم شده دختر خود را و خانم را بی حجاب بارو پافروستادم مجملات با این اجازه افتدی محفل حریت در منزل ابن ابهر شوهر همان منیره که در آنوقت از برکت تبلیغ امر بهاء ازهر دو چشم کور و خانه نشین شده بود تأسیس گشت . منیره خانم که زنی جوان بود و شوهری کور و پیر داشت این محفل را برای استفاده خود میخواست ولی بزودی زمام استفاده از دست او بیرون رفته چندانکه حتی بعضی زنان غیر بهائی جوان در آن محفل وارد شده در ترویج امر بهاء از او جلو افتادند و هم چنین چند مرد جوان که در رأس آنها مرد رشیدی واقع شده بود و با طبع همه موافق بود در آن محفل عضویت یافتند و یکی از عادات آن مرد رشید این بود که در خواب فشار داندان (دندان گرچه) داشت . یکی از زنان اغیار (غیر بهائی)

که بهوای رقابت بامنیره بدان محفل عضویت یافته بود دختر همان بود که شرح رفتار سیاسی و گفتار دیپلماتی با عکس پدرش در فلسفه سوم بقلم آقای نیکو درج شده این خانم از ارث پدر طبع شعری داشت و برای فشار دندان آن مرد زن پسند و بیست زنانه ذیل را سروده آن مرد را با خود موافق نمود

(دو بیت)

دل خونین من است اینکه همی میخاید رشته عمر منست این که همی میساید
ندری آهسته بسوزانکه بود مخزن حب تو که از فرط غرور هیچ ندانی رب و رب
و نیز برای دلاله آن بزم رباعی ذیل را سرود و آن دلاله دختر دانی
منیره خانم بود که محترم نام داشت ولی او را محترم (آتش بیار) لقب داده بودند.

(رباعی)

گفتم که بیا محترم اندر بر من بنشین و بگویی حرفی از دلبهر من
گفتا که گمان کنی که من آبادم مانند تو بر بساد بود بنیادم
بطوریکه ملاحظه میشود ابیات مذکوره ابیات زنانه است که بکلی
از محسنات ادبی و حتی صحت بحر و قافیه تهی است معینا زنان بهائی و
رئیس ایشان منیره بقدری بی هنر بوده و هستند که آن زن (غیر بهائی) در
میان شان جلوه کرده در آن زمان طرف حسادت منیره و رفیقانش واقع
گشته حرکتی که بین پست ترین زنان فاجره معمول است بین ایشان شروع
شد و یکدیگر را رسوا کرده پرده از اعمال نهان هم برداشتند و کار آن زمان
بهائی کشید که دامن از آنها برچید و بهر طویلی در هجو بهاء و بهائیان
خاصه منیره ابادی سرود و از ایشان کناره گزید ولی آنسوس که این کناره
گیری پس از آنی بود که آن بیچاره از خانه و شوهر و زندگی بازمانده و
حتی دختر شانزده ساله زیبای خود را فدای آن آمال نموده بود و آن دختر
چندی هم بدرس تبلیغ من میآمد و از پدر و مادرش پنهان میداشت و بالاخره
آن دختر بترباک خود را کشت و کسی سبب آنرا ندانست ولی همین قدر
معلوم شد که بعضی از زنان بهائی موجبات بدنامی او را فراهم کرده بودند
و او از بیم رسوائی انتحار نمود. خلاصه پس از آنکه رسوائی از حد گذشت
کسانی مانند باقراف و حاج امین را پورت بهر کزدادند که حالا دیگر بقای
این محفل حریت صلاح نیست لذا افندی اجازه که داده و تشویقاتی که کرده
بود پس گرفت و بلحنی محفل را برچید که مفهوم آن این بود (من بدغلطی

کردم) و حضرت باقراف و امین بهتر از من میفهمند .

وقتیکه نگارنده مقیم طهران شد چندی بود این بساط فضااحت بساط
برچیده شده بود اما همین که من تصمیم گرفتم که بهر وسیله است از اینهمه
مفسده که برای ملک و ملت و یا اقلاً برای اخلاق یکدسته مضرات جلو گیری
کنم و چون از اول نمیشد بر خود رئیس حمله کرد و حمله بر افراد نیز بی
ثمر و اثر و حتی از اخلاق نگارنده دور بود این بود که بطوریکه اشاره شد ریش
امین را گرفتم و متدرجاً بباقراف سرایت کرد و چون راپرتش بافندی رسید
و خواست از عملیات نگارنده جلو گیرد دری از تهدیدات خفیه باز کرد
که از آنجمله تهدید به ازلیت و نقض بودیکی هم تهدید از زنان طهران یعنی
چند زن باعث این کدورت و اختلاف بین آواره و امین شده اند و مرادش
یکی منیره مذکوره است و دیگری قدسیه اشرف که او هم از آمریکا آمده
سر پرشوری داشت و قصه های بسیار هم از او دارم که کنونم مجال گفتن
نیست ، برآستی پس از وصول این لوح مرا حیرتی عجیب دست داد که
اگر امر برافندی مشتبه شده کسیکه تا این درجه غافل باشد که نتواند بفهمد
شجره اختلاف از کجا روئیده و بتوهمات دور و دراز بیفتد زنانی را که
کمال موافقت با او دارند مخالف تصور کند و مردانی که نهایت مخالفت با وی
دارند موافق تصور نموده اسرار مجرم مانده مجرم مانده را بقسمیکه در لوح او
است بآن مخالفین بسیار دچگونه چنین کسی باصلاح ذات البین میتواند موفق شد تا
چه رسد باصلاح امور ملاخافین ؟ اگر امر بر او مشتبه نیست و عمداً این راههای کج
و معوج را گرفته میخواهد سهو هائی که در اجازه دادن بزنان بد کردار برای
تاسیس محفل حریت مرتکب شده بدین حرفها لا بلا کند و بنمایاند که او با
اعمال و آمال منیره و قدسیه و امثالهای موافقت نکرده و آنها دشمن او شده
بین دوستانش تفتین میکنند باز چنین مفسدی چگونه لایق اصلاح کوچکترین
امری از امور تواند بود ؟

مجملاً این اولین قدمی بود که نگارنده در مخالفت برداشته و از این
پس هر چه پیشتر رود بیشتر بر مفسد کار آگاه خواهد شد .

فوت عبدالبهاء

نگارنده در طهران بود که عبدالبهاء عباس در سنه ۱۳۴۰ هجری
فجائاً در گذشت در حالتیکه خودش و بستگان و اتباعش ابدأ انتظار مردن

اورا نداشتند و این مرك بقدری بر همه و از همه بیشتر بر خودش ناگوار بود که از وصف خارج است زیرا او وعده‌هایی داده بود که یکی از آنها وفا نشد و بر مریدانش ناگوار بود که به بینند او مرد و خدا بیکی از مواعیدش اعتناء نکرد دیگر نمیدانست که مواعید سابقه‌اش هم مثل این مواعید بود او هر چه در دنیا گفت بر خلاف آن شد منتها چشم نبود که بینند و گوش نبود که بشنود او وعده داد که امریکا داخل جنگ نمیشود شد - او وعده داده بود که مشروطه ایران برقرار نمیکردد بسبب اینکه دست علماء در کار است برقرار شد . او وعده داده بود که محمد علی میرزا پادشاه عادل و منصوب کتاب اقدس است و بهائیان لازمست از او اطاعت کنند او ظالم و مخلوع و بی پایه از کار درآمد ؛ او وعده داده بود که از فاندان قاجار سلاطین با اقتدار برخیزند و مخالفت ناصرالدین شاه را جبران نموده مروج بهائیت شوند نشدند و حتی منقرض گشتند او وعده داده بود که سلطان روس ملك الملوك گردد نشد او وعده داده بود که روس برای ایران فکری دارد و انگلیس هم فکری دارد - خدا هم فکری دارد و مریدانش تعبیر میکردند که خدا یعنی عبدالبهاء و گمان میکردند او با امریکا یا آلمان یا دولت دیگر بند و بست دارد و فرداست که سلطنت ایران را بخود یا برگزیدگان خود تخصیص میدهد ولی مرد و فکرش بجائی رسید بلکه اصلا معلوم نشد که این خدا چه فکری داشته ؟ او وعده داده بود که بغاز داردانل بدست اجانب افتد برای اینکه پدرش آن بانقطة الواقعة بين شاطئ البحرین را تهدید کرده و آن باارض الروم نسمع فيك صوت اليوم گفته ولی نشد (در حالتیکه عبارت هم از محمد بن طلحة استراق و تحریف شد زیرا اصل این عبارت از ابوسالم محمد بن طلحة شافعی است که میگوید بر آثار قیامت - و تهدم حصون الروم و یصبح فی نواحیها اليوم) و بهاء آنرا بر کتاب خود بدان صورت که ذکر شد آورده و عبدالبهاء محقق دانسته و فی در جنگ بین المللی بین شوقی و تلامذه بیروت شرط و شرط بندی شده و مضرات خوشحالی‌ها کرده‌اند که داردانل فتح شد و عثمانیان از میان رفتند و پس از چند روز دروغ بودن آن و بور شدن شوقی محرز گشته باری همه این وعده‌ها که در هر لوح و نوشته و برای هر شخص و جمع و در هر نية خصوصیه و عمومی داده شده و عکس العمل آن بروز کرده بود باز کوفندگان منتظر بودند که چون عبدالبهاء وعده داده است که بهشق آباد

سفر کند و در مشرق الاذکار آنجا پیشنمازی نماید و وعده داده است
بیت العدل بسازد و گفته است تا بیت العدل بر پا نشود از دنیا نمیرود
و عده داده بود که به هندوستان سفر نماید و بسیاری از این وعده ها داده
لذا باید حتماً زنده بماند تا این مواعید مصداق یابد خصوصاً بعضی از آن
که بکلمه (هذا وعد غیر مکذوب) مصرح شده بود این بود که چون
عارضش شد و طیب آمد و خسار را انجیکسیون کرد و یکشب کسالتش تغف
یافت و شب دیگر بی خبر و خدا حافظی نکرده در راه آهسته پیش کر
از عالم خاک بقول طهرانیان زد بچاک یارانش گریبان چاک کردند و بستگا
خاک بر سر ریختند که (بودی تو خدای حی و مردی آخر ای تازه خدا
جدائی کردی ؟) و عجب اینکه با انجیکسیون هم مخالف بود و بالا
تن بآن در داد و چاره هم نشد و از این است که در خطاب بیهوش
مخالفین انجیکسیون که بطور اجبار با آن موافقت کرده اند رباعی
گفته شده و ما مزاحاً برای تفریح خوانندگان درج میکنیم .

(رباعی)

یادت باشد که جامه ات در کردند يك عضو ز اعضای ترا تر کر
کردند بر او فرو یکی میل دراز هی گفتی سوخت هی فروتر کر
حالا چه دروغها باو بستند بماند خلاصه اینکه با این مرك ناگه
دروغی نبود که انتشار ندهند و همه را منیره خانم عیالش که دختر يك
نیچه ملای اصفهانی است و تمام حیل ه های آخوندی را بلد بوده و در
این آخوند متجدد استاد تر شده انتشار میداد از آن جمله چیزی که بخودم
این بود که سر کار آقا ده روز پیش از صمود ! فرمودند بشوقی افندی تلگر
کنید از لندن حرکت نماید و گر نه بجزازه من هم نخواهد رسید !
هم از روی سادگی و صداقت این دروغ او را از قول خودش در ک
تاریخشان درج کردم ولی جزوه اش که بعیفا رفت گویا همه اهل حر
منیره هجوم کرده بودند که این چه دروغی است که گفته اید لهذا او
نوشت که این جزوه را عوض کنید و پنج لیره هم برای خرج آن بشو
برادرش سید یحیی (۱) به مصر نزد من فرستاد و بر یقین من افزود که د

(۱) آن سید یحیی هم بقول سید محسن اساسی که از حیفا آمده و نقل ک
بود این ایام از کیش بها برگشته و شوقی امر با حجاب داده که با او ملا
نکنند و سید محسن هم از طرف محفل مأمور شده که دیگر قضیه
بازگو نکنند !!

به دروغی میسازند اگر مدعی پیدا نشد انتشار میدهند و در اغنام دور مرکز مؤثر میشود و اگر مدعی پیدا شد آنرا منسوخ میسازند و اگر کسی رسوا شد شانه خالی کرده مبلغ و مروج و واسطه را تکذیب میکنند آنکه در قضیه محفل حریت نسوان کردند و هزاران نظیر آن هست که ذکرش بجا تطویل است .

اما غرض اصلی منیره خانم این بود که مخالفتی که بالوح بیت العدل کرده از دوش خود افکنده بر گردن خود عبدالبهاء اندازد زیرا بهاء گوید (قوله) در هر مدینه از مدائن ارض باسم عدل بیتی بناء کنند و در بیت علی عدد الاسم الاعظم از نفوس زکیه مطمئنه جمع شوند ... تا آنجا میگوید و همچنین در نفوس و حفظ ناموس و تعمیر بلاد و السیاسة التي لها الله اسأل للبلاد وحرزاً للعباد ملاحظه کنند الخ و شاید این حرف بیت العدل صدها موضع و موقع از قلم بهاء و عبدالبهاء تکرار شده و نیز تصریح بر حرف در سیاست شده برخلاف آنچه میگویند مادر سیاست دخالت نداریم بیاس در بعضی الواح برای انصراف افکار و ابصار و اغفال اغنام و انام نوشته است که در سیاست دخالت نکنید !

طرداً للباب یا طرداً لبهاء

شاید اغاب ندانند که (عدد البهاء) که در این لوح نوشته مقصود است پس باید دانست که عبدالبهاء یا الف همزه آخرش اگر گرفته بود مطابق حساب ابجد که یاد آمار عهد دقیانوس است نمیشود ولی میرزا با نه (۹) را طوری استعمال کرده که بیقافیه نمانده است زیرا در ابتداء میخواست خود را بهاء معرفی نماید و جرأت نداشت که تصریح کند پیدا است که همزه بهاء هم معدود است دو و پنج و يك را باین صورت امضاء کرد (۱۵۲) دو کنایه از باء و پنج کنایه از هاء و يك کنایه از الف یعنی بها بدون همزه و گذشته از اینکه این امضاء رقومی بدین صورت دو و پنج و يك خوانده نمیشود بلکه یکصد و پنجاه و دو خوانده میشود و از موضوع و منظور بهاء نیز خارج میگردد بهلاوه غلط هم هست که همزه بهاء حذف کنیم چنانکه خودشان هم نتوانستند حذف کنند و بالاخره قائل شدند باید حساب شود ولی عجب در این است که یکدفعه دو و پنج و يك را جمع کردند شده در حالتیکه همه آدمها چون ۲ و ۱۵ را جمع کنند میشود هشت با حضرات آن سه عدد را از زیر الواح برداشته حاصل حجهش که بعقیده

ایشان نشد بردند بر بالای منشاء آت و منشاء افتخار خود کردند و حتی سردرخانه و مغازه را بعدد نه تزیین نموده متبرک میدانند ؟ و خودش آنرا منشاء اعداد قرار داده مدار دین خود را بر آن نهاده امنای بیت العدل را هم نه نفر قرار داده تا از تعادل با اسم خودش خارج نباشد و اخیراً منشاء افتخار یکی دو مغازه شده که بدون تناسب عدد (نه) را بر آن نصب کرده اند در حالی که در عدد خصوصیتی نیست و اگر باشد باید (بز) و (جو) نیز مبارک باشد که در عدد (نه) است

عجیبتر از نه «۹» نوزده «۱۹»

عدد نوزده از مخترعات باب است و بهائیان حتی صدق زن را بر روی آن عدد قرار داده در شهرها نوزده مقال طلا و در دهات نوزده مقال نقره معین کرده تجاوز آنرا از پنج مرتبه که نود و پنج عدد است جایز نمیدانند و همچنین عدد شهر را که باب بر نوزده ماه و ماه را بر نوزده روز قرار داده بطوری نزد اهل بهاء مقبول افتاده که بدان افتخار مینمایند ولی ما یقین داریم که فلسفه آنرا نمیدانند و شاید تنها بهاء و عبدالبهاء این فلسفه را دانسته اند که با وجود استقلالی که هوس داشته و بسیاری از نصوص کتاب بیانرا کأن لم یکن انگاشته اند از این یکی دل برداشته و اخیراً تقویم بهائی بر شهر نوزده گانه همه ساله طبع و نشر میشود و فلسفه نوزده ماه و نوزده واحد بیان که واحد بر نوزده بایست و نوزده مقال سیم و زر در مهر زن و سایر اعداد نوزده همه و همه برای اینست که خود را طرفدار مسیحیت شمرده دین خود را از مآثر قرن نوزدهم مسیحی قلمداد کرده باشد. اما اگر فلسفه نوزده پرستی این باشد باز لازم نمیمود که يك چنین تقسیمات رکیك بیمعنی برای روز و ماه قرارداد خود را در نظر دانشمندان بلکه کودکان سبقخوان مفتضح سازند چه این تقسیم بقدری غلط است و بیمعنی است که بهر جای آن نظر کنیم رکاکتی را در بردارد زیرا اگر مقصود شهر قمری باشد که بدیهی البطلان است بسبب اینکه قمر را مدار معینی است که هر ماه بسی بایست و نه روز هلال و محاق آن در آسمان و زمین محقق گشته حسابش برای عارف و عامی یکسان و بعین عیان مشهود خاص و عام است. پس بدیهی است که این تقسیم را شمسی قرارداد و آنهم اتفاقاً غلط است زیرا سیر شمس هم در بروج دوازده گانه (حمل و ثور الخ) مسلم و محقق و تغییر ناپذیر است و آنهم بررسی و بیست و نه روز

قسم است پس این تقسیم نوزده گانه از راه شمسی هم خطاست حتی در
 این تقسیم نوزده گانه طوری هم نیست که در سال خمسة مسترقة قدیم از میان
 آن باشد و ۱۹ ماه متضمن تمام ایام که تقریباً سیصد و شصت و شش روز
 است باشد بلکه نوزده ماه نوزده روزی سیصد و شصت و یکروز میشود و
 چ روز زائد آمده در نتیجه خود باب هم ناچار شده که اسمی برای آن
 چروز پیدا کند و آنرا ایام هاء و ایام زائد نام نهاده با اینکه باید آن
 روز مغضوب میرزا خدا واقع شده باشد که از اعداد شهر معزول و
 راج شده بالعکس مورد مرحمت شده میرزا آن را ایام عطا و فیض
 ار داده ! پس تا اینجا معلوم کردیم که هنری از این شهر و ایام و
 بیانات باب و بهاء بر وزن کرده حتی بقدر تقویم نویسهای ایران که توانستند
 به مسترقة رادر ماههای فروردین و اردیبهشت الخ مستهلك کرده شش ماه
 سی و یکروز و ۵ ماه راسی روز و یکماه را ۲۹ روز قرار داده حساب روز
 سال را بی کم و زیاد بدست مردم دهند این میرزا خدا و مبشر بامکندش
 و آنقدر هم نتوانسته اند از اوحیه و الهامات آسمانی (یا زیر زمینی)
 به مردم برسانند اما از این بیعد دقت شود که نه تنها فیضی از این ایام
 شهر و تقسیمات نوزده گانه عاید نشده بلکه یک ضررهای خیلی بدور کا کتهای
 شدیدی متوجه این تقسیمات است که ذیلا اظهار میشود

آیا باید رعایت فصول رابعه (بهار . تابستان . پاییز . زمستان در این
 در نوزده گانه که گفتیم شمسی است شده باشد یا نه ؟ اگر باید چهار فصل
 و ادار است رعایت شده باشد بقدری حساب ماههای نوزده گانه غلط
 است که مافوق آن متصور نیست ! زیرا دو فصل آن عبارتست از نه
 نیم که نیم ماه آنهم نه روز نیم است و اگر این دو فصل را هم تقسیم
 م بر دو فصل دیگر هر فصل آن عبارت میشود از چهار ماه و سه ربع ماه
 ی ! و چون ماه هم نوزده روز است سه ربع ماه قابل تقسیم نیست چه
 ماه بیست روز بود سه ربعش پانزده روز میشد ولی چون نوزده روز
 تقسیم سه ربع آن میرود روی ساعت و دقیقه و ثانیه و آن و باز هم
 صحیح از آن بیرون نمیاید با این فلسفه و تقسیمات عجیبه آقای میرزا
 سخن مبشر یا مکذب خود (حضرت باب) را ترویج نموده و سال را بر
 ماه و ماه را بر نوزده روز تقسیم کرده

آری فقط میتوانیم گفت که چون دعای سحر که از ادعیه اسلامی است

مشمول بر اسماء مقدسه الهیه است که اولش بهاء (ولی نههربها) و آخرش
علی و اعلی (ولی نهرباعلی) است آقایان آن اسامی را گرفته و بر روز
آنها تقسیمات سال و ماه و ایام را ساخته ماهها را بدینگونه موسوم کرده اند
که اینهم يك معايب ديگر را در بر دارد که یکی از آنها استراق ادبی است
(دزدی) و دیگر ایرانی را مجبور ساختن بر استعمال کلمات عربی و دبی
اطالة سخن آنها بیهوده بطوری که در جدول ذیل شناخته شد.
وعجیبتیتر از همه اینکه عین آن اسماء که برای ماهها قرار داده
برای روزها همان را معین کرده اند و آنقدر قریحه و ذوق نبوده که اسماء
دیگری پیدا شده باشد! و نتیجه این شده که ملاحظه میشود

جدول ماههای نوزده گانه بهائی!

۱ - شهر البها ۲ - شهر الجمال ۳ - شهر الجلال ۴ - شهر المعالي
۵ - شهر النور ۶ - شهر الرحمة ۷ - شهر الکلمات ۸ - شهر الکمال ۹
شهر الاسماء ۱۰ - شهر العزة ۱۱ - شهر المشية ۱۲ - شهر القدرة ۱۳ - شهر الما
۱۴ - شهر القول ۱۵ - شهر المسائل ۱۶ - شهر الشرف ۱۷ - شهر السلطان ۱۸
شهر الملك ۱۹ - شهر العلاء

ه. چنين روز اول هر ماه يوم البهاست و دوم يوم الجمال الى آخره و
دار تر اینکه عدد سال را هم باید بحساب ابجد حروفی را پیدا و ترکیب
و آن سال را بدان حروف مرکبه نامید! مثلاً امسال که ما بتالیف این کتاب
مشغولیم سال نودم از طلوع باب است! (یعنی نود سال است که باب را
از خدایان روی زمین مبعوث کرده و سرّاً و جهراً او را و گاهی جان
او ازل را در قبریس و گاهی موعود مصنوعی کتاب او (بها) یا من
یظهر الله ساختگی را در عکا مدد داده اند تا امروز که از پانزده هزار
مومنین دوره باب بهشت نه هزار نفر مومنین بهاء متنازل شده اکنون
سال نودم است باید عدد نود را از ترکیب حروف هجائیه بحساب جمل
کرد فرضاً (سل) آری امسال سال سال اهل بهاست پس باید امروز که
۲۵ آبان ماه است از سال ۱۳۱۰ شمسی و روز ششم است از شهر رجب ۵۰
قمری میشود روز ۲۴۱ از سال حاضر و مطابق میشود با روز سیزدهم
ماه دوازدهم بهائی باید بنویسیم

تحزیرا فی يوم العلم من شهر القدرة من سنة السل من سنين البیان
چون بهائی نیستیم مینویسیم (۱۰ ر ۸ ر ۲۵) یا اگر مسلمانان متعصب با

نویسیم (۶ شهر رجب ۱۳۵۰) اکنون خوب فکر کنید به بینید آقایان بهاء
بهاء در همین تاریخ و تقویم ما چه کرده اند؟! و باز هم با سهولتی که من
سایر را بدست شما داده ام نیست من دوسه ساعت چندین تقویم را آورده
از روی آنها روز و ماه بهائی را با زحمت تطابق با آنها پیدا کرده عربی
بلد بوده ام و بدان شکل دراز چون روده... بیرون آورده در معرض
بایش گذارده ام ولی خدا نکند کسی يك تقویمی از تقویم آدمهای دنیا
نداشته باشد یا با الفاظ عربی آشنا باشد در آن صورت اگر شما سه روز
شنید برای پیدا کردن اسم یکروز از روزها و یا ماهها و سالهای بهائی
اقبت موفق نخواهید شد. اگر باور ندارید بسم الله بالبدیهه بگوئید
م الکمال من شهر العظمه من سنة البول - روز چندم از ماه چندم و از سال
چندم از ظهور بهاء بوده است؟ و چگونه میتوان آنرا با ماه و سال مسیحی
اسلامی تطبیق داد؟

اینجاست که باید باور کنیم که میرزا خدا جز عداوت با ادبیات و تاریخ
خلاقیات و همه مقدرات بشر عموماً و ایران خصوصاً هیچ کاری نداشته
منه الله علی کل من بدء بالسرفه والبدعة وختم بالخیلة والخدعة

عقبه ششم

خصائص شوقی افندی

شوقی افندی در ماه رمضان ۱۳۱۴ هجری از ضیائییه خانم دختر بزرگ
عبدالبهاء متولد شده و با داشتن ماه و سال و تقویم مخصوصی که اشاره شد
ککنون نتوانسته اند روز ولادت او را در میان شهور و سنین بهائی پیدا کنند
بهمان شهر رمضان اسلامی و سال هجری قناعت کرده اند شوقی افندی
قد وقامت و چشم و صورت و جهاً من الزوجه شباهت پیدرش میرزا هادی
رازی ندارد و از هر حیث خصوصاً از چشم شباهت کامل بهاء و عبدالبهاء
در سرمایه بهاء و عبدالبهاء فقط همان چشم فتان بود که ادباء آنرا توصیف
کرده اند و مخصوصاً چشم بهاء و عبدالبهاء مطابق این شعر عرب بود (بیت)
عیون عن السحر المبین تبین تا آنجا که میگوید مراض

صباح ناعسات بواقظ الخ

صباح چشم نیم خواب را گویند و اگر در چشم بهاء از روی عکس که در
بغله نیکو طبع شده و سیاه قلم عربیانی که در این کتاب است نظر کنید

معنی ناعسات رامیایید اما آیا این چشم کافی است برای خدائی او ؟
 زیرا هزاران دختر عرب و پسر عجم با چنین چشمی دیده شده و دارای هیچ
 خصوصیت دیگر نبوده اند مانند بهاء و عبدالبهاء فقط تفاوت در این است
 که کسان دیگر چشم ناعس خود را باعث بدبختی مردم ساختند و اینان
 ساختند و از این رو چشمهای اینان را باید گفت اگر از آب تهری است
 بآتش فتنه پر است .

و بی آب خطاب نمود .

مجملاً شوقی وارث چشم و صورت و قد و قامت عبدالبهاء است نه میرزا
 هادی و این سخنی است که ما در ایام معاشرت بایینان میگفتیم و لذت میبردند
 ولی امروز قطعاً از این حرف عصبی شده تصورات دیگر خواهند کرد
 و حال آنکه مقصد آنروز و امروز ما یکی بوده و هست .

مجملاً منبع اطلاعات مرحوم ابن اصدق ایادی که بر اثر همین حرف
 قدری منفور حضرات بود میگفت والده شوقی افندی اطمینان داشت که
 پدرش عباس این فرزند دلبند را محروم نمیکند و چند دفعه خواهش کرد
 که در حق او وصیت نامه بنویسد ولی افندی بآن مدارکی که قبلاً بدست
 مریدان و مبلغین خود داده بود و با نصوص صریحه پدرش نمیتوانست خواهش
 این دختر را مجرا دارد و بدفع الوقت گذرانید از طرفی هم میترسید که
 میدانی برای برادرش غصن اکبر باز شود و بآن وصیت و کتاب عهد
 صریح بهاء الله که غصن اکبر را بعد از اعظم منصوص کرده جولانی کند
 لهذا هر روز گوشزد مریدان می کرد که میرزا محمد علی غصن اکبر از
 امر بهاء مرتد و منحرف است و دربارۀ او امید نداشته باشید .

با آن کینه شدیدی که میرزا عباس با برادر و برادرزاد گانش داشت
 این زمینه را خوب درست کرده و امر را بتمامه بر مریدان مشتبه ساخته
 بود که گویا میرزا عباس خودش معتقد و برادرش بی اعتقاد بیهاء است و
 حالیکه هر دو بیک قسم باو معتقد بوده و پدر خود را یکسان شناخته بودند
 و هر دو میدانستند این خدا برای کدام خدا کار میکنند .

اما مادر شوقی چون طفره پدر را دید مطابق ابن اصدق و چند تن
 دیگر از اقارب خودشان نشست بمشق الواح و شبیه نویسی بخط پدر
 این یکی از فنون این عاقله بوده و هست که بر اثر نان مفت و بی کاری
 دایماً مشق الواح نویسی و انشاء و شبیه نویسی میکنند چنانچه دوازده سال

باء بمشق آیات مشغول بوده تا از حیث خط و انشاء مانند سید باب چیز بنویسد
چه بسا الواح و توقعیات باب را که بر ضرر خودشان بود محو کردند
چه بسیار الواح و آثار جملیه که بخط و قریحه خود انشاء و تحریر و منتشر
کردند و بر بایبانت بنام باب تحمیل نمودند نیز بعد از بهاء عبدالبهاء
بن کار را نسبت بالواح پدرش انجام داد و حتی بعضی از الواح پدرش را
بهانه اینکه در مرکز لازم است طلبید و محو کرد و بعضی دیگر ساخت و
خرج اغنام داد و شوقی افندی هم از روز فوت عباس افندی تا کنون
مشغول همین کار است و هر روز مینویسد بایران که الواح اصل را (آنها
که بخط عبدالبهاء است) بفرستید باید در مرکز باشد و از آن جمله يك موقعی
که چهل لوح اصل در آن بوده و حتی از جنبه مادی صدها تومان قیمت دارد
سبب تزییناتی که شده از مال شخص من دزدیده شده که مدارك تاریخی
دارد و عجالتاً او تصریح اسم سارق و واسطه آن که یکی از زردشتیان است
و دداری میکنم و اگر بدست نیاید شاید بعداً به مراجعه کنم.

و یکی از اشخاص که چندی در این کار شبیه نویسی بوده میرزا حبیب الله
بن الملك است که در ابتدا منشی عباس افندی بود و همین که افندی دید
خط او بقدری بخط خودش شبیه شده که نمیتوان تشخیص داد بر او
ضرب کرد و او را از خود دور ساخت و پدرش آقا محمد رضا قناد شیرازی
اسطه شد تا گفتند توبه اش را قبول کرده ایم و نیز منشی دیگرش میرزا
یض الله صبحی است که سه سال منشی بود و بعد بر شبیه نویسی میکرد و این
بام از آنها روگردان شده حکایتها از تقلبات عباس افندی و عائله اش نقل
میکند و شاید بیش از هزار نفر در طهرانند که در مجالس عدیده آت
حکایات را از صبحی شنیده اند خلاصه او نیز خطش بر اثر شبیه نویسی
خط میرزا عباس شبیه است و نیز منشیان حضور که از آن جمله پسر های
ابن المقرین یعنی شیخ زین العابدین نجف آبادی باشند هم شبیه مینویسند
هم شبیه انشاء میکنند چندان که تا مدتی پس از مرك الواح صادره
انشاء ایشان بود و امضای خواهر افندی و رفته علیاء و هنوز هم نصف منشاء آت
از ایشان است بامضای شوقی افندی و نیز شبیه نویسی بهائیان بخط
مخالفت خود را از امور حتمیه است برای احتیاط خلاصه مادر شوقی افندی
نصبت شبیه نویسی و در اواخر ایام چنان شده بود که احدی خط او و پدرش
عباس را امتیاز نمیداد مگر اینکه خود داری داشت از اینکه خطش بدست

همه کس بیفتند یعنی مینوشت و میشت چنانکه جدش بهاء را گفتند چرا این آیات که بر شما در بغداد نازل میشود بشط میریزید گفت اینهم از فیوضات سماویه است که سهم و نصیب ماهیان دجله است

شوقی افندی ولی امر شد

وان امر الله کان مفعولا چهل روز از فوت افندی گذشت و ایام عزای منتهی گشت و هنگام شادی و دامادی شوقی رسید شوقی و اما ادریک ماشوقی؟ همان شوقی که اگر تمام نسبتهای قبل از بلوغش با وجود شواهد و امارات کذب باشد امور بعد از بلوغش صدق و ثابت است زیرا صدها تلامذه بیروت که ناظر بوده اند حاضرند که بگویند او در بیروت تحصیل نمیکرد و تنها آرزویش این بود که در حوزه تیاتر بلیط فروش خانمها باشد و تنها توجهش این بود که قلب خانمی را متمایل کرده با او بر قصد و بالاخره بر اثر اینگونه تحصیلات از امتحانات تحصیلیه مدرسه بازمانده ساقط و رفوزه شد و در دستش کمال (چرب سودا) پدید گشت و نامدتی معالجه میکرد و بادیستکش جبر میکشت و اگر چه این را یکی بروحی افندی پسر خاله اش نسبت داد ولی منافاتی ندارد زیرا همه از خاندان عصمتند!! شوقی و اما ادریک ماشوقی؟ همان شوقی که در افسوس و ردهم مانند بیروت موفق بدیلم نشد و همان شوقی که رفیق کلاش گفت چرا توجه در تحصیلات خود ندارید گفت تحصیل برای چیست؟ مقصود از تحصیل مدرسی حصول نان است و نان من بخته و آماده است! و همان شوقی که فقط یکبار در مجلس شانزدنفری لندن خواست صحبت کند من روز بیک وسط نطقش برخاست و گفت عزیزم شوقی بنشین مردم میل ندارند حرفهای شما را بشنوند و خوابشان برده است و آن پیر زن هفتاد ساله رشته را از دست او گرفته خودش صحبت کرد - و همان شوقی که گر نویسم شرح آن بیحد شود

همان شوقی از طرف لندن با یک خانم انگلیسی که میگفتند مامور خدمت آقا زاده است! وارد حیفا شد و بر کرسی خلافت بی چون و چرا فرونشست آری چون دنیا دنیای فورمالیته (ظاهر سازی) است فورمالیته را اینطور ترتیب دادند که چون هنوز دنیا اقتضای بیت العدل ندارد آقا این آقا زاده را جانشین کرده اند و او را ولی امر (همان ولی که ذکرش هم ممنوع بود) کرده اند و او را رئیس لایعزل بیت العدل قرار داده اند

مان بیت العدل که دنیا اقتضای آنرا ندارد این آقا رئیس آن شده ! و کرده اند که حقوق الله یعنی صدی نوزده مالیات بابی گری فقط بشوقی شود و تمام خانها و مدارس که با پول افراد خریده شده بملکیت او درآید تا آنکه مدارس تربیت در آمد !

خلاصه بمجرد ورود بحیفا تلگرافا این آواره را با فاضل مازندرانی رزا اسدالله بحیفا طلبید و من چند روزی تأمل کرده شبی در منزل میرزا حسین نعیمی منشی اول سفارت انگلیس محفلی داشتیم ایشان پرسیدند با امرولی امر حرکت نمیکنید گفتیم حاجی امین تعد در تادیبه پول خرجی دارد هم از مال خود اندوخته ندارم ایشان گفتند بولی امرالله را پورت دهید با هم تلگرافی تنظیم کرده روز دیگرش محرمانه بشوقی افندی بهره کردیم پس از چند روز تلگرافی بحاجی امین رسید که وسائل حرکت آره را فراهم کنید این تلگراف مهمه در بهائیان انداخت و معجزه و کی شد که شوقی غیب میدانسته که تامل آواره بر اثر تعدی امین ت و فراموش نمیکنم که با نعیمی بهم نگاه میکردیم میخندیدیم و آن سفندان خدا اصرار بر حرف خود داشتند که عجب معجزه شده خلاصه بر این معجزه که مسطوره تمام معجزات است از باب و بهاء و عبدالبهاء زل و ناقض و هر که آمده یا از بعد بیاید در این مذهب بالاخره جان از تن بیاسیصد تومان پول از کیسه او بیرون آید و با پسر این ابهر که حالیه بد کتر الرحیم ایادی موسوم است مسافرت کردیم

باد کوبه و تقلیس و باطوم

در باد کوبه فقط چند روزی برای ملاقات احباب ماندیم و هنوز الواح ایای عبدالبهاء را ندیده بودیم در باد کوبه بودیم که آنها رسید و دیدیم که است افساری برای اغنام درست کرده اند فوق العاده خنده دار یکجا صفحه سوم شروع میشود وسط مطلب یعنی معلوم نیست اول و دومش چه و کجا رفته در لوح دیگر وسط صفحه ده دوازده سطر حاك شده و می خط اصل هنوز در آن باقیست و بر روی لکه سیاه کلمات دیگری ضمیمه مادر شوقی نوشته شده خلاصه از هماندم فهمیدم چه خبر است معلوم شد الواح وصایا هم متناسب با سایر الواح و احکام است و اساساً هم شد خلافت عباس افندی والوهیت میرزا حسینعلی بلکه اصالت باب چنین بوده یعنی بر اثر پیدا شدن یکمده مردم چشم و گوش بسته است

که مولاشان آنها را اغنام خوانده و اغنام نباید بیش از این بفهمد و بدو بدون چون و چرا سرتا سر بهائیان سیادت شوقی افتندی را مطیع شدند و از باد کوبه بزودی حرکت بتفلیس کردیم سفر اول که من بتفلیس رفته بودم تقریباً هشت سال قبل از این سفر خاندان احمداف میلانی در آنجا بودند و ده بیست نفری از کارکنان آنها از جمال و بقال و دلال تظاهر به بهائیت کردند ولی در این سفر دیدم بطوری فاتحه بهائیت را خوانده اند که همه تفلیس بهائی عبارت بود از دو نفر ارمنی باز نهایشان و یک نفر مشهدی محمد علی گنجوی چنانکه عکس ذیل شاهد میشود

۱ - آواره ۲ - دکنرایادی ۳ - عباسقلی اصغر زاده که مرحوم شد
 ۴ - انیس ارمنی که حالیه در طهرانست و بهائی نیست ۵ - زنش که پهلوی
 آواره نشسته و آنروز هم بهائی نبود ۶ و ۷ - آسادر ارمنی و زنش ارمنی
 که نمیدانم بهائی و زننده مانده اند یانه ۸ - مشهدی محمد علی پیر مرد گنجوی
 که این یکی گوسفند تمام عیار است .
 باری در تفلیس بسبب کسالت رفیق طریق یکماهی توقف شد

س بیاطوم رفته در آنجا دزدی بمآز و نگارنده شنیده بود که شوقی افندی
گشته باروپا و در فلسطین نیست لذا فسخ عزیمت نموده بیاد کوبه برگشت
و باد کوبه بهائیان بهر وسیله بود مرانگاهد داشتند

تیا تر مایل اف !

پوشیده نیست که هنوز عبدالبهاء زنده بود که بالشویکی روسیه قوت
فت و در چند لوح میگوید فتنه بالشفیک (بالشویک) چنین و چنان است
اخیراً دید که اینها برخلاف انتظار او پیشرفتی کرده اند و دوستانش
روسیه هر روز باو راپرت میدادند که چنین و چنان شده لذا دستور
که مبلغ بفرستند بمسکو و بمصادر امر تفهیم نمایند که ما هم بالشویک
سیم منتهی ما میخواستیم از راه مذهب اشتراکی را مجری داریم و شما از
سیاست مجمل سید مهدی کلپایگانی همشیره زاده میرزا ابوالفضل را
د کردید در اینجاد و نکته ناید متذکر شد اولاً چراسید مهدی را انتخاب
دند ؟ اهل بهاء مردمان عجیبی هستند که هر کس يك هنر و نطق و قلمی
ن داده گمان میکنند بز و میش و مرغ و خروس منسوب باو هم باید دارای
ن خصائص باشند و پیوسته نظرشان بدات خاندانست فرضاً از بهاء و
البها هنری دیده باشند یا آنها بخيال خود هنرمندشان شناخته باشند
و میکنند خواهر و دختر و دخترزاده و نوه و نبیره او بلکه نوکر و چاکر
ادمه او هم دارای همان خصائصند بلکه اگر يك عرب بدوی هم از بیابان
آمده باشد اسم عکا را که شنیدند میدوند و اگر بفهمند که او اساساً
بها را نشنیده و نمیشناسد استعجاب میکنند زیرا باو هم خود تصور کرده اند
نور بهاء تمام اقطار عکا را گرفته بوده و نمیدانند که بهاء از ترس مردم
جراً از بیم رسوائی که مردم به بینندش و نقائص بشریه را اکمل از سایر
اد در او مشاهده کنند خودش همیشه در خلوت سرا بود و اولاد خود را بمسجد
وامع مسلمین میفرستاد که نسبتی جز اسلامیت باو داده نشود و ای آن
سقت خدا که در گوشه دنیا افتاده بود چنان افسون باو دمیده بودند
گمان میکرد عرب عکائی هم دارای نورانیت میرزای نوری است (همان
انیت که خود میرزا هم فاقد آن بود) مجمل سید مهدی بصرف همین که
هر زاده میرزا ابوالفضل است مشار بالبنان شده بود اگر مبلغ بنقطه
ی می خواستند گسیل دارند سید مهدی اگر جواب معارضی بنویسند

سید مهدی حتی بر جواب کشف الحیل هم دعوتش کردند ولی نتوانست
 قلم بدست گیرد و يك كلمه بنویسد فقط گفته بود آقایان رؤسای عکاتی میگویند
 آواره طمع داشته و پول خواسته اولاً آن سند را بمن بدهند تا شروع کنم
 چون سندی نداشتند او هم ساکت ماند یکوقت هم شنیده بود که فاضل
 شیرازی (بوعلی سینای بابی) گفته است آواره سواد ندارد و حتی شرح ام
 نخوانده است سید مهدی گفته بود در اینصورت بیوت او باید قائل شد
 مصداق سخن جمال مبارك را (ما قرئت ماعند الناس من العلوم و ما دخل
 المدارس) در حق او باید قائل شد که شرح امثله نخوانده است و اینهمه آن
 از قلم او سرزده که در محیط بهائی در سنین اخیر فقط مؤلفات و منشآت
 آواره مورد افتخار بهائیان بود باجزوهای درس تبلیغش حالیه هم در
 این امر کنایی در دوسه جلد نوشته که هشتاد سال است که کسی نظیر آن
 ننوشته و هنوز احباب از رئیس تمارؤس نتوانسته اند يك صفحه از آن
 جواب بنویسند . باری اورفت و ما هم میرویم و در حال روحش شاد باد
 مطلب این بود که سید مهدی فقط بسبب نسبت به میرزا ابوالفضل
 مبلغ و مأمور مسکو شد اما نکته دیگر اینکه سیاست و پلتیک عباس افند
 در همه جا بر يك رویه بود هر وقت میدید يك حرفهای تازه در دنیای
 بشاهی باقانونی پیدا شده تاچندی با آن مخالفت میکرد که اگر استقرار
 نیافت بگریه ما آنروز چنین وچنان گفتیم و اگر قرار میگرفت فوری بر
 را عوض میکرد مانند مشروطه ایران که شرحش گذشت بناء بر این اصل
 از موقع انقلاب روسیه تا استقرار بالشویکی در ظرف دوسال اخیر هر وقت
 لوح بایران فرستاد بر وسها بد گفته بود و بالشویک را بد خوانده بود و آن
 چه بقول حاجی اصفهانی بروجردی که خودش حامل لوحی بوده است گفته
 این بد گوئی از بالشویک هم در لوح بود که بایران میفرستاد و گرنه لوح
 که بعشق آباد و باد کوبه میفرستاد آنقدر تعریف از بالشویک بود که
 را با خدائی خود شریک کرده بود . ولی اخیراً علاچی جز این ندیده
 که یکجبهتی مرید شود لذا نوشت بعشق آباد احبای عشق آباد تهیه
 سید مهدی به بینند خود عبدالبهاء مسافر سفر آخرت شد و آنروزی که
 بیاد کوبه رسیدم تازه سید مهدی هم بمسکو رسیده بود
 اکنون بیائیم بر سر صحنه تیاتر مایل اف در آن ایام مبلغین بالشویک
 از مسکو آمدند و در صحنه های تیاتر کنفرانس میدادند و از آنجمله

تیاثر مایل اف که مهمترین صحنه های باد کوبه است جمعیت زیادی بقدر
 بار پنج هزار نفر جمع شده بود و ناطقین حضرات در رد ادیان صحبت
 کردند کشتی را هم برانگیخته بودند بر جواب دادن ایشان تا
 با قاضی نرفته باشند در این صحنه بقدر بیست نفر هم بهائی بود آقایان
 ای گریبان مرا گرفتند که چون حضرات گفته اند هر کس جواب حرفهای
 را بخواهد بدهد باو وقت و مجال میدهم اکنون تو برو جواب بگو !
 ثم اولاً من مقدمات تهیه نکرده ام ثانیاً مترجم ندارم رفتند یکی را پیدا
 کردند آوردند گفتند این آقا عربی میداند تو هم عربی میدانی بفرمای
 و بروسی ترجمه کند خوب فکر کنید و درجه حماقت و با عصیبت بیورد
 ای را تماشا کنید ! مختصراً هر چه خواستم شانه خالی کنم نشد و بالاخره
 بین چند هزار نفر جمعیت مرا بلند کردند رفتیم پشت تریبون شروع کردم
 و فلسفه داروین که مبلغ بالشویکی آنرا مدرك کرده بود ولی چند جمله
 گفتم فهمیدم مترجم عربی کامل نیست و شاید مثلاً او با اصطلاح مصری
 مناسبت و من با عربی عراقی یا حجازی یا اصلاً عربی مانجوی فصیحی است
 و زبان بازاری میداند یا بالعکس . این را از آنجا حس کردم که یکی دو
 جمله را دو دفعه و سه دفعه پرسید که (شتگول) یعنی ای شئی تقول که فارسیش
 است چه میگویی ؟ بالاخره صحبت را ناقص گذاشته عذر خواستم از اكمال
 طلب و با کمال خجلت و انفعال فرود آمدم و اگر چه جمعیت فهمید که
 قصوری نداشتم و هر چه قصور بود اولاً از محرکین و تقاضا کنندگان
 د که بدون تمهید مقدمه هوای تبلیغ بر سرشان افتاد ثانیاً از مترجم بود
 آنچه را از عهده بر نمیآمد عهده دار شد ثالثاً نوع این کار بی اساس
 د که فارسی زبانی مسائل علمی را بخواهد بفرمای بگوید و روسی زبانی
 و زف نام) آنرا بفرمای در یابد و بروسی ترجمه کند . این کار است که هیچ
 فلی باتهیه مقدمات هم زیر بارش نمی رود تا چه رسد بدون تمهید مقدمات .
 لاه آنها مهم نیست بلکه اهمیت در تاثیر این نطق دوسه دقیقه است
 را من خجلم از این پیش آمد محرکین شرمنداند از من . معذرت بخواهم
 ضاحی و قتی که پس از شش ماه بحیفا رسیدیم دیدم متحد المالها باطراف
 که آواره امر مبارك را در صحنه تیاثر مایل اف بین بیست هزار نفر
 شوبك ثابت کرد و همه گفتند آما و صدقنا مانمیدانستیم در میان مذاهب
 همچو مذهب مهمی هم هست !!

شمارا بخدا کسیکه آنطور باافتضاح حرفهای خود را ناقص گذارد
 آنها حرفی که حتی يك كلمه و اشاره و حرف و نکته و گوشه اش بیبها
 نمیخورده زیرا مردروسی فلسفه داروین میگوید ما هم اگر مجال یافته بود
 فقط چند جمله داشتیم که بررد فلسفه داروین و حلقات خلقت و حلقه مغفول
 بین انسان و میمون ایراد کنیم اعم از اینکه صحیح باشد یا سقیم ولی نام
 صحبت شده نه يك كلمه از بهائیت حرفی بوده مع هذا آقایان در متحد المماله
 خود آن طور جلو دادند که ذکر شد . لذا از همانجا اروپای ندیده
 فهمیدم که شایعات در نفوذ امر بهاء و تبلیغات عبدالهء در غرب همه در
 وبی اساس است و همه اوراقی که در آن باب نوشته و نشر شده مانند اوراق
 است که در حق من نشر شده ولی باز بهتر میدیدم که باروپا هم بروم و بعضی
 خود حقایق را دریابم بنابراین پس از ورود باسلامبول بضیاء الله اصغر زاده
 میلانی که در لندن بود نوشتم که میل ملاقات شما و احباب لندن را دعو
 او هم شش هفت پیره زن بهائی ما را واداشت بحیفا نوشته که آواره
 برای ما بفرستید و شوقی افندی که فرمان يك پیره زن انگلیسی را از هر
 فرمان خدا و لوح میرزا خدا بیشتر واجب الاطاعه میدانند پس از آنکه
 بحیفا رسیده و خصائص وجودش را بیش از پیش شناختم بلحن غیب گو
 گفت احباب اروپا مشتاق ملاقات شما شده اند و بالاخره مرا بالوح انگلیس
 که ترجمه اش در مجلدات قبل درج شده باروپا فرستاد و هر دم میگفت بهائ
 در اروپا خیلی کم است ولی هر یکی بقدر هزار بلده هزار نفر اهمیت دارند
 باز من آواره بیچاره تصور می کردم کم است یعنی یکی دوسه ملیون
 در میان چهار صد ملیون بیشتر بهائی نشده اند دیگر نمیدانستم که در
 اروپا پنجاه نفرند و اگر عراق بگویم صد نفر که پنجاه نفرش در انگلستان
 و پنجاه نفرش در سایر ممالك اروپا در هر مملکت ده نفر یا پنج نفرند
 همه یا بر اثر اشتباه کاری ایران بهائی شده اند یا اصلا بهائی نیستند و برای
 امرار وقت سالی يك مرتبه به مجلس حضرات میروند بلکه میتوان گفت
 حتی يك نفر بهائی بدان معنی که حضرات و انمود می کنند در جهان غرب
 وجود ندارد !

خلاصه اولین عکس مهمی که از بهائیان در لندن گرفته ایم عکس
 ذیل است .

عکس آواره و مترجمش! لطف الله حکیم بامس هییتل و دخترش مری

این عکس با گذارش قصر هانری در هانتین کورت و حرف های موهوم خانم در نمکدان درج شده و باز در اینجا بخاطر آمد از اینکه در این ملاقات میگفت دیدم کبوتری بدور سر شما پرواز میکند و نوری از ساطع است! چون قبلاً در اول مجلس گفته بود که دخترم مری یکمرتبه مجلسی باولیه رقص کرده (راست یادروغ) من هم در جوابش گفتم که این کبوتر که شما دیدید کبوتر الهام است! گفت چه الهام آورده بود بشارت داد که شما بار دیگر باولیه خواهد رقصید! بقدری از این امیدوار شد که جداً مرا طرفدار گشت. غرض از عرض این چند کلمه این است که از افکار آنگونه زنان است که اگر هزارها هم بامر بهائی توجه کردند قیمتی نداشت تا چه رسد باینکه در همه انگلستان سی چهل نفر از رقم زنهای موهوم پرست توجه کرده اند و همان زنهایم از کیش دست برداشته اند و حتی آلت بازبهای سیاسی هم ممکن است باشند اما اغنام میرزا حسین علی همین که از احبای لندن یا پاریس یا تنکارت شنیدند گمان میکنند که اولاعده بسیاری هستند و ثانیاً آنهاشان بلاسفه و پرفسورها و دانشمندان اروپا هستند چنانکه قبلاً خودمان

گمان میکردیم و پس از ملاقات دیدیم آنچه را که ذکر شد و مهمتر از آن
عنوان ذیل است

(عبدالبهاء با عرب فتق فروش)

در ایران پیشکاران عبدالبهاء (مانند حاجی امین و بعضی از مبلغین
میکفتند سرکار آقا در لندن بقدری طرف توجه شده که حتی اطفال گریبا
مادرهای خود را میگردانند که ما را نزد عباس افندی بیرو حتی شرح
راجع بیک مادر و بچه اش در مراسله ولی الله خان و رفته بود که از اروپا
با امریکا با یک آب و تابی نوشته بود که هر کس میخواند گمان میکرد
این جذبه و شور اطفال و مادرهایشان بر اثر روحانیت بوده و سرکار آقا را فرض
مظهر مسیح شناخته اند تا آنکه در لندن یک مسئله عجیبه کشف کرد
که هر وقت بخاطر آمدن حتی حالیه که آنرا مینویسم از طرفی میخندم و از
طرفی دیده دام بر بی خبری اغنام و بدبختی خودمان گریه میکنند و آن
اینست که جذبه اطفال بر اثر عشق و فستق بوده نه چیز دیگر. زیرا بعضی
از عرب های مصر و افریقا با همان مولوی و فینه که جامه افتخار عباس افندی
بود (مانند کلمه افندی که لقب افتخار او بود) میروند در اروپا برای فروش
فستق میشناسد و وقتی عبدالبهاء در بعضی مجامع ده بیست نفری (نه چندین هزار
نفری) صحبت میکرد پاره زناات کم کار و فقیر که برای گذرانیدن وقت
با اطفال خود بدان مجمع میرفته اند که پس چرا از این عرب فستق برای
نخریدی کم کم این قضیه بی پرده شده برخی اطفال در مجلس از مادر خود
فستق خواسته اند و عبدالبهاء از مترجم پرسیده که چه میگویند؟ مترجم
نتوانسته است روح مطلب را بافندی حالی کند گفته است فستق میخواهند
آقا پول داده بخسرو رفته است فستق و یکی دو پاکت شیرینی خریده در میان
اطفال توزیع کرده و این سبب شده که بکوقت هم چند طفل راه بمنزل او
برده درب هتل جمع شده فستق خواسته اند و گرفته اند ولی مترجم و مبلغ با اشاره
آقا این را بصورت دیگر جلوه داده همه را از نفوذ و تأثیر امر مبارک
قلمداد نموده باطراف نوشته که جذبه آقا طوری است که حتی اطفال را
مجنوب کرده سبحان الله که حله تا چه درجه است؟ مهمترین مجالس لندن
آقا مجلس کلیسای سنی تمیل است که در مجلدات سابق هم اشاره کردیم
در آنجا منتهی دو بیست نفر پیره زن و پیره مرد و آدمهای بیکار و اطفال
فستق طلب حاضر شده اند که او لافینه و مولوی وریش سفید و کیسوان بلند

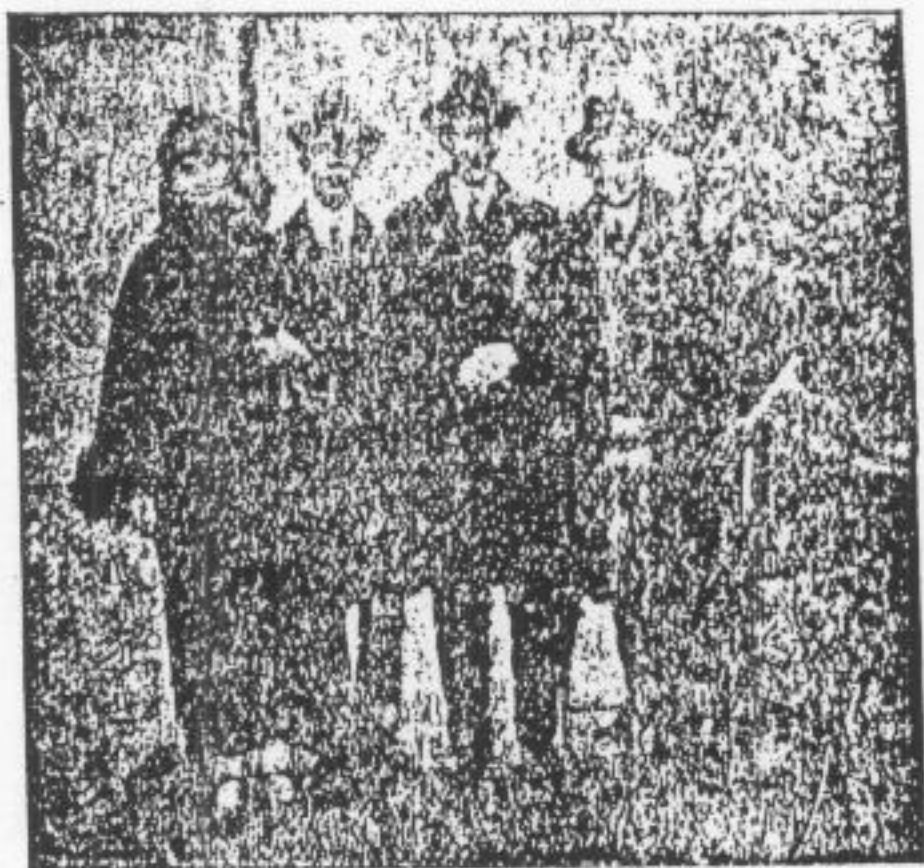
با ولجاده و شال کمر را تماشا کنند ثانیاً حرف های متملقانه آقا را که راجع
 اروپا و عالم مسیحیت و آزادی و غیره میزند بشنوند ثالثاً گاهی اطفالشان
 تنق و نقل گرفته ساعتی ساکت و خشنود باشند آنوقت خودش چنین
 لکراف میکند

(عین تلکراف عبدالبها)

۱۸ رمضان ۱۳۲۹ احمداف ساعتاً فوج فوج ملاقات میشود درستی
 نبل سه هزار حاضر نطق مفصل تأثیر شدید (عباس) گرچه نفس واقعه که يك
 لفر مذهبی از مملکتی بملکتی چنین تلکرافی بکند در نظر اهل بصیرت
 فی است بر اینکه دانسته شود که قضیه مخلوط سیاست و پلتیک است
 را شخص روحانی از چنین تظاهرات بر کنار است و پس از آنکه قضیه
 بوط سیاست شد معلوم است که هر دروغ و پلتیک را متضمن است ولی
 هم باور کردنی نبود که خود رئیس يك همچو دروغ واضح را تلکراف
 شد و دوستان نفر را سه هزار نفر و چند کلمه حرفهای متملقانه را نطق
 صل و استماع سرسری مستمعین را که پس از خروج از آن کلیسا
 تلق و ناطق را فراموش کرده اند بعنوان تأثیر شدید معرفی و تظاهر بآن کند .
 اکنون از این وادی بگذرید و دومین عکس مهم ما و احبای انگلستان

در برایتون بنگرید

در این عکس احبای انگلستان عبارتست از همان پیره زنی که قبلاً
 ب خروسی بر سردارد و این همانست که در جلد دوم اشاره شد بر اینکه
 برایتون لندن کاغذی نوشته ما را بمنزلش دعوت کرد و بامترجم رفتیم
 بکشب زحمتی کشید و مجلسی بین بیست تا سی نفر فراهم کرد ولی
 امش تا کید میکرد که از جنبه مذهبی نگوئید و از جنبه فلسفی صحبت
 نید لذا یکمشت فلسفه و تاریخ و قصه و حکایت گفتیم و برگشتیم و همواره
 حیر بودم که این چه دعوتی بود و او چگونه بهائی است تا آنکه اتفاقاً
 لندن بيك نفر برخوردیم که بهائیان او را از خود میدانند و او از ایشان
 است حکایت آن پیره زن را گفتم که او در مسیحیت منعصب است و معیناً
 را دعوت کرد این چه معنی دارد؟ خندید و حکایتی گفت که تحت عنوان
 بل شناخته میشود (ملکوت بالانه عنکبوت؟) گفت ایامی که عبدالبهاء در
 من بود من بایکی از رفقا بدیدنش رفتیم اتفاقاً همین خانم آمد بمجلس
 اولین سؤالش این بود (آیا بهاء الله رجعت مسیح بوده؟ عبدالبهاء در

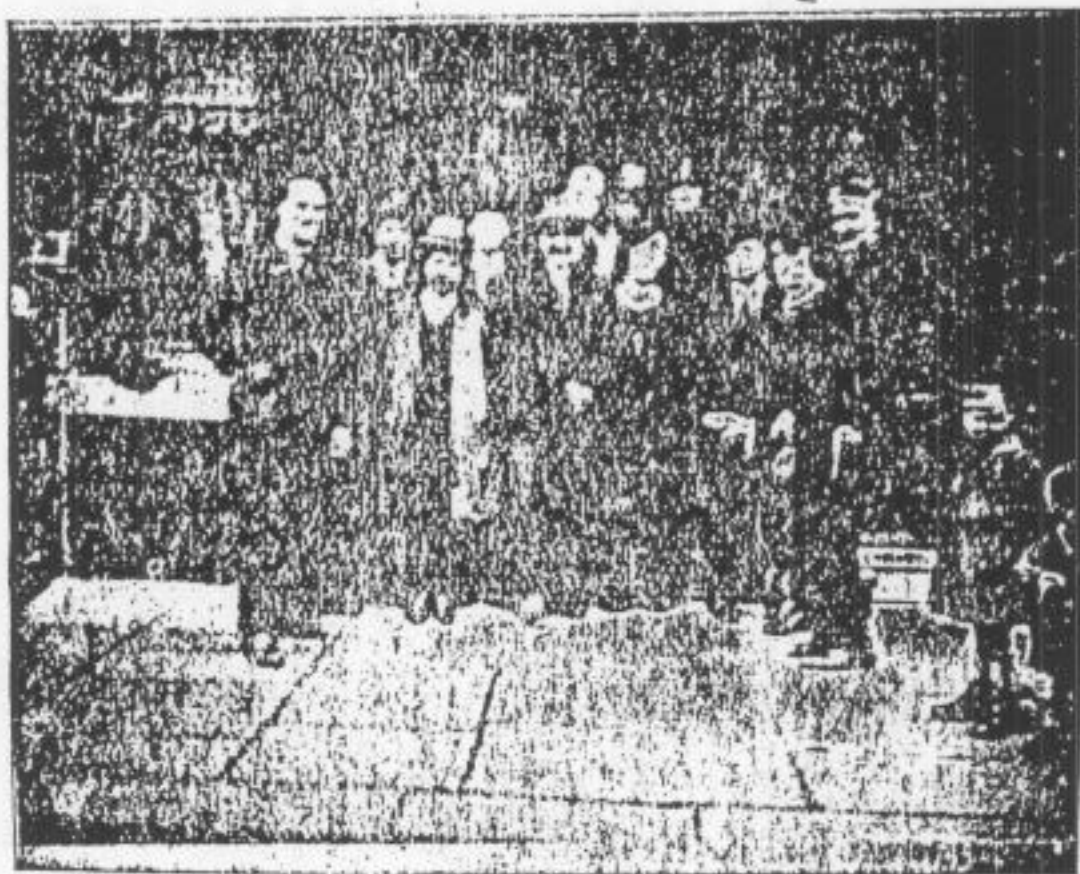
فکر فرورفت که جواب بدهد اینقدر فکر کرد که یکوقت از خود
بی خبر شد بنا کرد انگشت در دماغ خود فرو بردن (این عمل نزد متمدنین
قبیح است) و بقدری این کار را تکرار کرد که رفیقم سر بگوشم گذاشته گفت
آقا جواب را میخواهد از ملکوت تحصیل کند یا لانه عنکبوت ؟ مرا آنقدر
خنده گرفت که نتوانستم خودداری کنم از صدای خنده ام آفادیده گشوده
و من فوری از صدای خنده خود جلو گرفتم در آنوقت دانست سکوت او
بیش از این مورد ندارد و بترجم کرده گفت بگو حضرت بهاء الله رجعت مسیح
نیست و مسیح باید از آسمان بیاید

بلکه بهاء الله یکنفر معلمی است که برای تعلیم دادن امور اجتماعی
از قبیل صلح و سلام و وحدت لسان آمده مانند فلاسفه شما . و هیچ ادعائی
نداشته و حتی مذهب مسیح را ترویج کرده آن خانم که خیلی ساذه لوح
است از این جواب چهره اش باز و با آقا مصافحه کرده رفت و قطعاً بدانید
اگر او بداند که بهاء ادعای رجعت مسیح یا الوهیت کرده حاضر نمیشود
که با یکنفر بهائی سخن بگوید و چون گاهی باو گفته اند که مبلغین غلو
میکند و خود سرانه بعضی نسبتها بیهوا الله میدهند این بود که از شما درخواست

بیکرد که همان تعالیم را شرح دهید لاغیر گمان میکنم متن این حکایت کافی باشد برای پی بردن بدورنگی و نیرنگی که در امر بهائی موجود است و احتیاج بهیچ توضیح نباشد

اما سومین عکس آواره با احبای انگلستان در صفحه بعد است که ر منچستر گرفته شده و اگرچه هوا گرفته بود و عکس سیاه بیرون آمده لی همین قدر کافی است که دانسته شود تمام بهائیان منچستر که بدیدن آواره آمده و عکس گرفته اند در این عکس دیده میشود و باز هم خدا بداند چندین نفر از این جمعیت مجلس اولشان بود که آمده بودند بهیئتند ایست و چه میگویند چنانکه عکس خود شوقی هم باهمین جمعیت و بهمین سیاهی وجود است

یعنی عده از اینها ابدأ نمیدانستند بهائی مذهب است یا مسلك از عرب پیدا شده یا از عجم

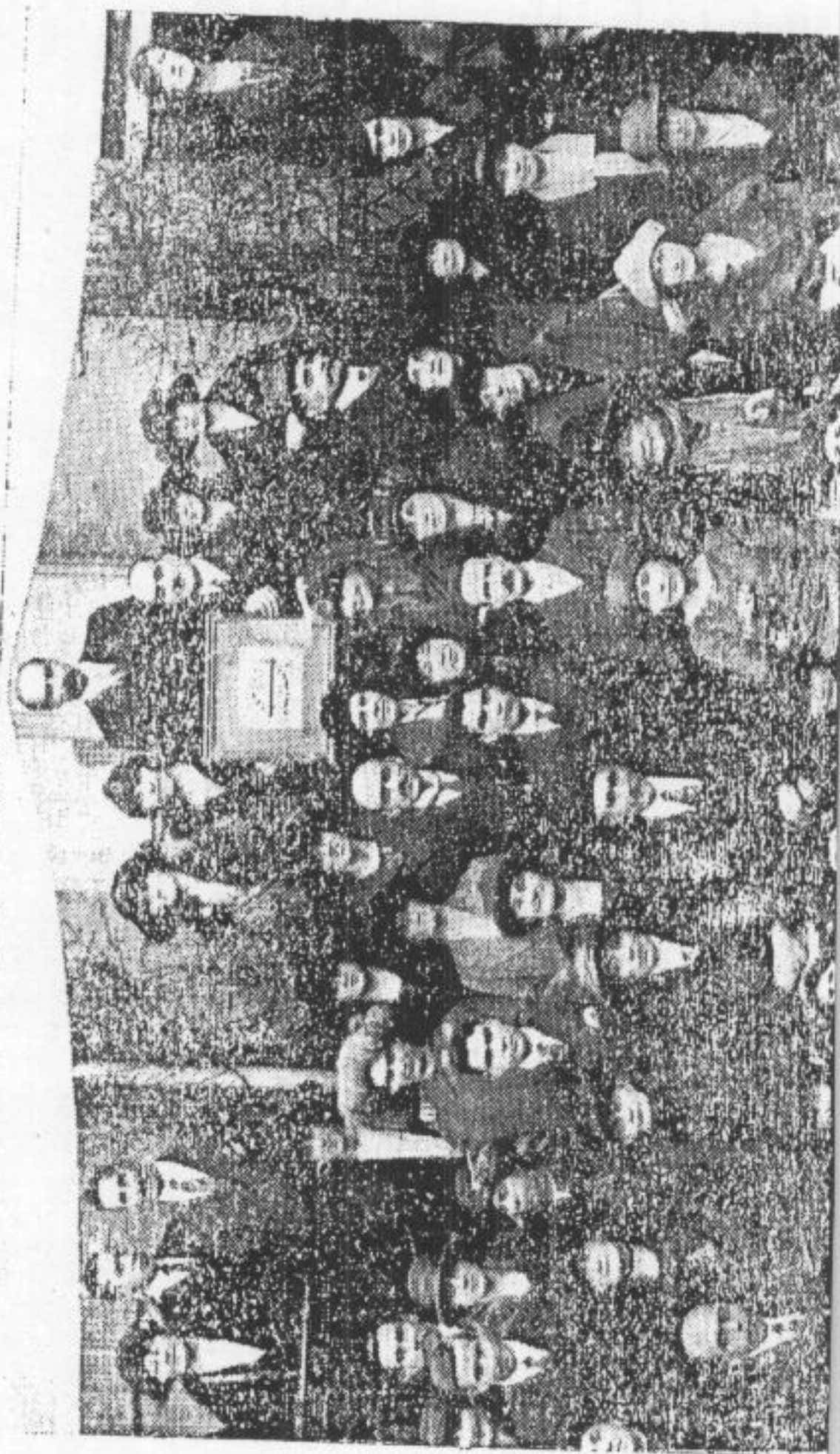
آواره در منچستر

اگر بخواهید روح این مجلس را هم بشناسید از این جمله بشناسید چون چند کلمه صحبت شد مردی برخاسته گفت ای و او بلامگر هندی و ایران خواهند زمین را با آسمان بچسباند که اینقدر پیغمبر بیرون میدهند خدا

میداند از شنیدن این کلمه چنان شرم منده شدم که بمرک خود راضی گشتم و از آن بعد حتی المقدور در مجالس و لوپنج نفر حاضر بود بشعر و قصه و آثار ادبا برگذار میکردم خواهید گفت مکرر مجبور بودی؟ و چرا هر آنیکردی؟ عرض میکنم آری مجبور بودم و اگر همان لطف الله حکیم یهودی که از طرفی مترجم و از طرفی نگهبان من بود کاملاً بر اسرار قلبم آگاه میشد مرا بکشتن میداد. یعنی خودش این عرضه را نداشت ولی راپرت میداد و در کشتی یا حیفا یا مصر این کار صورت میگرفت چنانکه شرح آدم کشی ایشان در فصول گذشته گذشت و جنایات دیگرشان محض رعایت اختصار مذکور نگشت

آخرین مجلس مهم

پس از چهار ماه اقامت در انگلستان موقع حرکت مجلسی بهم رسید که از سی و چهار نفر یار و اغیار تشکیل شد و نتیجه آن مجلس که عکس آنرا هم ذیلاً نشان خواهیم داد این شد که چون وارد حیفا شدم تمام بهائیان آنجا (که از اول سی نفر مهاجر ایرانی بوده و شاید پس از تناسل عده شان بشصت و هفتاد رسیده و امروز بر اثر مفاسد اخلاق شوقی بعضی از آنها برگشته اند مانند رحمت الله نجف آبادی و سید یحیی اصفهانی و جلیل افندی برادر عین الملک و جمعی دیگر و شاید بعد از این مدت باز عده شان بهمان سی نفر رسیده باشد) بمن گفتند که ما از خدمات شما در لندن آگاه شدیم و باطراف بشارت دادیم گفتیم چه طور؟ گفتند شب حضرت غصن ممتاز ولی امر الله در مجلس فرمودند که حضرت آواره چنان علم امر الله را در لندن بلند کرده اند که موجبش بتمام اروپا رسیده. زیرا کار بجائی کشیده که هر چه احباب مجامع بر جمعیت تشکیل داده اند جان بوده است برای نشستن مردم و استماع نطق آواره در تعالیم امر بهائی (بما قول مس روزنیرک بهائی مومنث) لهذا یکدستگاه را دیوم و تلفن بی سیم را به حضرت آواره تخصیص داده اند و حالا دیگر با تلفن بی سیم بمجامع ده هزار نفری و بیست هزار نفری صحبت میشود و عنقریب همه اروپا بیک قطعه بهائی خواهد شد. گفتیم آری اینست عنقریب عنقریب که پنجاه سال است از زبان عبدالبهاء صادر میشد و حالا دیگر از دهان شوقی خارج میشود و شما هم فریب آن را خورده و خواهید خورد

بلی شاعر عرب گفته است :

هل تلد الحية الا الحية
شنشنة اعرفها من اخزم

شوقی افندی فرزند همان عباس افندی است که يك نفر (فوژیتا) نام که مردی بود بسیار قصیر القامه بانیم ذرع قد و یکچهارك ریش بزی و چش کرد و دماغ پهن در قیافه مردم چین و ژاپون نمیدانم از کجا پیدا کرد او را در شکم چپ خود کرده بود و بین مریدان خود بدست ژاپونی خود معرفی نموده اول شفاها و بعد کتباً برخ اغنام خود میکشید که امر مبارک در ژاپون نفوذ پیدا کرده و فوژیتا را و امیداشت که گاهی يك خط پنجه کلاغی کشید مریدان او نشان دهد که این کاغذ از اجبای ژاپون آمده و يك نفر پیدا شد بگوید این دروغها این تقلبها این بعیلها چیست که بکار میزنی ؟ حتی بعد از مردن فوژیتا که نفوذ امر مبارک بهاء با جسد فوژیتا بخاک رفت یک نفر پیدا نشد بگوید بیست سال این حقه ها را خوردم و معلوم شد که احدی در ژاپون اسم بهائی را نشنیده تا چه رسد باینکه بدان گرویده باشد در اینصورت چرا فرزندش شوقی نگوید که حضرت آواره با رادبوت تبلیغ میکند ؟

چرا ننویسد که ملکه رومانیای بهائی شده چرا مارتاروت جاسوس را با یکدسته تعلیمات خدعه آمیز بایران نفرستد و مریدان خود را سرگرد نسازد ؟ چرا در کلمات خود باز عنقریب ترا تکرار نکنند ؟ چون می بیند آدم آنهم آدم بیداری در این بساط نیست ...

الا چون آ که از هر راز گشتم ز راهی کامدم من باز گشتم
سیر ما بقدمهای ۱۹ گانه بپا نتهار رسیده از اروپا بمصر آمده در مصر هم یافتیم آنچه یافتیم - خصوصاً در ضمن کتاب تاریخ (کوا کب الدریه) که دری دیگر از اطلاعات باز شد و خواستم بطبع آن لحاظ دهم لکن مرا ملات تشویق آمیز و تهدید انگیز از حیفار رسید و از آنجا که گفته اند (الخائف خائف) شوقی و پدر و مادر و عمه و خاله اش بقرا من فهمیدند که آواره دیگر کل من مهابت نمیداند و از خوش آمد گویی احباب برخود نمیبالد لذا پیش از اقدامات من بسی ترسیدند که اگر آواره دانسته های خود را بگوید (نه سهراب مالک نه اسفندیار) بنا بر این برای جلوگیری از خرابی نغمه های غربت و کربت بلند کردند و باطراف نوشتند که بی وفایانی در کمین اند یا دانیان و بینایانی گوشه نشین زنهار از آنان گوشه گیرند و کناره گزینند که همس و نفوس ایشان

م قاتل است و بنان و بیانشان زهر هلاهل ! چه این رویه دائمی ایشان
 رده که چون یکی رادل بیدار شناختند نغمه مظلومیت و بعبارت واضحتر
 اانه (نه نه من غریبم) را بگوش اغنام ضعیف القلب رسانند و ایشان را برقت
 رند تا مگر کسی گوش شنوا نیابد و چشم بینا نجوید و همچنان کور و کر
 طبع اراده ایشان بماند

سپاطمریدی و مرادی بیاید . اما من که گوشم بدین نغمات آشنا بود اعترفا
 کردم تا بعدی که جاسوسسانی چون میرزا محمود زرقانی و شخص ارجمنندی
 و کتری که عجالتاً نامش نمیرم بر جاسوسی گماشتند ولی من بدانها اهمیت
 داده گاهی دانسته را گفتم و گاهی در پرده نفهمتم تا کارم تمام شد و بحیفا
 بته با کمال جدیت الواح و صایارا طلبیدم و پیدر شوقی فهمانیدم که تقلبات
 یارا شناخته و دل از شما پرداخته ام سپس در بیروت با اعضای محفل روحانیون
 بحث بمیان آورده حقایق را گفتم که اگر یکمشت دروغ و دغلی که در زیر
 ده خداع و حیل مانده کشف شود بل شما بدان طرف آب است و خانه همه
 راب مگر آنکه شوقی ترك عیش گوید و راه پرده پوشی گیرد یعنی هر روز
 بویس نرود و با مادموازلها نرقصد و گرنه آن رقص را نقصی در پی است
 این نقص را رقصی در عقب اول همه اهل محفل تصدیق کردند و آخر
 دسته شده یکدسته طماع که کارکن مرکز بودند عمداً در صحت این
 وال شبهه کردند و دسته دیگر که بی طمع و وارسته بودند بر قول خود
 ستادند و امضاء دادند در صفحه بعد صورت امضای ایشان که اکثریت
 ن محفل را و بست درج است

اینها محکم استنادند که شوقی بی فروغ است و شایعات در محامد
 دروغ بلکه اوفقط جوانی شهوت ران است و خوش گذران پول ایران
 صرف ملامتی کند و قدم در امانهای زند سپس خطی بمحفل طهران نوشتند
 بن مضمون که شما مردم را اغفال نکنید و از حال شوقی و مرکز حیف اغافل
 شید که آنچه بشما مینویسند بی حقیقت است زیرا گاهی محفل مینوشت
 ولی امر برای مصلحتی بطرفی غیب فرموده اند . گاهی از قول عمه اش
 نوشتند که هیکل مبارک تاب تحمل مصیبت و مشاهده جای خالی آقا را
 داشته سفر اختیار کرده اند اما محفل طهران که آنروز تحت ریاست شماع الله
 لای و نیابت احمد یزدانی اداره میشد محض خود نمائی آن خط را که از
 محفل بیروت با پنج امضای مذکور صادر شده بود بحیفا فرستاده صدق و

کذب مطلب را از پدر و مادر و عمو شوقی استفسار کردند ! ! و جواب آن
که اینها حرف مفسدین است و مفسدین در ابتداء بتلویح و بعد که چاره
منحصراً دیدند بتصریح معرفی کردند که آواره است و حتی امضای اعضا
محفل بیروت را کان لم یکن انگاشتند در حالتیکه عبدالبهاء ولو بعوام فریب
است میگوید اگر محفل روحانی بر قتل من امضا کند من تسلیم میشم
مجملاً روحیات محفل بهم شناخته شد که هر محفلی خوش آمد از رؤسا
مرکزی گفته ماست را سیاه ذغال را سفید بر طبق آمال و امید آن قلمند
کند مقبول و هر محفلی حقیقت را برخلاف منفعت ایشان بیان نماید مرد
است اگر چه در بدیهیات سخن رانده باشد و بهمین سبب است که احمد بزدا
با عقایدی که ذیلاً بیان میشود خود را بطرفداری ایشان چسبانید و
گفتارها و کردارهای خود را انکار نمود.

تقلبات احمد یزدانی

خطی بمصر بمن نوشت تقریباً بدین مضمون که آیادر نظر دارید
طهران بشما گفتم شوقی قابل هیچ نیست و جوان شهوت پرست بی حقیقت

ست و شما مکدر شدید؟ اکنون بشکرید که دو ساله سه مرتبه بارو با در قاطی که ذکر از دین نیست سفر کرده و . . . پس از شرح مبسوطی از این قبیل من باو جوابی نوشتم که حاصلش تردید در صحت گفتار او بود ولی گفته‌های او را بکلی انکار نکرده بودم بلکه اظهار حیرت نموده بودم یزدانی پیش خود خیال کرده بود که شاید آواره همان مبلغ برهان تراش و کاسه گرمتر از آتش است که بود و فردا بایران آمده مارا تکفیر میکنند لهذا خط مرا بمحفل برده و گریبان چاک کرده بود که آواره پرده ولی امر را پاره کرده! مختصر رشته به آنجا کشید که پس از آنکه یکسال بود من بر ضد اساس بهائیت فریاد می‌زدم و حضرات سرپوش بر آن نهاده مانند مخالفت نیکو و صبیحی و صدها امثال ایشان که هنوز از اغنام دور دست مخفی میکنند عاقبت باصرار یزدانی در محفل طهران و تلگرافی که از خواهر عباس افندی بمحفل رسیده بود و آنهم نتیجه اصرار یزدانی بود محفل روحانی متحدالمآلی صادر کرد که از آواره اجتناب باید تا بی خبری احباب بیاید!

فتم ماقالت

تکفیر زملاهی معمم عجیبی نیست تکفیر ز کفار مسلم مزه دارد! چون وارد طهران شدم هنوز تکفیرنامه را نشر نکرده منتظر بودند که اگر من رو بایشان بروم آن زبانی نامه را ببلعند ولی چون دیدند که حتی نگاه زیر چشمی بیک نفر از اغنام نکردم و هر چه دعوت نمودند پذیرفتم لذا پس از یک هفته تکفیر نامه شانرا منتشر کردند! با وجود این بکرفیق بهائی که دوستار بود در میدان توپ خانه مرا گفت که من بمیرم سه چهار سال قلم و زبانت را از کشف اسرار نگهدار. بالاینکه فهمیدم غرضش اینست که تا سه چهار سال اینقدر پریشانی بکشی و آنقدر در اطرافت هو کنیم که خودت باور کنی که معجزه شده یا از شدت پیری و ضعف و عسرت بمیری و اسرار ناگفته بهماند معجزه تا دو سال قسم او را ترتیب اثر داده چیزی نگفتم و نوشتم و چون شرط وفای با او را انجام دادم و دولت پرتندب قاجار هم سپری شد (همان قاجار که احمد میرزایش در سویس بوساطت اکبر شاه هندی شوقی افندی را بحضور پذیرفته شوقی زانوی احمد میرزا را بوسید و او هم عکس خودش را بشوقی داده آورد در مسافرخانه حیفا نصب کرد و بمیردانش می فهماند که او پای مرا بوسیده

وایمان آورده و نبیل الدوله شانرا به پیشکاری محمد حسن میرزا گماشتند
مجملاً پس از آن قضایا دست بکار شدم و تاکنون شانزده سال گذشت
و هنوز انتظار آن دوستار رفیقم عملی نشده زیرا نه دست یافته‌اند که معجز
از اعدام من بسازند نه خدا بایشان موافقت کرده است که طبعاً معجزه در سر
شود نه حالا دیگر در سن شصت سالگی از مرگ من معجزه ساخته خواهد
شد و چون چنین شده شوقی که در ابتدا مینوشت (سوف تاخذہ زبانہ القہر)
اینک عوض زبانیه قهر خودش زبان را بقهر و خشم و دشنام و ستم گشوده لوح
قهریه را بتصور اینکه من از محفل و بساطشان بی خبرم برای مریدانش
فرستاده ولی شاگرد خدا را که مرا در جوار سلطان عبدالحمید عثمانی
نصرالدین شاه و حاج محمد کریم خان و آقا نجفی حتی عم خودش میرزا
یحیی صبح ازل نشانیده و این رویه دوزان است که بر مردگانی چون سلاطین
با اقتدار که در گذشته‌اند یا مردمان که نامی چون آواره حمله کنند چنانکه
زوباهی با پوست شیر بازی می کرد دانشمندی گفت اگر زنده بود
چنین میکردی صحیح بود!

عنوان پاکت حامل لوح شوقی

سپاهیان ملکوت جمهور بهائیان در اقطار و ممالک شرقیه و سرودوران
چند و مجنده روحانیان اعضای محافل مقدسه روحانیه و عصبه نورانیه نخیه
سرداران لشکر عزم الهمی (دوباره) امنای مجله محافل روحانی مرکزی
در آن صفحات علیهم آلاف التحية والثناء طراً ملاحظه نمایند
هر کس شبهه دارد در اینکه این عبارات بدون نقطه کم و زیاد
عنوان پاکت يك لوح است بیاید تا چاپی آنکه بخط علی اکبر روحانی
(در همین طهران بر خلاف مقررات مملکتی) طبع شده باو نشان دهم
حالا چرا اینهمه روده درازی میکنند؟ اولاً بسبب بی ذوقی شوقی است که
حتی بقدر يك شاگرد عادی چیزی نیاموخته ثانیاً از بس دستش تپه است
و باید چهل صفحه را بدین ترهات سپاه نماید و مطلبی ندارد لذا ناچار
است باین الفاظ ملغله که آنهم از سرمایه پدران خود گرفته صفحات را
پر کند تا از صندوق امر بهره اش کم نشود ثالثاً برای تملق و چاپلوسی
که رؤسا را عادت است و مراوسین رالذات این القاب دراز بهم بافته شده

آنگاه اصل لوح (۱) را چنین شروع میشود

ایها الحزب الالهی روحی وما يتعلق بی لثباتکم الفداء : سالیان دراز است که آفتاب جهانتاب آئین جمال ابهی از بدو طلوعش از افق آن اقلیم بالا در صفحات شرق بکسوف بلایا و رزایا لانعد ولا تحصی مبتلا پس آنکه ۴ صفحه آسمان و ریسمان هائی از این قبیل بهم بافته در صفحه ۵ بگوید .

صوت سامری (یحیی ازل) در مقاومت امر بها در ارض سربلند شد چون حیه رقطا (مار خوش خط و خال) آن ناعق اکبر بکمال تدلیس بکل الطف نورا را سم جفا بپشانید (چهار دشنام در يك عبارتست بایک روغ که سم دادن ازل پیرادرش بهاء باشد !) در صفحه ششم میگوید .
ایح لواقع نقض شجرة ثابتة را از شش جهت احاطه نمود (پوشیده نیست که اریاح لواقع بادهای آبستن کننده) در مقام استعمال میشود بادهای بهاری را اریاح لواقع گویند چنانکه خود شوقی هم در لوح دیگری که ذیلا ذکر خواهد شد من حیث لایشمر برای فصل نوروز ذکر نموده و در آنجا هم از جهت دیگر از معنی غافل شده که در صفحه دوم آن لوح میگوید .

در این روز فیروز و عید نوروز .. اریاح لواقع که در مدت هشتاد سال منبت شجرة مبارک که رامن جمیع الجهات احاطه نموده بود بتقدیر رب میر تسکین یافت و ثورت (کذا) طغیان و طوفان انقلابش فرونشست (سه غلط در يك جمله است - اول اینکه اریاح لواقع را شناخته و مخصوصاً یکم منی و کیکی از این عبارت بیرون میآید که خیلی مضحک است بپرا مراد از شجرة مبارکه میرزا خدایا امر اوست اگر میرزا شجرة است منبت آن والده ماجده اش میشود و بدیهی است اریاح لواقع باید بعد از

۱ . لوح یعنی سنک قبر در ابتدا که بهاء گرسنه مانده بود (بقول خودش) یا خود را باداشتن تسبیح مروارید و قالیچه شاه عباسی از کثرت حرص بگر سنگی میزد (بقول نیکو) پسرانش را واداشت بلوح نویسی و هر سنک بری که مینوشتند نیم ایره بکم ویشی میگرفتند و مشهور شدند بکاتب لوح مریدان ایرانش که بیواد بودند گمان کردند کاتب لوح و وحی یکیست لوح را بجای يك سوره از کتاب آسمانی تلقی کردند !

هشتاد سال تسکین یابد! و اگر شجره مبارکه امر میرزا است منبت آن
خود میرزا میشود و ارباب لواقع نمیدانم با او در مدت حیانش که کمتر از
هشتاد سال است چه تلقیحی کرده و چگونه تسکین یافته؟ دوم آنکه ثور
در اینجا غلط است زیرا ثور خودش بمعنی انقلاب است و ثور انقلاب
فرو نشست بی معنی است مگر بگوئیم سراد آقا زاده آنقدر کم بوده که
ثور بشاء را عوض سورت بسین استعمال کرده و مرادش سورت بوده که
بمعنی شدت است همچون سورت سرما و سورت گرما و هذا هو الحق سو
آنکه مدت وزش ارباب لواقع را هشتاد سال قرار دادن از همه غلطتر
خنده دارتر است! (بعد میگوید)

و فرمان آزادی صدور یافت طوق محبوسیت از عنق عبدالبهاء مرتفع
شد و بگردن عبدالحمید باید بیفتاد در صفحه ۱۶ میگوید و مرجع سواد اعظم
حضرت خاتم الانبیاء در این سنوات اخیر منقلب گردید و علمش منکوس
گشت و اهت و جلالش برفت (از صفحه ۱۹ شروع میکند بیک سلسله بیاناتی
که از طرفی تملق بزماداران ترکیه است و از طرفی میتواند محرک فتنه
باشد و از طرفی کاملاً بغض شوقی با اسلام و اسلامیان ثابت میشود) قوله
در این عصر که فخر اعصار و قرون است از خود ملت اسلام شخمس
باسلی مبعوث فرمود (نوع بیان چنین است که گویا میرزا خدا مبعوث کرده!
و از نژاد عثمانیان نفس مقتدری برانگیخت و بقوه بازویش سلسله آل عثمان
را ... برانداخت و وحدت اصلیه سواد اعظم ملت اسلام را الی ابد الذهر عقیقه
و مختل بگذاشت شرح مبین حضرت سید المرسلین را در آن سرزمین منسوخ
کرد و الفا و ابطال محاکم شرعیه را بر بیگانه و آشنا اعلان نمود تغییر و
تبدیل منصوصات کتاب حضرات خاتم الانبیاء را جایز و مشروع شمرد و
احکام جدید مدنی مقتبسه از عواصم ممالک فرنک بجایش تشریح و ترویج
کرد قوای سیاست را از نمایندگان امت اسلام منفصل نمود و علمای رسو
را دست از وساده عزت و منصب کوتاه کرد و وفاتش را حجز و تصرف نمود
و ابواب تکایا و صوامعش را بیست (تا آنجا که در صفحه ۲۱ میگوید) نظر
بسیاست حالیه حکومت جمهوری ترکیه در منع از تبلیغات مذهبی و قلع و
قمع انجمنهای سرمایه که بعنوان ترویج مذهب بدسائس سیاسیه و تحریکات
خارجیه تولید فتنه و آشوب داخله مشغول و مآلوفند هیئت تفتیشیه ای از طرف
امنای دولت تعیین گردید و بتمام قوی بر تفحص از حال و موقف بهائیان
آنسانان برخواست (کندا) و امر بتوقف نمایندگان بهائی! در مدینه کبیره

و نقاط دیگر از مراکز امریه صادر کرد «در همه تر کیه سی نفر بهائی نیست»
و آنرا بدوائر نظمیه جلب نمود بیوت و مساکن آن متهمین معصوم را
تفتیش کرد و آثار و نشریات امریه را تسلیم و اقامه نمود مجلس استنطاق
برپا کرد و در جلساتی چند از مقاصد و مؤسسات و مخابرات داخله و خارجه
بهائیان در کمال دقت مستفسر شد سپس بمحکمه جنایات قضیه بهائیات
مراجعه شد (تا در صفحه ۲۳ که سخن را بدانجا میرساند که گویا تر کیه از
ملکه رومانیان اندیشه نموده !!! پس از این ترهات گوسفند فریب
میگوید و وسیله تبادل افکار کشف و بسط حقایق امریه ... در اقلیم
انگلستان گردید !

مقصود چیست

مقصودش از تمام این خزعلات اینست که هر چه در عالم امکان از
بدء خلقت عالم تا کنون در هر جای دنیا واقع شده و بشود همه متعلق بمیرزا
خدا بوده و هست بعضی از قدرت ظاهر اوست و برخی از صفای باطن ! ببناء
براین هر عاقلانی میدانند که اینگونه ترهات قابل هیچگونه اعتناء و جواب
نبوده و نیست که گفته اند سنك بزرگ نشانه نزدن است چه عادت فتنه خبیثه
است که در مدح و قدح آنقدر مبالغه کنند که احدی آنرا قابل جواب نداند.
مثلا وقتیکه دشنام نامه از همدان و کرمانشاه و بایست شهری طهران بی امضا
برای نگارنده میفرستند یا بنام آقای نیکو بکتابخانه تمدن میفرستند بقدری
کلمات رکیکه راحائز است که انسان می بیند و جهأ من الوجوه قابل ابراز
نیست تاچه رسد بانتشار !

همین طور دریاوه گوئی هائیکه متکی بمقامات میرزا خداست آنقدر
مفردات بدتر کیب و اغراقات عجیب و غریب راحائز است که هیچ کودکی
آنرا قابل جواب نمیداند. مانند اینکه اگر یکنفر کهنه دوزی بگوید که
من صدهزار آفتاب تابانرا آفریده یکی را برای شما اهل زمین قرار داده
بقیه را بکرات دیگر فرستاده ام همه مردم آنرا حمل بر شوخی یا جنون
میکنند ولی بعین این قضیه یا نظیر آن اغنام میرزا وجهه جدی داده در بین
خودشان بصورت باور کردگی مذاکره مینمایند مگر اینکه از ارائه دادن
آن بدیگران خودداری نمود، حتی المقدور الواح را از بیگانگان مخفی
میدارند لذا از این وادی باید گذشت و تنها يك لوح دیگر شوقی را که در

واقع دشنام نامه ایست اول بسلاطین سلف همچون سلطان عبدالحمید و آل قاجار (همان دو سلطانی که تادیروز آنها را عادل و مقتدر میخواندند) و سپس در حق علمائی چون حاج محمد کریم خان و آقاجانی و امام جمعه اصفهان و در آخر به آواره و اقتدا کنندگان باو شطری از آن را باید ذکر کرد تا مردم بدانند اگر کلماتی خشن در مجلدات کشف الحیل یافت میشود در مقابل دشنامهایی که شوقی داده معقول ترین سخنی است که بقول مشهور نفع از روی آتش یا نقطه از کلمات آن او باش نمی شود.

لوح شوقی

(عنوان پاکت) ممثلین حضرت رب البریه در بلدان (۱) و ممالك شرقیه
اعضای مجلله محافل مقدسه روحانیه علیهم آلا الف التحیه و الثناء طرأ ملاحظه
نمایند (عربی دیبی) یا امناء الرحمن بین خلیفته و صفوته فی بریته تبارک الله ربنا
المفتدر المتجبر المتباهی البهی الابهی (۲)

(معجزات میرزا بعقیده شوقی !)

۱ - در این روز فیروز و عید نوروز که جهان ترابی حله موهبت
در بر نموده . . . تأثیرات حیرت بخش جلوه ربیع الهی نیز در کل آفاق
باشد اشراق ظاهر و باهر (صفحه ۲) ده دوازده شهر کوچک و قریه حقیر که
در هر یک ده پانزده نفر بهائی وجود دارد کل آفاق شده !

۲ - دور دور ظهور و بروز تجلیات سلطنت حی لایزال است (صفحه
۴) افسوس که این لایزال چهل و یکسال است مرده و زایل شده و ده ساله
در شب هفتم نوروز مجلس عزایش را منعقد میکنند کسیکه در تولد خود
میگوید (قدولد من لم یلد ولم یولد) در مرگش هم باید گفت حی لایزال مرده
است !

۳ - ولوله بیت اعظمش در خطه عراق زلزله بارکان دولت و ملت
انداخته (صفحه ۵) آیا میدانید مقصود چیست ؟ خانه بغداد که میرزا کرایه
نشین و چندی در آنجا با جارا الله دست و گریبان بوده و شش سال است

(۱) اسحق انور یهودی و ملا بهرام زردشتی بی سواد و شعبان
جگری کاشی و الله قلی اردستانی و ملا ابراهیم شیرازی ممثلین رب البریه اند
(۲) اینهم الوهیت میرزا خدا (بهاء) ! که هنوز مردم شبهه دارند که
واقعا ادعای خدائی کرده !

مسلمین گرفته و بتصرف وقف داده اند و اهل بها میخواستند باز گرفته آنرا خانه کعبه خود قرار دهند ولی افسوس که تصرفات غاصبانه آن در عدلیه عراق ثابت شده و دیگر بایشان باز نمیگردد مگر چه مقتضیات در سیاست خارجی باشد که باعث چنین قانون شکنی واضح گشته آنخانه را از مسلمین بگیرد و باهل بهاء بدهد آن هم خیلی غریب بنظر میرسد و نمیدانم حضرات چرا خانه محله عربهای طهران را کعبه خود نمیسازند ؟ ! شاید برای اینست که جایز نمیدانند پول ایرانی در خود ایران صرف شود !

باری این بود معجزه بها که ولوله در ارکان دول و ملل انداخته !
الحق عجب معجزه کرده ! گویا ولوله جان خود و پدر و جد و خواهر و برادر خود را ولوله دول و ملل شناخته !

۴ - سده متین شبهات مرتفع گردید (صفحه ۶) دلیلش هم نشر سه جلد فلسفه نیکو و دو جلد ایقاظ و چندین کتاب دیگر است !
۵ - علمای رسوم خصم الدائن حضرت قیوم در پنجه تقلیب گرفتار و محافل مجلله روحانیه و اصغان ! شرع بدیع بر سریر عزت و قدرت مکین و استوار (صفحه ۷) مقصد از این مبالغه و مغالطه تشفی سدر است بعزت رخاوتی که در امور علماء حاصل شده ولی مضحك است آنکه اهل محافل روحانی را جانشین همان آخوندها معرفی کرده است !

۶ - امت مسووحه یحیی در اسفل درکات قنوط ساقط . . سردار نقض . .
در حفرة ظلمانی خزیده (این يك معجزه اش سست است) زیرا امت ازل مانند امت بهاء موجودند و ناقضین همچون ثابتین سالک سبیل وجود منتهی بهائی در آباد و نجف آباد و سنگسر است و ازلی در طرق و طارو کشته بهائی در همدان و طهران و یزد زمزمه دارد و ازلی در اصفهان و کرمان و طهران - ناقض در هند و امریکا و ثابت در ایران و قفقاز و اینکه آقای نیکو عده بهائی را پنج هزار نوشته من هشت و نه الی ده هزار برای همین است که ایشان ثابتین از بهائی را که پیرو بهاء و عبدالبهایند قلمداد کرده و من ازلی و ناقض را هم که پیروان ازل و میرزا محمد علی اند بر شمرده ام پس اگر نیستند همه نیستند و اگر هستند همه هستند (والکفر ملة واحدة)

۷ - وای بر نفسی که از الواح نصیحیه قلم اعلی و نعماء و آلاء این دو

را منع ابھی رو بتافت و میثاق غلیظ حی لایموت (۱) را و احی و موهون بشمرد (صفحه ۸) نعماء و آلاء امر بهاء پول دان است و دشنام شنیدن و گاهی هم کتک خوردن و کشته شدن آنها را هم که اهل بهاء در خلوات مجری میدارند نعماء نیست بلکه نکبتهاست که نظیرش در همه جا هست منتہی در اهل بها بیشتر .

۸ - شمس حقیقت که در ذرۃ علیین بر گروه ثابتین لاینقطع مشرق پرتوش بی نهایت شدید است و تأثیراتش در حقایق ممکنات بغایظ عظیم ! در اوحی از الواح لسان عظمت باین بیان ناطق قوله جل بیانه «تدکنز هذا الغلام (۲) من لحن لویظہ راقل من سم الابره لتندک الجبال وتصفرا الاوراق وتسقط الاتمار من الاشجار وتحجر الاذقان وتوجه الوجوه لهذا الملك الذي تجده على هيكل النار في هيئة النور ومرة تشهد على هيئة الامواج في هذا البحر المواج ومرة تشهد كالشجرة التي اسلمها ثابت في ارض الکبرياء وارتفعت اغصانها ثم افنانها الى مقام الذي صعد عن وراة عرش عظیم (صفحه ۹) اگر نگارنده میگفت که اینها کلمات بهاء است کسی باور نمیکرد و خود بهائیان هم حاشا کرده لوح اورا مخفی مینمودند و نسبت افتراء بمن میدادند ولی خوشبختانه شوقی افندی چند فقره از کلمات بهاء را نقل کرده که بخوبی مقام فهم و فصاحت و سایر شئون جد خود را معرفی مینماید ولی در نظر انام نه اغنام ! اکنون بد نیست که این رنات ملکوتیه را معنی کنیم !

میگوید بک لحن و احجۃ در این غلام (بهاء) مانند گنجی پنهان است که اگر کمتر از سرسوزن آن بروز کند کوهها از هم میپاشد و بر گهازد میشود و میوه هامیربرد و زنجدها سر ازیر میشود و همه صورتها توجه میکنند باین پادشاه (اینهم دعوی سلطنت) که او را برهیکل آتش می بینی در هیئت نور (یا کجور!) و بکمرتبه هم او را خواهی دید بر شکل موجهادر این دریای مواج و مرتبه دیگر هم او را خواهی مشاهده کرد مانند درختی

۱ - این میثاق غلیظ متناسب با آن حی لایموت است ! زیرا غلیظ قابل بقا نیست همچون ابر غلیظی که از ریح عقیم متلاشی گردد پس آنحی لایموت که مرده است عجب نیست که این میثاق غلیظ محو شدنی باقی گذاشته باشد !

۲ - میرزا خدا در صد موقع برای قومش بیشتر خود را غلام خوانده خصوصاً در الواح زیر جلی که بنام سلاطین نوشته .

که ریشه‌اش در زمین خدائی بایدار شده و شاخهای کوچک و بزرگش بلند شده است آن مقامی که از پشت عرش بالا رفته است در حالتیکه جای دیگر می‌کشد خود را عرش خوانده !

۹ - سهام مفترین و طعن مشرکین و دسائس مغلین آت هیکل لطف اعزاعلا (کذا) را آنی فارغ و آسوده نگذاشت و از اجرای نوایا بمقاصد مقدسه‌اش «ظاهرأ» مانع و حائل شد ایام پرتلاطم حیاتش بیایان رسید در انظار متجبین آمال دیرینه‌اش در عرصه شهود جلوه نمود (صفحه ۱۱) خیلی جای افسوس است که آن حی لایموت ! ایام حیاتش بیایان رسید و آن سلطان مقتدری که بسر سوزنی از لحن و لحنه‌اش آنهمه انقلابات در عالم کون ظاهر میشد بآمال دیرینه خود نرسید !!!

۱۰ - در توقیعی از توقیعات آن طلعت نوار (سید باب) که بافتخار سلطان برانیان (محمد شاه) اصل توقیع دروغ است و سید باب توقیعی بشاه برانیان ! ننوشته) در آن زندان نازل این کلمات در باب مدون و مسطور الا اننی انار کن من کلمة الاولى (دعوی ار کن رابعی است که بدان خود داشته) انی من عرفها عرف کمال حق و بدخل فی کل خیر . . . قد جعل الله کل مفاتیح الرضوان فی یمینی و کل مفاتیح النیران فی شمالی . . . انا النقطة التي یوت بها من ذوت وانتی انا وجه الله الذی لایموت و نوره الذی لایفوت . . . سم بسید اکبر اگر بدانی در چه محل ساکن هستم اول کسیکه بر من رحم بخواهد کرد حضرتت می بود در وسط کوه قلعه ایست در آن قلعه از مرحمت آن حضرت ساکن هستم و اهل آن منحصر است بدو نفر مستحفظ و چهار سگ مال تصور فرما چه میگردد (صفحه ۱۴) باز افسوس است که سید باب اینک خود را وجه الله الذی لایموت میخواند هم مردم نتوانست خود را زمعشرت سگهانجات دهد .

۱۱ - سلطان مغرور ایران که در آن ایام برادریکه ظلم جالس . . . نان تصور نمود بسیف شاهرش شجرة لا شرقية ولا غربية (دومی دروغ است) از ریشه برانداخت . . . غافل از آنکه آن رجفه کبری و زندان بلا بیجه‌اش ظهور تماشیر (۱) اولیه عصر اعظم ابهی شد (تباشیر برای صحیح

۱ - تباشیر طلوع صبحگاهان را گویند و با کلمه عصر تناسبی ندارد برا عصر که در اینجا بجای قرن اولیه استعمال شده هیچ مناسبتی با کلمه تباشیر ندارد مگر بگوئیم فقط دفع حرارت شوقی میکند !

مناسبتر از عصر است!

۱۲ - جمال الهی موعود نقطه اولی «تا از ایها چه بگویند» قاب از رخ بیفکند و جبرئیل امین !! با بشارت کبری بین جدران آن سخن مظلوم «سیاه چال طهران» نزول یافت (صفحه ۱۷) تا دیروز جبرئیل را منکر بودند و قلم اعلی را بجای او منصوب کرده میگفتند جبرئیل موهوم است ولی امروز شوقی جبرئیل را آورده است بیت جدران «چهار دیوار» سیاه چال در برهآء نشانده ! و گویا فراموش کرده که نزول جبرئیل مستلزم نبوت بهاء میشود و او برای اینکه آیه کریمه «خاتم النبیین» مکذوب نشود قدم فراتر نهاده دعوی الوهیت کرده آیات لقاء را شاهد خود قرار داده تا از نبوت و جبرئیل آزاد گردد و اینک شوقی او را جبر کی جبرئیل همدم کرده !

۱۳ - (از جبرئیل عجیبتر سرافیل است که میگوید) چون اسرافیل حیات روح جدیدی در کالبد حزب مظلوم ! بد میدو امت مقهور ما یوس متشتت را عزیز دو جهان کرد کریم انیم (حاج محمد کری بخان) از نهیب این قیام انگشت حیرت بدندان بگرفت و شاه غدار (ناصرالدین شاه) از آثار این نهضت جدیده مبهور و حیران شد چه مطابق است این وقوعات عجیبه و حوادث غریبه با حدیث نبوی که شرح آن در فتوحات مکیه شیخ ابن العربی (کذا) مذکور و مسطور است «و یقتلون کلهم الا واحدا منهم یزل فی مرج عکافی العادیه الالیه التي جعلها الله مائدة السباع والطيور و الهوام» (صفحه ۲۱) پوشیده نماند که اخباری در فصل عکاو اشارات مهمه هست که ابدأ مربوط باین قضیه نیست و این یکی از مقالات عجیبه حضرات است که این حیل را خود بهایکار زده هر جای نشین او نیز و احوالاً بعد و احاطه این مغالطه را تکرار مینماید. اصل قضیه راجع به جنگهای صلیبی است که مرکز مهم آن فلسطین و قلعه عکا بوده و آنچه اخبار راجع بقدرت خلیل و کرمل و عکاهست و کلاحاکی از آنست که در اسلام حوادث خونین در ارض فلسطین حادث شده آن ارض بقدم مجاهدین اسلامی و دماء مطهره ایشان مبارک میگردد و حتی عبارت یقتلون کلهم در حق بهائیان مصداق ندارد و مائده سباع و طیور و هوام بنفع ایشان نیست زیرا احدی از آنها را در عکا نکشته اند و در خارج عکاهم کشته نشده اند پس حادثه راجع بیکدسته از شهدای اسلام است که بعضی در خارج و برخی در داخل عکا کشته شده اند

گوشت ایشان مانده بر ای سباع و طیور و هوام آنجا فراهم شد و مذاق لاریب
فنه و ما بعد الحق الا الضلال! و معلوم شد که دلالت این حدیث هم چون مبہوت شدن
شاه و اتیم پایہ اش بر آنست

۱۴ - قل قد جاء الالب و کمل و ما وعدتم به قی ملکوت السر قد اخذ الاهتزاز
رض الحجاز و حرکت نسمة الوصال تقول یاربی المتعال الحمد بما احببتنی نفخت
و صلیک بعد الذی امانتی هجرک طوبی لمن اقبل الیک و ویل للمرضین انار
جبل الطور من اشراق الظهور و قال ندو جدت عرفک یا اله من السموات
والارضین (صفحه ۲۴) خوب است این کلمات بها را نیز که حفید بلیدش [شاهد
آورده برای مسلمین و کلیبیان و مسیحیان معنی کنیم تا بر فضیلت خدا
صاحب آگاه شوند - قطع نظر از اغلاط لفظی یک همچو غلط بزرگی
را مرتکب شده میگوید - بگو پدر آسمانی مسیح (خدا) آمد و آنچه بشما
و عده داده شده بود در ملکوت خدا کاملاً شد خوشی زمین حجاز را فرا
گرفت و نسیم وصل آنرا بحرکت آورده میگوید ای خدای بلند مرتبه حمد
را که زنده کرد مرا بوی وصال تو بعد از آنکه هجر تو مرا میرانده بود
خوشا بآنکه رو بتو آمد و وادی بر آنها که روز از تو گردانیدند! کوه طور
ز نور ظهور (یا کجور ظهور) روشن شد و گفت بوی ترا یافتم ای خدای آسمان
زمین! در اینجا هم باید بگوئیم که بوی خدای نور و کجور را (نه خدای
آسمان و زمین) جز میرزا حسین جارا الله کسی نیافته بود پس معجزه
اقص است!

معجزه ۱۵ - یا سرمه جن - علام اولیہ اش پدید گرید قوله غزیانه
یوف ینخرج الله می ا کمام القدرة ابادی القوة والغلبة و ینصرن الغلام و یطهران الارض
من دنس کل مشرک مردود و یقومن علی الامر و یفتحن البلاد باسمی المقتدر القیوم
یدخلن خلال الدیار و یا خذر عبهم کل العباد هذا من بطش الله ان
بطشه شدید !!!

حالا به بینیم این معجزه یا سرمه جن در کجای دنیا پدید شده؟ میگوید
بها گفته است که عنقریب از آستینهای قدرت دستهای قوت و غلبه بیرون
ید و این غلام (بها) را یاری کنند و زمین را از لوث وجود هر مشرک
یعنی آنات که میرزا بخدائی نشناخته اند پاک کنند و قیام کنند بر امر
بہائی و بلاد را بنام مقتدر من (بهاء) فتح نمایند و در هر شهری وارد شده
رس ایشان همه مردم را فرا گیرد این از غضب خداست و غضب او شدید

است ! (صفحه ۲۹) اینجا دیگر باید اغنام را مخاطب کرد و گفت اگر شما گوسفند نبودید اقلاً این جملات را فهمیده و برئیس احمق ابله بدتر از گوساله خود تذکر میدادید که ای ابله نادان اقلاً مانند پدرانت بسین و سوف برگذار کن نه اینکه بگوئی (علائم اولیه اش پدیدار گردید) ای ابله احمق کی این علائم ظاهر شده که مریدان تو در بلاد وارد شوند و بنام پدر تو فتوحات کنند و رعب ایشان در دلها بیفتد ؟ گویا حرفهای حقی که در (فلسفه نیکو و کشف الحین) درج شده و او آنها را دشنام میداند آنها را افواج منصوره بهاء و ایادی قدرت و قوت خود تصور نموده و جسارتی که ملل در مقاومت بایشان بقوه برهان یافته اند آنها را سپاه فاتح تصور کرده یا گمان نموده که چون این مقدمات را چید قلب آواره و رفقاییش مانند گوسفندان اوضاع ور قیق شده بوهم خواهند افتاد غافل از این « که عنقا را بلند است آشیانه ! »

آری همین گمان را نموده و گر نه هیچ سفیه لایعلم این ترهات را بقلب نمیزند و نتیجه را از هرز گیهای ذیل نمیکیرد

۱۶ ای احبای الهی آواره مردود چون ناقض حسود (۱) و کریم عنود حاج محمد کریم خان و عن وراثتم کلاب الارض کلها (نیکو و صبحی و شهاب و رهبر و صالح و ملازاده و نصرالله سیرجانی و شرقیان و شهید زاده و علی زاده و غنی و سرایزدانی و پرتوی و حاجی اصفهانی و مازندرانی و مشکین و چهره رحمت الله و سید یحیی و فلاح و جلیل « در ارض مقصود » و عباس و مرتضی و روح الله بتدبیب و بینش فارس و حکیم لاهیجان و چندین از فاضل باقراف (با خوف) و عطا و شرق و عبدالله و شالوم از یهود ترسو و صد فریدنی و علیم الاسلام و علوی از آخوند خصلتان شکم پرست که یکروز موافقند و یکروز مخالف و اردشیر و خدا بخش و فریدون یزدی از زردشتیان برگشته و کثیر من المثالهم) چنان تصور نمودند که ایجاد انقلاب و احداث فتن و اضطراب و ترویج شقاق و نفاق سدره آلیه را از اشراق ! باز دارد (متأسفانه نه اشراق برای سدره صحیح است نه این نفوس ایجاد انقلاب و ترویج نفاق کرده اند بلکه در حق سدره اشراقی قائل نبوده و از انقلاب و نفاق که موحد آن خود

(۱) کلمه حسود که در حق میرزا محمد علی استعمال مینمایند خیلی معنی دارد یعنی فرضاً ما جمعی را خر کرده ایم و چرا حسد میورزد هر کس دیگر هم مخالف شد گمان میکنند حسد ورزیده و حال آنکه چنین نیست

شوقی و اجدادش بوده و هستند جاو گیری نموده فقط مردم را بدلیل بیدار کرده اند) و ماء ملح اجاج ز فیروز لیبش را بیفرد غافل از اینکه انقلاب بنفسه معد آئین نازنین است (مادام که گوسفندان معنی انقلاب را نفهمند و آئین نازنین را از مرام و همین تمیز ندهند ویت گلین را از حصن حصین نشناسد و وطنین ذباب را از نغمه عندهایت باز ندانند چنین است)

۱۷ - ای برادران و خواهران روحانی (تبلق است) قدری تفکر نمائید و در حوادث این سنین اخیر تفرس فرمائید که بعد از افول کوکب میثاق آن کاذب لعین و فاجر مهین (گویا مقصودش ولی امر مجهول است چه طوفان عظیمی برپا نمود و چه هجوم عنیفی بر مؤسسات و مقدسات شرع بهاء کرد (صفحه ۱۳)) (گرچه مقدساتی در سوسپته بهاء نیست ولی الحق شوقی افندی که حتی در الواح و صایا قلم برده و حقه زده اعمالش هجوم عنیفی بود بر امر بهاء) برده حباء آن سفیه مجنون بالمره بدرید و برای شجره بهتانی نماید که وارد نیاورد (راستی بد کرد زیرا این سفیه مجنون (شوقی) گمان کرد کسی بر تقلبات او آگاه نمیشود و سیئات اعمال او را نمی بیند و از «کفر و افکروا» های او مطاع نمیگردد و این کار سفهاء و مجانین است که همه مردم را کور و کرانگارند) بهتانی نماید که وارد نیاورند به نام قوی بر قلع و قمع و تحقیر و تزییف آئین مقدس بر خواست «کذا» و به نشاط و امیدی زائد الوصف کوس اقراض آئینه امرحی لایموت را بر ملا بگویند گفته حتی لایموت اقدامات! بدشمنان داخل و خارج پیوست و چون رقصاء (مار - کنایه از امام جمعه اصفهان) زهر جفا به کامیان امر بهاء بچشانید (عجبا تا کنون گمان میکردم ولی امر مصنوعی را میگوید زیرا اعمال و اقوال او بود که آئین غیر مقدس بهار اقصی بیع کرد و هر کس بر اقراض آن مطمئن شد ولی در عبارت اخیرش چنین بر میآید که دیگری را میگوید و شاید خصائص وجود خود بما نسبت میدهد معاذ الله زیرا من سمی عبدالبهائم و اگر چنین جسارتی کند مانند اینست که عبدالبهائم را لعین و فاجر و بلید و ابلیس و مزبله شیطان گفته باشد و گمان ندارم چنین جسارتی کند و اگر منظورش این باشد خودش اول کافر با امر بهاء و جسر بر بی حباء در حق پدر خود «عبدالبهائم» خواهد بود چه آن زن بزرگوار! با کمال صداقت و بی خیالی آواره را سمی سامی و همشان گرامی خود خوانده چنانکه لوحش را خواندید میفرماید (ای سمی عبدالبهائم تو عبدالحسینی

ومن عبدالبهاء این هر دو یک عنوان است و این عنوان (آیت) تقدیس در ملکوت رحمان - بلکه همشانی یا آیتی را هم اعتراف کرده) حالا ببینیم شوقی دیگر چه میگوید ؟ میگوید - تیغ بجگر گاه فدائیان اسم اعظم زد و سیول دموع از عیون سگان ملا علی جاری کرد - راستی در این عبارت شبهه کردیم که مقصودش چیست و کیست ؟ یعنی ندانم کیست که تیغ بجگر فدائیات اسم اعظم زده ؟ برا من اسم اعظمی ندیده ام تا تیغ زننده اش را بشناسم ؛ من ابتدا سگان ملا علی را نمیشناسم تا به بینم کسی دموغ عیون از آنها جاری کرده یا نه ؟ عجبا سگان ملا علی کیانند و چگونه دموع از عیون آنها جاری میشود گمان دارم شوقی در ادای این کلمات بحال خود نبوده و البته مست و معجون حرجی نیست - بعد میگوید حزب بهامقاومت ننمودند (این را باید از حافظ الصلحه همدانی و يك يهودی کرمانشاهی و چند مراسله به امضاء و يك مجله مصری پرسند تا معلوم شود که مقاومت کرده و بهره نبرده اند با اصلا مقاومت نکرده اند ؟) و اعتنائی بر ترهات و اجف و اکاذب و هزات و لغات آن ابله پس بر تلپس نکردند (آری این را قه لدارم زیرا اگر اعتنا کرده به دند اقلامی رسیدند که آقای شوقی شما از کجا مالک مدارس شده اید که آنرا بنام خود ثبت میبرسانید ؟ اگر اعتنا کرده به دند اقلامی رسیدند چه شد که بسر بلا فصل بهاء وارث نیست و شما که سه یشت با دوشست گشته اید وارث شده اید ؟

۱۸ - آنچه را آن سپاهان بحر بلا درمه طین اعلی متجاوز از هشتاد سال است در طلب و انتظارش که بان و نالانند از پس یرده قضا نمودار شد .. نجیب و او بلا از منار و مقاعد علمای سوء مرتفع گشت (صفحه ۳۲) الحق حقی بمنتهی درجه است که شوقی گمان نموده است محدود شدن ارباب عمائم اسلام را محو و بهائیت را صحو خواهد کرد عجب سهوی است که کسی صحو و محو را شناسد نداند که این محدودیت حاکی از کمال قدرت دولت و انتظام امور ملت است تا هر بیسوادی خود سری نکند و حق بر مقرر خود جای گیرد و کارها با هوش و اگذار شود

بعد از این کلمات جمله هائی است که کاملاً محرک فساد و موجد اتهام است و ما بتکرار آن جسارت نکرده همین قدر میگوئیم ای شوقی بلید اینقدر بدان که امروزه ایران چون ایران دوره قاجار نیست که شما بتوانید هر رنگ و نیرنگ بکار زنید کسی هم حاجت بتمجید شما ندارد شما اگر

تمجید میکردند خوب بود تا احمد رفیقان زنده بود تمجید کنید و قلم و زبانت را زیاد کاری نگه دارید حالا دیگر کار از این حرفها گذشته و همه کس تندبند شمارا شناخته . درخاتمه برای اینکه عدد معجزات لوح هم بنورده بالغ شده باشد میگوئیم که میگوید

۱۹ - اگر چنانچه در مستقل ایام ناعقی دیگر بنده آمد و هیاو و عربده جدید بینداخت هراسان مگردید ! (این جمله را در لوح بایبهای مراغه هم راجع بجناب میرزا صالح که برگشته بود گفته و از آنجا که میدانند حماقت و شهوت رانی خودشوقی هر روز یکی را خواهد برانگیخت بر مخالفت لهذا از ایندم غیب گوئیم آغاز کرده تا چون ندائی بلند شد گوسفندان بی شعورش که بدین رویه عادت دارند آنرا پیاد هم بیارند و بگویند آقا غیب گفته است !

خاتمه لوح

اکنون باید بر ثبوت و استقامت و تعاون و تعاضد بیفزائیم «پول بدهید» و بقدر مقدور بکوشیم تا در این چند روز حیات باقیه بخدمتی «پول» که لایق آن آستان است مرفق گردیم «پول» خدمتی لایق تر از پول در آستان نیست ! «صفحه ۳۵» حالیا ای خوانندگان کشف الحیل بس است زیرا شما خسته شدید ما هم از مزخرف گفتن و نقل مزخرف کردن خسته شدیم اگر بهره میبرید از این کتاب تا این حد کافیست اگر هم بی بهره ماندید دیری است که کافی بوده و با آنچه در این کتاب و سایر کتبی که از مطلعین سرزده باز کسی بخواند بهائی شود یا شبهه کند که شاید يك خبری است برویم به بینیم چه میگویند ! مختار است و هر کس در عقائد خود آزاد است ما آنچه را دانسته بودیم برای کان تقدیم کردیم و اینک کشف الحیل پایان میرسد
آیتی «آواره سابق»

تألیفات آیتی

- ۱- اگر چه کتبی که با نثر قلم عبدالحسین آیتی مطبع رسیده نسخه‌هايش
برای فروش تماماً خیر است ولی ذکرش بی فایده نیست .
- ۲- سیاحتنامه دکتر راک دو جلد است و دو بار چاپ شده (سه
گوشه) سه فراری ، سه عروسی .
- ۳- کشف الحیل جلد اول آن چاپ ششم است و ۲ و ۳ چاپ سوم .
- ۴- کلین اول از سه کلین فرهنگ فارسی بطالین از مؤلف و کتبخانه ای
تهران بطلیند موجود است .
- ۵- روش نگارش .
- ۶- انشاء ۴ فصل .
- ۷- تاریخ مختصر فلاسفه .
- ۸- منظومه خردنامه در اسلامبول چاپ شده و بایران نفرستاده اند .
- ۹- تاریخ یزد - آنشکده یزدان مصور است .
- ۱۰- کتاب لبی ترجمه و تفسیر کلام الله قرآن مجید در سه مجلد
در همه تهران و یزد در دسترس است .
- ۱۱- چندین منظومه ۱ - اشعه حیات ۲ - خرد نامه ۳ - دیوان
آیتی ، بخواست خدا بزودی چاپ میشود .